Risale-i Nur Külliyatından

Sikke-i Tasdik-i Gaybî

Müellifi
Bediüzzaman
Said Nursî

Risale-i Nur Külliyatından

Sikke-i Tasdîk-i Gaybî

www.islamdavet.com

Müellifi
Bediüzzaman
Said Nursî

www.islamidavet.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Bu Sikke-i Gaybiyeyi mahrem tutardık; yalnız hâs kardeşlerime mahsustu. Ben vefat ettikten sonra neşredilsin demiştim. Fakat zâbıta geldi, adliye hesabına onu sakladığımız yerden çıkardılar. İki sene ellerinde kaldı. Üç mahkeme tedkikinden sonra iade edildi. Bize muhalif gayet nâmahremler dahi beraber okudular. Bize çok yabanî insanlar gördüler. Bu iki def'adır Isparta adliyesinin eline başka risalelerle beraber girmiş hiçbir îtiraz edilmeden geri verilmiş.

Mâdem umumun nazarına istemediğimiz halde gösterilmiş ve mâdem Risale-i Nurun ehemmiyetini isbat edip şâkirdlerini şevke getiriyor, kuvve-i mâneviyelerini ziyadeleştiriyor; elbette Medreset-üz-Zehra erkânlarının neşrine karar vermelerine iştirâk ederim.

S A İ D

www.islamidavet.com

Risale-i Nur'dan parlak fıkralar ve bir kısım güzel mektuplar

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

www.islamidavet.com

LEYLE-İ KADİR'DE İHTAR EDİLEN BİR MES'ELE-İ MÜHİMME

Evvelâ: Leyle-i Kadirde kalbe gelen pek uzun ve geniş bir hakikata pek kısaca bir işaret edeceğiz. Şöyle ki:

Nev'-i beşer, bu son harb-i umumînin eşedd-i zulüm ve istibdat ile ve merhametsiz tahribat ile ve bir düşmanın yüzünden yüzer mâsumu perişan etmesiyle ve mağlûbların dehşetli me'yusiyetleriyle ve galiblerin dehşetli telâş ve hâkimiyetlerini muhafaza ve büyük tahribatlarını tâmir edememelerinden gelen dehşetli vicdan azablariyle ve dünya hayatının bütün bütün fâni ve muvakkat olması ve medeniyet fantaziyelerinin aldatıcı ve uyutucu olması umuma görünmesiyle ve fıtrat-ı beşeriyedeki yüksek istidâdâtın mahiyet-i insaniyesinin umumî bir surette dehşetli yaralanmasiyle ve ebed-perest hissiyat-ı bâkıye ve fıtrî aşk-ı insaniyenin heyecan içinde uyanmasiyle ve gaflet ve dalâletin, en sert, sağır olan tabiatın Kur'anın elmas kılıncı altında parçalanmasiyle ve gaflet ve dalâletin en boğucu, aldatıcı en geniş perdesi olan siyasetin rûy-i zeminde pek çirkin, pek gaddarâne hakikî sureti görünmesiyle, elbette ve elbette, hiçbir şüphe yok ki, Şimalde, Garbde, Amerika'da emareleri göründüğüne binaen, nev'-i beşer, mâşuk-u mecazîsi olan hayat-ı dünyeviye böyle çirkin ve geçici olmasından, fıtra-

ten beşerin hakikî sevdiği ve aradığı hayat-ı bakıyeyi bütün kuvvetiyle arayacak ve elbette hiç şüphe yok ki, bin üçyüz altmış senede her asırda üçyüz elli milyon şâkirdi bulunan ve her hükmüne ve dâvasına milyonlar ehl-i hakikat tasdik ile imza basan ve her dakikada milyonlar hâfızların kalbinde kudsiyet ile bulunup lisanlariyle beşere ders veren ve hiçbir kitapta emsâli bulunmayan bir tarzda beşer için hayat-ı bâkıyeyi ve saadet-i ebediyeyi müjde verip bütün beşerin yaralarını tedavi eden Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın şiddetli, kuvvetli ve tekrarlı binler âyâtiyle, belki sarîhan ve işareten on binler def'a dâva edip, haber verip, sarsılmaz kat'î delillerle, şüphe getirmez hadsiz hüccetlerle hayat-ı bâkıyeyi kat'iyyetle müjde ve saadet-i ebediyeyi ders vermesi, elbette nev'-i beşer bütün bütün aklını kaybetmezse ve maddî ve mânevî bir kıyamet başlarında kopmazsa; İsveç, Norveç, Finlândiya ve İngiltere'nin Kur'anın kabûlüne çalışan meşhur hatibleri ve din-i hakkı arayan Amerika'nın çok ehemmiyetli cem'iyyeti gibi, ruy-i zeminin kıt'aları ve hükûmetleri, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanı arayacaklar ve hakikatlarını anladıktan sonra bütün ruh u canlariyle sarılacaklar. Çünki, bu hakikat noktasında kat'iyyen Kur'anın misli yoktur ve olamaz, ve hiç birşey bu mu'cize-i ekberin yerini tutamaz!

Sâniyen: Mâdem Risale-i Nur o mu'cize-i kübrânın elinde bir elmas kılınç hükmünde hizmetini göstermiş ve en muannid düşmanları teslime mecbur etmiş; hem kalbi, hem ruhu, hattâ hissiyatı tam tenvir edecek ve ilâçlarını verecek bir tarzda hazine-i Kur'aniyenin dellâllığını yapan ve ondan başka mehaz ve mercii olmayan bir mu'cize-i mâneviyyesi bulunan Risale-i Nur o vazifeyi yapıyor ve aleyhinde dehşetli propagandalara ve gayet muannid zındıklara tam galebe çalmış ve dalâletin en sert ve kuvvetli kal'ası olan tabiatı, «*Tabiat Risalesi*»yle parça parça etmiş ve gafletin en kalın ve boğucu ve geniş dâire-i âfâkında ve fennin en geniş perdelerinde «*Asâ-yı Mûsa*»daki Meyve'nin Altıncı Mes'elesi ve Birinci, İkinci, Üçüncü ve Sekizinci Hüccetleriyle gayet parlak bir tarzda gafleti dağıtıp nur-u tevhidi göstermiş; elbette bizlere lâzım ve millete elzem, şimdi resmen izin verilen din tedrisatı için hususî dershaneler açılmış, izin verilmesine binaen Nur Şâkirdleri mümkün olduğu kadar her yerde küçücük *Dershane-i Nuriye*» açmak lâzımdır. Gerçi herkes kendi kendine bir derece istifade eder, fakat herkes herbir mes'elesini tam anlamaz. Hem iman hakikatlarının izahı olduğu için, hem ilim (Hâşiye), hem mârifet, hem

(**Hâşiye**) : Şayet biri biliyor, taallüm etmeğe muhtaç değilse, ibadete muhtaç veya mârifete müştak veya huzur ister. Onun için herkese lüzumlu bir derstir.

www.islamdavet.com

ibadettir. Eski medreselerde beş on seneye mukabil, inşâallah Nur Medreseleri beş on haftada aynı neticeyi te'min edecek ve yirmi senedir ediyor. Ve hem, hükûmet ve millet ve vatan, hem hayat-ı dünyeviyesine ve siyasiyesine ve uhreviyesine pek çok faidesi bulunan bu Kur'an lemeatlarına ve dellâlı bulunan Risale-i Nura değil ilişmek, tamamiyle terviç ve neşrine çalışmaları elzemdir ki, geçen dehşetli günahlara keffaret ve gelecek müdhiş belâlara ve anarşistliğe bir sed olabilsin.

Sâlisen: Bu Ramazan-ı Şerifte Kur'anı zevk ve şevk ile okumak, benim çok ihtiyacım vardı. Halbuki elemli hastalık, maddî - mânevî sıkıntılar, yorgunluk ve meşgalelerin te'siriyle telâş ettim. Birden Husrev'in şirin kalemiyle mu'cizatlı yazılan mu'cizatlı cüzler ve Hâfız Ali ve Tâhirî'ye pek çok sevap kazandıran parlak ve kerametli «*Hizb-ül-Ekber-i Kur'aniye*»yi birbiri arkasından okumağa başlarken öyle bir zevk ve şevk verdi ki, bütün o yorgunlukları hiçe indirdi. Hiçbir vesveseye meydan vermeyerek, pek parlak bir surette ders-i Kur'âniyeyi onlardan dinlerken bütün rûh u cânımla arzu ettim ve kasd-ı azmettim ki, mümkün olduğu derecede aynı «*Hizb-ül-Ekber-i Kur'aniye*» gibi fotoğrafla mu'cizatlı Kur'anımızı tab'edeceğiz, inşâallah...

www.islamidavet.com

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, Sıddık Kardeşlerim

Evvelâ: Nurun fevkalâde has şâkirdleri, «*Sikke-i Gaybiye*» müştemilâtiyle, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir def'a ekmek yeyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâdlarına vasiyeti ile ve Ispartanın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü'nün zâhir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâva edip, fakat iki iltibas içinde bu bîçâre, ehemmiyetsiz kardeşleri Saide bin derece ziyade hisse vermişler. On senedenberi kanaatlarını tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlarında ileri gidiyorlar. Evet onlar, Onsekizinci Mektuptaki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikatı görmüşler, fakat tâbire muhtaçtır. O hakikat da şudur:

Ümmetin beklediği, âhir zamanda gelecek zâtın üç vazifesinden en mühimmi ve en büyüğü ve en kıymetdarı olan îman-ı tahkikîyi neşr ve ehl-i îmanı dalâletten kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmiha Risale-i Nurda görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı Âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zâtın makamını Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bâzan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. Bu hakikatdan anlaşılıyor ki; sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nuru bir programı olarak neşr ve tatbik edecek. O zâtın ikinci vazifesi, Şeriatı icra ve tatbik etmektir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli îtikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife, gayet büyük maddî bir kuvvet ve hâkimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin. O zâtın üçüncü vazifesi, Hilâfet-i İslâmiyeyi İttihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ru-

www.islamidavet.com

hanîleriyle ittifak edip Dîn-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymetdardır, fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şa'şaalı bir tarzda olduğundan umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve te'vile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş.. hücumlarına vesile olur. Çünki, birinci vazifenin hakikatını ve kıymetini göremiyorlar, öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası : Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bâzı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur Şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nurun hakikî ihlâsına ve hiçbir şey'e, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nurun neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatlar, fânî ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez!

www.islamidavet.com

Elhâsıl : O gelecek zâtın ismini vermek, üç vazifesi birden hâtıra geliyor, yanlış olur. Hem hiçbir şey'e âlet olmayan Nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatların kuvveti bir derece noksanlaşır, yakîniyet-i bürhaniye dahi kazâyâ-yı makbûledeki zann-ı galibe inkılâb eder, daha muannid dalâlete ve mütemerrid zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i îmanda görünmemeye başlar; ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki müceddittir, onun pişdarıdır, denilebilir.

Umum kardeşlerimize binler selâm.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, Sıddık, Sarsılmaz, Sebatkâr, Fedakâr, Vefadar Kardeşlerim!

Bilirsiniz ki, Ankara ehl-i vukufu, Risale-i Nura ait kerametleri ve işaret-i gaybiyeleri inkâr edememişler, yalnız yanlış olarak o kerametlerde hissedar zannedip itiraz ederek: «Böyle şeyler kitapta yazılmamalı idi, keramet izhar edilmez» diye hafif bir tenkide mukabil, müdafaatımda onlara cevaben demiştim ki: Onlar bana ait değil ve o kerametlere sahip olmak benim haddim değil; belki, Kur'anın mu'cize-i mâneviyesinin tereşşuhatı ve lem'alarıdır ki, hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nurda kerametler şeklini alarak şâkirdlerinin kuvve-i mâneviyelerini takviye etmek için ikrâmât-ı İlâhiyye nev'indendir. İkram ise, izharı bir şükürdür, câizdir, hem makbûldür. Şimdi ehemmiyetli bir sebebe binaen, cevabı bir parça izah edeceğim ve ne için izhar ediyorum ve ne için bu noktada bu kadar tahşidat yapıyorum ve ne için birkaç aydır bu mevzuda çok ileri gidiyorum, ekser mektuplar o keramete bakıyor? diye sual edildi.

www.islamdavet.com

E l c e v a p : Risale-i Nurun hizmet-i îmaniyede bu zamanda binler tahribatçılara mukabil yüzbinler tâmiratçı lâzım gelirken, hem benimle lâakal yüzer kâtib ve yardımcı bulunmak ihtiyaç varken, değil çekinmek ve temas etmemek, belki millet ve ehl-i idare takdir ile ve teşvik ile yardım ve temas etmek zarurî iken ve o hizmet-i îmaniye hayat-ı bâkıyeye baktığı için, hayat-ı fâniyenin meşgalelerine ve faidelerine tercih etmek ehl-i îmana vâcib iken, kendimi misâl alarak derim ki: Beni herşeyden ve temastan ve yardımcılardan men'etmek ile beraber, aleyhimizde olanlar bütün kuvvetleriyle arkadaşlarımın kuvve-i mâneviyelerini kırmak ve benden ve Risale-i Nurdan soğutmak ve benim gibi ihtiyar, hasta, zaif, garib, kimsesiz, bîçâreye bin-

ler adamın göreceği vazifeyi başına yüklemek ve bu tecrid ve tazyiklerde — maddî bir hastalık nev'inde — insanlar ile temas ve ihtilâtdan çekilmeğe mecbur olmak, hem o derece te'sirli bir tarzda halkları ürküttürmek ile kuvve-i mâneviyeyi kırmak cihetleriyle ve sebepleriyle ihtiyarım haricinde ve bütün o mânilere karşı Risale-i Nur Şâkirdlerinin kuvve-i mâneviyelerinin takviyesine medar ikrâmât-ı İlâhiyyeyi beyan ederek Risale-i Nur etrafında mânevî bir tahşidat yaptırmak ve Risale-i Nur, kendi kendine, tek başiyle, başkalarına muhtaç olmayarak bir ordu kadar kuvvetli olduğunu göstermek hikmetiyle, bu çeşit şeyler bana yazdırılmış. Yoksa hâşâ, kendimizi satmak ve beğendirmek ve temeddüh etmek ve hodfüruşluk etmek ise, Risale-i Nurun ehemmiyetli bir esası olan ihlâs sırrını bozmaktır. İnşâallah, Risale-i Nur, kendi kendine, hem kendini müdafaa ettiği, hem kıymetini tam gösterdiği gibi, bizi de mânen müdafaa edip kusurlarımızı afvettirmeye vesîle olacaktır.

Umum kardeşlerimin ve hemşirelerimin, hâssaten duaları makbûl mübarek mâsumlar taifesi ve muhterem ihtiyarlar cemaatinden herbirerlerine binler selâm ve dua ederek Ramazan-ı Şeriflerini tebrik ederiz, dualarını rica ederiz.

www.islamidavet.com

Hasta Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

RİSALE-İ NURUN MAKBULİYETİNE İMZA BASAN VE GAYBİ İŞARETLERLE ONDAN HABER VEREN SEKİZ PARÇADAN BİRİNCİ PARÇADIR.

Aynı mes'eleye bu birinci risalede yirmidokuz işaret var. Sair parçalarla beraber bine yakın işaretler, remizler, imalar, emareler; aynı mes'eleye, aynı dâvaya ittifakla bakmaları, sarahat derecesindedir. Vahdet-i mes'ele cihetiyle, o emareler birbirine kuvvet verir, te'yid eder. O sekizden üç tanesi, İmam-ı Ali'nin (R.A.) üç keramet-i gaybiyesiyle Risale-in-Nurdan haber vermiş. Bu sekiz parçayı Ankara ehl-i vukufu tedkik etmiş, itiraz etmemişler. Yalnız demişler: «Bu yazılmamalı idi. Keramet sahibi, kerametini yazamaz.» Ben de onlara cevap verdim ki: «Bu benim değil, Risale-i Nurun kerametidir. Risale-in-Nur ise, Kur'anın malıdır ve tefsiridir.» dedim. Onlar sustular. Demek kabul ettiler. Gerçi bu çeşit ikramlar yazılmasaydı daha münasip olurdu. Fakat bu kadar hadsiz muarızlar ve çok kuvvetli ve kesretli düşmanlar karşısında az ve zaif olan bizlere, kuvve-i mâneviye ve

gaybi imdat ve teşci' ve sebat ve metanet vermek için mecburiyet-i kat'iyye oldu, ben de yazdım. Benim benliğime bir hodfüruşluk verip sukutuma sebep olsa da ehemmiyeti yok. Bu hizmete, yâni ehl-i îmanı dalâlet-i mutlakadan kurtarmağa, lüzum olsa, dünyevî hayat gibi, uhrevî hayatımı da feda etmek bir saadet bilirim; binler dostlarım ve kardeşlerimin Cennete girmeleri için, Cehennemi kabûl ederim.

Said Nursî

* * *

İŞÂRÂT-I KUR'ANİYE VE ÜÇ KERAMET-İ ALEVİYE VE KERAMET-İ GAVSİYE HAKKINDA BİR TENBİH VE İHTARDIR.

Bu gayet mahrem risaleler nasılsa muannid bir nâmahremin eline bu risalelerden birisi geçmiş, gayet sathî ve inad nazariyle bir-iki yerine haksız bir itiraz ile ehemmiyetli bir hâdiseye sebebiyet verdiğinden, bu mecmua, Risale-i Nurun has talebelerine, belki ehass-ı havassa mahsus olduğu halde ve benim vefatımdan sonra intişarına müsaade olmasiyle beraber, şimdi mezkûr hâdisenin sebebiyle herkese değil, belki ehl-i insaf ve Risale-i Nurla alâkadar ve talebelerinden bulunanlara ve haslardan birkaç şâkirdin tensibiyle gösterilebilir fikriyle yazdık. Şimdi ise, iki sene iki mahkeme tedkikden sonra bize iade edilmesinden neşrine mecbur olduk.

www.islamidavet.com

İkinci Nokta: Bu risale, baştan aşağıya kadar birtek neticeye bakıyor, bine yakın emarelerle, Risale-i Nurun makbûliyetine bir imza basıldığını isbat ediyor. Böyle bir tek dâvaya bu derece kesretli ve ayrı ayrı cihetlerde binler emareler ve îmalar onu göstermesi, ilmelyakîn değil, belki aynelyakîn, belki hakkalyakin derecesinde o dâvayı isbat eder.

Üçüncü Nokta: Bu risaleyi mütalâa eden zatlar, inceden inceye hususan cifrî hesabatına meşgul olmağa lüzum yok; bir kısmı anlaşılmasa da zararı yok. Hem umumunu okumak da lâzım değil. Hem kerâmet-i Gavsiyenin âhirinde Şamlı Hâfız Tevfiğin fıkrasından başlayıp âhire kadar mütalâadan sonra ve baştaki mukaddimeyi okuduktan sonra,- (Hâşiye) istediği parçayı okusun.

Said Nursî

* * *

(Hâşiye) : Kitabın 1 inci ve 7 inci kısımlarını okuduktan sonra.

ŞAMLI HÂFIZ TEVFİK'İN FIKRASI

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Mukaddime: Malûm olsun ki: «Zübdet-ül-Resâil Umdet-ül-Vesâil» namında kutb-ül-ârifîn Ziyaeddin Mevlânâ Şeyh Hâlid (Kuddise sırruhu)nun mektûbat ve resâil-i şerifelerinden muktebes nasâyih-ı kudsiyenin tercümesine dair bir risaleyi, onüç sene mukaddem Bursada Hoca Hasan Efendiden almıştım, nasılsa mütalâasına muvaffak olamamıştım. Tâ bu günlerde kitablarımın içerisinde bir şey ararken elime geçti. Dedim: «Bu, Hazret-i Mevlânâ Hâlid, üstadımın hemşehrisidir. Hem İmam-ı Rabbanîden sonra Tarîk-ı Nakşi'nin en mühim kahramanıdır, hem Tarîk-ı Hâlidiye-i Nakşiyenin pîridir.» Risaleyi mütalâa ederken, Hazret-i Mevlânânın tercüme-i hâlinde şu fıkrayı gördüm: Ashab-ı Kütüb-ü Sitte'den İmam-ı Hâkim «*Müstedrek*»inde ve Ebu Dâvud «*Kitab-ı Sünen*»inde, Beyhakî «*Şuab-ı İman*»da tahriç buyurdukları:

إِنَّ اللهَ يَبْعَثُ لِهٰذِهِ الْأُمَّةِ عَلٰى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا yâni:

«*Her yüz senede Cenâb-ı Hak bir müceddid-i din gönderiyor.*» Hadis-i Şerifine mazhar ve mâsadak ve mazhar-ı tam olan Mevlânâ Esşehîr, Kutb-ül-Ârifîn, Gavs-ül-Vâsılîn, Vâris-i Muhammedî, Kâmil-üt-Tarîkat-ül-Aliyyeti Vel-müceddidiyyeti Hâlid-i Zülcenahayn (kuddise sırruhu) ilâ âhir...

Sonra tarihçe-i hayatında gördüm ki, tevellüdü, binyüz doksanüç tarihindedir. Sonra gördüm ki, bin ikiyüz yirmidört tarihinde saltanat-ı Hind'in pâyitahtı olan Cihanâbâd'a dahil olmuş, Tarîk-ı Nakşî silsilesine girip müceddidiyete başlamış. Sonra bin ikiyüz otuzsekizde ehl-i siyasetin nazar-ı dikkatini celbedip, vatanını terkederek diyar-ı Şam'a hicretle gitmiştir. Hem içinde gördüm ki: Hazret-i Mevlânâ'nın (K.S.) nesli, Hazret-i Osman Bin Affân Radıyallahu Anh'a mensuptur. Sonra gördüm ki; tercüme-i halinde istidad-ı fıtrî ve kabiliyet-i hârika ile sinni yirmiye bâliğ olmadan evvel a'lem-i ulemâ-i asr ve allâme-i

www.islamidavet.com

vakit olmuş, Süleymaniye kasabasında tedris-i ulûm ile iştigal eylemiştir. Sonra üstadımın tarihçe-i hayatını düşündüm, baktım; dört mühim noktada tevafuk ediyorlar:

Birincisi: Hazret-i Mevlânâ, binyüz doksanüçde dünyaya gelmiş. Üstadım ise, arabî bin ikiyüz doksanüçde, tam Mevlânâ Hâlid'in yüz senesi hitam bulduktan sonra dünyaya gelmiş.

İkincisi: Hazret-i Mevlânâ'nın (K.S.) tecdid-i din mücahedesine başlangıcı ve mukaddimesi: Hindistanın payitahtına bin ikiyüz yirmidörtte girmiş. Üstad ise, aynen yüz sene sonra bin üçyüz yirmidörtte Osmanlı saltanatının payitahtına girmiş, mücahede-i mâneviyesine hazırlanmış.

Üçüncüsü: Ehl-i siyaset, Hazret-i Mevlânanın fevkalâde şöhretinden tevehhüm ederek diyar-ı Şam'a naklettirilmesi bin ikiyüz otuzsekizde vâki' olmuştur. Üstad ise, aynen yüz sene sonra bin üçyüz otuzsekizde Ankara'ya gidip, onlarla uyuşamayıp, onları reddederek, küserek tekrar Van'a gidip bir dağda inziva ederken, bin üçyüz otuzsekiz senesini müteâkıp Şeyh Said hâdisesinin vukuu münasebetiyle ehl-i siyasetin vehmine dokunmuş, ondan korkarak Burdur ve Isparta, Kastamonu, Afyon vilâyetlerinde sekizer sene, yirmibeş sene ikamet ettirilmiş.

www.islamidavet.com

Dördüncüsü: Hazret-i Mevlânâ, yaşı yirmiye bâliğ olmadan evvel allâme-i zaman hükmünde fuhul-i ulemanın üstünde görünmüş, ders okutmuş. Üstad ise, tarihçe-i hayatını görenlere ve bilenlere malûmdur ki: Ondört yaşında icazet alıp a'lem-i ulema-i zamana karşı muarazaya girişmiş. Ondört yaşında iken, icazet almağa yakın talebeleri tedris etmiştir. Hem Hazret-i Mevlânâ, neslen Osmanlı olduğu ve Sünnet-i Seniyeye bütün kuvvetiyle çalıştığı gibi, Üstadım ,Kur'an-ı Hakîme hizmet noktasında, meşreben Hazret-i Osman-ı Zinnûreyn'in arkasında gidip Hazret-i Mevlânâ (K.S.) gibi, Risale-i Nur eczalariyle bütün kuvvetiyle Sünnet-i Seniyenin ihyasına çalıştı.

İşte bu dört noktadaki tevafukat, tam yüz sene fâsıla ile, Risale-i Nurun takviye-i din hususundaki te'siratı, Hazret-i Mevlânanın (K.S.) Tarîk-ı Nakşîye vasıtasiyle hizmeti gibi azîm görünüyor. (Hâşiye) Üstadım, kendine ait medh ü senayı kabûl etmiyor, fakat Risale-i Nur

---

(Hâşiye) : Hazret-i Mevlânâ (K.S.), milyonlar etbâlarının ittifakıyle müceddittir ve baştaki Hadis-i Şerifin bir mâsadakıdır. Ve mâdem tam yüz sene sonra dört mühim cihetle tevafukla beraber, Risale-i Nur ayni vazifeyi görüyor. Demek nass-ı Hadis ile, Risale-i Nur eczaları, tecdit ve takviye-i din vazifesini görüyorlar.

Kur'ana ait olup medh ü sena Kur'anın esrarına aittir. Yalnız Üstadımla Hazret-i Mevlânânın birkaç farkı var.

Birincisi: Hazret-i Mevlânâ, zülcenahayndir. Yâni hem Kadirî, hem Nakşî tarikat sahibi iken, Nakşîlik Tarîkatı onda daha galibdir. Üstadım, bil'akis, Kadirî meşrebi ve Şâzelî mesleği onda daha ziyade hükmediyor. Ben Üstadımdan işittim ki: «Hazret-i Mevlânâ (K. S.) Hindistan'dan Tarîk-ı Nakşîyi getirdiği vakit, Bağdat dairesi, Şâh-ı Geylânînin (K.S.) ba'delmemat hayatta olduğu gibi tasarrufunda idi. Hazret-i Mevlânânın (K.S.) mânen tasarrufu cây-ı kabûl göremedi. Şâh-ı Nakşibendle (K.S.) İmam-ı Rabbânînin (K.S.) ruhaniyetleri Bağdada gelip Şâh-ı Geylânînin ziyaretine giderek rica etmişler ki: Mevlânâ Hâlid (K.S.) senin evlâdındır, kabûl et. Şâh-ı Geylânî (K.S.), onların iltimasını kabûl ederek Mevlânâ Hâlid'i kabûl etmiş. Ondan sonra birden Mevlânâ Hâlid (K.S.) parlamış. Bu vâkıa ehl-i keşifçe vâki ve meşhud olmuştur. O hâdise-i ruhaniyeyi o zaman ehl-i velâyetin bir kısmı müşahede etmiş, bâzı da rü'ya ile görmüşler,» (Üstadımın sözü burada tamam oldu.)

İkinci Fark: Şudur ki: Üstadım kendi şahsiyetini merciiyetten azlediyor, yalnız Risale-i Nuru merci gösteriyor. Hazret-i Mevlânânın (K.S.) şahsiyeti ise; kutb-ül-irşad, merci-ül-has ve-l-âm olmuştur.

www.islamdavet.com

Üçüncü Fark: Hazret-i Mevlânâ (K.S.) Zül'ecnihadır. Fakat zamanın muktezasiyle, Sünnet-i Seniyeye çok kuvvet vermekle beraber — ilm-i tarîkatı esas tutmak cihetiyle — tarîkatı daha ziyade tutmuş, o noktada sarf-ı himmet etmiş. *Üstadım ise, şu dehşetli zamanın muktezasiyle, ilm-i hakikatı ve hakaik-ı îmaniye cihetini iltizam ederek tarîkata üçüncü derecede bakmışlar.*

Elhâsıl: Baştaki Hadîs-i Şerifin «*Her yüz sene başında dini tecdit edecek bir müceddid gönderiyor,*» va'd-i İlâhîsine binaen, Hazret-i Mevlânâ Hâlid, ekser ehl-i hakikatça bin ikiyüz senesinin, yâni onikinci asrın müceddididir. Mâdem tam yüz sene sonra, aynen dört cihette tevafuk ederek Risale-i Nur eczaları aynı vazifeyi görmüştür; kanaat verir ki, *nass-ı Hadîsle Risale-i Nur, tecdid-i din hususunda bir müceddid hükmündedir.* Benim Üstadım daima diyor ki: «*Ben bir neferim, fakat müşir hizmetini görüyorum. Yâni: Kıymet bende değil, belki Kur'an-ı Hakîmin feyzinden tereşşuh eden Risale-i Nur eczaları, bir müşiriyet-i mâneviye hizmetini görüyor.*» Üstadımı kızdırmamak için şahsını sena etmiyorum.

Şamlı Hâfız Tevfik

* * *

RE'FET BEY VE HUSREV VE RÜŞDÜ GİBİ RİSALE-İ NUR ŞÂKİRDLERİNİN RİSALE-İ NUR BEREKETİNE İŞARET EDEN —BULDUKLARI — BİR TEVAFUK-U LÂTİFDİR.

Risale-i Nurun Isparta'ya ne derece rahmet olduğuna delâlet eden bir tevafukat-ı acîbe, Risale-i Nurun mazhar olduğu inâyâtın küllîyetinden mühim bir ferdi de şudur ki:

Isparta Vilâyeti, sekiz senedenberi Risale-i Nurun müellifini sinesinde saklamıştı ve Barla gibi şirin bir nahiyesinde, Cenâb-ı Hakkın lütuf ve keremiyle muhafaza etmişti. Bu müddet zarfında yavaş yavaş intişar eden Risale-i Nurdan, binler adam, Ispartada îmanlarını takviye ettiler. Bilhassa gençler pekçok istifade ve istifaza etti. Vaktâ ki Üstadımızın Barla gibi lâtif ve şirin bir mahaldeki sıkıntılı ve pek acıklı ve en katı kalbleri ağlatan işkenceli esareti bitti; Risale-i Nurun müellifi olan Üstadımızın nazarı, Cenâb-ı Hakkın inayetiyle Isparta'ya müteveccih oldu. Evhama düşen bâzı zâlim ehl-i dünyanın teşebbüskârâne harekât-ı zâhiriyesi bir sebeb-i âdi olarak, Üstadımız Isparta'ya getirildi. Fakat Üstadımızın teşrif ettiği zaman, yaz mevsiminin en hararetli zamanı idi. Yağmurlar kesilmiş, Isparta'yı iskâ eden sular azalmış, bir kısm-ı mühimminin menbaı kesilmiş, ağaçlar sararmağa, otlar kurumağa, çiçekler buruşmağa başlamıştı. Risale-i Nurun en ziyade intişar ettiği mahal Isparta vilâyeti olduğu için, Risale-i Nur hakkındaki inâyet-i Rabbaniyeyi pek yakında temaşa eden Risale-i Nurun şâkirdleri olan bizler, acib bir vak'aya daha şâhid olduk. Bu hâdise ise, Risale-i Nur müellifinin Ispartaya teşrifini müteâkıp, bir asır içinde bir veya iki def'a vukua gelen bu yaz mevsimindeki yağmurun kesretle yağması olmuştur. Pek hârika bir surette yağan bu yağmur, Isparta'nın her tarafını tamamen iskâ etmiş, nebatata yeniden hayat bahşedilmiş, bağlar, bahçeler, başka bir letafet kesbetmiş; ekserisi hemen hemen ziraatle iştigal eden halkın yüzleri Risale-i Nurun nâil olduğu inâyetten ve bereketinden olan bu yağmurdan istifade ederek gülmüş, ruhları inbisat etmişti. Cenâb-ı Hak kemal-i rahmetiyle, bu yaz mevsiminin bu şiddetli ve hararetli vaziyetini, baharın en letafetli, en şirin ve en hoş vaziyetine tebdil etti. Güya Risale-i Nur, yüz ondokuz

www.islamidavet.com

parçasiyle müellifi olan Üstadımıza bir taraftan hoş âmedi etmek ve mahzun olan kalbine teselli vermek ve gamnâk ruhunu tatyib etmek ve diğer taraftan da sekiz senedenberi yaşadığı Barlayı unutturmak ve o muhteşem çınar ağacını ve dostlarını ve alâkadar olduğu şeylerden gelen firak hüznünü hatırlatmamak için, Cenâb-ı Hakdan, yüz ondokuz risalenin eliyle yüz ondokuz bin kelimeleri diliyle dua etti ve yağmur istedi. Cenâb-ı Hak öyle bereketli bir yağmur ihsan etti ki, bir misli doksanüç tarihinde yağdığını ihtiyarlarımızdan işitiyoruz ki, bu tarih üstadımızın tarih-i velâdetine tesadüf etmekle beraber, bu umumî hâdise-i rahmet olan kesretli yağmur, hususî bir surette Risale-i Nura baktığına bir delili de şudur ki:

Risale-i Nurun neşrine vasıta olan Üstadımız geldiği gün, Isparta'yı gayet hararetli ve yağmursuzluktan toz toprak içinde görmüş, Barla gibi bir yayladan gelip böyle bir yerde dayanamıyacağım, diye telâş ediyordu. Üçüncü ve dördüncü günü bahçeleri kısmen gezdiği vakit, sebze ve ot ve çiçeklerin susuzluktan buruştuklarını görerek, gayet müteessirane su istiyor, yağmur taleb ediyordu. Arkadaşımız olan Bekir Beyden değirmenleri çeviren suyu göstererek «Isparta'nın suyu bu kadar mıdır?» diye sormuştu. Bekir Bey cevap verdi: «Gölcüğün suyu kesilmiş, gelmiyor. Isparta'nın dörtte birini sulayan bu sudan başka yoktur» dedi. Üstadımızın, Ispartada çok talebeleri bulunduğundan ruhen yağmurun gelmesini istiyordu. Aynı günde öyle bir yağmur geldi ki, elli senedenberi Isparta böyle hâdiseyi görmemiş. O yağmur yüzde doksandokuz menfaat vermiştir. Bundan anlaşılıyor ki, o tevafuk, tesadüfî değil. Bu rahmet, Isparta'ya rahmet olan Risale-i Nura bakıyor. Lillâhilhamd, bu kerem-i İlâhî neticesi olarak Üstadımız, «*Bana Barla'yı unutturdu, unutamayacağım birşey varsa, o da her yerde olduğu gibi, Barlada bulunan ciddî dost ve talebelerimdir.*» diyor.

Mustafa, Lütfi (R.H.), *Rüşdü, Husrev, Bekir Bey, Re'fet*

* * *

www.islamidavet.com

RİSALE-İ NUR BEREKETİNE AİT YAĞMUR HÂDİSESİNİ TE'YİD EDEN MUHACİR HÂFIZ AHMED (R.H.) SÜLEYMAN, MUSTAFA ÇAVUŞ (R.H.) VE BEKİR BEY VE ŞEM'İ'NİN BİR FIKRASIDIR.

[Isparta'daki kardeşlerinin fıkrasındaki dâvayı isbat eden kuvvetli iki delili gösteriyor.]

Re'fet Bey ve Husrev gibi kardeşlerimizin hârika bir surette yağan yağmur içinde, Risale-i Nur bereketine hususî baktığına kanaatımız geliyor. Çünki gözümüzle yağmur hâdisesinin hususî bir şekilde hizmet-i Kur'an ve Risale-i Nura baktığını iki suretle gördük:

Birinci Suret: Risale-i Nurun vasıta-i neşri olan üstadımızın câmii seddedildi. Risale-i Nuru yazacak hariçteki talebelerinin yanına gelmeleri men'edildiği hengâmda kuraklık başladı. Yağmura ihtiyac-ı şedid oldu. Sonra yağmur başladı, her tarafta yağdı, yalnız Karaca Ahmed Sultan'dan itibaren bir daire içinde kalan Barla mıntıkasına yağmur gelmedi. Üstadımız bundan pek müteessir olarak dua ediyordu. Sonra dedi ki: «Kur'anın hizmetine sed çekildi, bu köydeki mescidimiz kapandı, bunda bir eser-i itab var ki, yağmur gelmiyor. Öyle ise mâdem Kur'anın itabı var, Yâsin Sûresini şefaatçı yapıp Kur'anın feyzini ve bereketini istiyeceğiz.» Üstadımız Muhacir Hâfız Ahmed Efendiye dedi ki: «*Sen kırkbir Yâsin-i Şerif oku.*» Muhacir Hâfız Ahmed Efendi (R.H.) bir kamışa okudu. O kamışı suya koydular. Daha yağmur alâmeti görünmezken, ikindi namazı vaktinde, üstadımız daima îtimad ettiği bir hâtırasına binaen Muhacir Hâfız Ahmed Efendiye (R.H.) söyledi ki: «*Yâsinler tılsımı açtı, yağmur gelecek.*» Aynı gecede evvelce yağmadığı Barla dairesi içine öyle yağdı ki, üstadımızın odasının altındaki Çoban Ahmedin bahçesindeki duvar yağmurdan yıkıldı. Halbuki Karaca Ahmed Sultanın arkasında ve deniz kenarında balık avlamakla meşgul olan Şem'i ile arkadaşları bir damla yağmur görmediler. İşte bu hâdise kat'iyyen delâlet ediyor ki, o yağmur hizmet-i Kur'an ile münasebetdardır. O rahmet-i âmme içinde bir hususiyet var. Sûre-i Yâsin, anahtar ve şefaatçı oldu ve yağmur kâfi mikdarda yağdı.

www.islamidavet.com

İkinci Suret: Kuraklık zamanında yirmi-otuz gün içinde yağmur Barla'ya yağmamışken, Yokuşbaşı Çeşmesi yapıldığı bir zamanda menbaına yakın, Üstadımız ve biz, yâni Süleyman, Mustafa Çavuş, Ahmed Çavuş, Abbas Mehmed... filân beraber cemaatle namaz kıldık. Tesbihattan sonra dua için elimizi kaldırdık. Üstadımız yağmur duası etti, Kur'anı şefaatçı yaptı. Birden o güneş altında herbirimizin ellerine yedi-sekiz damla yağmur düştü. Elimizi indirdik, yağmur kesildi. Cümlemiz bu hale hayret ettik. O vakte kadar yirmi-otuz gündür yağmur gelmemişti, yalnız o yağmur duası anında dua eden her ele yedi-sekiz damla düşmesi gösteriyor ki, bunda bir sır var. Üstadımız dedi ki, «Bu bir işaret-i İlâhiyyedir. Cenâb-ı Hak mânen diyor ki, ben duayı kabûl ediyorum, fakat şimdi yağmur vermiyorum.» Demek sonra Sûre-i Yâsin şefaat edecek ve nitekim de öyle olmuştur.

Elhâsıl: Isparta'daki kardeşlerimizin umumî rahmet içindeki Risale-i Nurun bereketine dâir dâva ettikleri hususiyeti, şu iki kuvvetli delil ile tasdik ediyoruz.

Şem'i, Mustafa Çavuş (R.H.), Bekir Bey, Muhacir Hâfız Ahmed (R.H.), Süleyman

www.islamidavet.com

* * *

SADAKATTE MEŞHUR OLAN BARLALI SÜLEYMAN'IN VAZİFE-İ SADAKATINI TAMAMİYLE YAPAN ISPARTA SÜLEYMANI RÜŞDÜ'NÜN BİR FIKRASIDIR.

Aziz Üstadım!

Kardeşlerimin Yirmiyedinci Mektub'a giren fıkralarını, kendi fikrime ve hissiyatıma muvafık bulduğumdan, onlar bu nokta-i nazardan kendi fıkralarımdır diye başka fıkra yazmağa lüzum görmedim. Fakat bu âhirlerde Risâle-i Nurun kerametine temas eden bâzı hâdiseler benimle de münasebetdar olarak vücuda geldiğinden, ondan bir ihtar hükmünde idi ki, onlar münasebetiyle benim de bir hususî fıkram kardeşlerimin hususî fıkraları içine girsin diye o hâdiselerden bâzı lâtif tevafukatı ve bâzı rü'ya-yı sâdıkayı ve birkaç hâdiseyi yazıyorum.

www.islamidavet.com

Bu rü'yalar, birbirine yakın ve birkaç gün zarfında görülmüş ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm içinde bulunduğu cihetle, rü'ya-yı sâdıkadır. Çünki, Hadisce sabittir ki, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm görülen rü'yada şeytan o rü'yaya karışamıyor. Bu rü'ya-yı sâdıkadan herbiri, gerçi rü'yadır, delil ve hüccet olamaz, fakat herbirinin aynı mealde ittifakları, bir müjde veriyor ve Risale-i Nurun makbûliyetine ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın daire-i rızasında bulunduğuna bizlere kanaat veriyor. Ezcümle:

Birincisi: Risale-i Nur şâkirdlerinden Rıza görüyor: Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, camide Hazret-i Ebu Bekir-is-Sıddîk Radıyallahü Anha emrediyor: «*Çık hutbe oku*» Ebu Bekir-is-Sıddîk koşarak minberin en yukarı basamağına kadar çıkar, hutbe okur. Hutbe içinde cemaate der ki: «Bu söylediğim hakikatların izahatı «*Yirmidokuzuncu Söz*»dedir..»

İkincisi: Risale-i Nurun şâkirdlerinden Osman Nuri diyor ki: Rü'yamda, Şemâil-i Şerife muvafık, gayet nuranî bir surette Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı oturduğu yere dayanmış bir vaziyette gördüm. Bu anda bir sadâ geldi ki, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın bir yaveri geliyor. Kapılar birdenbire kendi ken-

dine açıldı. Risale-i Nur nâşirlerinin Üstadı olan zat içeriye girdi. Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, üstadımıza şefkatkârâne bir iltifat göstererek, dayandığı vaziyetten doğruldu. Ben de ağlayarak uyandım.

Üçüncüsü: Risale-i Nur şâkirdlerine köşkünü tahsis eden Şükrü Efendidir. Rü'yada ona diyorlar ki: «*Senin o köşküne Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm gelmiş.*» O da koşarak gidip, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı çok nuranî ve sürurlu bir halde bulup ziyaret etmiş.

Dördüncüsü: Risale-i Nur şâkirdlerinden Nazmidir. Rü'yasında ona diyorlar ki: «*Risale-i Nur şâkirdleri îmânsız ölmezler, kabre îmanla girerler.*»

Bu rü'yalar Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm ile münasebetdar olmak cihetiyle, o rü'yalar zamanında «*Mu'cizat-ı Ahmediye Risalesi*» münasebetiyle lâtif ve küçük bir iki tevafukun letâifini zikredeceğim. Şöyle ki:

Risale-i Nur eczalarından birkaç vecihle kerameti görülen mu'cizat-ı Ahmediyeye dair Ondokuzuncu Mektubun tashihi zamanında, yedi mu'cizat-ı Ahmediyeye (A.S.M.) mazhar yedi çocuğun bahsine geldiği vakitte Meliha isminde yedi yaşındaki kızım, umulmadık bir vakitde hanemden çıkıp Üstadımın oturduğu köşke geldi, o yedi çocuk bahsini mâsumane çocukcasına dinlemeye başladı. Çay içmesini çok sevdiği halde, kendine verildi, çocukların bahsi bitinceye kadar içmedi.

www.islamidavet.com

O saatten on dakika evvel, hem Ondokuzuncu Mektup, hem «*Mi'rac Risalesi*» ayrı ayrı tashih ediliyordu. Ondokuzuncu Mektub'un yüz elli sahifesi içinde birtek sahifede kuru direğin ağlamasından bahis var. «*Mi'rac Risalesi*»nde altıyüz satırdan birtek satır ondan bahseder. Muhtelif tarzlarda, muhtelif vakitte, muhtelif adamlar, muhtelif kitaplarda birden birtek sözü söylediklerini ben işittim. O da, kuru direğin ağlaması idi. Herbiri iki kişiden ibaret iki kısım tashihciler, aynı kelime üstündedirler, o kelimeyi söylüyorlardı. Ben hayret ile dedim: «İki taraf da bir kelimeyi söylüyorsunuz.» Sonra baktık, Mi'racın tashihi aynı kelimeye geldiği gibi, Ondokuzuncu Mektubun tashihi de aynı kelime üzerindedir. Biz hazır olanlar şüphemiz kalmadı ki, yedi yaşında Melihanın yedi çocuk bahsine tevafuku ve bu iki kısım musahhihlerin aynı kelimede ittifakları, o Mu'cizat-ı Ahmediye bahsinin bir kerametinin bir şuaıdır.

Yine Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın mektubiyle münase-

betdar üçüncü bir tevafuk: Milâsdan gelen ve oraya gönderilen kitapların listesini bir sebebe binaen saklamak lâzım gelmişti. Üstadım, bu listeyi saklamak için bana verdiğini biliyormuş. Bir gün o listeye lüzum olacağını düşünerek, benden istiyecekti. Fakat istememişti. O gece kalkar, o listeyi seccadesinin yanında görür, hayret eder. Bu, saklandığı yerden çıkıp, nasıl burada bulunsun! Sabahleyin benden soruyor. «Ben getirmedim, haberim yok» dedim. Zaten gece yanına çıkmamıştım. Bunda bir mâna var. Biz düşündük, aynı gün Milâsdan listeye göre kitap istemeye bir hak kazanmak için, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın, Mısır azizi Mukavkıs'e yazdığı mektup, eski Mısırlılara ait kitaplar içinde bulunarak İstanbul'a gönderilmiş. Bu mektubun fotoğrafla alınan aynının bir sureti, o gecenin gündüzünde bize geldi, o geceki liste hâdisesine tevafuk etti. Bunda şüphemiz kalmadı ki, saklı olan o listenin kendi kendine orada bulunması, bu mektub-u Nebeviyenin gelmesine bir istikbal ve bir işaret idi.

İşte o günlerde Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm rü'yada Risale-i Nurla münasebetdar görülmesi ve mektup da aynı vakitte gelmesi, o günlerde te'lif edilen hastalara ait yirmibeş deva-yı mâneviyeyi beyan eden «*Yirmibeşinci Lem'a*» ve iktisada ait «*Ondokuzuncu Lem'a*» ve onların akabinde ihtiyarlara ait yirmialtı ricayı beyan eden «*Yirmialtıncı Lem'a*»nın te'lif zamanlarına tevafuk etmesi şüphe bırakmıyor ki; *Bu üç risale, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın makbûliyetine mazhar olmuş.*

www.islamidavet.com

Yine Risale-i Nurla münasebeti tahakkuk eden hâdiselerden birisi de şudur ki, Risale-i Nurun Ispartaya medar-ı bereket olduğunu çok emarelerle gördük ve görüyoruz. Ezcümle:

Şükrü Efendi hem kendi köşkünü, hem merhum kardeşi Nuri Efendinin köşkünü Risale-i Nurun ders ve te'lifine verdiği bir zamanda onun şehirdeki evine muttasıl büyük bir haliçe binası ateş aldı. Bütün o büyük bina yandığı halde, Şükrü Efendinin evine sirayet etmedi, hattâ yanan haliçe binasının müştemilâtından olup, haliçe binası ile Şükrü Efendinin hanesine bitişik olan ahşap odunluk dahi yanmadı. Bu vaziyeti gören herkes hayret içinde kaldı. Fakat Risale-i Nur ile alâkaları olanların şüpheleri kalmadı ki; Şükrü Efendi Risale-i Nurun te'lifine bu iki köşkü verdiği için, onun bereketiyle hârika bir surette hem kendi hanesi, hem merhum kardeşinin hanesi o müdhiş yangından kurtuldu.

Hem Risale-i Nur yazın nasılki büyük bir yağmur ve rahmete sebep olduğu delillerle beyan edilip Gavs-ı Geylânî'nin (K.S.) kerametine

dair risalede kaydedilen hâdise Risale-i Nurun bir kerameti olduğu gibi; bu seneki kışta Risale-i Nurun merkez-i faaliyeti, Barladan Ispartanın bağlarına nakledilmiş idi. Bağlarda soğuk ve fırtına, şehirden çok şiddetli oluyordu. Bu şiddetli kışta Risale-i Nurun dersi tatil olmamak ve nâşiri de dayanabilmek için, bir eser-i rahmet olarak bu senenin kışı gayet mutedil geçti. Evet, herkes biliyor ki, şimdiye kadar böyle mutedil ve bazı günleri yaza benzer tarzda bir kış, bu yakın zamanlarda görülmemişti. İşte bu gün, yeni mart oniki, eski şubat yirmiyedidir. Sitte-i Sevr denilen fırtınalı altı meşhur günün üçüncü günü olan bu gün, nevruz günü gibi açıktır, güzeldir. Nasılki Risale-i Nurun bereketi yüzünden rahmet-i İlâhiyye yaz ortasında bir bahar getirdiğini kanaat verecek emareler ile görmüştük; öyle de, bu kış ortasında Risale-i Nurun bereketi yüzünden bir güz mevsimi olmasına bir vesile olduğuna kanaat ettik.

Hem Risale-i Nur Eczasından «*İktisad Risalesi*»nin te'lifine çok yakın bir zamanda, Üstadımın maişetindeki iktisadı ifrat derecesine girmişti. Ben ve Husrev ve daha diğer arkadaşlarımız bütün biliyoruz ki: Üstadımızın hasta olmadığı halde bütün Ramazanda yediği gıdayı hesab ettik, bir tek fırancala ekmeği, yarım okka kese yoğurdu, yüz elli dirhem pirinç idi. Biz tahmin ettik ki, yirmidört saatte üç hurma tanesi kadar gıda ile külfetsiz idare etti. Fazlaya iştihası olmadığı için yemiyordu. Bu hal, Ramazandan sonra ona yazdırılacak olan «*İktisad Risalesi*»nin bereketine ve mübarekiyetine ve kerametine bir işaret idi.

www.islamidavet.com

Ve bir de Risale-i Nurun takviye-i din hakkında hizmetine işaret eden bir diğer hâdise şudur ki: Ispartanın mühim bir âliminin, takriben otuz-kırk sene evvel yazdığı istikbale dâir kasidesinin fıkraları, Risale-i Nura tam tevafuk ediyor ve Risale-i Nuru gösteriyor. Şöyle ki:

Allah rahmet etsin ve kabri pürnur olsun, Topal Şükrü Efendi namında ehl-i kalb ve Ispartanın bir medar-ı fahri olan zâtın kerametkârâne buraca meşhur bir şiirini gördüm, getirip arkadaşlarıma gösterdim. Dedim: Bu zat bu dalâletli zamanımızdan bahsettiği gibi, bir fıkrası da harb-i umumîden bahsediyor gibi görünüyor. Çünki bu şi'rinde diyor:

«*Âferin çarha ki, çattırdı kuduzu kuduza*»

Yâni, bütün dünya kâfirlerini birbirine musallat ettirdi. Ve iki satır sonra yine diyor:

«*Sûk-i asr içre bütün dad ü sitend, küfr ü dalâl;*
Müşteri kalmadı, din indi ucuzdan ucuza.»

Yâni o asrın çarşısında alış veriş dinsizlik elinde olacak, dinsizlik

hükmedecek, din gayet ucuza düşecek ve İslâmın şeairi gizlenecek. Sonra diyor:

Şükür ya bilmezem esrar-ı gayıbdan amma;
Ya ileri, ya geri, takrib ederim üç otuza.»

Kendi tefsir ediyor. Yâni, otuzüçe şiddetli kafiyesini müraat için, otuzüç yerine «üç otuz» demiştir. Hem harb-i umumîye işaret ettiği fıkrasiyle, «dinsizlik düsturları, kanunları, o asır çarşısında hükmettiği...» fıkrasının ortasında şöyle diyor:

«Eriş ey avn-i şeriat (Hâşiye - 1) eriş ey muhyi-d-din!
Elem-i rîş (Hâşiye - 2) cefasından erişti o reze.»

Şimdi benim kanaatım geliyor ki, bu zat, otuzüç senesinden sonra Risale-i Nuru Ispartanın imdadına çağırıyor. «Ey avn-i Şeriat! Ey muhyi-d-din yetiş!» diyor. Yâni vefatından takriben otuzüç sene sonra Şeriata ve dinin şeairine, Ispartaya yetişecek bir nuru çağırıyor. Cenâb-ı Hak duasını kabul etmiş ki, vefatından otuz-kırk sene sonra Risale-i Nur o vazifeyi görmüş.

Talebeniz ve Hizmetkârınız
Süleyman Rüşdü

www.islamidavet.com

* * *

(Hâşiye - 1) : Şeriat cifirle dokuz yüz seksen eder. Risalet-in-Nur dahi, آلنُّوْر daki لام aslı lâm olsa, cifirle dokuz yüz yetmiş sekiz edip iki farkla tevafuk eder.

(Hâşiye - 2) : Riş: Ceriha, yara demektir.

RİSALE-İ NURUN MÜSADERE HÂDİSESİ MÜNASEBETİYLE ISPARTA SÜLEYMANI RÜŞDÜ'NÜN, EVVELKİ FIKRASINA ZEYİL OLARAK YAZDIĞI BİR FIKRASIDIR.

Risale-i Nur şâkirdlerinin merkezi olan Şükrü Efendinin köşkünün komşusu seksen yaşında muhterem Alil Osman Çavuş nâmında bir zat, Risale-i Nur nâşirlerine hücum zamanından bir gün sonra rü'yasında görüyor ki: Güneş ile Kamer, beraber olarak köşkün içine girip parlıyorlar.

Diğer bir rü'yada Keçeci Mustafa Efendinin hafîdi Bekir yine hâdise-i elîmeden bir-iki gün sonra görüyor ki: Güneş kıble tarafından çıkıyor. Şuââtı içinde güneş yüzünde Risale-i Nur nâşirinin sureti temessül edip, aynen güneşin kursunda görünüyor.

www.islamidavet.com

Hem mütedeyyin bir kadın, yine hâdiseden sonra görüyor ki: Semâvattan mübarek kâğıdlar yağıyor. Soruyorlar: «Bu nedir?» Rü'yada demişler: «Risale-i Nurun sahifeleridir.» Yâni, tâbirce Risale-i Nur, Kur'anın tefsiri olduğu cihetle, vahy-i semavî olan Kur'anın semavî ve ilhamî bir tefsiridir. Hem yağmur gibi, insanlara kesretli bir rahmettir.

Hâdisenin vukuundan evvel, Risale-i Nur şâkirdlerinin heroiri bir cesedin âzaları gibi, bir cihette o cesede gelen müessir bir ârızayı bütün âzanın hissetmesi nev'inden, bu hâdiseyi Risale-i Nurun dört şâkirdi, vukuundan bir-iki gün evvel şöyle gördüler: Üçü, yâni Mehmed Zühdü, Halil Ruhi, Mehmed Niyazi, Risale-i Nur nâşirlerinin üstadını vefat etmiş görüyorlar ki, vefat ise tâbirce Risale-i Nurun tatilini haber veriyor. Dördüncüsü: Fâzıl Bey görüyor ki: — Hâdiseden bir gün evvel, — Rafda kitapları karıştırır, bâzı kitapları düşürür. Üstad bana hiddet ediyor, ben de diyorum: «Re'fet düşürdü.» Birden haneye polisler doluyorlar, herşey'i alıyorlar.

Hem bundan yedi buçuk ay evvel Risale-i Nur nâşirlerine gelen elîm polishaneye çağırma mes'elesinde Risale-i Nurun şâkirdlerinin dört tanesi (aynı hâdiseyi bir ikisi, yâni Rüştü ile Lütfi aynen görüyorlar, ikisi de az bir tâbirle) aynı hâdiseyi görmeleri ve bu def'aki hâ-

diseyi, yine dört tane şâkirdler aynen görmesi gösteriyor ki, Risale-i Nur şâkirdleri, bir cesedin âzaları gibidirler ki, Risale-i Nura gelen hâdiseyi, bir cesedin âzaları gibi hissediyorlar.

Hem Risale-i Nur şâkirdlerinden Bekire o musibet gününden bir gün evvel biri demiş: «Üstadın seni çağırıyor!» Bir hiss-i kablelvuku' ile ikinci gün Üstadının başına gelen ve rahmet-i İlâhiyye ile hafif geçen müdhiş musibeti, düşmanların plânları derecesinde büyük, ağır hissetmiş tarzında, ağlayarak gayet korkaklık ve halecan ile koşup geldi. O halecan ve ağlamasına hiç sebeb-i zâhirî yokken, yine heyecanını, ağlamasını teskin edemiyordu. Demek Risale-i Nura gelen musibet, şâkirdlerini kerametkârâne îkaz ediyordu.

Hem musibetin aynı gününde üstadımız gezmekten dönerken, — Husrev ve Mehmedin ihbariyle — birdenbire sebepsiz ehl-i dünyaya karşı şiddete başlamış. Yirmibeş sene evvel Divan-ı Harb-i Örfîde kendi idam kararını beklerken, sebepsiz, kalbsiz, rütbeli iki adam, mahpus olduğu koğuşa tahkir için geldikleri zaman gayet acib bir surette söylediği o hale mahsus meşhur bir şetmi üç def'a zâlim ve garazkâr ehl-i dünyaya karşı sarfediyor «Benden ne istiyorsunuz!» diye bağırarak tekrar ediyor. Sonra susuyor. Aynı dakikada zabıta köşkü basmak için yedi-sekiz polis köşkün etrafına girdikleri zamana tevafuk ediyor.

www.islamidayet.com

Medar-ı İbret Bir Hâdise: Risale-i Nur nâşirlerinin tazyiki yüzünden âmirlerinin yanında yüz bulmak niyetiyle Risale-i Nur nâşirlerine ilişenlerin aksi maksadiyle tokat yediklerinin yüz hâdiseden bir hâdisesi şudur ki:

Sebepsiz, sırf bâzı garazkârların keyfi için Risale-i Nur nâşirlerine bir kulp takıp mahkemelerde süründürmek ve belki mahvetmek için sureten kendini dost gösterip gayet hainane bir riyakârlıkla dairemize sokulup, bir takım yalanlarla âmirlerini iğfal edip Risale-i Nur nâşirlerine müdhiş darbe gelmesine vesile olan bir adam, teveccüh ve makam kazanmak değil, bilâkis öyle bir tokat yedi ki, dünyada kaldıkça vicdanı varsa vicdan azabı çektirecek. Hem o kolay vazifesinden müşkil bir vazifeye tahvil ettiler ve hem de ona yalancı nazariyle baktılar. Ve hem nefret-i âmmeyi kazandı. Ve hem taharri hâdisesinden iki gün sonra bir ihtiyar adamı hanesinden çıkarıp yolda getirirken, o ihtiyar zat füc'eten vefat edip hem mes'uliyet-i maddiyeye ve mâneviyeye mâruz kalmıştır.

Evet, Risale-i Nura hücum edenler, vaktiyle kefenini boynuna takınmalı ve rezalete bürünmeli ve mânevî cehenneme dünyada girmeyi göze almalı.

Hem o musibet hâdisesinden iki gün evvel, Risale-i Nur şâkirdlerinden olmayan ve hiç bizimle zihnen meşgul olmayan biri rü'yada görüyor ki: Ispartanın altındaki ovada çok ormanlar bulunuyor. Kuvvetli bir sel geliyor, bu ormanın çok ağaçlarını deviriyor. Birdenbire bir zelzele-i arz oluyor, Risale-i Nur nâşiri, elbisesiyle heybetli bir surette yer yarılıp çıkıyor (Hâşiye). O da korkusundan uyanıyor. İki gün sonra Risale-i Nuru tâtil ve mânen toprağa defnetmek niyetiyle küre-i arzı titretecek derecede bir hatâ ile Risale-i Nurun eczalarını evrak-ı muzırra nev'inden taharri edip, toplayıp merkez-i hükûmete, tâ dahiliye vekâletine gönderir. Hiçbir daire kanunca mucib-i muaheze ve mes'uliyet bir şey Risale-i Nurda bulamadığından, o mânevî zelzele içinde öldürdük, defnettik zannettikleri Risale-i Nur, dirilip, yer yarılıp meydana çıktığı gibi, yine o rü'ya işaret ediyor ki, bir zelzele-i azîme ve bir sel içinde Risale-i Nur bu vatan ve millete bir halâskâr, bir münci suretinde musibetzedelerin imdadına yetişecek.

www.islamidavet.com

Risale-i Nur şâkirdlerinden
(Yıldırım) Süleyman Rüşdü

* * *

(Hâşiye) : Demek bu geçen seneki zelzele, yâni İzmir zelzelesi, Risale-i Nurun dirilmesine ve meydana çıkmasına bir emaredir ve o rü'yayı tâbir ediyor. Evet, o zelzeleden evvel Risale-i Nur defnolunmuş gibi gayet gizli perde altında intişar ediyordu. Zelzele başladıktan sonra eski elbise-i fâhiresiyle meydan-ı zuhûra çıktı.

Yirmiyedinci Mektubun lâhikasından alınmış mühim parçalar

Birinci Mes'ele: Birinci Şuâ'da bir-iki âyetin işaretinde, *Risale-i Nurun sâdık talebeleri îman ile kabre gireceklerini ve ehl-i Cennet olacaklarını kudsî bir müjde ve kuvvetli bir beşaret bulunduğu gösterilmiştir.* Fakat bu pek büyük mes'eleye ve çok kıymetdar işârâta tam kuvvet verecek bir delil ister, diye beklerdim. Çoktanberi muntazırdım. Lillâhilhamd, iki emare birden kalbime geldi.

Birinci Emare:

Îman-ı tahkikî ilmelyakînden hakkalyakîne yakınlaştıkça daha selbedilmiyeceğine ehl-i keşf ve tahkik hükmetmişler. Demişler ki: «Sekerat vaktinde şeytan, vesvesesiyle ancak akla şüpheler verip tereddüde düşürebilir. Bu nevi îman-ı tahkikî ise, yalnız akılda durmuyor, belki hem kalbe, hem ruha, hem sırra, hem öyle letâife sirayet ediyor, kökleşiyor ki; şeytanın eli o yerlere yetişemiyor, öylelerin îmanı zevalden mahfuz kalıyor.

Bu îman-ı tahkikînin vüsûlüne vesile olan bir yolu, velâyet-i kâmile ile, keşf ve şuhud ile hakikata yetişmektir. Bu yol, ehass-ı havassa mahsusdur, îman-ı şuhudîdir.

İkinci yol, îman-ı bilgayb cihetinde sırr-ı vahyin feyziyle bürhanî ve Kur'ânî bir tarzda akıl ve kalbin imtizaciyle hakkalyakîn derecesinde bir kuvvet ile zaruret ve bedahet derecesine gelen bir ilmelyakîn ile hakaik-ı îmâniyeyi tasdik etmektir. Bu ikinci yol, Risale-i Nurun esası, mâyesi, temeli, ruhu, hakikatı olduğunu has talebeleri görüyorlar. Başkaları dahi insafla baksalar, Risale-i Nurun hakaik-ı îmaniyeye muhalif olan yolları gayr-ı mümkin ve muhal ve mümteni' derecesinde gösterdiğini görecekler.

İkinci Emare:

Risale-i Nurun sâdık şâkirdlerinin hüsn-ü âkıbetlerine ve îman-ı kâmil kazanmalarına o derece kesretli ve makbul ve samimî dualar

www.islamidavet.com

oluyor ki, o duaların içinde hiçbiri kabûl olmamasına akıl imkân veremiyor. Ezcümle, Risale-i Nurun bir hâdimi ve bir tek şâkirdi yirmidört saatte lâakal Risale-i Nur talebelerinin hüsn-ü âkıbetlerine ve saadet-i ebediyeye mazhar olmalarına, yüz def'a Risale-i Nur talebelerine ettiği duaları içinde hiç olmazsa yirmi-otuz def'a selâmet-i îmanlarına ve hususî hüsn-ü âkıbetlerine ve îman ile kabre girmelerine aynı duayı en ziyade kabûle medar olan şerait içinde ediyor.

Hem Risale-i Nur talebeleri, bu zamanda her cihetten ziyade hücuma mâruz îman hususunda birbirine selâmet-i îman hakkındaki samimî, mâsum lisanlariyle dualarının yekûnu öyle bir kuvvettedir ki, rahmet ve hikmet, onun reddine müsaade etmez. Faraza mecmuu itibariyle reddedilse de, tek bir tane onların içinde kabul olunsa, yine herbiri selâmet-i îman ile kabre gireceğine kâfi geliyor. Çünki herbir dua umuma bakar.

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

[Risale-i Nurun kerametinin bu havalide zuhur eden çok tereşşuhatından bir-iki hâdise beyan ediyorum.]

Birincisi: Hatib Mehmed namında ciddî bir ihtiyar talebe «*İhtiyarlar Risalesi*»ni yazıyordu. Tâ Onbirinci Ricanın âhirlerinde merhum Abdurrahmanın vefatının tam mukabilinde kalemi لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ yazıp ve lisanı dahi لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ - diyerek hüsn-ü hâtimenin hâtemiyle sahife-i hayatını mühürleyip Risalet-ün-Nur talebelerinin îman ile kabre gireceklerine dair olan işarî beşaret-i Kur'aniyyeyi vefatiyle imza etmiş. Rahmetullahi aleyhi rahmeten vâsiaten âmin!

İkincisi: Sizin te'lifiniz olan Fihristenin tashihinde bir müstensihin noksan bıraktığı bir sahifeyi Tahsine dedim: «Yaz» O da yazmağa başladı. Simsiyah mürekkepten ve temiz kalemle birden yazdığınız ikinci cilt fihristesinin makbûliyetine hüccet olarak o siyah mürekkeb, güzel bir kırmızı suretini aldı. Tâ yarım sahife kadar biz bu garib hâdiseye taaccüb ederek bakarken, o mürekkeb simsiyaha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı kalem, aynı hokka tam siyah yazıldı. bir zaman Barla'da bağlardaki köşkde Şamlı Hâfız ve Mes'ud, Süleymanın müşahedesiyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük. Şöyle ki:

Ben, sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm. Birden mütebakisi, çok beğendiğim güzel bir kırmızıya tahavvül etti, Risale-i Nur kâtiblerini şevklendirdi, gözümüze silsile-i kerametin bir ucunu ve tereşşuhunu gösterdi.

Said Nursî

* * *

[*Bugünlerde mânevî bir muhaverede bir sual ve cevabı dinledim. Size bir kısa hulâsasını beyan edeyim.*]

Biri dedi: Risale-i Nurun îman ve tevhid için büyük tahşidatları ve küllî techizatları gittikçe çoğalıyor ve en muannid bir dinsizi susturmak için yüzde birisi kâfi iken, neden bu derece hararetle daha yeni tahşidat yapıyor?

Ona cevaben dediler: *Risale-i Nur, yalnız bir cüz'î tahribatı ve bir küçük hâneyi tâmir etmiyor; belki küllî bir tahribatı ve İslâmiyeti içine alan ve dağlar büyüklüğünde taşları bulunan bir muhit kal'ayı tâmir ediyor. Ve yalnız hususî bir kalbi ve has bir vicdanı ıslaha çalışmıyor; belki bin senedenberi tedârük ve terâküm edilen müfsid âletlerle dehşetli rahnelenen kalb-i umumîyi ve efkâr-ı âmmeyi ve umumun ve bâhusus avam-ı mü'minînin istinadgâhları olan İslâmî esasların ve cereyanların ve şeairlerin kırılmasiyle bozulmağa yüz tutan vicdan-ı umumîyi, Kur'anın i'caziyle ve geniş yaralarını, Kur'an'ın ve îmanın ilâçlariyle tedavi etmeğe çalışıyor.*

Elbette böyle küllî ve dehşetli tahribata ve rahnelere ve yaralara, hakkalyakîn derecesinde ve dağlar kuvvetinde hüccetler, cihazlar ve bin tiryak hâsiyetinde mücerreb ilâçlar ve hadsiz edviyeler bulunmak gerektir ki; bu zamanda Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın i'caz-ı mânevîsinden çıkan Risale-i Nur, o vazifeyi görmekle beraber, îmanın hadsiz mertebelerinde terakkiyat ve inkişafata medardır diye uzun bir mükâleme cereyan etti. Ben de tamamen işittim, hadsiz şükrettim.

Bu Hâdise Münasebetiyle, Yine Bu Günlerde Hatırıma Gelen Bir Vâkıayı Beyan Ediyorum:

Ben namaz tesbihatının âhirinde otuzüç def'a kelime-i tevhid zikrederken birden kalbime geldi ki: Hadîs-i Şerifte «*Bâzan bir saat tefekkür, bir sene ibadet hükmüne geçer.*» Risalet-ün-Nurda o saat var, çalış o saati bul, ihtar edildi. Âdeta ihtiyarsız bir surette Kur'anın

www.islamidavet.com

Âyet-ül-Kübrâsının iki tefsiri olan iki Âyet-ül-Kübrâ risalelerinden muhlis, tefekkürî bir tekellüm tam bir saat devam etti. Baktım, size gönderdiğim «Âyet-ül-Kübrâ Risalesi»nin birinci makamının hulâsasından müntehab güzel bir sırrını hulâsa ile Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabiyeden müstahreç nurlu, tatlı fıkralardan terekküb ediyor. Ben kemal-i lezzetle her gün tefekkür ile okumağa başladım. Bir kaç gün sonra hâtırıma geldi ki: Mâdem Risale-i Nur bu zamanin bir mürşididir; talebelerine bir vird-i ekber olabilir diye kaleme aldım; ve bütün risalelerin hususî menba'ları, mâdenleri olan binden ziyade Âyât-ı Kur'aniyeyi kendi Kur'anımda evvelce işaretler koyup bir Hizb-i Âzam-ı Kur'ânî yapmak niyet ettim; şimdi bu «Hizb-i A'zam» ve bu «Vird-i Ekber» Risale-i Nur mensublarına, bâzı eyyam-ı mübarekede okunması için, bir zaman size de göndermek hakkınız var. İnşâallah bir zaman sonra size gönderilecek, bâzı kelimelerini tercüme ve bir kısım kayıdlarını tefhim için vakit bulsam gayet kısa hâşiye gibi bir şey yazacağım.

Umum kardeşlerime ve hizmet-i Kur'aniyede bütün arkadaşlarıma hasret ve iştiyakla binler selâm...

www.islamidavet.com

Said Nursî

* * *

EMİN VE TAHSİN VE HİLMİ'NİN BİR FIKRASIDIR. YİRMİYEDİNCİ MEKTUB'UN FIKRALARI İÇİNE GİRMEĞE MÜNASİB GÖRÜLDÜ.

Bugünlerde ziyade bir hassasiyetle risalelere bakıldığından, inayetin himayeti dahi bir nev'i hassasiyetle ikramını gösterdi. Gayet cüz'î bir nümunesi şudur ki: Risale-i Nur şâkirdlerine maişet cihetinde bir ikram-ı İlâhî ve küçük, fakat şâyân-ı hayret ve gayet lâtif bir tevafuk, bir vâkıadır. Risalet-ün-Nur hizmetinin şüphesiz bir kerametidir. Evet, Risale-i Nurun bir silsile-i kerametinin menbaı olan tevafuk, bu vâkıada o cinsten altı adet tevafukatın ittifakı ise, tesadüf ihtimalini köküyle keser diye hükmettik. Şöyle ki:

Birkaç gündenberi üstadımızın ziyaretine gitmediğimizden, kardeşim Emin ile beraber üstadımızın ziyaretine gittik. İkindi vakti beraber namaz kıldıktan sonra bize emretti ki: «*Size yemek yedireceğim, burada ta'yınınız var.*» Mükerreren: «*Yemezseniz bana dokunur zarar olur, dedi. Çünki, yiyeceğinize karşı Cenâb-ı Hak gönderecek.*» Yemek yemekten affımızı rica etmiş isek de emretti: «*Rızkınızı yiyin, bana gelir.*» Emrini kırmamak için lütuf buyurduğu tereyağı ve kabak tatlısını ekmekle yemeğe başladık. Daha sofrada iken ümid edilmiyen bir vakitte ve bir tarzda ve aynı mikdarda bir adam geldi, elinde yediğimiz kadar taze ekmek, aynı yediğimiz miktarda — fındık kadar — tereyağı ve diğer elinde bize verilenin tam bir misli kabak tatlısı olarak kapıyı açtı. Artık taaccüb edilecek hiçbir cihette tesadüfe mahal kalmayarak Risalet-ün-Nur şâkirdlerinin rızkındaki bereket-i Rabbaniyeyi gözümüzle gördük. Üstadımız emretti: «İhsan on misli olacak. Halbuki bu ikram tamı tamına mislidir. Demek ta'yın cihetî galebe etti. Ta'yın te'mini ise mizan ile olur.» Sonra ayni akşamda sadaka cihetî dahi hükmünü gösterdi. Biz gördük ki: Ekmek on misli, tereyağı tatlısı; o da on misli ve kabak tatlısı çok sevmediği için kabak, patlıcan turşusu on misli, me'mul hilâfında Risalet-ün-Nurdan İkinci Şuâ'ın bir hafta mütalâasına mukabil bir manevî ücret olarak geldi. Gözümüzle gördük. Demek kabak tatlısının tatlılığı, tereyağın un helvasına girdi, kendisi turşuda kaldı.

www.islamidavet.com

Risale-in-Nur şâkirdlerinin, hüsn-ü hizmetine acele bir mükâfat gördükleri gibi, hizmette kusur edenler dahi tokat yediklerini, Isparta'da olduğu gibi burada dahi gözümüzle gördük. Pek çok vukuatından beş-altısını beyan ediyoruz:

Birincisi: Ben, yâni Tahsin, bir gün yeni açtığımız dükkân meşgalesiyle bana emrolunan vazife-i Nuriyeyi tenbellik edip yapamadım. Aynı vakitte şefkatli bir tokat yedim. Dükkânda otururken birisi bana geldi, tebdil edilmek için emanet olmak üzere yüz lira verdi. Bu paranın sahibine Allah için bir hizmet yapmak üzere tebdil için maliye sandığına gittim. Bu parayı sayarken aralarında bir kalp lira bulundu. Bu yüzden ifadeye, sual ve cevab ve muahezeye mâruz kaldığım gibi, evimizi de taharri etmek icab etti. Beñi mahkemeye verdiler. Fakat terbiye ve şefkat tokadı olmak cihetiyle yine Risalet-ün-Nur kerâmetini gösterdi, zararsız kurtulduk.

İkincisi: Üstadımıza ve Risalet-ün-Nura dört-beş sene hizmet eden ve okutturan ve cidden tarafdar bulunan bir zat, elinde dine ait bir gazete ile geldi. Risale-i Nurun mesleğine muhalif bir cereyanın sahiplerine tarafdarane bir tavır gösterdiği zaman, Üstadımın canı çok sıkıldı. Bir-iki gün sonra şiddetli, fakat şefkatli bir tokat yedi. Bir doktor ona dedi ki: «Eğer ameliyat yaptırmazsan yüzde yüz ölüm var.» O da bilmecburiye ameliyat yaptırdı. Fakat şefkat ciheti imdada yetişerek çabuk kurtuldu.

www.islamidavet.com

Üçüncüsü: Bir me'mur, Risalet-ün-Nuru kemal-i iştiyakla okurdu. Hem Üstad ile görüşmeğe ve tam ders almağa çalışıyordu. Birden bir komiser tarafından ona evham verildi. O da görüşmeyi ve okumayı bırakıp başka şehre giderken birden sebepsiz bir tarzda bir ayağı kırıldı, bir ay çekti. Yine şefkat yar oldu ki, şimdi tekrar okumağa şevk ile başladı.

Dördüncüsü: Ehemmiyetli bir zat, Risalet-ün-Nuru kemal-i takdir ile okur yazardı. Birden sebatsızlık gösterdi. Şefkatsiz bir tokat yedi. Gayet meftun olduğu refikası vefatla ve iki oğlu da başka yere gitmesiyle acınacak bir hale girdi.

Beşincisi: Dört senedir Üstadın çarşı içinde hizmetine bakan bir zat, birden sadakatını bırakıp mesleğini değiştirdi. Birden şefkatsiz bir tokat yedi, bir senedir daha çekiyor.

Altıncısı: Bir hocaya ait bir hâdisedir. Belki helâl etmez, biz de onu görmüyoruz. Tokadı şimdilik kaldı.

Bu vukuat nev'inden hem çok var, hem Risale-i Nura karşı kusura binaen tokat olduğundan, kat'iyyen şüphemiz kalmadı.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
Emin Tahsin Hilmi
Evet tasdik ediyorum.
Said Nursî

Hem Risale-in-Nurun suhuletle intişarının bir kerametini, bu mektubu yazdığımız zamanda ve yemekteki kerâmet dakikasında gözümüzle gördük. Şöyle ki:

Ehemmiyetli yedi-sekiz risale ve İşârât-ı Kur'aniye Şuaını, mühim bir mektupla beraber, bir torbada ehemmiyetli bir kardeşimize bir şehre göndermiştik. Şoför o paketi düşürmüştü. Böyle bir zamanda böyle eserleri münafıklar, casuslar haber almadan, emin bir el ile beş gün sonra elimize geçti. Kanaatımız geldi ki, bir inayet bizi himaye ediyor.

Hem Risale-in-Nurun hakkında inayet-i Rabbaniyenin lâtif bir himayeti şudur ki: Karanlık bir vaziyette, korkutan bir zamanda casusların ve taharri me'murlarının tecessüsleri Üstadımızın menzilini sarması dakikasında bir fare, üstadımızın bir çorabını aldı. Ne kadar aradık, hiçbir yerde bulamadık. O farenin yuvasını gördük, kabil değil çorap oraya giremez. İki gün sonra gördük ki, o hayvan, o çorabı getirmiş, öyle yere ki: Saklanmış, muhteviyatı unutulmuş olan mahrem mektupların ve evrakların tam yanında bırakılmış. Halbuki iki defa oraya bakmıştık, görememiştik. Hem o çorabı o yere getirmek, soba borusuna çıkıp yukarıdan olur; gayet kurnaz ve zeki adam ancak o işi yapar. Hiçbir cihette tesadüf ihtimali kalmadığından, üstadımız dedi: «Bu mektupları oradan kaldıracağız.» Biz onlara baktık, gerçi siyasetle alâkaları yoktur, fakat vehham casuslara, aleyhimize habbeyi kubbe yapmağa ehemmiyetli bir vesile olurdu. Biz hem onları, hem daha bahaneye medar olabilen başka şeyleri kaldırdık. O heyecanımızdan casuslar haber alıp anladılar ki, hazırlandık. Daha hücum etmeden yalnız ikinci gün Emin, elinde bir torba ile menzile girdi. Tam arkasında karakol komiseri, gizli, hissettirmeden girdi. Eminin elinde kitablar yerinde yoğurdu gördü, tavrını değiştirdi.

Elhâsıl: Risalet-ün-Nurun intişarına karşı gelen düşman ve casuslara mukabil birtek fare çıktı, plânlarını zîr ü zeber etti.

Evet	Evet	Evet	Evet	Evet	Evet
Tevfik	*Ahmed*	*Tahsin*	*Hilmi*	*Feyzi*	*Said Nursî*

* * *

www.islamidavet.com

Aziz Kardeşlerim!

Sizinle pek çok alâkadar ve görüşmeye çok müştakım, ve vaziyetinizi bu soğuk kışta merak eder, hayalen sizin ile görüşürken bir-iki nokta hâtıra geldi, beyan ediyorum.

Birincisi: Ondokuzuncu Söz'ün âhirinde Kur'andaki tekrarın ekser hikmetleri Risale-in-Nurda dahi cereyan eder. Bilhassa ikinci hikmeti tamtamına vardır. O hikmet şudur ki: Herkes Kur'ana muhtaçtır, fakat herkes her vakit bütün Kur'anı okumağa muktedir olamaz, fakat bir sureye galiben muktedir olur. Onun için en mühim maksad-ı Kur'aniye, ekseri uzun surelerde dercedilerek herbir sure bir Kur'an hükmüne geçmiş. Demek hiç kimseyi mahrum etmemek için, Haşir ve Tevhid ve Kıssa-i Mûsa (A.S.) gibi bâzı maksadlar tekrar edilmiş. Aynen bu ehemmiyetli hikmet içindir ki, bâzı def'a haberim olmadan, ihtiyarım ve rızam olmadığı halde, ince hakaik-ı îmaniye ve kuvvetli hüccetler, müteaddit risalelerde tekrar edilmiş. Ben çok hayret ediyordum: Neden bunlar bana unutturulmuş, tekrar yazdırılmış? Sonra kat'î bir surette bildim ki: Herkes bu zamanda Risale-i Nura muhtaçtır, fakat umumunu elde edemez; etse de tam okuyamaz; fakat küçük bir Risale-in-Nur hükmüne geçmiş bir risale-i câmiayı elde edebilir ve ekser vakitlerde muhtaç olduğu mes'eleleri ondan okuyabilir. Ve gıda gibi, her zaman ihtiyaç tekerrür ettiği gibi, o da mütalâasını tekrar eder.

İkinci Nokta: «Âyet-ül-Kübrâ»dan çıkan «Vird-i Ekber» nâmındaki Arabî risaleciğin âhirinde «Risale-i Münâcât»ın başındaki âyetin tefsiri diye Arabî kısımları ilâve edilse, beraber okunsa, iyidir. Biz de nüshamıza yazdık.

Üçüncüsü: Aziz kardeşlerim! Çok def'a kalbime geliyordu: Neden İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, Risalet-ün-Nura ve bilhassa Âyet-ül-Kübrâ Risalesine ehemmiyet vermiş» diye sırrını beklerdim. Lillâhilhamd, o sır ihtar edildi. İnkişaf eden o sırra şimdilik yalnız kısa bir işaret ediyorum. Şöyle ki:

Risalet-ün-Nurun mümtaz bir hâsiyeti; îmanın en son ve en küllî istinad noktasını, kavî ve kat'i beyan edildiğinden, bu hâsiyet, Âyet-

www.islamidavet.com

ül-Kübrâ Risalesi'nde fevkalâde parlak görünüyor. Bu acib asırda mübareze-i küfür ve îman, en son nokta-i istinada dayandığı için, en son istinad noktasını kuvvetli ve kat'î beyan olduğundan, bu hâsiyet Âyet-ül-Kübrâ Risalesi'nde fevkalâde parlak görünüyor. Bu acib asırda mübareze-i küfür ve îman, en son nokta-i istinada sirayet ederek ona dayandırıyor. Meselâ: Nasılki gayet büyük bir meydan muharebesinde ve iki tarafın bütün kuvvetleri toplandığı bir sırada iki tabur çarpışıyorlar; düşman tarafı en büyük ordusunun cihazat-ı muharebesini kendi taburuna imdat ve kuvve-i mâneviyesini fevkalâde takviye için her vasıtayı istimal ederek ehl-i îman taburunun kuvve-i mâneviyesini bozmak ve efradının tesanüdünü kırmak için her vesileyi kullanır, ehemmiyetli bir istinadgâhı kendine temayül ederek ihtiyat kuvvetini dağıtır, müslüman taburunun herbir neferine karşı cem'iyet ve komitecilik ruhiyle mütesanid bir cemaat gönderir; bütün bütün kuvve-i mâneviyesini mahvetmeye çalıştığı bir hengâmda Hızır gibi biri çıkar, der: «*Me'yus olma! Senin öyle sarsılmaz bir nokta-i istinadın ve öyle mağlûb olmaz muhteşem ordular ın, tükenmez ihtiyat kuvvetlerin var ki; dünya toplansa karşısına çıkamaz, kâinatı dağıtamıyan onu dağıtamaz. Şimdilik mağlûbiyetin sebebi, bir cemaate ve bir şahs-ı mânevîye karşı bir neferi göndermenizdir. Çalış ki, herbir neferin, istinad noktaları olan dairelerden manen istifade ettiği kuvvetli kuvve-i mâneviye ile bir şahs-ı mânevî ve bir cemiyet hükmüne geçsin!*» dedi ve tam kanaat verdi; aynen öyle de: Ehl-i îmana hücum eden ehl-i dalâlet. bu asır cemaat zamanı olduğu cihetle, cem'iyet ve komitecilik mâyesiyle bir şahs-ı mânevi ve bir ruh-u habîs olmuş. Müslüman âlemindeki vicdan-ı umumî ve kalb-i küllîyi bozuyor ve avâmın taklidî olan îtikadlarını himaye eden İslâmî perde-i ulviyeyi yırtıyor ve hayat-ı îmaniyeyi yaşatan an'ane ile gelen hissiyat-ı mütevâriseyi yandırıyor. Herbir müslüman tek başiyle bu dehşetli yangından kurtulmağa me'yusane çabalarken, Risale-in-Nur (Risalet-ün-Nur) Hızır gibi imdada yetişti. Kâinatı ihâta eden son ordusunu (Hâşiye) gösterip, ve ondan mukavemet-sûz maddî ve mânevî imdat getirmek hizmetinde hârika bir emirber neferi olarak «Âyet-ül-Kübrâ Risalesi»ni İmam-ı Ali Radıyallahu Anh keşfen görmüş, ehemmiyetle göstermiş. Temsildeki sair noktaları tatbik ediniz, tâ o sırrın bir hulâsası görünsün.

Said Nursî

* * *

(Hâşiye) : Kâinatı dağıtmayan bir kuvvet, o orduyu bozamaz!

www.islamidavet.com

EMİN VE FEYZİ'NİN BİR FIKRASIDIR.

[*Risalet-ün-Nura Ait Dört-Beş Kerâmetten Bahseder.*]

Hizmet-i Kur'aniyede bize sebkat eden sâdık ve hâlis, metin ve vefakâr kardeşlerimizden mübârek Husrev ve Rüşdü gibi zatlar, Risalet-ün-Nurun hâdimlerine ve vazifelerinin makbûliyetine bir emare olan ihsan olunan bereket hakkında müteaddit fıkralar yazmışlar. Biz de bu kardeşlerimizin fıkraları gibi bu yakın zamanda beraber tezahür eden gördüğümüz bâzı hâdisatı kaydedeceğiz. Hem nümune için yalnız bir kısmını beyan ederiz.

www.islamidavet.com

Birincisi: Bu yakında Üstadımız ile beraber kıra çıkmıştık. Çay yapılmasını, hem ikişer çay, üçer şekerle içilmesini emir buyurdular. Hepimiz üçer şekerle ikişer çay içtik. Yalnız Emin kardeşimiz, bir şeker kendisine noksan olarak içmiş. Akşam üzeri, Risalet-ün-Nurun menba-ı intişarı olan Üstadımızın odasına geldik. Emin, şeker kutusuna sarfolan şekerleri koymak istemiş, fakat kutu sekiz şekerden fazla almamış. Emin, «fesübhanallah» der. Onyedi şeker yerine kutu sekiz şeker ile dolsun, diye taaccüb ettik. Bu vak'a bize şuhud derecesinde kanaat verdi ki, şu sırr-ı bereket, Risale-in-Nur hâdimlerine bir inayet-i İlâhiyye ve bir iltifat-ı Rabbaniyyedir.

İkincisi: Yine aynı günde ben, yâni Mehmed Feyzi, evvelce yazıp Üstada teslim ettiğim «*Hücümat-ı Sitte Risalesi*»ni bana vermek için sakladığı yerden ararken, fevkalâde bir surette bulunmaz. Birden o anda âdetlerinin hilâfına olarak hiç vuku bulmamış bir tarzda bir hâdise zuhuriyle, gözlüklerini bırakarak merdivene müteveccih olurlar. Aynı vakitte Risale-i Nurun intişarına ve hizmetine zarar vermek niyetiyle casus bir adamın merdivene doğru zâhiren ziyaret maksadiyle geldiği görülür. Üstadımızın telâşlı olduğunu hisseder. Hem Üstadımız onun nazarını öteki hâdise-i bedeniyyeye çevirir, ona der ki: «Görüyorsun, ben mâzurum, ziyareti başka vakte bırak!» O da döner, gider. Hem Hücümat-ı Sitte, hem Mehmed Feyzi, hem başka işlerimiz o tecessüsten kurtuldu.

Evet. «Hücümat-ı Sitte» saklandığı muayyen yerinde fevkalâde bir surette kaybolması, ehemmiyetli bir hâdisenin önünü aldı. Üstada ârız olan bu hilâf-ı âdet hâlet ve o risalenin yerinde bulunmaması, kat'iyyen tesadüfe hamledilmez. Bir hafta sonra o risaleyi hilâf-ı me'mul bir yerde bulduk. Üstadımızın emriyle Emin kardeşime ehemmiyetli bir surette okudum. Üstadımız izahat veriyordu. O vakte kadar öyle mühim ve te'sirli ders almamıştık. Demek bu iki mühim sırra binaen risale kendini göstermedi. Bu hâdise, Risale-i Nurun sâdık ve ihlâslı şâkirdleri daima bir hıfz-ı inayet ve himayet altında olduklarına şüphe bırakmıyor.

Üçüncüsü: Yine bir vak'a-i bereket: Üstadımızın bir okka (1 kilo 220 gram) peyniri vardı. Ekser günlerde o peynirden hoşuna gittiği için bir-iki def'a yiyordu ve bize de veriyordu. Hem yemeksiz olduğu ekser vakitlerde ondan yediği halde altı ay kadar devam ettiğini ve hâlen de yüz dirhem kadar o peynirden bulunduğunu görüp yakînen tasdik ediyoruz. Fakat bu hâdise-i bereketin ifşasından sonra, evvelce görünmeyen dibi, görünmeye başladı, noksaniyetini gösterdi. Evet, bereket hususunda şâyân-ı hayret bir hâdisedir. Hem, yarım kilo tereyağı, ekser günlerde fazlaca sarfolunduğu halde, elli güne yakın devamiyle anladık ki, şüphesiz bir bereket içine girmiş.

Hem yine aynı Ramazan Bayramında Üstadın rızası olmadığı halde Tahsin ve ben, yani Emin, bir kilo kadar ince şeker getirmiştik. Ekser yoğurt ve süt ve tatlı kabağa vesair şeylere bazan yirmi - otuz dirhemden fazla kattıkları halde, beş ay devam etti. Halen o şekerden yüz dirhem kadar kalması, elbette bereket sebebiyledir.

www.islamdayet.com

Hem bu havalideki şâkirdler, herkes, cüz'î - küllî hissetmiş ve itiraf ediyorlar ki: Risalet-ün-Nura çalıştığımız zaman, hem rızkımızda bereket ve suhulet, hem kalbimizde bir inşirah ve ferah, zâhiren hissediyoruz. Ezcümle: Ben kendim, yâni Emin, itiraf ediyorum ki: Risalet-ün Nur dairesine girmezden evvel bütün sene çalışırdım. Ne vakit Risalet-ün-Nur dairesine girdim, beş senedenberi üç-dört ay kadar çalıştığım halde, evvelkinden daha müferrah ve daha mes'ut bir halde yaşamaklığım, yüzde yüz Risalet-ün-Nurun hizmetinin bereketiyle olduğunda hiç şüphem yoktur (Hâşiye).

Hem, ezcümle Üstadımız diyor ki: «Benim de kanaat-ı kat'iyyem

---

(**Hâşiye**): Evet, bütün kuvvetimle tasdik ediyorum ki, Emin kardeşimiz memleketimize geldiği zaman mütemadiyen fa'al bir surette her ay çalışıyordu. Şimdi ise, Risalet-ün-Nurun dairesine girdikten sonra, üç-dört aydan fazla çalıştığını görmüyoruz. **F e y z i**

çok tecrübelerle gelmiş ki, ben Risalet-ün-Nurun tashihatiyle meşgul olduğum zaman, pek zâhir bir tarzda hem rızkımda bereket, hem suhulet görüyordum. Ne vakit çalışmazsam, o hali göremiyordum.»

Hem üstadımız diyor ve biz de tasdik ediyoruz ki: «Ben son zamanda anladım: Şimdiye kadar hem ben, hem dostlarım, bir hakikatın suretini başka şekilde görmüşüz. Şöyle ki:

Hapishanede bir tek ekmek, sekiz ve bâzan on gün bana kâfi geldiği gibi, burada da aynen o tarzda yaşıyordum. Hem ben, hem kardeşlerim, bunu benim az yemek ve iştihasızlığıma veriyorduk. Halbuki çok emarelerle kat'iyyen anladık ki; o acib hal, bereket neticeleri imiş. Birkaç def'a sekiz günde bana kâfi gelen bir ekmeği, aynı iştiha ile çalışmadığımdan berekete mazhar olmadığım zaman iki günde, bâzan bir buçuk günde bitiriyordum. Demek bu onaltı ve onyedi senedenberi benim mükemmel ta'yinatım, Risalet-ün-Nurun hizmetinden gelen bir bereket idi. Evet, bize de aynelyakîn derecesinde kanaat gelmiş ki; bu kesretli hâdisât-ı bereket, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın i'câz-ı mânevîsinin bir şuâıdır. Mânen der: «*Ey Kur'an şâkirdleri! Sizi vazife-i mukaddesenizden ekseriyetle geri bırakan, maişet telâşesidir. O ise, Kur'anın feyziyle bereket nev'inden sizlere veriliyor, vazifenize bakınız.*»

www.islamidavet.com

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَبِحُرْمَةِ رَسُوْلِكَ الْاَكْرَمِ ﷺ لَيَسِّرْ لَنَا خِدْمَةَ
الْقُرْاٰنِ بِنَشْرِ رِسَالَةِ النُّوْرِ بِالدَّوَامِ بَيْنَ الْاَنَامِ فِيْ عَالَمِ الْاِسْلَامِ
اٰمِيْن ۞ اٰمِيْن ۞ اٰمِيْن

Hem hâdisât-ı bereketin aynı zamanda Risalet-ün-Nurun bir kerameti olarak bir şâkirdinin binler lira kıymetinde hanesinin, ona pek yakın dehşetli bir yangından fevkal-me'mul bir surette Risalet-ün-Nurun bereketiyle kurtulması ve Risalet-ün-Nurun tercümanına âhiret cihetinde çok alâkadarlık gösteren bir hanım, o dehşetli yangında hanesinin üçüncü katında bulunan elmas ve mücevherat ve altunlarını kurtarmak için koşup çıktığı vakit ateş her tarafını sarmış, elmas ve mücevheratını kurtaramadığı gibi kendi nefsini de bütün bütün tehlike-i kat'iyyede gördüğü vakitte Risale-in-Nur tercümanı, o ateşten talebesinin hanesini kurtarmasına şiddetli dua ederken o bîçâre hanım hâtırına gelmiş, «Acaba o yangında o âhiret hemşirem bulunmasın?» diye ona da Risalet-ün-Nuru şefaatçı edip dua etmiş. «*Yâ Rabbî,*

ona merhamet eyle!» niyaz etmiş. Aynı zamanda o hanım, pencereyi kırmış, kendini iki kat yüksekliğinde avluya atmış, fevkalâde bir surette ne incinmiş, ne de bir yeri kırılmış. Hem, bakır ve demiri eriten o dehşetli ve şiddetli yangından bütün konak yandıktan sonra bütün mücevheratını ve altununu, hiçbiri zâyi olmayarak bir un onu muhafaza etmiş, bulmuş, almış. Risalet-ün-Nurun bereketinden hem canını, hem malını kurtarmış.

Hem mezkûr hâdisâtın aynı zamanında vuku bulması münasebetiyle Risalet-ün-Nurun kerametkârâne iki tokadını yiyen aynı anda vazifece ehemmiyetli iki mütecaviz ve muacciz iki adamın tecavüz ve ta'ciz ânında birisinin kafasına, diğerinin ciğerine vurması (Hâşiye) bizde hiçbir şüphe bırakmadı ki, hizmet-i Kur'aniyyedeki inayet-i Rabbaniyyenin bir hıfz ve himayet sillesidir, «*Artık durunuz, yeter! Tokada müstehak oldunuz!*» diye mânen söylemesidir.

Risalet-ün-Nur şâkirdlerinden
Emin ve Feyzi

* * *

MEHMED FEYZİ'NİN YEDİĞİ ŞEFKAT TOKADIDIR.

www.islamidayet.com

Evet, Üstadım bana «Mu'cizat-ı Ahmediyeyi kardeşim Husrev tarzında yaz» diyordu. Ben, yâni Feyzi, bir parça tenbellik ettim. Birden yirmisekizlilerle askere istenildim. Yine üstadım dedi: «Git, Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yaz. Seni şimdi vermiyeceğim.» Sonra başladım. O emir bir hafta geri kaldı. Tekrar bir ârıza ile nasılsa Mu'cizat-ı Ahmediyenin (A.S.M.) yazılması noksanlaştı. Tekrar askere çağrıldım. Üstadım: «Git, yaz» dedi. Ben gidip kemal-i ciddiyet ve sadakatle Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yazmağa başladım. Fevkal-me'mul ikinci def'a emir geri kaldı. Tekrar bir ma'zerete binaen Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yazamadım. Üstadım dedi: «Mâdem Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yazmakta tekâsül ettin, şimdi senin vazifen, Risalet-ün-Nur hesabına askerliktedir.» Birden emir gelip, bir şefkat tokadı yiyip vazifeme gönderildim. Cenâb-ı Hakka şükürler olsun, mümkin olduğu kadar Risalet-ün-Nura çalıştım ve çalıştırıldım. Üstadım bize söylediği gibi, altı-yedi ay sonra terhis edilip sevgili Üstadıma, Risalet-ün-Nurun kudsî vazifesine kavuştum. İnşâallah bu kabahatim afvolmuştur. Hem Risalet-ün-Nurda, hem hizmet-i Kur'aniyyede bizleri sebkat eden

---

(Hâşiye) : Evet, o mütecavizlerden birisi dehalet etti, ölümden kurtuldu; diğeri bir sene azab çekti, hem öldü.

Husrev, Rüşdü, Hâfız Ali, Hulûsi, Sabri gibi hâlis Kur'an şâkirdlerini ve kıymetdar kardeşlerimi şefaatçi ederek o kusurumun afvını bütün ruhumla Kur'andan ve üstadımdan rica ediyorum. Ben itiraf ediyorum ki, tenbelliğimin cezası olarak fevkal-me'mul bir şefkat tokadı yedim.

Risale-i Nurun tenbel-bir şâkirdi, fakat elmas kalemli kardeşlerinin gayret ve faaliyetiyle iftihar eden
Mehmed Feyzi

* * *

RİSALE-İ NUR ŞÂKİRDLERİNDEN MEHMED FEYZİ VE EMSALİNE HİTABEN BEYAN EDİLEN BİR HAKİKATTIR.

Kardeşim Feyzi, mâdem sen Isparta Vilâyetindeki kahramanlara benzemek istiyorsan, tam onlar gibi olmalısın. Eskişehir Hapishanesinde, Allah rahmet etsin, mühim bir şeyh-i mürşid ve câzibedar bir Nakşî evliyasından bir zat, dört ay mütemadiyen Risalet-ün-Nurun elli-altmış şâkirdleri içinde ve celbkârâne onların içlerinde sohbet ettiği halde, yalnız birtek şâkirdi muvakkaten kendine çekebildi. Mütebâkisi, o câzibedar şeyhe karşı müstağni kaldılar. Risalet-ün-Nurun yüksek, kıymetdar hizmet-i îmaniyesi, onlara kâfi olarak kanaat veriyordu. O şâkirdlerin gayet keskin kalb basîreti, şöyle bir hakikatı anlamış ki:

Risalet-ün-Nura hizmet eden, îmanını kurtarıyor. Tarîkat ve şeyhlik ise, velâyet mertebeleri kazandırıyor. Bir adamın îmanını kurtarmak, on mü'mini velâyet derecesine çıkarmaktan daha mühim ve daha sevaplıdır. Çünki îman, saadet-i ebediyeyi kazandırdığı için, bir mü'mine küre-i arz kadar bir saltanat-ı bâkıyeyi te'min eder. Velâyet ise, mü'minin Cennetini genişlettirir, parlattırır. Bir adamı sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan ne kadar yüksek ise; bir adamın îmanını kurtarmak, on adamı velî yapmaktan daha sevaptır.

İşte bu dakik sırrı senin Ispartalı kardeşlerin bir kısmının akılları görmese de umumunun keskin kalbleri görmüş ki; benim gibi bîçâre, günahkâr bir adamın arkadaşlığını, evliyalara, — belki eğer olsaydı müçtehidlere — dahi tercih ettiler.

Bu hakikata binaen, bu şehre bir kutub, bir Gavs-ı A'zam gelse, dese: «*Seni on günde velâyet derecesine çıkaracağım.*» *Sen, Risale-i Nuru bırakıp onun yanına gitsen, Isparta kahramanlarına arkadaş olamazsın.*

www.islamidavet.com

Lillâhilhamd, bu zamanda Sünnet-i Seniyye dairesinde kemâl-i îmanı kazanan Risale-i Nur şâkirdleri, evliyaların, mürşidlerin nazar-ı dikkatini celbedecek vaziyeti aldığından, her zamanda bulunan hakiki mürşidler, her halde bu zamanda Risalet-ün-Nur şâkirdlerine müşteri olurlar. Birisini elde etseler, yirmi mürid kadar kıymet verirler. Hem zevkli ve cazibedar velâyet tereşşuhatı karşısında Risalet-ün-Nurun hizmetindeki meşakkat, mücahede, külfet bulunduğundan, Feyziye hitaben beyan edilen bu hakikat kaleme alındı.

Said Nursî

* * *

HUSREV'İN BİR FIKRASIDIR

Aziz Üstadım!

Yüksek ve ciddî irşadlarınızla adım atmağı en büyük bir maksad bilen talebeleriniz, son zamanlarda şâyân-ı şükran bir vaziyete girdiler. Hulûsi-i sâni, beş-on arkadaşiyle; Hâfız Ali, civarındaki yirmi-yirmibeş arkadaşiyle; mübârekler, otuz-otuzbeş refikleriyle ve bilhassa Hacı Hafız Köyünde Ahmedler ve Mehmedlerin çok hâlis gayretleriyle umumiyet itibariyle hem hiç mübalâğasız bin kalemle, belki daha fazla; en geride kalan Ispartada ise kahraman Rüşdünün ve risaleleri kendine tamamen yazan Mehmed Zühtünün ve Küçük Ali'nin ve Osman Nuri gibi fa'al talebelerin gayret ve himmetleriyle otuz ile kırk arasında, hattâ bir cihette mümtaziyet kazanan Mehmed Zühdünün Küçük Hâfız Ali gibi hem Risalet-ün-Nuru yazarak, hem kendi evinde yüz elli kadar çocuğu serbest olarak üç aydanberi okutmasiyle ve civarında diğer köylerde bulunan onbeş yirmişer arkadaşlariyle talebeleriniz, Kur'ânî hizmetlerinde gayretli bir surette çalışmaktadırlar. Mübâreklerin yazdıkları gibi, dört köyde dört ay zarfında ,elifba okumayan kırk-elli adam, Risalet-ün-Nuru mükemmel yazmağa muvaffak olmaları hârika bir keramet-i Risalet-ün-Nur olduğuna kanaatımız geldi.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Husrev

* * *

www.islamidavet.com

HULÛSİ BEYİN BİR FIKRASIDIR.

Aziz Üstadım!

Ondokuzuncu Mektub'u bir mecliste ve bir cuma gecesi okumak niyetiyle üzerime almıştım. Şiddetli yağmurlu bir gece idi. O mecliste okumak üzere elimi cebime koydum, o mübârek eser yerinde olmadığını hayretle gördüm. Eseri koyduğum ceb yırtık ve delik olmadığı gibi, ben de başka hiçbir yerde durmadığıma göre bu hale hayret etmemek kabil mi? O geceyi uykusuz geçirdim, müteessir oldum. Hazret-i Gavs'dan bu mübârek eseri istedim. Lillâhilhamd, ertesi günü, bu eseri dinlemekle namaza başlamış olan bir muallim vasıtasiyle bulundu. Şakır şakır yağmur altında ve çamur içinde bu mübarek eser bulunsa bile artık okunmayacak derece olacağını tahmin edersiniz değil mi? Şâyân-ı hayret ve câ-yı dikkat ve medâr-ı ibrettir ki, en ufak bir leke bile olmamıştır. Hâfız-ı Hakikî, o mübârek eseri, ona mânen ve cidden bağlı olanlar gibi muhafaza buyurmuş. Hafîz ve Alîm ve Hakîm isimlerinin zâhir bir tecellisi böylece lemean etmiş oldu.

www.islamidavet.com

Hulûsî

* * *

Mahrem olan sırr-ı «*İnnâ A'taynâ*»da cifr ile istihracım, aynen «Münazarat Risalesi»nde «*Bir nur çıkacak, göreceğiz*» diye gaybî müjdelerdeki gibi ilhâmî ve hak bir hakikatı fikrimle tatbikatımda bir kusur vardı. O kusur, beni bir zaman düşündürüyordu. «Münâzarat» ve «Sünuhat» gibi risalelerdeki müjde-i Nuriyeyi, Risale-i Nur halletti. Daire-i siyasiye yerine, yüksek bir daire-i Nuriye ile o kusuru izale ettiği gibi, mahrem sırr-ı *İnnâ A'taynâ*'da, «Oniki, onüç sene sonra, İslâmiyete darbe vuranların başlarına öyle müdhiş bir patlayış olacak ki, kıyamete kadar unutulmayacak» meâlindeki istihrac-ı cifrî çok geniş bir dairede olduğu halde, nur sırrının aksine olarak dar bir dairede ve hususî bir hükûmette tatbik etmek suretiyle fikrim o geniş daireyi ihâta edemeyerek o hakikatın suretini değiştirmiş. Halbuki o istihracın gösterdiği aynı tarihte, o rejimin müessisi ve başı dünyadan göçtü, darbesini yedi. Ve aynı senede perde altında, bilinmiyen ve küre-i arzın ekserisini ve nev'-i beşerin kısm-ı âzamını istibdadı altına alan bir müdhiş cereyanın düğümü ve düğmesi ve mânen başı ve en müdhiş olan o göçüp giden adam tokat yediği aynı zamanda, daha sene tamam olmadan o müdhiş cereyanın bütün başları ve tarafdarları öyle semavî ve müdhiş tokatlara ve şiddetli fırtınalı musibetlere tutul-

maya başladılar ki, kıyamete kadar azabını çekecekler ve çekiyorlar; ve edyan-ı semaviye ve İslâmiyete ettikleri cinayetlerin cezasını çok geniş bir dairede gördüler ve görüyorlar. Mimsiz medeniyetin bu istifrağ ve kusması ile dünyayı mülevves ettikleri için, aynı istihracın gösterdiği tarihte o medeniyetin başına öyle semavî tokat indi ki, en karanlık vahşetten daha aşağı indirdi.

Elhâsıl: Sırr-ı *İnnâ A'taynâ*'da, çok geniş bir daireyi, dar bir dairede tatbik edilmiş. Nur müjdesi ise, dar ve mânevî, fakat yüksek bir daireyi, geniş ve maddî bir daire suretinde tasvir edilmiş. Cenâb-ı Hakka yüz bin şükür ediyorum ki, bu iki kusurumu

يُبَدِّلُ اللهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ sırrına mazhar eyledi.

Said Nursî

* * *

HUSREV'İN BİR FIKRASIDIR.

Çok Kıymetdar ve Çok Sevgili Üstadım Efendim!

www.islamidavet.com

Hazret-i İsa Aleyhisselâm'la Deccal hakkındaki Ehâdîs-i müteşabiheden bir Hadîsin üç cihetle hakikî te'vilini beyan ve izah eden Mehmed Feyzi ve Emin kardeşlerimizin mübarek fıkralarını Sabri kardeşim göndermiş, bu gün aldım, okudum. Bu Hadîs-i Şerîfin meâline ve hakikî te'villerine o kadar muhtaç imişim ki; kızgın kum sahralarında senelerden beri susamışlara âb-ı hayat uzatır gibi ruh ve kalbim bir taze hayat buldu, derinden derine nefes aldım, bütün letâiflerim sürurla doldu, zâhirî cesedimden mânevî kalbime kadar sirayet etti. Sevgili Üstâdımız, talebelerini; ve Kastamonulu kardeşlerimiz de bizleri lütuflariyle doyurduklarından, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükrettim. Başta sevgili Üstadım, Risalet-ün-Nurun kerâmetine ve bu fıkranın feyzine bakan üç ikram ile karşılaştık.

Birinci si: Mektubunu birlikte takdim ettiğim Sabri kardeşimiz, bu âli fıkra eline vâsıl olacağı anda, bir diğer kardeşine hâdisattan bahsederken bu fıkranın münderecatını anlatması...

İkincisi: Bu hakir talebeniz Husrev de, bu fıkranın vüsulünden bir gün evvel Re'fet Beyle konuşurken demiştim. «Aziz Re'fet! Biz, Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzûlüne intizar ediyoruz. Bu peygamber-i âlîşân, din lehinde hareket eden cereyanın başlarına nüzul etse

gerektir; ve o millet de müslüman olacaktır. Sevgili üstadımızın son mektublarından böyle anlıyorum. Bu hususta ümidim kuvvetlidir. İnşâallah öyle de olacaktır» demiştim.

Üçüncüsü: Atabeyli kardeşlerimin sevgili üstadıma yazdıkları mektub ki, onu da bu akşam aldım, okudum, çok acib gördüm. O kardeşlerim de Osman Halidînin bahsettiği müceddid-i din ve o şerefe Cenâb-ı Hakkın nâil ettiği zâtı da sevgili Üstadımız olan Risalet-ün-Nur olduğundan bahsediyorlar. O mektubu da birlikte takdim ettim.

Evet muhterem üstadım, bu günlerde Risalet-ün-Nurun, fevkalâde faaliyeti içinde çok kerâmetlerini müşahede ediyoruz. Hattâ şöyle diyebilirim ki: Herbir talebeniz, başlı başına, birer birer, belki de kerratla böyle ikrama ve böyle in'âma mazhardırlar.

Milâslı Mehmed Efendi, «Bir karyede bin kalemle Nura sarılan kardeşlerimizin köyündeki faaliyeti biraz mübalâğalı görmüşler. Ben onun tahkiki için geldim» dedi. Risalet-ün-Nurun bir kerameti idi ki, bu köyün kıymetli, fa'al bir talebesi Marangoz Ahmed yanımda idi. Ben dedim: Vâkıa ben bu köye gitmedim, kardeşlerimden soruyorum, onlar da diyordu: «Kadın-erkek, çoluk-çocuk, Risalet-ün-Nuru yazan bin kalem vardır.» Sonra Marangoz Ahmed dedi ki: «Bizim köyümüz, üçyüz elli hanedir. İki hoca, bir hacı, üç adamdan başka bütün evlerimize Risalet-ün-Nur girmiştir. Kadınlara, kız çocuklarına varıncaya kadar yazıyorlar. Hattâ ümmîlerden — kırk yaşından yukarı — yazı yazan on kadar kardeşimiz vardır» cevabında bulundu. Milâslı Mehmed Efendi bu faaliyete hayran oldu.

Talebeniz
Husrev

* * *

www.islamdayet.com

RİSALE-İ NURUN BEŞ TALEBESİNİN BİR FIKRASIDIR.

Isparta'nın saf menâbi-i ilmiyesinden bir zat ki, Tarîkat-ı Aliyye-i Nakşiyye rüesâsından ve binikiyüz doksaniki veya bin ikiyüz doksanüç arasında dâr-ı bekaya teşrif buyuran Beşkazalızade Osman Hâlidî Hazretleri, meslek-i ilmiye ve ameliyesiyle alâkadarane keşfiyat ve hâdisatını bir hüccet-i kàtıa gibi vârislerine vasiyet ve mahz-ı tebşiratlarını şöylece tevarüs eylemiştir. Hattâ Üstad-ı muhteremimizin tevellüdüne tam isabetli olarak tarih-i mezkûrda «*İmânı kurtaran bir müceddid çıkacak, o da bu sene tevellüd etmiş,*» demiş. Bundan başka, dört evlâdından birisinin o zat ile müşerref ve mülâkî olacağını ilâve etmiştir. Bu beyanat-ı hakikîye şöylece cereyan etmiştir:

Bin üçyüz yirmiyedi rûmî senesi Atabeyde sünnet ve hıfz cem'iyetlerinden birinde müşarün'ileyh Osman Hâlidî Hazretlerinin evlâdlarımdan sonuncusu Ahmed Efendi merhumdan, «Müceddid, müceddid diyorsunuz, nerede ve kimdir?» İrad olunan suale cevaben: «*Evet, şimdi mevcuddur ve hem otuz beş yaşlarındadır.*» demiştir.

Sâniyen: Isparta'nın Yenice Mahallesinden ve kardeşlerimizden Nuri tarafından merhum mumaileyh Ahmed Efendiden «Pederiniz, benim evlâdımdan birisi o müceddidle mükâleme ve musafahada olacaktır, demiş, nasıldır?» diye sorulmuş Cevaben Ahmed Efendi merhumun «Evet doğrudur. Ben onunla görüştüm» cevabında bulunması, işbu keşfiyat ve beyanata medar olmuştur. Müşarünileyh Osman Hâlidî Hazretlerinin müstesna tesbihat ve tahmidatının biri, وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ âyet-i kerîmesinin fazl-ı tevfikına sığınarak Isparta'nın cenubunda, dağda Sidre nam mevkide erbaîn eyyâm-ı mübarekesini tes'id ve hasr-ı tesbihata niyetle kırk günlük iaşeye tahsis ettiği ki, herbir gün için elli dirhem mikdarında bir bezdirme ekmeğinden kırk tane olan bir tahsisatı bir-iki günde yer ve kırk günde daha yemek yemeden o mevki-i mahsusada imrar-ı evkat ve tesbihatta bulunurlar. İkmalinde, geri avdetlerinde mübarek dudakları birbirine yapışır, bıçakla tekrar açarlar. Biraz ileride şu asr-ı hâzırın

www.islamidavet.com

uğradığı ve uğrayacağı kaviyyen me'mul ve melhuz olan sefahet ve atalete rağmen düstur-u şüyuhatini tahdit ve ancak anâsır-ı mecrûha cerrahını unutmayıp ve ihmal dahi etmiyerek şehadet-i kat'iyyesini gösterip sahife-i hayatını bin ikiyüz doksanikide imzalamıştır.

Van'da te'sisine başlanan Medrese-i Zehra'nın te'hiri, «Doktor hastaya elzemdir» fehvasiyle, ondokuz bin altun tahsisat ve arkasında Sultan Reşad, daha beride ikiyüz meb'usdan yüzaltmış küsurun inzimam-ı re'yi yüzelli bin banknot kabûl ettikleri halde, maddeten mevki-i fiile îsal edilememiş. Herhalde Hakîm-i Mutlak, Kadîr-i Mutlak, daha ahsen suretini dilemiş ki, o Sultan-ı Ezelînin lûtfiyle, maddiyata minnet etmeden, *Hâzâ min fazlı rabbî, Elhamdülillâh,* Isparta'da Risale-i Nurun te'lifine menba' olması ve mânevî Medreset-üz-Zehra hükmüne geçmesi, pâyansız kusurlarımızın belki de setrine inşâallah vesile olmasını Cenâb-ı Erhamürrâhimînden diliyerek, işbu destgâh-ı mânevîyi tahkîmen Osman-ı Hâlidînin kıymetdar ve mânidar, sâdık ve meşhur ihbaratının hedef ve masruf-u lehi günden daha âşikâr bir halde zuhur etmiştir.

www.islamidavet.com

Şu mütevâli vekâyi-i müsbete biz âciz hizmetçilere vazife-i aslimizde ayrıca nazar-ı dikkati celbettiğine muttali olduktan sonra, bin hamd ü sena ile huzur-u Üstada birer birer vücud-u mânevîmizle arz-ı endam eder ve mübarek ellerini öperiz. Aynı gayeye yardıma koşan ve aynı destgâhın alâkadarları olan Küçük Husrev ve Feyzi, Nazif, Emin, Tahsin, Tevfik, Hilmi gibi kardeşlerimize arzederiz.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
Hasan, Osman, Tâhirî, Abdullah, Hulûsi-i Sâni Sabri

* * *

Aziz Kardeşlerim!

Bu günlerde, Tefsir'in ve Onuncu Söz'ün tevafukatına baktım. Kendi kendime dedim ki: «Bu ziyade tafsilât israfdır; ehemmiyetli mes'eleler çoktur, vakit zâyi olmasın.» Birden ihtar edildi ki: «O tevafuk altında çok ehemmiyetli mes'eleler vardır. Hem mâdem tevafukta bir inayet-i hâssa ve bir iltifat-ı Rahmânî Risalet-ün-Nura karşı tezahür etmiş; o iltifata karşı hüsn-ü şükran ve memnuniyet ve müteşekkirane sevinç ne kadar ifratkârane de olsa, israf olamaz.» Bu ihtar mücmelini iki cihetle izah edeceğim.

Birincisi: Her şeyde, — ne kadar cüz'î olsa da — bir kasd ve iradenin cilvesi bulunmasıdır. (Tesadüf hakikî olarak bulunmaması-

dır.) Evet, kesretin en dağınık ve en ziyade tesadüfe verilen, kelimattaki hurufatın vaziyetleridir. Hususan kitabette madem hiç münasebeti olmayan ve ihtiyar-ı beşer karışmayan hurufatın vaziyetlerinde bir tenasüb, bir nizam bulunuyor; elbette bir irade-i gaybî tahtında vaziyetler veriliyor. Hiçbir şey, daire-i ilim ve kudretinden hariç olmadığı gibi, daire-i irade ve meşietten dahi hariç değildir ki, böyle cüz'î ve dağınık şeylerde dahi bir tenasüb gözetiliyor ve tanzim ediliyor. Ve o tanzim içinde irade-i âmme cilvesinden inayet-i hâssa suretinde Risalet-ün-Nura bir imtiyaz nev'inden hususî bir teveccüh görülmüş. Ben bu derin mes'eleyi tam görmek için «*İşârât-ül-İ'caz*»ın tevafukatına dikkat ettim ve kat'î bir kanaat ile o sırrı bildim ve hissettim.

İkincisi: Nasılki çok mübarek ve kudsî büyük bir zat, gayet fakir ve muhtaç bir adama ümid edilmediği bir tarzda iltifatkârâne bir kabda bâzı kâğıdlara sarılı bir hediye ihsan etse, elbette o biçâre adam, o pek büyük zâta karşı hediyesinin binler mislinden fazla teşekkür etmek ister. Ve bin o hediye kadar kıymetli bulunan o hediye ile gösterilen iltifata karşı ne kadar teşekkürde israf ve ifrat da etse, makbûldür. Ve o çok mübarek zâtın hediyesine sardığı kâğıtları da teberrük deyip şeker gibi yese, hattâ o hediye içindeki cevizlerin kabuklarını da teberrük deyip ekmek gibi yese, başına koysa, israf olmadığı gibi, Risalet-ün-Nur yüzünde, irade-i âmmede inayet-i hâssa iltifatı, tevafuk zarfiyle ihsan edilmiş. Elbette tevafuka dair tafsilât, tasvirat fiilî teşekküratın bir nev'idir, ve sevincin ve minnetdarlığın heyecanlı bir tereşşuhatıdır. Evet, böyle bir zâtın iltifatını gösteren maddî kırk para ihsanına karşı, kırk bin liraya değer iltifatına karşı ne kadar teşekkür eylese, israf değil.

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Sizin fevkalâde sadakat ve ulûvv-i himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsn-ü zannınızı bir derece cerh eden benim cevabımın hikmeti şudur ki:

Bu zamanda öyle fevkalâde hâkim cereyanlar var ki, herşey'i kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen o zat dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek, diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri îmandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en âzamı, îman mes'elesidir. Fakat şimdi umumun nazarında ve hâl-i âlem ilcaatında en mühim mes'ele, hayat ve şeriat göründüğünden, o zat şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki câri olan âdetullaha muvafık gelmediğinden, herhalde en azim mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmıyacak, tâ ki îman hizmeti, safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem de, yirmi senedenberi tahribkâr eşedd-i zulüm altında o derece ahlâk bozulmuş, o derece metanet ve sadakat kaybolmuş ki; ondan, belki yirmiden birisine îtimad edilmez. Bu acib hâlâta karşı çok fevkalâde sebat ve metanet ve hamiyet-i İslâmiye lâzımdır. Yoksa akim kalır, zarar verir.

Demek en hâlis ve en selâmetli ve en mühim ve en muvaffakıyetli hizmet, Risalet-ün-Nur şâkirdlerinin çalıştıkları daire içindeki kudsî hizmettir.

Her ne ise, şimdilik bu mes'eleye bu kadar yeter.

Said Nursî

* * *

HUSREV'İN MEKTUBUNDAN BİR FIKRADIR.

Evet üstadım, gözümüzle görüyoruz ki: Ehl-i tarîkat, bid'alara dayanamamışlar; hem girmişler, içinden çıkamıyorlar, hem sâlikleri ondan bir ikiye inmiş. Hem onlar da îtiraf ediyorlar ki: Zevklerinden, cezbedici güzelliklerinden ellerinde çok şeyleri kalmamış. Cenâb-ı Hakkın sırf bir ihsanı olarak Risalet-ün-Nurun parlak, nuranî nâsiyesini müşahede ediyoruz ki, in'ikâs eden lemeat-ı nûriyesi, bütün ihtiyacımıza kâfi ve vâfi geliyor, herkesi hayrette bırakıyor. *Hem, ehl-i bid'ayı serfürû' ettiriyor.* Öylelerin lisanlarından, nedamet ve teessüfü ifade eden «Bilmemişiz!» kelimeleri dökülüyor.

www.islamidavet.com

Muhitimizde, Risalet-ün-Nura karşı câzibedar ve çok âli hakikatlarından başka ehl-i bid'a lisanları susmuş; güya karanlıklı girdablara sokulmuşlar, konuşuyorlar. Konuşsalar da te'sirleri kalmamıştır. Câzibedar ve i'cazkâr lisaniyle ancak Risalet-ün-Nur konuşuyor. Bid'a ve dalâlet zulmetlerine karşı ancak onun talebeleri, kuvvet-i îmanla çelikten bir kal'a gibi duruyorlar. Hem öyle fevkalâde fütuhat yapıyor ve öyle hârikulâde bir surette emir ve nehy-i Kur'ânîyi temessük ettiriyor ki, pek çok müşahedatımızdan yalnız birisini bin kalemli kardeşimiz söylüyorlar ki... Sükût.

Husrev

* * *

KÂTİB OSMAN'IN, RÜ'YASINA AİT BİR FIKRASIDIR.

Şâbân-ı Şerifin onbeşinci cumartesi *Leyle-i Berat* gecesi rü'yamda; büyük berrak, küçük bir deniz olan bir göl sahilinde İngiliz veyahud Almanla biz, yâni Türk hükûmeti harbediyormuş. Harb esnasında semadan bir karaltı zuhur etmeğe başladı, «Acaba bu semadan inen nedir?» diye hepimizin nazar-ı dikkatini celbetti. Yakınlaştıkça bir insan ve sonra üzeri ihramlı yüzü bir parça esmer, başı beyaz ve büyük tülbend ile sarılı bir kadın şeklini alarak, gölün ortasında, hemen ineceği zaman derhal oraya bir mermerden minber yapılarak minberin üzerine indi. Sonra, zât-ı âlinizden gelen umum mektubları okumağa başladı. Her iki tarafta sükûnet hasıl oldu. Okuduğu mektubları herkes can kulağıyle dinledi. Sonra nihayetinde «Evet, Hazret-i Kur'an-ı Azîmüşşanın ahkâm-ı şer'iyyesince amel ederseniz yakayı kurtarırsınız. Eğer Kur'an-ı Azîmüşşanın ahkâm-ı şer'iyyesine riayet etmezseniz hepiniz mahv u perişan olacaksınız» diye söyledi. Sonra evime geldim. Bizim Re'fet Beyle Rüşdü Efendi bizim eve geldiler, bendenize dediler: «Bu sırrı sen mi ifşa ettin? Bu mektuplar minber üzerinde okundu?» Bendeniz de cevaben: «Hayır kardeşlerim, bu sırrı siz anlamadınız mı? Bu gelen zat, semadan geliyor, bu mektupları oradan getiriyor. Ben kim oluyorum ki o havadisi oraya çıkarayım?» diye onlara söyledim. Sonra bunlara bir hediye ikram edeyim diye baktım, evimizin deliğinde dört top helva gördüm. Birisini birine, diğerini öbürüne ve iki tanesini de kendim yedim. Ağzım tatlı olarak uyandım.

İnşâallah Leyle-i Berat hürmetine ve duanız bereketiyle hakkımızda mübarektir, lûtfen tâbirini beklemekteyiz.

Talebeniz
Kâtib Osman

* * *

www.islamidavet.com

KARADAĞIN BİR MEYVESİ

Aziz Kardeşlerim!

Bu def'a mektup yerinde bu meyveyi gönderiyoruz.

Bir âyetin mâna-yı işârîsinin külliyetinden bir ferdi, hürriyetten bu âna kadardır...

Teşrin-i sâni otuzuncu gün 1358 de Karadağ başına çıkıyordum. «İnsanların, hususan müslümanların bu teselsül eden helâketleri ve hasâretleri ne vakitten başladı, ne vakte kadar...» hâtıra geldi. Birden her müşkülümü halleden Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan, Sûre-i

وَالْعَصْرِ yi karşıma çıkardı. «Bak» dedi, baktım; her asra hitab ettiği

gibi, bu asrımıza da daha ziyade bakan وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

www.islamidavet.com

âyetindeki إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ makam-ı cifrîsi bin üçyüz yirmi dört edip hürriyet inkılâbiyle başlayan tebeddül-ü saltanat ve Balkan ve İtalya harbleri ve Birinci Harb-i Umumî mağlûbiyetleri ve muahedeleri ve şeâir-i İslâmiyenin sarsılmaları ve bu memleketin zelzeleleri ve yangınları ve İkinci Harb-i Umumînin zemin yüzünde fırtınaları gibi semavî ve arzî musibetlerle hasâret-i insaniye ile

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ âyetinin bu asra dahi bir hakikatı, maddeten aynı tarihiyle gösterip bir lem'a-i i'cazını gösteriyor.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ise, makam-ı cifrîsi, âhirdeki

ت beş sayılır, şedde sayılmaz, bin üçyüz ellisekiz olan bu senenin ve gelecek senenin aynı tarihini göstermekle o hasâretlerden, bâhusus mânevî hasâretlerden kurtulmanın çare-i yegânesi îman ve a'mâl-i sâliha olduğu gibi ve mefhum-u muhalifiyle o hasâretin de sebeb-i yegânesi küfür ve küfran, şükürsüzlük, yâni îmansızlık, fısk ve sefahet ol-

duğunu gösterdi. Sûre-i وَالْعَصْرِ in azamet ve kudsiyetini ve kısalığıyle beraber gayet geniş ve uzun hakaikın hazinesi olduğunu tasdik ederek Cenâb-ı Hakka şükrettik.

Evet, âlem-i İslâm bu asrın hasâreti olan bu dehşetli ikinci harb-i umumîden kurtulmasının sebebi Kur'andan gelen îman ve a'mâl-i sâliha olduğu gibi, fakirlere gelen acı açlık ve kahtın sebebi orucun tatlı açlığını çekmedikleri ve zenginlere gelen hasârât ve zâyiatın sebebi de, zekât yerinde ihtikâr etmeleridir. Ve Anadolunun bir meydan-ı harb olmamasının sebebi اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا kelime-i kudsiyesinin hakikatını fevkalâde bir surette yüz bin insanların kalblerine tahkikî bir tarzda ders veren Risale-in-Nur olduğunu, pek çok emarelerle ve şâkirdlerinden binler ehl-i hakikat ve dikkatin kanaatları isbat eder. Ezcümle emarelerden biri, Risale-i Nura sıkıntı veren veyahut hizmetinden çekilen pek çok adamların tokat yemeleri gibi, bu sene bu memleketin etrafında umumî bir tarzda Risale-i Nurun intişarına sıkıntı verip şimdiki bir nevi tevakkuf devresi vermek hatâsiyle şimdiki umumî sıkıntının bir sebebi olduğunu göstermesidir.

www.islamidavet.com

* * *

Sûre-i وَالْعَصْرِ ın Dağ Meyvesi Nâmında Nüktesine Bir Hâşiyedir.

اَلصَّالِحَاتِ daki ـت âhirdeki «tâ»lar, ekseriyetce vakfa rastgelmesiyle, cifirce ٤٠٠ sayılabilir. Bu noktada اِلَّا beraberdir. Bu zamanımızı gösterir (1358) ve telâffuzca ٤٠٠ okunmadığından ت kalabilir. Bu noktadan şeddeler sayılmazsa ve اِلَّا beraber değil ikiyüz küsur zamana kadar îman ve amel-i sâlihle beraber bir taife-i azîme hasâret-i azîmeye karşı mücahedeye devam edeceğine işaret edip Fâtihanın âhirinde صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ gösterdiği zamana,

hem لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللهُ بِأَمْرِهِ birinci cümle, bin beşyüz makamiyle âhir zamanda bir taife-i mücahedenin son zamanlarına ve ikinci cümle, bin beşyüz altı makamiyle galibane mücahedenin tarihine ve üçüncü cümle, bin beşyüz kırkbeş makamiyle pek az bir farkla hem fatihanın, hem وَالْعَصْرِ Sûresinin ikinci cümlesinin gaybî işaretlerine işaret edip tevafuk eder. Demek bu Hadîs-i Şerîfin üç cümlesinden herbirisi bin beşyüz tarihine ve mücahedenin ne kadar devam edeceğine dair işaretlerine aynen bu اَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ bin beşyüz altmış bir makamiyle, hem وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۞ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ bin beşyüz altmış makamiyle iştirâk edip o tâife-i azîmenin mücahedatları ne kadar devam edeceğini mânâ-yı işârî ve cifriyle gösterirler ve Fâtiha ve Hadîsin irae ettikleri tarihe, makam-ı ebcedleriyle takarrüb edip farklı bir derece tevafuk ederler ve mânâlariyle de tam tetabuk ederek parlak bir lem'a-i i'caz-ı gaybiyeyi gösteriyorlar.

www.islamidavet.com

* * *

BİRDENBİRE KALBE GELEN BİR NÜKTE-İ İ'CAZİYEDİR.

Kur'ana ait en cüz'î, en küçük bir nükte de kıymeti büyük olduğundan, İşârât-ı Kur'aniyenin bu zamanımıza tevâfuk eden küçük bir şuâı, bu gün sûre-i وَالْعَصْرِ nükte-i i'câziyesi münasebetiyle Sûre-i Fil'den, mânâ-yı işârî tabakasından tevafuk düsturuna istinaden bir nüktesini beyan etmem ihtar edildi. Şöyle ki:

Sûre-i أَلَمْ تَرَ كَيْفَ meşhur ve tarihî bir hâdise-i cüz'iyyeyi beyan ile gelen ve her asırda efradı bulunan o gibi ve ona benziyen hâdiseleri ihtar ve tabakat-ı işariyeden herbir tabakaya göre bir mânâyı ifade etmek umum asırlarda umum nev'-i beşerle konuşan Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın belâgatının muktezası olmasından, bu kudsî

sûre bu asrımıza da bakıyor, ders veriyor, fenaları tokatlıyor. Mânâ-yı işarî tabakasında bu asrın en büyük hâdisesini haber vermekle beraber dünyayı her cihetle dine tercih etmek ve dalâletde gitmenin cezası olarak cifir ve hesab-ı ebced ile üç cümlesi aynı hâdisenin zamanına tetabuk edip işaret ediyor.

Birinci Cümlesi: Kâbe-i Muazzamaya hücum eden Ebrehe askerlerinin başlarına ebâbil tayyareleriyle semavî bombalar yağdırmasını ifade eden تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ cümle-i kudsiyesi, bin üçyüz ellidokuz edip, dünyayı dine tercih eden ve nev'-i beşeri yoldan çıkaran medeniyetçilerin başlarına semavî bombalar ve taşlar yağdırmasına tevafukla işaret ediyor.

İkinci Cümlesi: اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ kelime-i kudsiyesi, eski zaman hâdisesindeki Kâbenin nurunu söndürmek için hileler ile hücum edenlerin kendileri yokluk, zulümat, dalâlette aksül'amel ile aleyhlerine dönmesiyle tokat yedikleri gibi, bu asrın aynen hileler ile, desiseler ile edyan-ı semaviye kâbesini, kıblegâhını, dalâlet hesabına tahribe çalışan cebbar, mağrur ehl-i dalâletin tadlil ve idlâllerine, semavî bombalar tokadiyle cezalanmasına, aynı tarihi فِي تَضْلِيلٍ kelime-i kudsiyesi bin üçyüz altmış makam-ı cifrisiyle tevafuk edip işaret ediyor.

Üçüncüsü: اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ cümle-i kudsiyesi Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma hitaben: «*Senin mübarek vatanın ve kıblegâhın olan Mekke-i Mükerremeyi ve Kâbe-i Muazzamayı hârikulâde bir surette düşmanlardan kurtarmasını ve o düşmanları nasıl bir tokad yediklerini görmüyor musun?*» diye mânâ-yı sarihiyle ifade ettiği gibi, bu asra dahi hitab eden o cümle-i kudsiye, mânâ-yı işârîsiyle der ki: «*Senin dinin ve İslâmiyetin ve Kur'anın ve ehl-i hak ve hakikatın cebbar düşmanları olan dünya-perest ve dünyanın menfaati için mukaddesatı çiğneyen o ashab-ı dünyaya senin Rabbin nasıl tokatlarla cezalarını verdiğini görmüyor musun? Gör, bak!*» diye mânâ-yı işârîsiyle, bu cümle aynen makam-ı cifrîsiyle tam bin üçyüz ellidokuz tarihiyle aynen âfât-ı semaviye nev'inde semavî tokatlarla İslâmiyete ihanet cezası olarak, diye mânâ-yı işârî ifade

www.islamidavet.com

ediyor. Yalnız أَصْحَابُ الْفِيلْ yerinde «Eshab-üd-Dünya» gelir, فِيلْ kalkar «Dünya» gelir. (Hâşiye)

Tahlil: تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ iki ت ت sekizyüz; iki ر ر dört yüz, iki م م bir ب bir ح bir ى yüz; tenvin vakf olmadığından nundur, elli; bir ه bir ج bir آ dokuz; mecmuu bin üçyüz elli dokuz.

فِى تَضْلِيلٍ : ض sekizyüz, ت dörtyüz, ف seksen, iki ى ى yirmi, iki ل ل altmış, tenvin vakfa rasgelmiş, sayılmaz; yekûnu bin üçyüz altmış.

www.islamidavet.com

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ İki ر ر bir ت sekiz yüz; iki ف ف iki ك ك ikiyüz; iki ل ل bir م

(Hâşiye) : Bu «fil» lâfzı kalkmasının sırrı, eski zamanda dehşetli Fil-i Mahmudî azametine, heybetine dayanmış, hücum etmişler. Şimdi ise, dünya servetine ve malına ve o servetle havada ve denizde filolar teşkil edip o fil gibi filolarla nev'-i beşeri esaret altına almış ve Avrupa medeniyetcileri, medeniyetin mehâsiniyle, iyilikleriyle menfaatleriyle değil, belki medeniyetin seyyiatiyle ve sefahetiyle ve dinsizliğiyle üçyüz elli milyon müslümanların her tarafda hâkimiyetlerini imha edip istibdadına serfüru' etmiş ve bu musibet-i semaviyeye sebebiyet vermiş. Ve dünya-perest gaddar zâlimlere zulümlerine ceza olarak tokatlar gelmeğe ve fakir ve mâsumlar ve mazlumlara, fâni mallarını ve hayatlarını âhiretlerine çevirmek ve kıymetdar eylemek ve dünyadaki günahlarına keffaret-üz-zünûb etmeğe Kader-i İlâhiye fetva verdiler. Şimdi yedi senedir, dünya-perestlerin bu musibette vaziyetlerini ve sefahetlerini ve harb-i umumî sahifelerini kat'iyyen bilemiyorum. Fakat iki sene evvelki vaziyetleri, bu sûre-i kudsiyenin mâna-yı işârî tabakasından gelen tokatlar, tamı tamına onların başlarına iniyorlar ve sûrenin bir mâna-yı işârîsini tam tefsir ediyor.

yüz; bir ع bir ص yüz altmış; dört ب ب ب ب üç ا ا آ

bir ى bir ح yirmi dokuz; الفيل yerine gelen الدنيا

daki iki د د bir ا dokuz; bir ن elli; bir ى bir ا bu yekûn, bin üçyüz elli dokuz, okunmayan elif sayılmazsa, bin üçyüz elli sekiz eder. Hem arabî, hem rumî tarihiyle bu semavî tokatların, ayrı ayrı çeşidlerinin zamanlarına tevafukla parmak basıyor. (Hâşiye)

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Bizim kat'iyyen şek ve şüphemiz kalmadı ki, bu hizmetimizin neticesi olan Risale-i Nurun serbestiyetini, değil yalnız biz ve bu Anadolu ve âlem-i İslâm alkışlıyor, takdir ediyor, belki kâinat memnun olup cevv-i semâ, feza-yı âlem alkışlıyor ki, üç dört ayda yağmura şiddet-i ihtiyaç varken gelmedi, Ankara teslim kararına tevafuk eden *Leyle-i Regaib*'deki emsalsiz ve gürültülü rahmetin gelmesi ve Denizlide mahkemenin bilfiil teslimine karar vermesi, yine *Leyle-i Mi'rac*'da aynen Risale-i Nurun bir rahmet olduğuna işareten *Leyle-i Regaib*'e tevafuk ederek kesretle Melek-i Ra'dın alkışlamasiyle ve rahmetin Emirdağında gelmesi o teslim kararına tevafuk etmesi ve bir hafta sonra demek Denizlide vekillerimizin eliyle alınması hengâmlarında yine aynen *Leyle-i Mi'rac*'a ve *Leyle-i Regaib*'e tevafuk ederek aynen onlar gibi bir cuma gecesinde kesretle rahmet ve yağmurun bu memlekette gelmesi, o tevafuklariyle kat'î kanaat verir ki: Risale-i Nurun müsaderesine ve hapsine zelzelelerin tevafuku küre-i arzca bir itiraz olduğu gibi, bu Emirdağı memleketinde dört ay zarfında yalnız üç cuma gecesinde ki, biri *Leyle-i Regaib*, biri *Leyle-i Mi'rac*, biri de *Şâbân-ı Muazzam*'ın birinci cuma gecesinde rahmetin kesretle gelmesi ve Risale-i Nurun da serbestiyetinin üç devresine tam tamına tevafuk etmesi, küre-i havaiyyenin bir tebriki, bir müjdesidir, ve Risale-i Nur dahi, mânevî bir rahmet, bir yağmur olduğuna kuvvetli bir işarettir.

(Hâşiye) : Evet, bu tokattan, pürşer beşer, şirkten şükre girmezse ve Kur'ana tarziye vermezse, melâike elleriyle de ahcâr-ı semaviyye başlarına yağacağını, bu sûre bir mâna-yı işariyle tehdit ediyor.

Kardeşiniz
Said Nursî

www.islamidavet.com

Ve en lâtif emare de şudur ki: Dün birdenbire bir serçe kuşu pencereye geldi pencereye vurdu. Biz uçurmak için işaret ettik, gitmedi. Mecbur olduk, dedim: «Pencereyi aç, o ne diyecek.» Girdi, durdu ta bu sabaha kadar. Sonra o odayı ona bıraktık. Yatak odama geldim. Bu sabah çıktım, kapıyı açtım, yarım dakikada döndüm, bakdım; «kuddüs kuddüs» zikrini yapan bir kuşu odamda gördüm. Gülerek dedim: «Bu misafir ne için geldi?» Tam bir saat bana baktı, uçmadı, ürkmedi. Ben de okuyordum, bir saat bana baktı. Ekmek bıraktım, yemedi. Yine kapıyı açtım, çıktım, yarım dakikada geldim, o misafir de kayboldu.

Sonra bana hizmet eden çocuk geldi. Dedi ki: «*Ben bu gece gördüm ki, Hâfız Ali'nin kardeşi yanımıza gelmiş.*» Ben de dedim: «Hâfız Ali ve Husrev gibi bir kardeşimiz buraya gelecek.» Aynı günde iki saat sonra çocuk geldi, dedi: «*Hâfız Mustafa geldi.*» Hem Risale-i Nurun serbestiyetinin müjdesini, hem mahkemedeki kitablarını da kısmen getirdi. Hem serçe kuşunun ve benim rü'yamın, hem kuddüsî kuşunun tâbirini isbat etti ki, tesadüf olmadığını gösterdi.

www.islamidavet.com

Acaba emsalsiz bir tarzda hem serçe kuşu acib bir surette, hem kuddüs kuşu garib bir surette gelip bakması, sonra kaybolması ve mâsum çocuğun rü'yası tamı tamına çıkması, Risale-i Nurun, Hâfız Ali gibi bir zâtın eliyle buraya gelmesinin aynı zamanına tevafuku hiç tesadüf olabilir mi? Hiçbir ihtimali varmı ki, bir beşaret-i gaybiye olmasın! (Hâşiye)

Evet bu mes'ele, küçük bir mes'ele değil! Kâinat ve hayvanat ile dahi alâkadardır. Ben Risale-i Nurun bir şâkirdi olmak itibariyle onun serbestiyetinden kendi hisseme düşen bu kâr ve neticeyi binler altun lira kadar kazancım var kanaat ediyorum. Başka yüz binler Risale-i Nur şâkirdleri ve takviye-i imana muhtaç ehl-i îmanın istifadeleri buna kıyas edilsin.

Evet, *dinin ve şeriatın ve Kur'anın yüzden ziyade tılsımlarını, mu-*

(**Hâşiye**) : Hem bu kuşların Risale-i Nurla alâkadarlıklarını te'yid eden çok emareler var. Ezcümle, o kuşların alâkadarlığını gösteren mektub Milâsa gittiği ayni vakitte garib bir tarzda küddüs kuşu o mektubun meâlini vaziyetiyle te'yid ettiği gibi, ayni mektub İnebolu'da geceleyin okunurken büyük bir gece kuşu hârika bir tarzda pencereye gelip kanadiyle vurup vurup dinlemesi ve ayni mektub Sav'da okunurken bir defa iki çekirge, üstüne gelip, durup neticeye kadar durmaları, bir defa da bülbül ve serçe kuşları ayni mektubun okunmasında pervane gibi uçup alâkadarlık gösterip alâkadarlığını göstermesi gibi çok emareler, bu keramet-i Nuriyeyi te'yid ediyor.

anmalarını hall ve keşfeden ve en muannid dinsizleri susturup ilzam eden ve «Mi'rac» ve «Haşr-i Cismanî» gibi akıldan çok uzak zannedilen Kur'an hakikatlarını en mütemerrid ve en muannid feylesoflara ve zındıklara karşı güneş gibi isbat eden ve onların bir kısmını îmana getiren Risale-i Nur eczaları, elbette küre-i arz ve küre-i havaiyeyi kendi ile alâkadar eder ve bu asrı ve istikbali kendi ile meşgul edecek bir hakikat-ı Kur'aniyedir ve ehl-i îman elinde bir elmas kılınçtır.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Emirdağında Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

KÜÇÜK HUSREV FEYZİ'NİN BİR İSTİHRACIDIR.

Otuzüçüncü âyetten Hâfız Ali'nin istihracının bir zeyli ve lâhikasıdır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

www.islamidavet.com

Sûre-i Zümerde اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ âyet-i azîmenin mânâ-yı sarîhinden başka bir mânâ-yı işârî tabakasının külliyetinde dahil bir ferdi Risale-i Nur ve tercümanı olduğuna kuvvetli bir delil buldum. اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ cümlesi, hesab-ı cifri ve ebcedî ve rîyazî ile, bin üçyüz yirmidokuz veya sekiz eder. Demek مَنْ külliyetinde ve فهو işaretinde dahil ve medar-ı nazar bir ferdi, inşirah-ı sadr nuriyle başka bir hâlete girip eski sıkıntıdan kurtulup nuranî bir mesleğe giren bir şahıs, eski ve yeni harb-i umumînin gelmeye hazırlanmaları olan o dehşetli tarihe ve o ferdin vaziyetine remzen bakar.

فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ deki نُورٍ مِنْ رَبِّهِ kelimesi, Risale-i Nur ismi-

ne ve mânasına hem cifri, hem sureti, hem mânası tevafuk ettiği gibi, أَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ cümlesinin de makam-ı cifrîsi gösterdiği tarihde Risale-i Nur tercümanı olan Üstadımın (Hâşiye) tahkikatımla aynen vaziyetine tevafuk ediyor. Çünki, o zamanda harb-i umumînin mebde'lerinde üstadım, eski âdetini ve sair ulûm-u felsefeyi ve ulûm-u âliye آليه ve âliyeyi عاليه bırakıp tam bir inşirah-ı sadırla Risale-i Nurun fatihası ve birinci mertebesi olan «*İşârât-ül-İ'caz Tefsiri*»ne başlıyor. Bütün himmetini, efkârını, Kur'ana sarfetmeğe başladığına tevafuku kavi bir emaredir ki, bu asırda o küllî mânâ-yı işârîde medar-ı nazar bir ferdi, Risale-i Nurun tercümanı ve şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden mümessilidir.

Evet, mâdem Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan, her asırda her ferde hitab eder, ve bir ilm-i muhit ve bir irade-i şâmile ile herşey'e bakabilir; ve mâdem ulema-i İslâmın ittifakıyle âyetlerin mânâ-yı sarîhinden başka işarî ve remzî ve zımnî müteaddit tabakalarda mânâları vardır; ve mâdem يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا *gibi hitablarda her asır gibi bu asırdaki ehl-i îman, Asr-ı Saâdetteki mü'minler gibi dahildir; ve mâdem İslâmiyet noktasında bu asır gayet ehemmiyetli ve dehşetlidir ve Kur'an ve Hadîs, ihbar-ı gaybî ile ehl-i îmanı onun fitnesinden sakınmak için şiddetli haber vermiş; ve mâdem hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî, eskidenberi sağlam bir düsturdur ve kuvvetli bir emare olabilir; ve mâdem Risale-i Nur ve tercümanı ve şâkirdleri, îman ve Kur'an hizmetinde parlak ve te'sirli vazifeleri gayet ehemmiyet kesbetmiştir; ve mâdem bu büyük âyet, hesab-ı cifirle bu asırda ve iki harb-i umumiye bakar, eski harbin patlamasına ve Risale-i Nurun zuhuruna tevafuk ettiğini, mânen de gösterir; elbette mezkûr hakikatlara ve kuvvetli karinelere binaen, bilâtereddüd hükmederiz ki: Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsi ve tercümanı, bu âyet-i azîmenin mânâ-yı işârî tabakasının külliyetinde dahil ve medar-ı nazar bir ferdidir, ve bu âyet*

(Hâşiye) : Bu şerh-i sadırla münasebetdar bir tevafukdur. Üstadımdan anladım, yirmibeş senedir daima ve en mühim duası

اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِي لِلْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ münâcâtı olmuş.

www.islamidavet.com

ona işaret eder ve mânâ-yı remziyle ondan haber verir ve ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caziyeyi gösterir, denilebilir.

Tahlil: Bir ش iki ر ر yedi yüz; ف م ن ل iki yüz; ا ه د ص yüz; م س yüz; ism-i Celâl اَللّٰهُ altmışyedi; iki ل ل altmış; فهو doksanbir; لِلْاِسْلَامِ deki iki veya üç الف iki veya üç; ح sekiz; نُوْرٍ مِنْ رَبِّهٖ «Risale-i Nur »Her ikisinde Nur var. Risalede رَبِّهٖ deki «ra»ya mukabildir. Eğer نُوْرٍ deki tenvin sayılsa, اَلنُّوْرِ deki dahi şiddeli nun sayılır, yine ittihad ederler. نور dan başka مِنْ رَبِّهٖ doksan yedi ederek Risale-i Nurda kalan س ل ه iki ا ا dahi doksan yedi ederek tâm tevafuk eder. Türkçe telâffuzda Risale-in-Nur hemze ile okunması zarar vermez.

www.islamidavet.com

Sûre-i Mâide'nin ondördüncü âyeti,

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَكِتَابٌ مُبِيْنٌ يَهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ Sûre-i Nisâ'nın

âhirinde يَا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُبِيْنًا

âyeti gibi Risale-i Nura mâna ve cifir cihetiyle mânâ-yı işârî efradından olduğuna kuvvetli bir karine buldum. İkinci âyet olan Sûre-i Nisâ'nın âyeti, Birinci Şuâ olan «*İşârât-ı Kur'âniye*»de Üstadım işaretini beyan etmiş. Birinci âyet olan Sûre-i Mâide'nin ondördüncü âyeti, hem bunun işaretini te'yid ediyor, hem de اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ âyetinin işaretini tasdik ediyor. Evet, bu asırda mânâ-yı işârî tabakasından tam şu

âyetin kudsî mefhumuna bir ferd Risale-i Nur olduğuna kim insaf ile baksa, tasdik edecek; Risale-i Nur bir ferdi olduğuna mânevî münasebet kavidir. Mâdem bu âyetin makam-ı cifrîsi bin üçyüz altmışaltıdır, eğer meddeler, okunmayan hemzeler sayılmazsa altmışikidir; ve mâdem Risale-i Nur, Kur'an-ı Mübîn nurunu ve hidayetini neşreden bir kitab-ı mübîndir; ve mâdem zâhiren ondan daha ileri o vazifeyi ağır şerait altında yapanları görmüyoruz; ve mâdem âyetler sair kelâmlar gibi cüz'î bir mânâya münhasır olamaz; ve mâdem delâlet-i zımnî ve işârî ile kaideten mefhum-u kelâmda dahil oluyor; ve mâdem Necmeddin-i Kübrâ ve Muhiddin-i Arab gibi çok ehl-i velâyet, mânâ-yı zâhirîden başka, bâtınî ve işârî mânalar ile ekser âyâtı tefsir etmişler, hattâ tefsirlerinde Mûsa (A.S.) ve Fir'avndan murad, kalb ve nefisdir dedikleri halde, ümmet onlara ilişmemiş, büyük ulemadan çokları onları tasdik etmişler; elbette âyetin delâlet-i zımnî ile Risale-i Nura kuvvetli karinelerle işareti kat'îdir, şüphe edilmemek gerektir.

Tahlil: قَدْ جَاءَكُمْ yüz altmışdokuz, مِنَ اللّٰهِ yüz elliyedi, نُورٌ tenvin ile beraber üçyüz altı, ve وَكِتَابٌ مُبِينٌ altıyüz otuzbir, يَهْدِي بِهِ اللّٰهُ yüz üç; yekûnu bin üçyüz altmışaltı. Eğer meddeler, okunmayan hemzeler sayılmazsa, bu senekî muharrem tarihine, yâni bin üçyüz altmış ikiye tamam tevafuk eder. Eğer مُبِينًا deki tenvinde vakfedilse bin üçyüz onaltıdır ki, hem Risale-i Nurun mukaddematına, hem tenvin ile tekemmülüne ve Birinci Şuâ'da beyan edildiği gibi çok âyâtın ehemmiyetle gösterdikleri ayni meşhur tarihe tevafuk eder.

* * *

www.islamidavet.com

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Ben, senin içtihadında hatâ var diyenlere ve isbat edenlere teşekkür edip ruh u canla minnetdarım. Fakat, şimdiye kadar o içtihadımı tamamiyle kanaatla tam tasdik edenler, binler ehl-i îman ve onlardan çokları ehl-i ilim tasdik ettikleri ve ben de dehşetli bir zamanda kudsî bir teselliye muhtaç olduğum bir hengâmda sırf ehl-i îmanın îmanını Risale-i Nur ile muhafaza niyet-i hâlisasiyle ve Necmeddin-i Kübrâ, Muhiddin-i Arab gibi binler ehl-i işârât gibi cifrî ve riyazî hesabiyle beyan edilen bir müjde-i işariye-i Kur'aniyeyi kendine gelen bir kanaat-ı tâmme ile, hem mahrem tutulmak şartiyle beyan ettiğim ve *o içtihadımda en-muannid dinsizlere de isbat etmeğe hazırım*, dediğim halde beni gıybet etmek, dünyada buna hangi mezheble fetva verilebilir, hangi fetvayı buluyorlar?! *Ben herşeyden vazgeçerim, fakat adalet-i İlâhiyyenin huzurunda bu dehşetli gıybete karşı hakkımı helâl etmem! Titresin!.. Bütün sâdâtın ceddi olan Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâmın Sünnet-i Seniyyesini muhafaza için hayatını ve herşey'ini feda eden bir mazlûmun şekvası, elbette cevabsız kalmayacak!*

İllâ bir şart ile helâl edebilirim ki: Bu Ramazan-ı Şerifte bana ve hâlis kardeşlerime verdiği endişe ve telâşı, hak-perestlik damariyle büyüklere lâyık ulûvv-u cenabla enaniyet-i taassubkârânesini hakikata ve insafa feda edip tâmire çalışmasıdır; müşfik ve munsıf bir hoca tavriyle, kusurumuz varsa bize lütufkârâne ihtar ve îkazdır. Cenâb-ı Hak, Settâr-ül-Uyûbdur, hasenat seyyiata mukabil gelse, afveder. İman hizmetinde yüzbinler insanın îmanını tahkikî yapmak hasenesine karşı benim gibi bir bîçârenin hüsn-ü niyetle kuvvetli emarelerle inayet-i İlâhiyyeden tasavvur ettiği bir müjde-i Kur'aniyenin tefehhümünde bir yanlış, belki yüz yanlış varsa da, o hasenata karşı gelemez, setr-i uyûb perdesini yırtamaz! ... Her ne ise.

Bu mes'ele yalnız şahsıma taallûk etseydi, ben cidden nefs-i emmaremi tam kırmak için ona minnettar olurdum. *Mesleğimiz, bu zamanda hakka hizmet, bütün bütün terk-i enaniyetle olabileceğini kat'î*

www.islamidavet.com

kanaatımız olduğu gibi, yirmi senedir nefs-i emmarem ister istemez o mesleğe itâate mecbur olmuş. Risale-i Nur ve mukaddematları, buna bir hüccet-i katıadır. Fakat garaz ve inad ve bir nevi taassub-u meslekiyeyi ihsas eden ve esrar-ı mestûreyi işaa suretinde gelen îtiraz ve ayıblara karşı Eski Said (R.A.) lisaniyle derim: *İşte meydan! En müteassıb ulemadan ve en büyük velîden tut, tâ en dinsiz feylesoflara ve müdakkik hükemalara, Risale-i Nurdaki dâvaları isbat etmeğe hazırım ve hem de isbat etmişim ki, benim mahvıma ve îdamıma mütemadiyen çalışan zındık feylesoflar ve mülhidler, o dâvaları cerhedemiyorlar ve edememişler!*

Hem bütün hayatımda delilsiz dâvaları, zikretmediğim, sizin gibi eski ve yeni arkadaşlarım biliyorlar. Bâhusus, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyandan aldığım bir kuvvetle Avrupa feylesoflarına Risale-i Nur meydan okur. Risale-i Nur bu zamanda medar-ı nazar bir hâdise-i Kur'aniye olduğundan, bir iki işaret değil, belki benimle beraber Risale-i Nur şâkirdleri tarafından istihraç edilen beş risalede yazılan işaretler, bir cihette bine yaklaşıyor. Bin incecik saçlar dahi toplansa kuvvetli bir ip olduğu gibi, sarahata yakın bir delâlet oluyor. Vahdet-i mes'ele cihetiyle o işaretler birbirine kuvvet verir. Bâzı işârâtı zaif görmekle onu inkâr etmek, insafa, hak-perestliğe muvafık olamaz. İnkâr eden mâzur olamaz. Hususan, lüzumsuz ve zararlı ve müfritane bir gıybet olsa, bu zamanda ehl-i ilim ortasında ehl-i hakikatı ağlattıracak bir hâdise-i elîmedir.

www.islamidavet.com

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Kardeşlerim!

Kur'anın birtek âyetinin birtek işâreti, ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caziyeyi tevafuk suretiyle gösterdiğini mânevî bir ihtarla gördüm. أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا Şu âyet-i kerîmenin makam-ı cifrîsi, şedde ve tenvin sayılmazsa bin üçyüz ellibirdir. مَيْتًا aslı مَيِّتًا olmasından, bin üçyüz altmışbir ederek bu tarihte umûr-u azîmeden bir *dehşetli gıybeti*, şu âyetin mânâ-yı işârî külliyetinde dahil ediyor. Ve umûr-u azimeden böyle acib bir gıybet, aynı tarihte, aynı senede vukua geldi. Şöyle ki:

Onsekiz sene, (şimdi yirmiden geçti) müddetinde Sünnet-i Seniyyeyi muhafaza için başına şapka koymadığından ve onsekiz senedir haps-i münferid hükmünde ihtilâttan men ve yalnız bir odada hayatını geçirmeğe mecbur edilen ve hususî ibadetgâhında Ezan-ı Muhammedî (A.S.M.) okuyup «Allahu Ekber» جَلَّ جَلَالُهُ dediğinden ve «Lâilâhe illâllah» hakikatını güneş gibi gösterdiğinden yüz arkadaşiyle taht-ı tevkife alınan bir adam, yüzer emare ve karinelere istinaden inayet-i İlâhiyyeden geldiğinden kat'î bir kanaatı ile işârât-ı Kur'aniyeden bir müjdeyi hem kendine, hem musibetzede arkadaşlarına teselli niyetiyle beyan ettiği için gıybet ve fena tâbiratla teşhir etmek ve onun dersleriyle îmanlarını kurtaran mâsum şâkirdlerini ondan tenfir edip şüpheler vermek, güya ortalıkta medar-ı inkâr birşey yok ve hiçbir münkeratı ve cinayeti görmüyor gibi yalnız o bîçârenin mevhum bir hatâsını sekiz senede seksen müdakkiklerin nazarında saklanan ve sathi ve inadî nazarına göre bir içtihadî yanlışını görüyor zanniyle zemmetmek, elbette bu asırda, bu memlekette, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın kasden işaretine medar olabilir azîm bir hâdisedir. Bence Kur'anın nasılki her sûre ve bâzan bir âyet ve bâzan bir kelime bir mu'cize olur; öyle de: Bu âyetin tek bir işareti, ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'câziyedir. Bu âyetin bu işareti, bu asırda Risale-i Nur şâkirdlerinin hakkındaki gıybete baktığına üç emare var:

Birincisi: «Birinci Şuâ» olan «İşârât-ı Kur'aniye» Risalesinde Risale-i Nura ve tercümanına işaret eden beşinci âyet olan

www.islamidayet.com

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ gayet kuvvetli karinelerle مَيْتًا kelime-i kudsiyesi, cifir ve ebced hesabiyle ve üç cihet-i mânâsiyle Said-ün-Nursîye tevafuk etmesidir.

İkinci Emare: اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ ilâ âhir âyetinin mâkam-ı cifrîsi ve riyazîsi bin üçyüz altmışbir etmesidir. Aynı tarihde o acîb hâdise oldu.

Üçüncü Emare: O muhterem ihtiyar zâtı unutmak, belki şahsıma karşı tezyifatını ihtiyarlığına ve çok cihetlerle mabeynimizdeki uhuvvete hürmeten helâl etmeğe karar verdiğim ve biz hizmetkâr olduğumuz Kur'ana havale edip bıraktığım hengâmda, birden ihtiyarım haricinde beş vecihle zemmi zemmeden, mu'cizane gıybetten altı cihetle zecreden اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا âyeti, karşımda kendini gösterip temessül eyledi. Mânen bana «bak» dedi. Ben de baktım, birden tesbihat içinde gördüm ki; bin üçyüz ellibirden, tâ bin üçyüz altmışbir tarihini gösterdi. Halimize baktım. Perde altında ellibirden tâ altmışbire kadar, Risale-i Nur meded beklediği İstanbul âfâkında bir nevi taarruz bulunmuş ve altmış birde birden patlamasıdır.

www.islamidavet.com

Tahlil: ت dörtyüz, خ altıyüz = bin. م م ى ى yüz, ك ل ل ك yüz, üçüncü م ن ى yüz, ح ح ح ب د otuz, dördüncü ى on, bir الف bir ه ile beraber on, âhirdeki tenvin vakfen elif olduğu için, yekûnu bin üçyüz ellibir. (Hâşiye) مَيْتًا aslı yâ-yı müşeddede olduğundan, «bin üçyüz altmış bir» eder.

Said Nursî

* * *

(**Hâşiye**) : Bu âyet, bizi şiddetle gıybetten men'ettiğinden, bu hâdiseyi unutmalıyız, medar-ı gıybet etmemeliyiz. İnşâallah, daha tekerrür etmeyecek.

بِاسْمِهِ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Bu âciz kardeşiniz, hem o itiraz eden o eski dost zâta, hem ehl-i dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki: Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın feyziyle yeni Said (R.A.) hakaik-ı îmaniyeye dair o derece mantıkca ve hakikatca bürhanlar zikrediyor ki; değil müslüman uleması, belki en muannid Avrupa feylesoflarını da teslime mecbur ediyor ve etmektedir. Amma Risale-i Nurun kıymet ve ehemmiyetine işarî ve remzî bir tarzda «*Hazret-i Ali*» (R.A.) ve «*Gavs-ı A'zam*»ın (R.A.) ihbaratı nev'inden Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan dahi bu zamanda bir mu'cize-i mâneviyesi olan Risale-i Nura nazar-ı dikkati celbetmesine «Mâna-yı işârî» tabakasından rumuz ve îmaları, i'cazının şe'nindendir ve o lisan-ı gaybın belâgat-ı mu'cizekârânesinin muktezasıdır.

www.islamidavet.com

Evet, Eskişehir Hapishanesinde dehşetli bir zamanda ve kudsî bir teselliye pek çok muhtaç olduğumuz hengâmda, mânevî bir ihtarla: «Risale-i Nurun makbûliyetine eski evliyalardan şahid getiriyorsun, halbuki وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ sırrıyle en ziyade bu mes'elede söz sahibi Kur'andır. Acaba Risale-i Nuru, Kur'an kabûl eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?» denildi. O acib sual karşısında bulundum. Ben de, Kur'andan istimdat eyledim. Birden otuzüç âyetin mâna-yı sarîhinin teferruatı nev'indeki tabakattan «mâna-yı işârî» tabakasından ve o mâna-yı işâri külliyetinde dahil bir ferdi Risale-i Nur olduğunu ve dühulüne ve medar-ı imtiyazına birer kuvvetli karîne bulunmasını bir saat zarfında hissettim; ve bir kısmı bir derece izahlı ve bir kısmını mücmelen gördüm. Kanaatıma hiçbir şek ve şüphe ve vehim ve vesvese kalmadı; ve ben de, ehl-i îmanın îmanını Risale-i Nur ile takviye etmek niyetiyle o kat'i kanaatımı yazdım ve has kardeşlerime mahrem tutulmak şartiyle verdim.

Ve o risalede biz demiyoruz ki:« Âyetin mâna-yı sarîhi budur.» Tâ hocalar «fîhinazar» desin. Hem dememişiz ki: «Mâna-yı işârînin külliyeti budur,» belki diyoruz ki: Mânâ-yı sarîhinin tahtında mütead-

dit tabakalar var. Bir tabakası da, mânâ-yı işârî ve remzîdir. Ve o mâna-yı işârî de bir küllîdir, her asırda cüz'iyatları var. Ve Risale-i Nur dahi, bu asırda o mâna-yı işârî tabakasının külliyetinde bir ferddir. Ve o ferdin kasden bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir vazife göreceğine eskidenberi ulema beyninde bir düstur-u cifrî ve riyazî ile karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken, Kur'anın âyetine veya sarahatine, değil incitmek, belki i'caz ve belâğatına hizmet ediyor.

Bu nevi işârât-ı gaybiyeye itiraz edilmez. Ehl-i hakikatın nihayetsiz işârât-ı Kur'aniyeden had ve hesaba gelmiyen istihraçlarını inkâr edemiyen, bunu da inkâr etmemeli ve edemez. Amma benim gibi ehemmiyetsiz bir adamın elinde böyle ehemmiyetli bir eserin zuhur etmesini istiğrab ve istib'ad edip böyle itiraz eden zat, eğer buğday tanesi kadar çam çekirdeğinden dağ gibi çam ağacını halkeylemek azamet ve kudret-i İlâhiyyeye delil olduğunu düşünse, elbette bizim gibi acz-i mutlak ve fakr-ı mutlakda böyle ihtiyac-ı şedid zamanında böyle bir eser zuhuru, vüs'at-i rahmet-i İlâhiyyeye delildir, demeye mecbur olur. Ben, sizi ve mu'terizleri Risale-i Nurun şeref ve haysiyetiyle te'min ediyorum ki, bu işaretler ve evliyanın imalı haberleri, remizleri, beni daima şükre ve hamde ve kusurlarımdan istiğfare sevketmiş. Hiçbir vakitte hiçbir dakika nefs-i emmareme medar-ı fahr ve gurur olacak bir enaniyet ve benlik vermediğini, size, bu yirmi sene hayatımın gözünüz önünde tereşşuhatiyle isbat ediyorum.

www.islamidavet.com

Evet, bu hakikatla beraber insan; kusurdan, nisyandan hâli değil. Benim, bilmediğim çok kusurlarım var. Belki de fikrim karışmış, risalelerde bâzı hatâlar olmuş. Fakat Kur'anın hurufat-ı kudsiyesinin yerine beşerin tercümesini ikame perdesi altında, noksan huruflarla, yeni hat altında tahrifkârane ehl-i dalâletin te'vilât-ı fâsideleri, âyâtın sarahatini incitmelerine bakmıyor gibi, bîçâre mazlum bir adamın, kardeşlerinin îmanını kuvvetlendirmek için bir nükte-i i'caziyeyi beyan ettiği için hizmet-i îmaniyesine fütur verecek derecede itiraz, elbette, değil ehl-i hakikat zatlar, belki zerre mikdar insafı bulunan, itiraz edemez.

Bunu da ilâveten beyan ediyorum: Bu zamanda, gayet kuvvetli ve hakikatlı milyonlarla fedakârları bulunan meşrebler, meslekler, tarikatlar; bu dehşetli dalâlet hücumuna karşı zâhiren mağlûbiyete düştükleri halde, benim gibi yarım ümmî ve kimsesiz ve mütemadiyen tarassut altında, karakol karşısında ve müdhiş, müteaddid cihetlerle aleyhimde propagandalar ve herkesi benden tenfir etmek vaziyetinde bulunan bir adam, o mesleklerden daha ileri, daha kuvvetli dayanan Risale-i Nura sahib değildir; ve o eser, onun hüneri olamaz, onunla

iftihar edemez. Belki, doğrudan doğruya Kur'ân-ı Hakîmin bu zamanda bir nevi mu'cize-i mâneviyyesi olarak, rahmet-i İlâhiyye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşiyle beraber, o hediye-i Kur'aniyeye el atmışlar. Her nasılsa, birinci tercümanlık vazifesi, ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekâsının eseri olmadığına delil, Risale-i Nurda öyle parçalar var ki; bâzı altı saatte, bâzı iki saatte, bâzı bir saatte, bâzı on dakikada yazılan risaleler var. Ben, yemin ile te'min ediyorum ki; Eski Said'in (R.A.) (Hâşiyecik) kuvve-i hâfızası da beraber olmak şartiyle, o on dakika işi, on saatte fikrim ile yapamıyorum; o bir saatlik risaleyi, iki gün istidadımla, zihnimle yapamıyorum; ve o bir günde altı saatlik risale olan «Otuzuncu Söz»ü ne ben ve ne de en müdakkik, dindar feylesoflar, altı günde o tahkikatı yapamazlar ve hâkezâ... *Demek biz, müflis olduğumuz halde, gayet zengin bir mücevherat dükkânının dellâlı ve bir hizmetcisi olmuşuz. Cenâb-ı Hak, fazl ve keremiyle şu hizmette hâlisane, muhlisane bizi ve umum Risale-i Nur talebelerini daim ve muvaffak eylesin, âmin, bihürmeti Seyyid-il-Mürselîn...*

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Çok Aziz, Çok Sıddık ve Sâdık Kardeşlerim ve Risale-i Nur Cihetinde Emin ve Hâlis Vârislerim!

Çok mânidar ve kuvvetli bir tevafuk ve şâkirdlerin sadakatlerine delil bir zâhir keramet-i Nuriyeyi beyan etmeme bir ihtar aldım. Şöyle ki:

Ben, vasiyetnamemi yazdığım aynı zamanda gizli münafıklar benim îtimad ettiğim hizmetçilerimi zâbıta tarafından yanıma gelmekten men'ettikleri aynı vakitte fırsat bulup tanımadığım birisiyle sâbık dokuz def'adan daha te'sirli bir zehiri bana yutturdular. Hem aynı

(Hâşiyecik) : Bâzı müstensihler bu biçare Said hakkında (R.A.) kelimesini bir dua niyetiyle yazmışlar. Ben bozmak istedim, hatıra geldi ki: Allah Razı olsun mânasında bir duadır, ilişme; ben de bozmadım.

zamanda Tunuslu ve âlim kardeşlerimizden ve buraya kadar geçen sene beni görmek için gelip görüşmeden giden hoca Haşmet, Yozgat'dan buraya yazıyor ki: «Said vefat etmiş. Risale-i Nurun yüzotuz risalesi muhafaza edilsin, tâ ki ileride tab'edeceğiz.» Hem aynı zamanda Halil İbrahimin, vefatım hakkında bir hazin mersiye hükmündeki parlak mektubu, şâkirdleri ağlattırdı. Hem bu zamana pek çok yakin Husrev'in kendi âdetine muhalif, benim vefatıma dair bir iki mektubunda iki üç gün ömür gibi tâbirlerle ecelime işaretleri, bir parça beni müteessir etti. «Acaba, ben gidiyorum?» diye endişe ettim.

Hem aynı bu hengâmlarda, en ziyade hayat-ı dünyeviyedeki vazifemi düşünüp vefatımdan sonra şâkirdler bu dehşetli zamanda benim bedelime de o vazifeyi yapacaklar mı? diye çok merak ederken; birden, Denizli, Milâs, Isparta, İnebolu, ümidimin yüz derece fevkinda öyle sahabetkârâne ve iltizamperverâne o vazifeye koşup, başkaları da ve muallim ve âlimleri koşturdular ki; beni hayret hayret içinde bıraktılar.

Elhâsıl: Bu beş cihetteki tevafuk, zâhir bir keramet-i Nuriyedir.

www.islamidavet.com

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Kardeşlerim, merak etmeyiniz! Cevşen ve Evrad-ı Bahaiye, bu def'a dahi o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti, tehlike devresi geçti, fakat hastalık devam ediyor.

Umum kardeşlerime birer birer selâm, selâmetlerine dua edip, şüphesiz makbul olan dualarını isterim ve İneboluda ve civarında hem çok hanımların, hem küçücük yavrularının Risale-i Nuru yazmağa başlamalarını ve Kur'an dersini çok mâsumların almasını bütün ruh u canımızla tebrik ediyoruz.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

Birinci Şua

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَبِهِ نَسْتَعِيْنُ

[*İki Acib Suale Karşı Def'aten Hatıra Gelen Garib Cevaptır.*]

Birinci Sual : Denildi ki: «Fâtiha ve Yâsin ve Hatm-i Kur'ânî gibi okunan virdler, kudsî şeyler, bazan hadsiz ölmüş ve sağ insanlara bağışlanıyor. Halbuki böyle cüz'î birtek hediye ân-ı vâhidde hadsiz zatlara yetişmek ve her birisine aynı hediye düşmek, tavr-ı aklın haricindedir.»

www.islamidavet.com

Elcevab : Fâtır-ı Hakîm nasılki unsur-u havayı kelimelerin berk gibi intişarlarına ve tekessürlerine bir mezraa ve bir vasıta yapmış ve radyo vasıtasiyle bir minarede okunan Ezan-ı Muhammedî (A.S.M.); umum yerlerde ve umum insanlara aynı anda yetiştirmek gibi.. öyle de: Okunan bir Fâtiha dahi, (meselâ) umum ehl-i îman emvatına aynı anda yetiştirmek için hadsiz kudret ve nihayetsiz hikmetiyle mânevî âlemde, mânevî havada çok mânevî elektrikleri, mânevî radyoları sermiş, serpmiş; fıtrî telsiz telefonlarda istihdam ediyor, çalıştırıyor. Hem nasılki bir lâmba yansa, mukabilindeki binler âyineye (herbirine) tam bir lâmba girer. Aynen öyle de, bir Yâsin-i şerif okunsa, milyonlar ruhlara hediye edilse, herbirine tam bir Yâsin-i şerif düşer.

İkinci Sual : Şiddetle ve âmirane denildi ki: «Sen Risale-i Nurun makbuliyetine dair Hazret-i Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam (R.A.) gibi zâtların kasidelerinden şahidler gösteriyorsun. Halbuki: Asıl söz sahibi Kur'andır. Risale-i Nur Kur'anın hakikî bir tefsiri ve hakikatının bir tercümanı ve mes'elelerinin bürhanıdır. Kur'an ise, sair kelâmlar gibi kışırlı, kemikli ve şuuru hususî ve cüz'î değildir. Belki Kur'an, umum işârâtiyle ve eczasiyle ayn-ı şuurdur, kışırsızdır; fuzulî, lüzumsuz maddeleri yoktur. Âlem-i gaybın tercümanıdır. Sözler hakkında söz onundur, görelim o ne diyor.»

Elcevab : Risale-i Nur doğrudan doğruya Kur'anın bâhir bir bürhanı ve kuvvetli bir tefsiri ve parlak bir lem'a-i i'caz-ı mânevîsi ve o bahrin bir reşhası ve o güneşin bir şuâı ve o mâden-i ilm-i hakikattan mülhem ve feyzinden gelen bir tercüme-i mâneviyesi olduğundan onun kıymetini ve ehemmiyetini beyan etmek Kur'ânın şerefine ve hesabına ve senâsına geçtiğinden, elbette Risale-i Nurun meziyetini beyan etmekliği, hak iktiza eder ve hakikat ister, Kur'an izin verir. Benim gibi bir tercümanın hissesi yalnız şükürdür. Hiçbir cihetle fahre, temeddühe, gurura hakkı yoktur ve olamaz. Gelecek âyetlerin işârâtına bu nokta-i nazarla bakmak gerektir. Yoksa beni hodbinlik ile ittiham edenlere hakkımı helâl etmem. Bu çok ehemmiyetli suale karşı iki-üç saat zarfında birden Kur'ânın âyât-ı meşhuresinden «*Sözler*» adedince otuzüç âyetin hem mânasiyle, hem cifr ile Risale-i Nura işâretleri uzaktan uzağa icmâlen görüldü. Ayrı ayrı tarzlarda otuzüç âyet müttefikan Risale-i Nuru remizleriyle gösterdiği, hayal meyal görüldü.

İhtar

www.islamidavet.com

En evvel yirmidördüncü âyetin başında zikredilen ihtara dikkat etmek lâzımdır. O ihtarın yeri başta idi. Fakat orada hatıra geldi, oraya girdi.

İKİNCİ BİR İHTAR

Tevâfukla işâretler eğer münâsebat-ı mâneviyeye istinad etmezse ehemmiyeti azdır. Eğer münâsebet-i mâneviyesi kuvvetli ise, bu onun bir ferdi, bir mâsadakı hükmünde olsa ve müstesna bir liyakatı bulunsa, o vakit tevâfuk ehemmiyetlidir. Ve o kelâmdan bunun irâdesine bir emâre olur. Ve ondan o ferdin hususî bir surette dahil olduğuna ya remz, ya işaret, ya delâlet hükmünde onu gösterir. İşte gelecek âyât-ı Kur'âniyenin Risale-i Nura işaretleri ve tevâfukları ekseriyet ile kuvvetli bir münasebet-i mâneviyeye istinad ederler. Evet bu gelecek âyât-ı meşhure müttefikan onüçüncü asrın âhirine ve ondördüncü asrın evveline cifirce bakıyorlar ve Kur'an ve îman hesabına bir hakikata işaret ediyorlar. Ve medar-ı teselli bir «*Nur*»dan haber veriyorlar. Ve o zamanın dalâlet fitnesinden gelen şübehâtı izâle edecek Kur'ânî bir bürhanı müjde veriyorlar.

Ve o işaretlere ve remizlere tam mazhar ve o vazifeleri bihakkın görecek: Risale-i Nur gibi bir tefsir-i Kur'ânî olacak. Halbuki Risale-i Nur bu mezkûr noktada ileri olduğu, onu okuyanlarca şübhesiz ol-

masiyle delâlet eder ki; o âyetler bilhassa Risale-i Nura bakıp ona işâret ediyorlar.

BİRİNCİSİ : Sûre-i Nurdan Âyet-in-Nurdur ki, Risale-i Nurun, Resâil-in-Nur ve Risâle-in-Nur ve Risâlet-ün-Nur namlariyle sebeb-i tesmiyesinin onaltı sebebinden bir sebeb olduğundan, birinci olarak onu beyan etmek gerektir. Bu âyet-in-nur:

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ
اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ
شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ زَيْتُهَا
يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ
يَّشَآءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ

Şu âyet-i Nuriyenin mânaca çok tabakatı ve vücuh-u kesiresi vardır. Ve o tabakalardan ve vecihlerden işârî ve remzî bir vechi mânaca ve cifirce nurlu bir tefsiri olan Risâle-in-Nur ve Risâlet-ün-Nur'a dört-beş cümlesiyle on cihetten bakıyor. Ve o tabakalardan ve o vecihlerden bir tabaka ve bir perde dahi mu'cizane elektrikten haber veriyor.

www.islamidavet.com

Risale-i Nur'a bakan *Birinci cümlesi:*

مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ dur. Yâni: Nur-u İlâhînin veya Nur-u Kur'ânînin veya Nur-u Muhammedînin (A.S.M.) misâli şu

مِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ dur. Makam-ı cifrîsi dokuzyüz doksansekiz olarak aynen Risâlet-ün-Nur, — «*şeddeli nun*» iki nun sayılmak cihetiyle — tam tamına tevâfukla ona işaret eder.

İkinci Cümlesi : اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ dur. Yirmisekizinci Lem'adâ tafsilen beyan edildiği gibi, İmam-ı Ali (R.A.) Kaside-i Celcelûtiyesinde sarahat derecesinde Risale-in-Nura bakarak ve ona işaret ederek demiş: اَقُوْلُ كَوْكَبِيْ بِالْاِسْمِ نُوْرٌ . Ben tahmin ediyorum ki, İmam-ı Alinin (R.A.) bu işareti, bu cümle-i Nuriyenin remzinden

mülhemdir. Bu cümle-i âyetin makamı, beşyüz kırkaltı edip, Risâle-i Nurun adedi olan beşyüz kırksekize gayet cüz'î ve sırlı iki fark ile tevâfuk noktasından işaret ettiği gibi, remzî bir mânasiyle tam bakıyor.

Üçüncü Cümlesi : مِنْ شَجَرَةٍ dir. Eğer مِنْ شَجَرَةٍ deki «ة» vakıflarda gibi «ه» sayılsa beşyüz doksan sekiz ederek tam tamına Resâil-in-Nur ve Risâle-in-Nur adedi olan beşyüz doksansekize tevâfukla beraber مِنْ فُرْقَانٍ حَكِيمٍ in adedine yine sırlı birtek farkla tevâfuk-u remzî ile, hem Resâil-in-Nuru efradına dahil eder, hem yine Risale-in-Nurun şecere-i mübareki Furkan-ı Hakîm olduğunu gösterir. Eğer مِنْ شَجَرَةٍ deki ت . ت kalsa, o vakit makam-ı cifrîsi dokuzyüz doksanüç eder, tevâfuka zarar vermiyen cüz'î ve sırlı beş farkla Risâlet-ün-Nur adedi olan dokuzyüz doksansekize tevâfukla mânasının dahi muvafakatine binaen ona işaret eder.

www.islamidavet.com

Dördüncü Cümlesi : نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي ٱللَّهُ لِنُورِهِ dir ki, dokuzyüz doksandokuz ederek sırlı birtek farkla Risalet-ün-Nur adedi olan dokuzyüz doksansekize tevâfukla mânasının kuvvetli münasebetine binaen işaret derecesinde remzeder.

Beşinci Cümlesi: مَنْ يَشَآءُ cümlesi gayet cüz'î bir farkla Risalet-ün-Nur müellifinin ismiyle meşhur bir lâkabına tevâfukla mânası baktığı gibi bakıyor. Eğer يَشَآءُ daki mukadder zamir izhar edilirse مَنْ يَشَآءُ هُ olur. Tam tamına tevâfuk eder. Bu âyet nasılki Risale-in-Nura ismiyle bakıyor, öyle de tarih-i te'lifine ve tekemmülüne tam tamına tevâfukla remzen bakıyor.

كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ٱلْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ cümlesi

كَمِشْكٰوةٍ daki tenvin vakıf yeri olmadığından nun sayılmak ve

فِي زُجَاجَةٍ vakıf yeri olduğundan « ه » olmak cihetiyle bin üçyüz kırkdokuz ederek, Resâil-in-Nurun en nurânî cüzlerinin te'lifi hengâmı ve tekemmül zamanı olan bin üçyüz kırkdokuz tarihine tam tamına tevafukla işaret eder.

Hem اَلْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ cümlesi binüçyüzkırkbeş ederek, Resâil-in-Nurun intişarı ve iştiharı ve parlaması tarihine tam tamına tevâfuk eder. Çünki şeddeli « ر » iki « ر ، ر », şeddeli nun iki « ن ، ن », şeddeli « ز » aslı itibariyle bir, « ل » bir, « ز » ve birinci زُجَاجَةٌ vakıf cihetiyle « ه », ikinci vakıf olmadığından « ت » sayılır. Eğer şeddeli « ز » iki « ز ، ز » sayılsa o vakit bin üçyüz yirmiiki eder ki, yine Risâle-in-Nur müellifi, mukaddemat-ı Nuriyeye başladığı aynı tarihe tam tamına tevâfuk eder.

Hem مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ cümlesi « تا » -i evvel « تا », ikinci تا ise, vakıf yeri olduğundan « ه » olmak ve شَجَرَةٍ deki tenvin nun sayılmak cihetiyle bin üçyüz onbir eder ki, o tarihte Resâil-in-Nur müellifi Risâlet-ün-Nurun mübarek şecere-i kudsiyesi olan Kur'ânın basamakları olan ulûm-u Arabiyeyi tedrise başladığı aynı tarihe tam tamına tevâfuk ederek remzen bakar. İşte bu kadar mânidar ve müteaddit tevâfukat-ı Kur'âniyenin ittifakı yalnız bir emâre, bir işaret değil, belki kuvvetli bir delâlettir. Belki elektrik ile beraber Resâil-in-Nura münasebet-i mâneviyesiyle bir tasrihdir. Bu âyetin münasebet-i mâneviyesinin letâfetlerinden bir letâfeti şudur ki: İhbar-ı gayb nev'inden mu'cizane hem elektriğe, hem Risâle-in-Nura işaret ettiği gibi, ikisinin zuhurlarına ve zaman-ı zuhurlarından sonraki tekemmül zamanlarına ve hilâf-ı âdet vaziyetlerini çok güzel gösteriyor.

www.islamidavet.com

Meselâ, زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ cümlesi der: «*Nasılki elektriğin kıymetdar metaı, ne şarktan, ne de garptan celbedilmiş bir mal değildir. Belki yukarıda, cevv-i havada rahmet hazinesinden, semavat tarafından iniyor. Her yerin malıdır. Başka yerden aramağa lüzum yoktur*» der. *Öyle de mânevî bir elektrik olan Resâil-in-Nur dahi ne şarkın malûmatından, ulûmundan; ve ne de garbın felsefe ve fünununda gelmiş bir mal ve onlardan iktibas edilmiş bir nur değildir. Belki, semavî olan Kur'anın şark ve garbın fevkındeki yüksek mertebe-i arşîsinden iktibas edilmiştir.*

Hem meselâ : يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ

cümlesi, mâna-yı remziyle diyor ki: «*Onüçüncü ve ondördüncü asırda semavî lâmbalar ateşsiz yanarlar, ateş dokunmadan parlarlar. Onun zamanı yakındır.*» Yâni, bin ikiyüz seksen tarihine yakındır. İşte, bu cümle ile nasılki elektriğin hilâf-ı âdet keyfiyetini ve geleceğini remzen beyan eder. Aynen öyle de: *Mânevî bir elektrik olan Resâil-in-Nur dahi gayet yüksek ve derin bir ilim olduğu halde, külfet-i tahsile ve derse çalışmağa ve başka üstadlardan taallüm edilmeğe ve müderrisinin ağzından iktibas olmağa muhtaç olmadan herkes derecesine göre o ulûm-u âliyeyi, meşakkat ateşine lüzum kalmadan anlayabilir, kendi kendine istifade eder. Muhakkik bir âlim olabilir. Hem işaret eder ki; Resâil-in-Nur müellifi dahi ateşsiz yanar, tahsil için külfet ve ders meşakkatine muhtaç olmadan kendi kendine nurlanır, âlim olur.* Evet bu cümlenin bu mu'cizane üç işârâtı elektrik ve Resâil-in-Nur hakkında hak olduğu gibi, müellif hakkında dahi ayn-ı hakikattır. Tarihçe-i hayatını okuyanlar ve hemşehrileri bilirler ki, izhar kitabından sonraki medrese usulünce onbeş sene ders almakla okunan kitabları Resâil-in-Nur müellifi yalnız üç ayda tahsil etmiş. Hem, nasılki bu cümlenin mânevî münâsebet cihetinde kuvvetli ve letâfetli işâreti var; öyle de cifrî ve ebcedî tevâfukiyle hem elektriğin zaman-ı zuhurunun kurbiyetini, hem Resâil-in-Nurun meydana çıkması, hem de müellifinin velâdetini remzen haber veriyor. Bir lem'a-i i'caz daha gösterir. Şöyle ki: يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ nun makamı, bin ikiyüz yetmişdokuz olup وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ kısmı ise, iki tenvin, iki ن sayılmak cihetiyle bin ikiyüz seksendört ederek hem elektriğin taammü-

www.islamidavet.com

münün kurbiyetini, hem Resâil-in-Nurun yakınlığını, hem ondört sene sonra müellifinin velâdetini يَكَادُ kelime-i kudsiyesiyle mânen işaret ettiği gibi, cifir ile de tam tamına aynı tarihe tevâfukla işaret eder. Malûmdur ki, zaif ve ince ipler içtima ettikçe kuvvetleşir, kopmaz bir halat olur. Bu sırra binaen, bu âyetin bu işaretleri birbirine kuvvet verir, te'yid eder. Tevâfuk tam olmazsa da tam hükmünde olur ve işâreti, delâlet derecesine çıkar.

TENBİH

Ben bu âyet-i Nuriyenin işaretlerini elektrik ve Resâil-in-Nurun hatırı için beyan etmedim. Belki bu âyetin i'caz-ı mânevîsinin bir şubesinden bir lem'asını göstermek istedim.

Elhâsıl : Bu âyet-i kudsiye sarih mânasiyle Nur-u İlâhî ve Nur-u Kur'ânî ve Nur-u Muhammedîyi (A.S.M.) ders verdiği gibi, mâna-yı işârîsiyle de her asra baktığı gibi, onüçüncü asrın âhirine ve ondördüncü asrın evveline dahi bakar ve dikkatle baktırır. Ve bu iki asrın âhir ve evvellerinde en ziyade nazara çarpan ve en ziyade münasebet-i mâneviyesi bulunan ve bu âyetin umum cümlelerinin muvâfakatlerini ve mutâbakatlarını en ziyade kazanan elektrik ile Resâil-in-Nur olduğundan doğrudan doğruya mâna-yı remziyle bakar diye bana kanaat-ı kat'iyye verdiğinden çekinmeyerek kanaatımı yazdım. Hatâ etmiş isem *Erhamürrâhimînden* rahmetiyle afvetmesini niyaz ediyorum. Resâil-in-Nurun bu âyetin iltifatına liyakatını anlamak istiyen zatlar hangi risaleye dikkatle baksalar anlarlar. Hiç olmazsa Eskişehir hapishânesinin bir meyvesi olan Otuzuncu Lem'a namındaki altı esmâ-i İlâhiyyeye dair altı nükte risalesine, hiç olmazsa o lem'adan «*İsm-i Hayy ve Kayyuma*» dair Beşinci ve Altıncı Nüktelere dikkatle baksa elbette tasdik eder.

www.islamdavet.com

RESÂİL-İN-NURA İŞARET EDEN İKİNCİ ÂYET :

فَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ âyet-i meşhuresidir ki شَيَّبَتْنِي سُورَةُ هُودْ hadîsinin vüruduna sebep olmuş. اِسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ nin işareti Sekizinci Lem'ada tafsilen beyan edildiği gibi, Sûre-i Hûd'da فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ilâ âhirihi âyetinin iki kuvvetli işaret veren sahifesinin mukabilindeki

gayet meşhur bir âyetidir. Makam-ı cifrîsi bin üçyüz üç ederek.. hem «*Sûre-i Şûrâ*»nın ikinci sahifesinde وَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ise, bin üçyüz dokuz ederek o tarihte umum muhatabları içinde birisine hususan Kur'an hesabına iltifat edip istikametle emreder ki, birinci tarih ise, Resâil-in-Nur müellifinin Risale-i Nuru netice veren ulûmun tahsiline başladığı tarihtir. Ve ikinci âyetin tarihi ise, o müellifin hârika bir surette pek az bir zamanda ilimce tekemmül etmesi, tahsilden tedrise başladığı ve üç ayda ve bir kış içinde onbeş senede medresece okunan yüz kitaptan ziyade okuduğu ve o zamanın o muhitte en meşhur ulemâsının yanında o üç ayın mahsulü onbeş senesinin mahsulü kadar netice verdiği çok mükerrer imtihanlarla (Hâşiye) ve hangi ilimden olursa olsun sorulan her suale karşı cevab-ı savab vermekle isbat ettiği aynı tarihe tam tamına tevâfukla remzen Risâle-i Nurun istikametine bir işârettir..

ÜÇÜNCÜ ÂYET-İ MEŞHURE :

www.islamidavet.com

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا âyeti kuvvetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber cifirce bin üçyüz kırkdört eder ki, o tarihte Risale-i Nurun şâkirdleri gibi bu âyetin mânasına daha ziyade mazhar olanlar zâhiren görülmüyor. Demek bu âyet, mânasının müteaddit tabakalarından işârî bir tabakadan ve remzî bir perdeden Kur'anın parlak bir tefsiri olan Risale-i Nura bakıyor ve en evvel nâzil olan «*Sûre-i Alâk*» da إِنَّ الْإِنسَانَ لَيَطْغَىٰ âyeti gibi mânasiyle ve makam-ı cifriyle ifade ediyor ki: bin üçyüz kırkdörtte nev'-i insan içinde Fir'avunâne emsalsiz bir tuğyan, bir inkâr çıkacak. وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا âyeti ise, o tuğyana karşı mücahede edenleri senâ ediyor. Evet harb-i umumî neticelerinden, hem âlem-i insaniyet, hem âlem-i İslâmiyet çok zarar gördüler. Nev-i insanın, hususan Avrupanın mağrur ve cebbarları, bilhassa birisi, kuvvet ve gınaya ve paraya istinad ederek fir'avunâne bir tuğyâna girdiklerinden o hususî insanlar nev-i beşeri mes'ul ediyor diye insan ism-i umumisiyle tâbir edilmiş. Eğer

(Hâşiye) : Bu beyanat-ı medhiye Said'e ait değildir. Belki Kur'anın bir tilmizini, bir hâdimini Said (R.A.) lisaniyle ve hâliyle târif eder. Tâ hizmetine itimad edilsin.

لَنَهْدِيَنَّهُمْ deki şeddeli «nun» bir «nur» sayılsa, bin ikiyüz doksan dört eder ki Risâlet-ün-Nur müellifinin besmele-i hayatıdır ve tarih-i velâdetinin birinci senesidir. Eğer şeddeli lâm iki «lâm» ve «nun» bir sayılsa, o vakit bin üçyüz yirmidörtte hürriyetin ilânı hengâmında mücâhede-i mâneviye ile tezâhür eden Risâle-in-Nur müellifinin görünmesi tarihidir.

DÖRDÜNCÜ ÂYET-İ MEŞHURE : وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي 15.75

âyetidir. Şu cümle Kur'an-ı Azîmüşşânı ve Fâtiha sûresini müsenna senasiyle ifade ettiği gibi, Kur'anın müsenna vasfına lâyık bir bürhanı ve altı erkân-ı îmaniye ile beraber hakikat-ı İslâmiyet olan yedi esası, Kur'ânın seb'a-i meşhuresini parlak bir surette isbat eden ve سَبْعَ الْمَثَانِي nuruna mazhar bir âyinesi olan Risale-in-Nura cifirce dahi işaret eder. Çünki آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي makam-ı ebcedîsi bin üçyüz otuzbeş adediyle Risale-in-Nurun Fâtihası olan İşârât-ül-İ'caz tefsirinin Fâtiha sûresiyle Elbakara suresinin başına ait kısmı basmakla intişar tarihi olan bin üçyüz otuzbeş veya altıya tevâfukla remzî bir perdeden ona baktığına bir emâredir.

BEŞİNCİ ÂYET :

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ dir. Bu âyetin remzi lâtifdir. Çünki hem kuvvetli münâsebet-i mâneviye ile, hem cifirle efrad-ı kesiresi içinde hususî bir surette Risale-in-Nur ve müellifine bakıyor .Şöyle ki, مَيْتًا kelimesi tenvin «*nun*» sayılmak cihetiyle beşyüz ederek «Said-ün-Nursî» adedi olan beşyüze tevâfukla, işaret ediyor ki, «*Said-ün-Nursî dahi meyyit hükmünde idi. Risalet-ün-Nur ile ihya edildi, onunla hayat buldu.*» Evet

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا deki iki tenvin «*nun*» durlar. Bin üçyüz otuzdört eder ki, o ayni zamanda (Arabî tarihle) Said umumî harpte maddî ve dehşetli bir mevtten dahi hârika bir tarzda kurtulması ve felsefe ve gafletten gelen mânevî ve şiddetli bir

www.islamidavet.com

ölümden necat bulması ve Kur'ânın âb-ı hayatiyle taze bir hayata girmesi tarihidir. Bu tevâfuk-u mânevî ve muvafakat-ı cifriye delâlet derecesinde bir işarettir. Hem

فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ de tenvin «*nun*» ve şeddeli «nun» iki «nun» ve بِهِ de telâffuz edilen «ى» sayılmak cihetiyle bin ikiyüz doksandört eder ki, velâdetinin ve hayatının birinci senesidir. Demek bu cümle ile hayat-ı maddiyesine, evvelki cümle ile de hayat-ı mâneviyesine işâret eder.

Elhâsıl : Bu âyet müteaddit ve çok tabakalarından bir işarî tabakadan hem Risalet-ün-Nura, hem müellifine, hem bu ondördüncü asrın ibtidasına, hem ibtidasındaki Risalet-ün-Nurun mebde'ine remzen, belki işâreten, belki delâleten bakar.

www.islamidavet.com

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا Âyetinin Tetimmesi

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ
كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا

âyetinin kuvvetli işâretini hem te'yid hem letafetlendiren üç münâsebet birden Ramazanda kalbime geldi. Kat'î bir kanaat verdi ki, ميت kelimesine tam münasib Saiddir. Bu âyet Risale-i Nur tercümanı olan Saidi ميت ünvaniyle göstermesinin bir hikmeti budur ki: Mevtin muammasını ve tılsımını Risale-i Nur ile o açmış, o dehşetli yüzün altında ehl-i îmana çok ünsiyetli, sürurlu, nurlu bir hakikat keşfedip isbat etmiş. Ve mevt-âlûd hayat-ı fâniyede boğulan ehl-i ilhada karşı, bâkıyane hayat-âlûd muvakkat bir mevt-i zâhirî ile galibane mukabele eder. كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ sırrına mazhar olan ehl-i ilhad, gayr-ı meşru müştehiyatının ibahesiyle süslendirmesine mukabil, Risale-i Nur, mevti o aldatıcı, fâni hayata karşı çıkarıp lezzet ve zînetini zir ü zeber eder. Ve der ve isbat eder ki: «*Mevt ehl-i dalâlet için îdam-ı ebedîdir ve o dehşetli darağacından kurtaran ve mevti müba-*

rek bir terhis tezkeresine çeviren yalnız Kur'an ve îmandır. İşte bunun içindir ki, bu hakikat-ı muazzama-i mevtiye, Risale-i Nurda gayet mühim ve geniş bir mevki almış; hattâ ekser hücumunda mevti elinde tutup ehl-i dalâletin başına vurur, aklını başına getirmeye çalışır.

İkincisi : Ehl-i tarikatın ve bilhassa Nakşilerin dört esasından biri ve en müessiri olan rabıta-i mevt, Eski Saidi Yeni Saide (R.A.) çevirmiş ve daima hareket-i fikriyede yeni Saide yoldaş olmuş. Başta İhtiyarlar Risalesi olarak, risalelerde o rabıta keşfiyatı göstere göstere tâ ehl-i îman hakkında mevtin nurânî ve hayatdar ve güzel hakikatını görüp gösterdi.

Üçüncüsü: Bu âyet cifir ve ebced hesabiyle her tarafda Saide hücum eden üç çeşit mevtin temas zamanını ve tarihini aynen gösterip tevâfuk eder. Demek âyetteki ميت kelimesinin efradından medar-ı nazar bir ferdi ve cifirce onun ismi ميت adedine tam tevâfukla hususî işarete mazhar bir mâsadak «Said-ün-Nursî»dir.

[*Sabrî'nin sadakatinin bir kerâmetidir.*]

www.islamidavet.com

Ben namazdan sonra bu tetimmeyi yazarken Sıddık Süleymanın halefi Emin, Sabrî'nin أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا âyetine dair parçayı aldığını ve Ramazanın feyzinden onun izahı gibi nurlar istediğini gördüm. Ne yazdığımı Emine gösterdim; hayretle dedi: «*Bu hem Sabrî'nin, hem Risale-i Nurun bir kerâmetidir.*» Bu âyetteki esrarlı müvâzene-i Kur'âniyeyi düşünürken, Sûre-i Hûd'daki فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا fıkrasına karşı وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ deki müvâzene hatıra geldi ve bildirdi ki: Nasılki bu ikinci âyet ve birinci fıkra Risale-i Nurun mesleğine, şâkirdlerine tam tamına mânen ve cifirce bakıyor. Öyle de: فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ âyeti dahi, Risale-i Nur'un muârızlarına ve düşmanlarına ve onların cereyanlarının mebdeine ve faaliyet devresine ve müntehasına cifir ile, tevâfuk ile işaret eder.. şöyle ki:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ gibi âyetlerin bahsinde Birinci Şuâda yedi-sekiz âyâtın ehemmiyetle gösterdikleri bin üçyüz onaltı ve yedi tarihi ki, Kur'ana karşı olan su-i kasdin mebdeidir.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا cifirce aynı tarihi gösteriyor. Eğer şeddeli «*mim*» iki «*mim*» sayılsa bin üçyüz elliyedi, eğer şeddeli «*lâm*» iki «*lâm*» sayılsa bin üçyüz kırkyedi ki bu asrın tâğiyâne faaliyet tarihidir. Her iki şeddeli ikişer sayılsa bin üçyüz seksenyedi ki لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ dehşetli bir cereyanın müntehası tarihi olmak ihtimâli var.

فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ise bin üçyüz altmışbir; eğer فَفِي النَّارِ daki okunmayan «*ye*» sayılmazsa bin üçyüz ellibir tarihini; eğer şeddeli (ن) asıl itibariyle bir «لام» bir (ن) sayılsa yine bin üçyüz otuzbir tarihini ve harb-i umumî âfetinin feryad u fizar içindeki yangınını göstererek cehennem ateşinde *zefir* ve *şehîk eden* ehl-i şekavetin azabını haber verip, ehl-i îmanı fitnelere düşüren şakîlerin hem dünyada, hem âhirette cezalarına işaret eder. Aynen öyle de, bu asra da zâhiren bakan, esrarlı olan Sûre-i

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ den şu âyetin

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

ifadesi gibi hem İstanbulun iki harîk-ı kebiri, hem harb-i umumînin dehşetli yangınını cehennem azabı gibi o fitnenin bir cezasıdır diye işaret eder.

Elhasıl: Bu âyet her asra baktığı gibi bu asra daha ziyade nazar-ı dikkati celbetmek için cifirce bu asrın üç-dört devresinin tarihlerine ve hâdiselerine işâret ve mânasının suretiyle ve tarz-ı ifadesiy-

www.islamidavet.com

le iki cereyanın keyfiyetlerine ve vaziyetlerine îma eder. Sabri'nin mektubu yolda iken ve gelmeden evvel o mektubun mânevî te'siri ile bu âyeti ve أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا âyetiyle beraber düşünürken hatırıma geldi. Risale-i Nur bu derece kuvvetli işaret-i Kur'aniyeye ve şâkirdleri bu kadar kıymetli beşâret-i furkaniyeye ve aktabların iltifatına mazhariyetin sırrı ve hikmeti, musibetin azameti ve dehşetidir ki, hiç bir eserin mazhar olmadığı bir kudsî takdir ve tahsin almış. Demek ehemmiyet onun fevkalâde büyüklüğünden değil, belki musibetin fevkalâde dehşetine ve tahribatına karşı mücahedesi cüz'î ve az olduğu halde gayet büyük öyle bir ehemmiyet kesbetmiş ki bu âyette işaret ve beşaret-i Kur'aniyede ifade eder ki, *Risale-i Nur dairesi içine girenler tehlikede olan îmanlarını kurtarıyorlar ve îmanla kabre giriyorlar ve cennete gidecekler diye müjde veriyorlar.* Evet bazı vakit olur ki, bir nefer gördüğü hizmet için bir müşirin fevkıne çıkar, binler derece kıymet alır.

İHTAR: Geçmiş ve gelecek âyetlerin işaretleri yalnız tevâfukla değil belki herbir âyetin mâna-yı küllîsindeki cüz'iyyat-ı kesiresinden bir cüz'î ferdi Risale-i Nur olduğuna îmâen, münasebet-i mâneviyeye göre cifrî ve ebcedî bir tevâfukla o münasebeti te'yiden ve ona binaen hususî ona bakar demektir.

www.islamidavet.com

ALTINCI ÂYET: Sûre-i Hadidde وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ

Yâni: «*Karanlıklar içinde size bir nur ihsan edeceğim ki o nur ile doğru yolu bulup onda gidesiniz.*» Lillâhilhamd Risale-i Nur bu kudsî ve küllî mânasının parlak bir ferdi olduğu gibi, نُورًا deki tenvin «ن» sayılmak cihetiyle bin üçyüz onsekiz adediyle Resail-in-Nur müellifi tedristen, te'lif vazifesine ve mücahidane seyahata başladığı zamanın beş sene evvelki zamanına ve çok âyetlerin işaret ettikleri bin üçyüz onaltı tarihindeki mühim bir inkılâb-ı fikrîden iki sene sonraki zamana tevâfuk eder ki; o zaman istihzarat-ı nuriyeye başladığı aynı tarihtir. İşte şu nurlu âyet, hem mânaca, hem cifirce tevâfuku ise, umum vücuhu ayn-ı şuur olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül-beyanda elbette ittifakı tesadüfî olamaz.

YEDİNCİ ÂYET: وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ şu âyet-i meşhurenin küllî mânasının bu zamanda zâhir bir mâsadakı Risalet-ün-Nur ol-

duğu gibi Lâfzullahdaki şeddeli «*lâm*» bir «*lâm*» ve بِكَلِمَاتِهِ deki melfuz «*ya*» sayılmak şartiyle dokuzyüz doksansekiz adediyle Risalet-ün-Nurun dokuzyüz doksansekiz adedine tam tamına tevâfukla münasebet-i mâneviyeye binaen remzen ona bakar. Ve bu remzi lâtifleştiren ve kuvvet veren münasebetlerin birisi şudur ki, Risalet-ün-Nurun eczaları Sözler namiyle iştihar etmişler. Sözler ise arabca «kelimat»-dır ve o kelimat ile Kur'ânın hakaikını o derece mahz-ı hak ve ayn-ı hakikat olduğunu isbat etmiş ki, bu zamanın dinsiz feylesoflarını tam susturuyor.

SEKİZİNCİ ÂYET : قُلْ اِنَّنِي هَدٰيٰنِي رَبِّي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ dir. Şu âyet-i meşhure küllî mânasının bu asırda muvafık ve münasib bir ferdi Risalet-ün-Nur olduğu gibi, cifirle صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ kelimesi, صِرَاطٍ deki tenvin «*nun*» sayılmak cihetiyle Risalet-ün-Nur adedi olan dokuzyüz doksansekize yine iki sırlı (Hâşiye) fark ile baktığı gibi, هَدٰيٰنِي رَبِّي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ cümlesinin makam-ı ebcedîsi ile bin üçyüz onaltı ederek Risale-i Nur müellifinin tedrisiyle istihzarat-ı Nuriyede bulunduğu en hararetli tarihi olan bin üçyüz onaltı adedine tam tamına tevâfuk eder.

www.islamidavet.com

DOKUZUNCU ÂYET : Hem «*Elbakara*» sûresinde, hem «*Lukman*» sûresinde فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى cümlesidir. Yâni: «*Allaha îman eden hiç kopmayacak bir zincir-i nuranîye yapışır, temessük eder.*» *Risale-i Nur ise, îman-ı Billâhın Kur'ânî bürhanlarından bu zamanda en nuranîsi ve en kuvvetlisi olduğu tahakkuk-ettiğinden, bu* بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى *külliyetinde hususî dahil olduğuna te'yiden makam-ı cifrîsi bin üçyüz kırkyedi ederek Risalet-ün-Nur intişarının fevkalâde parlaması tarihine tam tamına tevâfukla bakar. Ve bu ondördüncü asırda Kur'ânın i'caz-ı mânevisinden neş'et eden bir urvet-ül-vüska ve*

(Hâşiye) : Yâni, mertebesine işaret için iki fark var. Risale-i Nur vahiy değil, ilham ve istihracdır.

zulümattan nura çıkaracak bir vesile-i nuraniye Risale-in-Nur olduğunu remzen bildirir.

ONUNCU ÂYET : يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ

ONBİRİNCİ ÂYET : يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ

ONİKİNCİ ÂYET : وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

âyetleridir. Meâl-i icmalileri der ki: «*Kur'an hikmet-i kudsiyeyi size bildiriyor. Sizi mânevî kirlerden temizlendiriyor.*» Bu üç âyetin küllî ve umumî mânalarında Risale-in-Nur kasdî bir surette dahil olduğuna iki kuvvetli emâre var.

Birisi şudur ki: Risale-in-Nurun müstesna bir hassası ism-i Hakem ve Hakîmin mazharı olup bütün safahatında, mebahisinde nizam ve intizam-ı kâinatın âyinesinde ism-i Hakem ve Hakîmin cilveleri olan hikmet-i kudsiyeyi ve hikemiyat-ı Kur'aniyeyi ders veriyor. Mevzuu ve neticesi hikmet-i Kur'âniyedir.

www.islamidavet.com

İkinci Emâre: Birinci Âyet, Bin üçyüz yirmiiki ederek makam-ı ebcedî ile Risale-in-Nur müellifinin doğrudan doğruya ulûm-u âliyeden آلِيه başını kaldırıp hikmet-i Kur'âniyeye müteveccih olarak hâdim-ül-Kur'ân vaziyetini aldığı tarihtir ki, bir sene sonra İstanbula gitmiş mânevî mücâhedesine başlamış.

İkinci âyet ise : Makam-ı cifrîsi bin üçyüz iki ederek Risale-i Nur müellifinin Kur'an dersini aldığı tarihe tam tamına tevâfuk ile remzen Kur'anın bâhir bir bürhanı olan Resâil-in-Nura bakar.

Üçüncü âyet ise: Bin üçyüz otuzsekiz olduğundan hikmet-i Kur'âniyeyi Avrupa hükemasına karşı parlak bir surette gösterebilen ve gösteren Risale-in-Nur müellifi «*Dâr-ül-Hikmet-il-İslâmiye*»de hikmet-i Kur'aniyeyi müdafaa etmekle, hattâ İngilizin baş papazı sual ettiği ve altıyüz kelime ile cevab istediği altı sualine altı kelime ile cevab vermekle beraber inzivaya girip bütün gayretiyle Kur'ânın ilhâmâtından Risale-i Nurun mes'elelerini iktibasa başladığı aynı tarihe tam tamına tevafukla remzen bakar.

ONÜÇÜNCÜ ÂYET : Sûre-i Âl-i İmranda

وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

ONDÖRDÜNCÜ ÂYET : Sûre-i Nisâ'da

لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ

Bu iki âyet bu asra da hususî bakarlar.

Birincisinin meâli gösteriyor ki: Ehl-i dalâlet müteşabihat-ı Kur'âniyeyi yanlış te'vilât ile tahrifine ve şüpheleri çoğaltmasına çalıştığı bir zamanda, ilimde rüsuhu bulunan bir tâife o müteşabihat-ı Kur'âniyenin hakikî te'villerini beyan edip ve îman ederek o şübehatı izâle eder. Bu küllî mânanın her asırda mâsadakları ve cüz'iyyatları var. Harb-i umumî vasıtasiyle, bin senedenberi Kur'an aleyhinde terâküm eden Avrupa itirazları ve evhamları âlem-i İslâm içinde yol bulup yayıldılar. O şübehatın bir kısmı fennî şeklini giydi, ortaya çıktı. Bu şübehatı ve itirazları bu zamanda def'eden başta Risale-in-Nur ve şâkirdleri göründüğünden, bu âyet bu asra da baktığından Risale-in-Nur ve şâkirdlerine remzen bakmakla beraber ulema-i müteahhirînin mezhebine göre إِلَّا اللَّهُ da vakfedilmez. O halde makam-ı cifrîsi aynen إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ nın makamı gibi bin üçyüz kırkdört ederek Resâil-in Nur ve şâkirdlerinin meydan-ı mücahede-i mâneviyeye atılmaları tarihine tam tamına tevâfukla onları da bu âyetin harîm-i kudsîsinin içine alıyor. Hem haşrin en kuvvetli ve parlak bir bürhanı olan Onuncu Sözün etrafa yayılması tarihine ve Kur'ânın kırk vecihle mu'cize olduğunu beyan eden Yirmibeşinci Sözün iştiharı hengâmına hem إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ adedine tam tamına tevâfukla bakar. Eğer mezheb-i selef gibi إِلَّا اللَّهُ da vakıf olsa, o halde الرَّاسِخُونَ deki şeddeli « ر » iki « ر ر » sayılsa bin üçyüz altmış küsur ederek Risalet-ün-Nur şâkirdlerinin bundan onbeş-yirmi sene sonraki râsihane ve muhakkikane olan ilimlerine ve îmanlarına remzen baktığı gibi, şeddeli « ر »

www.islamidavet.com

asıl itibariyle bir (ل) bir (ر) sayılsa bin ikiyüz oniki ederek bundan bir buçuk asır evvel Mevlâna Halid Zülcenaheynin Hindistandan getirdiği parlak bir ilm-i hakikat rüsuhiyle o zamanda meydan alan te'vilât-ı fasideyi ve şübehatı dağıtarak yüz senede elli milyondan ziyade insanları daire-i irşadına aldığı ve tenvir ettiği zamanın tarihine tam tamına tevâfukla bakar.

İkinci Âyet olan الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ şeddeli ر aslına nazaran bir لَامْ bir ر sayılmak cihetiyle makam-ı ebcedîsi bin üçyüz kırkdört etmekle her asra baktığı gibi bu asra da hususî remzen bakar. Ve ilm-i hakikatta râsihane çalışan ve kuvvetli îman eden bir tâifeye işaret eder. Ve çok âyetlerin ehemmiyetle gösterdikleri bu bin üçyüz kırkdörtte Risalet-ün-Nur ve şâkirdlerinden daha ziyade bu vazifeyi müşkil şerait içinde sebatkârane yapan zâhirde görülmüyor. Demek bu âyet onları dahi daire-i harîmine hususî dahil ediyor.

ONBEŞİNCİ ÂYET:

www.islamidavet.com

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

Şu âyet bu zamana dahi hitab eder. Çünki tamam — مُبِينًا haric kalsa — bin üçyüz altmış küsur eder. Eğer قَدْ جَاءَكُمْ den sonraki olsa بُرْهَانٌ ve نُورًا kelimelerindeki tenvinler «*nun*» sayılsa bin üçyüz on eder. Demek bu asra da hitab eder. Hem قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ cümlesi yalnız dört farkla Furkan adedine tevâfukla sarîhan baktığı gibi, o kudsî bürhan-ı İlâhînin bu zamanda parlak ve kuvvetli bir bürhanı olan Resail-in-Nura dahi ikinci cümlesi olan: أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا adedi, iki tenvin vakıfta iki «elif» sayılmak cihetiyle beşyüz doksansekiz ederek aynen tam tamına Resail-in-Nura ve Risalet-ün-Nur ade-

dine tevâfuk ile o semavî bürhan-ı kudsînin yerde bir bürhanı, Resâil-in-Nur olduğunu remzen haber veriyor.

İHTAR: Sözlerin üç ismi olan Risale-in-Nur veya Resail-in-Nur veya Risalet-in-Nurdaki şeddeli «*nun*» iki «*nun*» sayılmak, cifirce ağlebî bir kaidedir. Şeddeli harf bazan bir, bazan iki sayılabilir.

ONALTINCI ÂYET: لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ dur.. Şu şifalı âyet çok zamandır benim derdlerimin şifası ve ilâcı olduğu gibi Eczahane-i Kübra-yı İlâhiyye olan Kur'an-ı Hakîmin tiryakî ilâçlarından, Risale-in-Nur eczalarının kavanozlarından alarak belki bin mânevî derdlerime bin kudsî şifayı buldum ve Resail-in-Nur şâkirdleri dahi buldular. Ve fenden ve felsefenin bataklığından çıkan ve tedavisi çok müşkil olan ve zındıka hastalığına mübtelâ olanlardan çokları onunla şifalarını buldular.

İşte her derde şifa olan Kur'ânın ilâçlarının bu zamanda bir kısım kavanozları hükmünde bulunan Resail-in-Nur dahi bu şifadar âyetin bir medar-ı nazarı olduğuna kuvvetli bir emâre şudur ki: Bu âyetin makam-ı cifrîsi olan bin üçyüz kırkaltı adedi Resâil-in-Nurun bin üçyüz kırkaltıda şifadarane etrafa intişarının tarihine ve Mu'cizat-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm namında olan Risale-i hârikanın zaman-ı te'lifine tam tamına tevâfukudur. Şu tevâfuk hem münasebet-i mâneviyeyi te'yid ve onunla teeyyüd eder, hem remizden işaret derecesine çıkarıyor.

www.islamdavet.com

ONYEDİNCİ ÂYET:

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ deki

قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ nün makam-ı cifrisi şeddeli «*lâm*»lar birer «*lâm*» ve şeddeli «*kâf*» bir «*kâf*» sayılmak cihetiyle bin üçyüz yirmidokuz ederek, harb-i umumînin başlangıcı zamanında Resail-in-Nurun başlangıcı olan *İşârât-ül-İ'caz* tefsirinin tarih-i te'lifine tam tamına tevâfukla beraber, şeddeli «*kâf*» iki «*kâf*» sayılmak cihetiyle bin üçyüz kırkdokuz ederek harb-i umumînin verdiği sarsıntılar zamanında, Resâil-in-Nurun حَسْبِيَ اللَّهُ diyerek ehl-i dünyadan hiç bir yerde himaye görmeden belki tehacüme hedef olmakla beraber çekinmeyerek yalnız başlariyle müşkilât içinde envar-ı Kur'âniyeyi

neşrettikleri ayni tarihe tam tamına tevâfuku ise, her cihetiyle ayn-ı şuur olan âyâtta elbette tesadüfî olamaz. Belki bu gibi âyetler, en müşkil zaman olan bu asra dahi hususî bakarlar ve o âyâtı kendilerine rehber ittihaz eden bir kısım şâkirdlerine hususî iltifat edip iltifatlariyle teşci' ederler.

Bu âyet, sâbık âyetler gibi münasebet-i mâneviyesi gerçi zâhiren görünmüyor; fakat bir cihetle Resail-in-Nur ile bir nevi münasebeti vardır. Şöyle ki: Onüç senedir (Hâşiye) bu âyet Risalet-ün-Nur müellifinin ve sonra has şâkirdlerinin mağribden sonra bir virdi-i hususîleridir. Hem bu âyetin mânasına bu zamanda tam mazhar ve herkes onlardan çekinmesinden fütur getirmeyerek حَسْبِيَ اللّٰهُ deyip müte-

vekkilâne müşkilât-ı azîme içinde envar-ı îmaniyeyi ve esrar-ı Kur'âniyeyi neşreden ehl-i îmanı me'yusiyetten kurtaran başta Risalet-ün-Nur ve şâkirdleridir.

ONSEKİZİNCİ ÂYET : إِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ dir. Bu âyet me-

âliyle hizbullahın zâhiri mağlûbiyetinden gelen me'yusiyeti izâle için kudsî bir teselli verir ve hizbullah olan hizb-i Kur'ânînin hakikatta ve âkıbette galebesini haber verir. Ve bu asırda hizb-i Kur'ânînin hadsiz efradından Resâil-in-Nur şâkirdleri tezahür ettiklerinden bu âyetin küllî mânasında hususî dahil olmalarına bir emâre olarak makam-ı cifrîsi olan bin üçyüzelli adedi ile Resail-in-Nur şâkirdlerinin zâhirî mağlûbiyetleri ve bir sene sonra mahbusiyetleri içinde mânevî galebeleri ve metanetleri ve haklarında yapılan müthiş imha plânını akîm bırakan ihlâsları ve kuvve-i mâneviyeleri tezahür etmesinin Rumî tarihi olan bin üçyüz elli ve ellibir ve elliiki adedine tam tamına tevâfuku elbette şefkatkârane, teselliyetdârâne bir remz-i Kur'ânîdir.

ONDOKUZUNCU ÂYET :

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا

Şu âyetin umum mânasındaki tabakalarından bir tabaka-i işariyesi bu asra dahi bakıyor. Çünki يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا hem mânaca

(Hâşiye) : Te'lif tarihine göredir.

www.islamidavet.com

kuvvetli münasebeti var... Hem cifirce bin üçyüz yirmialtı ederek o tarihteki hürriyet inkılâbından neş'et eden fırtınaların hengâmında herşey'i sarsan o fırtınaların ve harblerin zulümatından kurtulmak için nur arayan mü'minler içinde, Resail-in-Nur şâkirdleri az bir zaman sonra tezahür ettiklerinden bu âyetin efrad-ı kesiresinden bu asırda bir mâsadakı onlar olduğuna bir emâredir. وَاغْفِرْلَنَا cümlesi bin üçyüz altmışa bakıyor. Demek bundan beş-altı sene sonra istiğfar devresidir. Resail-in-Nur şâkirdleri o zamanda istiğfar dersini vereceğini remzen bir îmâdır.

YİRMİNCİ ÂYET : وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ

Şu âyet-i azîme sarihan asr-ı saadette nüzûl-ü Kur'âna baktığı gibi sair asırlara dahi mâna-yı işârîsiyle bakar. Ve Kur'ânın semasından ilhamî bir surette gelen şifadar nurlara işâret eder. İşte doğrudan doğruya tabib-i kulûb olan Kur'ân-ı Hakîmin feyzinden ve ziyasından iktibas olunan Risalet-ün-Nur, benim çok tecrübelerimle umum mânevî derdlerime şifa olduğu gibi Resâil-in-Nur şâkirdleri dahi tecrübeleriyle beni tasdik ediyorlar. Demek Resâil-in-Nur bu âyetin bir mâna-yı işârîsinde dahildir. Ve bu duhulüne bir emâre olarak-

مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ nin makam-ı cifrîsi bin üçyüz otuzdokuz ederek aynı tarihte Kur'andan ilham olunan Resail-in-Nur bu asrın mânevî ve müthiş hastalıklarına şifa olmakla meydana çıkmağa başlamasından, bu âyet ona hususî remzettiğine bana kanaat veriyor. Ben kendi kanaatımı yazdım, kanaata itiraz edilmez.

YİRMİBİRİNCİ ÂYET VEYA ÂYETLER :

قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ وَهُدًى اِلَى الصِّرَاطِ مُسْتَقِيْمٍ sekiz-dokuz

âyetlerde «*Sırat-ı müstakîm*»e nazarı çeviriyorlar. Ve bu doğru, istikametli yolu bulmak için daima Kur'ânın nurundan her asırda o asrın zulmetlerini dağıtacak ve istikamet yolunu tenvir edecek Kur'andan gelen nurlar olmakla ve bu dehşetli ve fırtınalı asırda o doğru yolu şaşırtmayacak bir surette gösteren başta şimdilik Risalet-ün-Nur tezahür ettiğinden, hem bu «*Sırat-ı müstakîm*» kelimesinin makam-ı cifrîsi — tenvin «*nun*» sayılmak cihetiyle — bin eder. Medde olmazsa

www.islamidavet.com

dokuzyüz doksandokuz ederek yalnız bir veya iki farkla (Hâşiye) Risalet-ün-Nur adedi olan dokuzyüz doksansekize tevâfukla, sekiz-dokuz âyetlerde «*Sırat-ı müstakim*» kelimeleri bu mezkûr iki âyet gibi Risalet-ün-Nuru «*Sırat-ı müstakim*»in efradına hususî idhal edip remzen ona baktırır, ve istikametine işaret eder. Eğer صِرَاطٍ daki tenvin sayılmazsa, اَلنُّوْرُ daki şeddeli «*nun*» bir «*nun*» sayılır, yine tevâfuk eder. Hem nasılki bu âyet Risale-in-Nura ismiyle bakıyor, öyle de Onun istihzarat zamanına da bakar. Çünki

هَدٰينِي رَبِّيٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ in makam-ı cifrisi bin üçyüz onaltı ederek Risalet-ün-Nur müellifinin ihtiyarsız olarak istihzarat-ı Nuriyede bulunduğu ve umum malûmatını Kur'ânın fehmine basamaklar yaptığı en hararetli tarihi olan bin üçyüz onaltı adedine tam tamına tevâfuku elbette evvelki işâratı te'yid ve onunla teeyyüd ederek Risalet-ün-Nuru daire-i harîmine remzen belki işareten dâhil ediyor..

Cây-ı dikkat ve ehemmiyetli bir tevafukdur ki: Risalet-ün-Nur müellifi bin üçyüz onaltı sıralarında mühim bir inkılâb-ı fikrî geçirdi. Şöyle ki:

www.islamidavet.com

O tarihe kadar ulûm-u mütenevviayı, yalnız ilimle tenevvür için merak ederdi, okurdu, okuturdu. Fakat birden o tarihte merhum vâli Tahir Paşa vasıtasiyle Avrupanın Kur'âna karşı müthiş bir su-i kasdları var olduğunu bildi. Hattâ bir gazetede İngilizin bir müstemlekât nâzırı demiş:

«Bu Kur'an, İslâm elinde varken biz onlara hakikî hâkim olamayız. Bunun sukutuna çalışmalıyız» dediğini işitti, gayrete geldi. Birden makam-ı cifrîsi bin üçyüz onaltı olan فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ fermanını mânen dinliyerek bir inkılâb-ı fikrî ile merakını değiştirdi. Bütün bildiği ulûm-u mütenevviayı Kur'ânın fehmine ve hakikatlarının isbatına basamaklar yaparak hedefini ve gaye-i ilmiyesini ve netice-i hayatını, yalnız Kur'an bildi. Ve Kur'anın i'caz-ı mânevîsi Ona rehber ve mürşid ve üstad oldu. Fakat maatteessüf o gençlik zamanında çok aldatıcı ârızalar yüzünden bilfiil o vazifenin başına geçmedi. Bir zaman

(Hâşiye) : Yâni: Risalet-in-Nurun mertebesi ikinci ve üçüncüde olduğuna işarettir. Vahiy değil ve olamaz. Belki ilham ve istihractır.

sonra harb-i umumînin tarraka ve gürültüsü ile uyandı; o sabit fikir canlandı, bilkuvveden bilfiile çıkmağa başladı.

İşte hem Ona, hem Risalet-ün-Nura çok alâkası bulunan bu bin üçyüz onaltı tarihine çok âyetler müttefikan bakarlar. Meselâ: Nasılki, هَدٰينِي رَبِّي إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ âyeti tam tamına tevâfukla işaret eder.

Aynen öyle de: Bir âyet-i meşhure olan إِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ makam-ı cifrîsi, şeddeli «*nun*» bir «*nun*» sayılsa ve tenvin sayılmazsa bin üçyüz onaltı ederek aynen tam tamına o tarihe işaret eder. Hem nasıl ki yedi-sekiz surelerde gelen âyetler ve o âyetlerde gelen «*Sırat-ı müstakim*» cümleleri Risalet-ün-Nur ismine tevâfukla beraber, bu mezkûr iki âyet gibi bir kısmı Risalet-ün-Nur te'lifinin tarihini de gösterir. Aynen öyle de: Yedi adet surelerin başlarında yedi def'a تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ cümle-i kudsiyesi makam-ı cifrîsi olan bin üçyüz onaltı veya yedi ederek aynen tam tamına o bin üçyüz onaltı tarihine tevâfukla işaret ettiği gibi طٰسٓ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ âyeti dahi aynen bin üçyüz onaltı ederek o bin üçyüz onaltı tarihine tevâfukla işaret eder. Güya nasılki asr-ı saadette Kur'andaki îman hakikatlarına alâmetler, deliller ve o Kitab-ı Mübînin dâvalarına bürhanları ve hüccetleri gözlere de göstermek mânasında tekrar ile تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ، تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ fermanlariyle Kur'ân-ı Mu'ciz-ül-Beyan ilânat yapıyor. Öyle de, bu dehşetli asırda dahi bir mâna-yı işârîsiyle o âyât-ı Furkaniyenin bürhanları ve hakkaniyetinin alâmetleri ve hakikatlarının hüccetleri ve Hak Kelâmullah olduğuna delilleri olan Resail-in-Nura mâna-yı işârîsiyle alâmet ve bürhan ve emâre ve delil mânasiyle âyâtın âyetleri diye tekrar ile تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ferman ederek nazar-ı dikkati Kur'an hesabına bu asra ve bu asırdaki Resail-in Nura çeviriyor îtikad ediyorum. Evet herbir cihet ile ayn-ı şuur olan âyât-ı Kur'âniyenin böyle yirmi vechile ve yirmi parmakla aynı şey'e müttefikan işaretleri tasrih derecesinde bana kanaat veriyor. *Benim kanaatıma iştirâk etmiyen bu ittifaka ne diyecek? Ve ne diyebilir? Hangi kuvvet bu ittifakı bozar?* Resâil-in-

www.islamidavet.com

Nur bu asra gelen işarat-ı Kur'âniyeye hususî bir medar-ı nazar olduğuna kimin şüphesi varsa Kur'ânın kırk vecihle mu'cizesini isbat eden Mu'cizat-ı Kur'âniye namındaki Yirmibeşinci Söz ve Yirminci Sözün ikinci makamına ve haşre dair Onuncu Söz ve Yirmidokuzuncu Sözlere baksın, şüphesi izale olmazsa gelsin parmağını gözüme soksun..

YİRMİİKİNCİ ÂYET VE AYETLER: Hem *Yûnus,* hem *Yûsuf,* hem *Ra'd,* hem *Hıcr,* hem *Şuarâ,* hem *Kasas,* hem *Lukman Sûrelerinin* başlarında bulunan تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ilân-ı kudsîsidir. Yirmibirinci âyetin hâtimesinde bunun münasebet-i mâneviyesi bir derece beyan edilmiş. Cifrîsi ise, bu âyette üç « ت » bin ikiyüz eder ve iki (ك) iki (ل) yüz eder; yekûnu bin üçyüz. Bir « ى » bir (ب) dört veya beş « ا » mecmuu bin üçyüz onaltı veya onyedi ederek Resail-in-Nur müellifi bir inkılâb-ı fikrî ile ulûm-u mütenevviayı Kur'ânın hakaikına çıkmak için basamaklar yaptığı bir tarihe tam tamına tevâfuku münasebet-i mâneviyesinin kuvvetine istinaden deriz:

O tevâfuk remzeder ki: Bu asırda Resail-in-Nur denilen otuzüç adet Söz ve otuzüç adet Mektub ve otuzbir adet Lem'alar, bu zamanda, Kitab-ı Mübindeki âyetlerin âyetleridir. Yâni hakaikının alâmetleridir ve hak ve hakikat olduğunun bürhanlarıdır. Ve o âyetlerdeki hakaik-ı îmaniyenin gayet kuvvetli hüccetleridir. Ve تِلْكَ kelime-i kudsiyesinin işaret-i hissiyesiyle gözlere dahi görünecek derecede zâhir olduğunu ifade eden böyle işarete lâyık delilleridir diye remzen Resail-in-Nuru bir işarî mânasının küllî dairesine hususî ve medar-ı nazar bir ferdi olarak dahil ediyor.

Elhasıl: Nasılki bu âyette bulunan işarî mâna yedi surede yedi işaret hükmünde olup delâlet, belki sarahat derecesine çıkıyor. Aynen öyle de: صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ deki remz dahi, yedi-sekiz surelerde bulunmakla yedi-sekiz remz hükmünde olarak o remzi, işaret, belki delâlet, belki sarahat derecesine çıkarıyor.

www.islamidavet.com

İ H T A R :

Külfetsiz olmak üzere birden hatıra gelen işârat kaydedildi. Tekellüfe girmemek için işaretli otuzüç âyetin çok işâratı kaydedilmedi.

YİRMİÜÇÜNCÜ ÂYET : عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا

Şu âyet her asra baktığı gibi bu asra da bakıyor ve bu asırda kâbuslu bir rü'ya gibi musibetlere düşen ve Rabb-i Rahîminden onu hayra tebdil etmesini rica edenler içinde Resail-in-Nur şâkirdlerine hususî remzettiğine bir emâresi şudur ki: Bu âyetin makam-ı cifrîsi olan bin üçyüz kırkbeşte ehemmiyetli risaleler te'lif ile beraber, fevkalâde hâdiseler vukua gelmeğe hazırlandılar.. ve o Resail-in-Nur'un merkez-i intişarı olan Barla karyesinde ziyade sıkıntı müellifine verildi. Ve hususan küçük mescidine ilişildiği zaman Resail-in-Nur şâkirdleri kuvvetli bir rica ile dergâh-ı İlâhiyeye iltica edip «*Yâ Rab! Bu müthiş rü'yayı hayra tebdil eyle*»deyip yalvardılar. Herkesin me'yusiyetlerine mukabil pek kuvvetli bir ümid ve rica ile müslümanların kuvve-i mâneviyelerini takviye ettiler .Bu âyetin birden külfetsiz hatıra geleni bu kadardır. Yoksa esrarı çoktur. Tekellüf olmasın diye kısa kestim.

www.islamidavet.com

YİRMİDÖRDÜNCÜ ÂYET VE ÂYETLER : Hem *Sûre-i Zümer,* hem *Sûre-i Câsiye,* hem *Sûre-i Ahkaf*'ın başlarında bulunan تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ âyât-ı azîmeleridir. Şu âyetler dahi yirmiikincideki âyetler gibi Risalet-ün-Nurun ismine ve zâtına, hem te'lif ve intişarına bir mâna-i remziyle bakıyorlar.

İ Z A H T A N E V V E L M Ü H İ M B İ R İ H T A R

(Lüzumlu dört-beş nokta beyan edilecek)

B i r i n c i N o k t a : Hadîsde vârid olduğu gibi, «*Herbir âyetin mâna mertebelerinde bir zâhiri, bir bâtını, bir haddi, bir matlaı vardır. Bu dört tabakadan herbirisinin (hadîsce* شُجُونٍ وَغُسُونٍ *tâbir edilen) füruatı, işârâtı, dal ve budakları vardır*» mealindeki hadîsin hükmiyle, Kur'an hakkında nâzil olan bu âyet-i kudsiye, fer'î bir tabakadan ve bir mâna-yı işârîsiyle de Kur'an ile münasebeti çok kuvvetli bir tefsirine bakmak, şe'nine bir nakise değil. Belki o lisan-ülgaybdaki i'caz-ı mânevîsinin muktezasıdır.

İkinci Nokta: Bir tabakanın mâna-yı işârîsinin külliyetindeki efradının bu asırda tezâhür eden ve münasebeti pek kuvvetli bir ferdi Risalet-ün-Nur olduğunu, Onu okuyan herkes tasdik eder. Evet ben Risalet-ün-Nurun has şâkirdlerini işhad ederek derim:

Risalet-ün-Nur sair te'lifat gibi ulûm ve fünundan ve başka kitaplardan alınmamış, Kur'andan başka me'hazı yok, Kur'andan başka üstadı yok, Kur'andan başka mercii yoktur. Te'lif olduğu vakit hiçbir kitab müellifinin yanında bulunmuyordu. Doğrudan doğruya Kur'anın feyzinden mülhemdir ve semâ-i Kur'anîden ve âyâtının nücumundan, yıldızlarından iniyor, nüzul ediyor.

Üçüncü Nokta: Resail-in-Nur baştan başa ism-i Hakîm ve Rahîmin mazharı olduğundan bu üç âyetin âhirleri ism-i Hakîm ile ve gelecek yirmibeşinci dahi Rahman ve Rahîm ile bağlamaları münasebet-i mâneviyeyi cidden kuvvetlendiriyor. İşte bu kuvvetli münasebet-i mâneviyeye binaen deriz ki: تَنْزِيلُ الْكِتَابِ cümlesinin sarih bir mânası asr-ı saadette vahiy suretiyle Kitab-ı Mübînin nüzulü olduğu gibi.. mâna-yı işârîsiyle de, her asırda o Kitab-ı Mübînin mertebe-i arşiyesinden ve mu'cize-i mâneviyesinden feyz ve ilham tarikıyle onun gizli hakikatları ve hakikatlarının bürhanları iniyor, nüzûl ediyor diyerek şu asırda bir şâkirdini ve bir lem'asını cenah-ı himayetine ve daire-i harîmine bir hususî iltifat ile alıyor.

Dördüncü Nokta: İşte bu risalede mezkûr otuzüç âyet-i meşhurenin bil'ittifak, tekellüfsüz, mânaca ve cifirce Resail-in-Nurun başına parmak basmaları ve başta Âyet-in-Nur on parmakla ona işaret etmesi; eskidenberi ulema ortasında ve edibler mâbeyninde meşhur bir düstur ve hakikatlı bir medar-ı istihracat ve hattâ hususî tarihlerde ve mezar taşlarında ediblerin istimal ettikleri mâruf bir kanun-u ilmî iledir. Eğer o kanuna tasannu karışmazsa, işâret-i gaybiye olabilir. Eğer sun'î ve kasdi yapılsa, yalnız bir letâfet, bir zarâfet, bir cezâlet olur.

Evet edibler hususî ve şahsî tarihlerde onun taklidini yapmakla kelâmlarını güzelleştirdikleri, hem cifir ilminin en esaslı bir kaidesi ve mühim bir anahtarı olan makam-ı ebcedî ile işaret ise: Her cihetle ayn-ı şuur ve nefs-i ilim ve mahz-ı irade ve tesadüfî halleri olmayan ve lüzumsuz maddeleri bulunmayan Kur'anın bu kadar âyât-ı meşhuresi icma' ile ve ittifakla Risale-in-Nura işaret ve tevafukları sarahat derecesinde onun makbuliyetine bir şehadettir. Ve hak olduğuna bir imzadır ve şâkirdlerine bir beşarettir.

www.islamidavet.com

Beşinci Nokta: Bu hesab-ı ebcedî, makbul ve umumî bir düstur-u ilmî ve bir kanun-u edebî olduğuna deliller pek çoktur. Burada yalnız dört-beş tanesini nümune için beyan edeceğiz.

Birincisi: Bir zaman Benî-İsrail âlimlerinden bir kısmı huzur-u peygamberîde surelerin başlarındaki الٓمٓ كٓهيعٓصٓ gibi mukattaat-ı hurufiyeyi işittikleri vakit, hesab-ı cifrî ile dediler:

«*Ya Muhammed! Senin ümmetinin müddeti azdır.*» Onlara mukabil dedi:

«*Az değil.*» Sair surelerin başlarındaki mukattaatı okudu ve ferman etti, «*Daha var.*» Onlar sustular...

İkincisi: Hazret-i Ali Radıyallahü Anh'ın en meşhur kaside-i Celcelûtiyesi, baştan nihayete kadar bir nevi hesab-ı ebcedî ve cifir ile te'lif edilmiş ve öyle de matbaalarda basılmış.

Üçüncüsü: Cafer-i Sâdık Radıyallahü Anh ve Muhiddin-i Arabî (R.A.) gibi esrar-ı gaybiye ile uğraşan zâtlar ve esrar-ı huruf ilmine çalışanlar, bu hesab-ı ebcediyi gaybî bir düstur ve bir anahtar kabul etmişler.

www.islamidavet.com

Dördüncüsü: Yüksek edibler bu hesabı, edebî bir kanun-u letâfet kabul edip eski zamandan beri onu istimal etmişler. Hattâ letâfetin hatırı için iradî ve sun'î ve taklidî olmamak lâzım gelirken, sun'î ve kasdî bir surette o gaybî anahtarların taklidini yapıyorlar.

Beşincisi: Ulûm-u riyaziye ulemasının münasebet-i adediye içinde en lâtif düsturları ve avamca hârika görünen kanunları, bu hesab-ı tevâfukînin cinsindendirler. Hattâ fıtrat-ı eşyada Fâtır-ı Hakîm bu tevâfuk-u hesabîyi bir düstur-u nizam ve bir kanun-u vahdet ve insicam ve bir medar-ı tenasüb ve ittifak ve bir namus-u hüsün ve ittisak yapmış. Meselâ: Nasılki iki elin ve iki ayağın parmakları, âsabları, kemikleri, hattâ hüceyratları, mesâmatları hesabca birbirine tevâfuk ederler. Öyle de: Bu ağaç, bu baharda ve geçen bahardaki çiçek, yaprak, meyvece tevâfuk ettiği gibi, bu baharda dahi az bir farkla geçen bahara tevâfuk ve istikbal baharları dahi mâzi baharlarına ihtiyar ve irâde-i İlâhiyyeyi gösteren sırlı ve az farkla muvafakatları, Sâni-i Hakîm-i Zülcemâlin vahdetini gösteren kuvvetli bir şahid-i vahdaniyettir.

İşte mâdem bu tevâfuk-u cifrî ve ebcedî, bir kanun-u ilmî ve bir düstur-u riyazî ve bir namus-u fıtrî ve bir usûl-ü edebî ve bir anahtar-ı gaybî oluyor. Elbette menba-ı ulûm ve mâden-i esrar ve fıtratın ter-

cüman-ı âyât-ı tekvîniyesi ve edebiyatın mu'cize-i kübrâsı ve lisan-ülgayb olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan, o kanun-u tevâfukîyi, işârâtında istihdam, istimal etmesi i'cazının muktezasıdır.

İhtar bitti, şimdi sadede geliyoruz.

Sûre-i Zümer, Câsiye, Ahkaf'ın başlarındaki تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ olan âyetler sâbık ihtarın ikinci noktasında, münâsebet-i mâneviyesi beyan edildiğinden burada yalnız cifrî remzini beyan edeceğiz. Şöyle ki:

İki « ت » sekizyüz, iki « ن » yüz, iki (م) seksen, iki « ك » kırk, üç « ز » yirmibir, üç « ى » otuz, bir « ب » bir « ح » on, (Lâfzullah) altmışyedi, bir « ع » yetmiş, dört « ل » dört « ا » yüz yirmidört olup yekûnu bin üçyüz kırkiki ederek bu asrın şu tarihine nazar-ı dikkati celbetmekle beraber, Kur'ânın tenziliyle çok alâkadar bir Nura parmak basıyor. Ve o tarihten az sonra Mu'cizat-ı Ahmediye (A.S.M.) Risalesi ve Yirminci ve Yirmidördüncü Mektublar gibi Risalet-ün-Nurun en nuranî cüzleri meydan-ı intişara çıkmaları ve Kur'anın kırk vecihle i'cazını isbat eden Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesiyle haşre dair Onuncu Sözün ikisinin kırkikide intişarları ve kırkaltıda fevkalâde iştiharları aynı tarihte olması bir kuvvetli emâredir ki, bu âyet ona hususî bir iltifatı var. Hem nasılki bu âyetler te'lif ve intişarına işaret ederler, öyle de yalnız تَنْزِيلُ الْكِتَابِ kelimesi Risalet-ün-Nurun ismine — şeddeli «*nun*» bir «*nun*» sayılmak cihetiyle — gayet cüz'î bir farkla tevafuk edip remzen bakar, kendine kabul eder. Çünki تَنْزِيلُ الْكِتَابِ kelimesi dokuzyüz ellibir ederek Risalet-ün-Nurun makamı olan dokuzyüz kırksekize sırlı üç farkla tevafuk noktasından bakar...

www.islamidavet.com

Birden hatıra geldi ki: Bu üç farkın sırrı ise Risalet-ün-Nurun mertebesi üçüncüde olmasıdır. Yani vahiy değil ve olamaz. Hem umumiyetle dahi ilham değil, belki ekseriyetle Kur'anın feyziyle ve mededi yle kalbe gelen sünühat ve istihracat-ı Kur'aniyedir. Cây-i dikkattir ki, birinci « حٰمٓ » olan *Sûre-i Mü'minde*

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ 1416 makam-ı cifrîsi, bazı mühim âyetler gibi bin üçyüz yetmişe bakıyor. Acaba onbeş-yirmi sene sonra başka bir nur-u Kur'an zuhur mu edecek.. yahut Resail-in-Nurun bir inkişaf-ı fevkalâde ile bir fütuhatı mı olacak bilmediğimden o kapıyı açamıyorum.

YİRMİBEŞİNCİ ÂYET : حٰمٓ ۞ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ âyet-i kudsiyesidir. Bu âyetin mâna-yı işarîsi, Resail-in-Nur ile münasebeti çok kuvvetlidir. Bir cihetî şudur ki, Risalet-ün-Nurun ve şâkirdlerinin mesleki, dört esas üzerine gidiyor.

www.islamidavet.com

Birincisi tefekkürdür. Hakîm ismine bakıyor.

Biri de şefkattir, hadsiz olan fakrini hissetmektir ki, Rahman ve Rahîm isimlerine bakıyor. Hem şu âyet nasılki Resail-in-Nurun te'lif ve tekemmül tarihine tevafukla parmak basıyor.. Öyle de, تَنْزِيلٌ kelimesiyle — vakf mahalli olmadığından tenvin «*nun*» sayılmak cihetiyle — makamı beşyüz kırkyedi olarak Sözlerin ikinci ve üçüncü ismi olan Resail-in-Nur ve Risale-i Nurun adedi olan beşyüz kırksekiz veya kırkdokuza şeddeli «*nun*» bir «*nun*» sayılmak cihetiyle pek cüz'î ve sırlı bir veya iki farkla tevafuk ederek remzen ona bakar, dairesine alır. Hem حٰمٓ ۞ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ in makam-ı cifrîsi, bir vecihle, yâni tenvin «nun» sayılsa ve şeddeli iki (ر) deki (ل) aslî hesab edilse, حٰمٓ حاميم telâffuzda olduğu gibi olsa, bin üçyüz ellidört veya beş eder. Ve diğer bir vecihde, yâni tenvin sayılmazsa bin üçyüz dört eder; üçüncü vecihde, yâni telâffuzda bulunmayan iki « ل »

hesaba girmezse bin ikiyüz doksandört eder. Birinci vecihde tam tamına Resail-in-Nurun te'lifce bir derece tekemmülü ve fevkalâde ehemmiyet kesbetmesi ve fırtınalara tutulması ve şâkirdleri kudsî bir teselliye muhtaç oldukları Arabî tarihiyle şu: Bin üçyüz ellibeş ve ellidört tarihine, hem otuzbir adet Lem'alardan ibaret olan «*Otuzbirinci Mektub*»un te'lif zamanına, hem O Mektubun «*Otuzbirinci Lem'a*»sının vakt-i zuhuruna ve O lem'adan *Birinci Şuâ*'ın te'lifine ve O şuâ'ın yirmidokuz makamında otuzüç adet âyâtın Risale-i Nura işaretleri istihraç edildiği hengâmına ve yirmibeşinci âyetin Risale-i Nura îmaları yazıldığı şu zamana, şu dakikaya, şu hâle tam tamına tevafuku ise, Kur'anın i'caz-ı mânevîsine yakışıyor. Gayet lâtif ve müjdeli bir tevafuktur. İkinci vecihte, yâni bin üçyüz dört makamiyle Risale-i Nurun tercümanı, Risale-i Nurun basamakları olan mebâdi-i ulûma besmele-keş olduğu ve fütuhat-ı Nuriyede besmelesini çektiği ve Fatiha-i hayat-ı ilmiyede بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ okuduğu zamanına tam tamına tevafukla parmak basıyor, arkasını sıvatıyor, «*Haydi git, selâmetle çalış*» remzen diyor. Üçüncü vecihte, yâni bin ikiyüz doksanüç veya dört olan makam-ı cifrîsiyle o tercümanın besmele-i hayat-ı dünyeviyesinin ibtidasına tam tamına tevafuk sırriyle îma eder ki, onun hayatı çok dehşetli dağdağaları ve fırtınaları görmek ve çekmekle beraber daima Rahman ve Rahîm isimlerinin mazharı olarak rahmetle muhafaza ve şefkatle terbiye edileceğini remzen mün'imâne haber veriyor. Bu suretle Kur'ânın mânevî i'cazından ihbar-ı gaybî nev'inin bir şuâını gösteriyor.

YİRMİALTINCI ÂYET: Sûre-i Hûd'da: فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

âyetinin iki satır sonra gelen وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ âyetidir.

Şu âyetin şeddeli « م » ve şeddeli « ل » ve şeddeli (ن) ikişer sayılmak ve « اَلْجَنَّةُ » deki « ت » vakıfda olduğundan « ه » olmak cihetiyle makam-ı cifrîsi bin üçyüz elliiki olmakla tam tamına Resail-in-Nur şâkirdlerinin en me'yusiyetli ve musibetli zamanları olan bin üçyüz elliiki tarihine tam tamına tevafukla o acınacak hallerinde kudsî ve semavî bir teselli, bir beşarettir. Ve âyetin münasebet-i mâneviyesi bir-iki risalede, yâni *Kerâmat-ı Aleviyede* ve *Gavsiyede* beyan

www.islamidavet.com

edilmiştir. وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا deki سُعِدُوا kelimesi فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ deki سَعِيدٌ kelimesine Kur'an sahifesinde tam müvazi ve mukabil gelmesi, bu tevafuka bir letâfet daha katar. Bu âyetin küllî ve çok geniş mâna-yı kudsîsinin cüz'iyatından Risale-i Nur şâkirdleri gibi teselliye çok muhtaç bir cüz'îsi bu asırda bin üçyüz elliikide bulunduğuna tam tamına tevafukla işaret ederek başına parmak basıyor. Eğer فَفِي الْجَنَّةِ kelimesinde vakfedilmezse ve خَالِدِينَ kelimesiyle rabtedilse, o vakit ـه ت olmaz. Fakat daha lâtif tesellikâr bir tevafuk olur... Çünki وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا kaide-i nahviyece mübtedadır. فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ onun haberidir. Bu haber ise, makam-ı cifrîsi olan bin üçyüz kırkdokuz adediyle, bin üçyüz kırkdokuz tarihinden beşaretle remzen haber verir. Ve o tarihte bulunan Kur'an hizmetkârlarından bir tâifenin ashab-ı cennet ve ehl-i saadet olduğunu mâna-yı işarîsiyle ve tevafuk-u cifrî ile ihbar eder ve bu tarihte Risale-i Nur şâkirdleri Kur'an hesabına fevkalâde hizmetleri ve tenevvürleri ve çok mühim risalelerin te'lifleri ve başlarına gelen şimdiki musibetin, düşmanları tarafından ihzaratı tezahür ettiğinden, elbette bu tarihe müteveccih ve işarî, tesellikâr bir beşaret-i Kur'aniye en evvel onlara baktığını gösterir. Evet فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ de şeddeli «*nun*» bir «*nun*» sayılmak cihetiyle (ت) dörtyüz, « خ » altıyüz: bin eder. İki « ن » yüz, bir « ى » , iki « ف » , bir (ل) ikiyüz; diğer « ل » otuz, ikinci «ى» on, iki (ا) iki, bir « ج » üç, bir د dört, kırkdokuz eder ki; yekûnu: Bin üçyüz kırkdokuz eder. Bu müjde-i Kur'aniyenin binden bir vechi bize tema-

www.islamidavet.com

sı, bin hazineden ziyade kıymetdardır. Bu müjdenin bir müjdecisi bir sene evvel görülmüş bir rü'ya-yı sâdıkadır. Şöyle ki: Ispartada başımıza gelen bu hâdiseden bir ay evvel bir zâta rü'yada (ona) deniliyor ki:

«RESAİL-İN-NUR ŞAKİRDLERİ, İMAN İLE KABRE GİRECEKLER, İMANSIZ VEFAT ETMEZLER.»

Biz o vakit o rü'yaya çok sevindik. Demek o müjde bu müjde-i Kur'aniyenin bir müjdecisi imiş. (Hâşiye)

YİRMİYEDİNCİ ÂYET : Sûre-i Sâf'da

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

dur. Bu âyetteki نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ cümlesinin makam-ı cifrîsi, bin üçyüz onaltı veya yedidir. Ve bu tarih ise: Sâbıkan yirmibirinci âyetin hâtimesinde zikredilen inkılâb-ı fikrî sadedinde: Avrupanın bir müstemlekât nâzırı, Kur'anın Nurunu söndürmesine çalışması tarihine ve Resail-in-Nur müellifi dahi ona karşı o inkılâb-ı fikrî sayesinde o nuru parlatmağa çalışması aynı tarihe, hem yedi surede yedi def'a تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ aynı tarihe, hem

طٰسٓمٓ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ dahi aynı tarihe, hem

هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ dahi aynı tarihe, hem

إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ dahi şeddeli «*nun*» bir «*nun*» sayılmak ve tenvin sayılmamak cihetiyle aynı tarihe, hem فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ fermanı dahi aynı tarihe, hem نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ dahi aynı tarihe bil'ittifak muvafakatları elbette remizden, işaretten, delâletten

(Hâşiye) : Cihan saltanatından daha ziyade kıymetdar bir müjde-i Kur'aniye, bir beşâret-i semâviye bu sahifede vardır.

www.islamidavet.com

ziyade bir sarahattir ki: Risale-i Nur o Nur-u İlâhînin bir lem'ası olacağını ve düşmanları tarafından gelen şübehat zulümatını dağıtacağını mâna-yı işarîsiyle müjdeliyor. Hem bu cifrî ve müteaddit ve mânidar tevafuklar ise, kuvvetli bir münasebet-i mâneviyeye istinad ederler.

Evet Resail-in-Nurun yüzyirmi dokuz risaleleri, yüzyirmi dokuz elektrik lâmbalarının şişeleri misillû Kur'an nur-u âzamından uzanan tellerin başlarına takılıp o nuru neşrettikleri meydandadır. Risale-i Nurun yarı ismi iki def'a bu cümle-i âyette bulunmasiyle o münâsebeti pek letâfetlendiriyor.

YİRMİSEKİZİNCİ ÂYET: Sûre-i Tevbede:

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Âyetindeki نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ cümlesi, kuvvetli ve letâfetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli «*Lâmlar*» birer « ل » ve şeddeli « م » asıl kelimeden olduğundan iki (م) sayılmak cihetiyle bin üçyüz yirmidört ederek, Avrupa zâlimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müthiş bir su-i kasd plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti yirmidörtte ilâniyle o plânı akîm bırakmağa çalıştıkları halde, maatteessüf altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o su-i kasd niyetiyle Sevr muahedesinde Kur'anın zararına gayet ağır şeraitle kâfirane fikirlerini yine icra etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyet-perverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörde, tâ otuz dörde, tâ ellidörde tam tamına tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'anın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resail-in-Nur müellifi yirmidörtte ve Resail-in-Nurun mukaddematı otuzdörtte ve Resail-in-Nurun nuranî cüzleri ve fedakâr şâkirdleri ellidörtte mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hattâ hakikat-ı hâli bilmeyen bir kısım ehl-i siyaseti telâşa sevkettiler ve bu itfa su-i kasdına karşı tenvir vazifesini tam ifa ettiklerinden bu âyetin mâna-yı işârîsi cihetinde bir medar-ı nazarı olduk-

www.islamidavet.com

larına kuvvetli bir emâredir. *Şimdi İslâmlar içinde Nur-u Kur'ana muhalif hâletlerin ekserisi o su-i kasdların ve Sevr muahedesi gibi gaddarâne muahedelerin vahîm neticeleridir.* Eğer şeddeli « م » dahi şeddeli «*lâmlar*» gibi bir sayılsa, o vakit bin ikiyüz seksendört eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rusun doksanüç muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resail-in-Nur şâkirdleri yerinde Mevlânâ Halid'in (K.S.) şâkirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli «lâmlar» ve م ikişer sayılsa *bundan bir asır sonra zulümatı dağıtacak zatlar ise, Hazret-i Mehdinin şâkirdleri olabilir.* Her ne ise.. bu nurlu âyetin çok nurani nükteleri var.

اَلْقَطْرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَحْرِ sırriyle kısa kestik.

YİRMİDOKUZUNCU AYET : Sûre-i İbrahim'in başında

الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ
بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ

www.islamdavet.com

âyetidir. Şu âyetin dört-beş cümlesinde dört-beş îma var. Mecmuu bir işaret hükmüne geçer.

Birincisi: اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ cümlesi ifade eder ki. «*Kitab-ı Mübîn vasıtasiyle, ondördüncü asırdaki zulümattan, insanlar biiznillâh Kur'andan gelen bir nura çıkarlar.*» Bu meâl ve hususan nur lâfzı, Resail-in-Nura mutabık olduğu gibi, makam-ı cifrîsi şeddeli (نّ) iki « نّ » olmak üzere bin üçyüz otuzsekiz veya dokuz ederek harb-i umumî zulümatında te'lif edilen Resail-in-Nurun Fâtihası olan İşârât-ül-İ'caz Tefsiri, o zulmetler içindeki zuhuru tarihine tam tamına tevafuku ve âyetteki Nur kelimesi Risale-i Nurdaki Nur lâfzına îma ile bakıyor.

İkincisi: اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ cümlesi evvelki cümledeki Nu-

ru târif ederek der: O Nur Cenab-ı Hakkın İzzet ve Mahmudiyetini gösteren yoldur. Bu cümlenin makam-ı ebcedîsi beşyüz kırksekiz veya elli olarak Resail-in-Nurun şeddeli (نّ) bir « نْ » olmak üzere adedi olan beşyüz kırksekize tam tamına tevâfuk eder. Eğer okunmayan iki اَلِفْ sayılsa, mertebesine işaret eden iki farkla yine tam tamına tevâfuk eder. Bu îmayı te'yid eden, hem letâfetlendiren bir münasebet var. Şöyle ki:

Âlem-i İslâm için en dehşetli asır altıncı asır ile Hülâgû fitnesi ve onüçüncü asrın âhiri ve ondördüncü asır ile harb-i umumî fitneleri ve neticeleri olduğu münasebetiyle bu cümle makam-ı ebcediyle altıncı asra ve evvelki cümle gibi اَلْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ *kelimeleri ile bu asra, Sultan Abdülâziz ve Sultan Abdülhamid devirlerine îma eder.*

Hem, sâbık âyetlerde ise, Resail-in-Nurun ikinci ismine tevafukla işaret eden umum o âyetler, dehşetli asır olan Hülâgû ve Cengiz asrına dahi îma ederler. Hattâ o âyetlerin hem c asra, hem bu asra îmaları içindir ki, Hazret-i Ali (R.A.) Ercüzesinde ve Gavs-ı A'zam (R.A.) Kasidesinde Resail-in-Nura kerametkârane işaret ettikleri vakit hem o asra, hem şu asra bakıp hiddetle işaret etmişler.

Üçüncüsü: « مِنَ الظُّلُمَاتِ » kelimesindeki اَلظُّلُمَاتِ ın adedi bin üçyüz yetmişiki ederek bu asrın zulümleri, zulmetleri ne vakte kadar devam edeceğini, o zulmetlerin içinde bir Nur daima tenvire çalışacağına îma ile Risale-i Nurun tenvirine remzen bakar.

Dördüncüsü: « لِتُخْرِجَ النَّاسَ » cümlesi diyor ki: «*Bin üçyüz kırkbeşte Kur'andan gelen bir Nur ile insanlar karanlıklardan ışıklara çıkarılacak.*» Bu meâl ise, bin üçyüz kırkbeşte fevkalâde tenvire başlayan Resâil-in-Nura tam tamına cifirce, hem meâlce muvafık ve mutabık olmakla Risale-i Nurun makbuliyetine îma, belki remzediyor.

Beşincisi: الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ deki اِلَيْكَ kelimesi Kur'-

www.islamidavet.com

ana has baktığı için hariç kalmak üzere, الٓرٰ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ cümlesinin makamı Risalet-ün-Nurun birinci ismine tam tamına tevafuk etmesi Risalet-ün-Nurun, Kitab-ı Münzelin tam bir tefsiri ve mânası olduğunu ve ondan yabanî olmadığını remzen ifade eder. Çünki « الٓرٰ » üçyüz sekseniki - « كِتَابٌ » dörtyüz yirmiüç, « اَنْزَلْنَاهُ » yüz kırk dört, yekûnu dokuzyüz kırkdokuz; eğer tenvin «*nun*» sayılsa dokuzyüz doksandokuz ederek Risalet-ün-Nurun — eğer şeddeli « نّ » bir « نْ » sayılsa — adedi olan dokuzyüz kırksekize, eğer şeddeli نّ iki « نْ » olsa, dokuzyüz doksansekize sırlı (yâni vahiy olmadığını ifade için) birtek farkla tevafuk edip ona îma eder.

Elhâsıl: Bu birtek âyette mezkûr beş cümlenin münasebet-i mâneviyeyi gözeterek beş adet îmaları bir kuvvetli işaret, belki bir delâlet hükmüne geçebilir kanaatı bana bunu yazdırdı. Hatâ etmişsem Kitab-ı Mübîni şefaatci edip Erhamürrâhimînden kusurumun afvını niyâz ederim.

www.islamidavet.com

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ

* * *

YİRMİDOKUZUNCU ÂYETİN SEHVİNE DAİR TAF'SİLÂT

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Küçük bir sehivden kuvvetli bir işaret-i gaybiye gördüm. Ondan bildim ki o sehiv bunun içinmiş.

Şöyle ki: Birinci Şuâ olan işarat-ı Kur'âniyenin yirmidokuzuncu âyet Sûre-i İbrahimin başında,

الٓرٰ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ

www.islamidavet.com

içinde إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ cümlesine makam-ı cifrîsi sehven bin üçyüz otuzdört ederek Risale-i Nurun Fatihası olan İşârât-ül-İ'caz tefsirinin zuhuru ve tab'ı tarihine tevafukla bakar denilmiş. Halbuki melfuz harflerinin makamı, bin üçyüz otuzdokuz olup o tefsirin fevkalâde iştiharı ve *Dâr-ül-Hikmet tarafından ekser müftülere gönderilen nüshalar, müteaddit ve maddî ve mânevî inkılâbların sarsıntılarından vikaye noktasında — çok emâreler ve müftülerin itirafiyle — birer kal'a ve ekser müftülerin ellerinde birer elmas kılınç hükmüne geçmeleri tarihine tevafukla takdirkârane bakar.* Okunmayan iki «*elif*» sayılsa, bin üçyüz kırkbir edip Risale-i Nurun mebde-i zuhuruna tam tamına tevafukla bakar. Bu küçük sehiv şöyle bir mânayı birden kuvvetli ihtar etti ki, o sure-i İbrahimin (A.S.) başındaki âyetin Risale-i Nura remzen bakan yalnız onun dört cümlesi değil, belki o birinci sahife âhirine kadar münâsebât-ı mâneviye cihetinde bir mâna-yı remziyle — efrad-ı kesiresi içinde — Risale-i Nura gizli bir hususiyet ile îma eder, remzen bakar. Ben şimdilik o hakikat-ı remziyeyi beyan edemem. Yalnız kısa bir işaret edilecek. Evet *Risale-i Nurun mayası ve meşrebi tefekkür ve şefkat olduğu cihetle Hazret-i İbrahimin (A.S.) hususî meşrebi olan tefekkür ve şefkat noktasında tam tevafuk etmek sırriyle şu surede daha ziyade Risale-i Nuru kucağına alıyor. Baştaki âyet; dört cümle ile en karanlık bir asrın kara kara içinde, zulmet zulmet*

içinde insanları nura çıkaran ve Kur'andan çıkan bir nura parmak bastığı gibi en karanlık içinde bulunan ve Risale-i Nurun cereyanına muhalif gidenleri târif eder.

ÜÇÜNCÜ ÂYET :

اَلَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ
يَبْغُوْنَهَا عِوَجًا اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلَالٍ بَعِيْدٍ

Bu dahi, üç cümlesiyle bazı münasebat-ı mâneviye ve muvafakat-ı mefhumiye cihetinde ve hem Risale-i Nurun mesleğine, hem mülhidlerin mesleğine îmâen bakar. Ve birinci cümlesiyle der ki: «O bedbahtlar, bazı ehl-i îmanın (îmanları beraber olduğu halde) ve bir kısım ehl-i ilmin (âhireti tam bildikleri halde) onlara iltihak delâletiyle, bilerek ve severek hayat-ı dünyeviyeyi dine ve âhirete, yâni elması tanıdığı ve bulduğu halde beş paralık şişeyi ona tercih etmek gibi sefahet-i hayatı, dinî hissiyata muannidane tercih edip dinsizlik ile iftihar ederler.» Bu cümlenin bu asra bir hususiyeti var. Çünki hiçbir asır böyle bir tarzı göstermemiş. Sair asırlarda o ehl-i dalâlet âhireti bilmiyor ve inkâr ediyor. Elması elmas bilmiyor, dünyayı tercih ediyor. Ve ikinci cümlesi olan وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ile der ki: «O bedbahtların dalâleti, muhabbet-i hayattan ve temerrüdden neş'et ettiği için kendi hâlleri ile durmuyorlar, tecavüz ediyorlar. Bildikleri ve onun ile ecdadları bağlı olan dine, adavetkârâne, menbalarını kurutmak ve esasatını bozmak ve kapılarını ve yollarını kapatmak istiyorlar.» Ve üçüncü cümlesi olan « وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا » ile der ki: «Onların dalâleti fenden, felsefeden geldiği için acib bir gurur ve garib bir fir'avunluk ve dehşetli bir enaniyet onlara verip nefislerini öyle şımartmış ki, kâinatı idare eden İlâhî kanunların şuâlarını ve insan âleminde o hakaikın düsturlarını süflî hevesatlarına ve müştehiyatlarına müsaid görmediklerinden (hâşâ! hâşâ!) eğri, yanlış, noksan bulmak istiyorlar.» İşte bu âyet, üç cümlesiyle mânen bu asırda acib bir taife-i dâlleye tam bir tevafuk-u mânevî ile mâna-yı işârîsiyle çok efradı içinde hususî baktığı gibi tevafuk-u cifrisiyle dahi başlarına parmak basıyor.

Evet evvelki cümle olan اَلَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ nin makamı bin üçyüz yir-

www.islamdavet.com

miyedi; eğer şeddeli « ل » ve « ب » ikişer sayılsa Arabî tarihiyle bin üçyüz ellidokuz edip o tuğyanlı taifenin sayletli zamanını göstererek tam tevafukla bakar. وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا nin makamı, tenvin ن olmak cihetiyle bin ikiyüzdokuz ederek şeriat-ı İslâmiyeye su-i kasd olarak ecnebi kanunlarını adliyeye sokmak fikri ve teşebbüsü tarihine tam tamına tevafukla bakar. Ve bu emâreler gibi çok îmalar ile baştaki âyetin kuvvetli işaret ettiği Risale-i Nurun muarızlarına zâhir bir surette baktığı gibi, mefhum-u muhalifi delâletiyle dahi Risale-i Nura tam bakar. Hattâ dördüncü âyette Risale-i Nurun Türkçe olmasını tahsin eder ve beşincide arabî ve Türkçeyi tam bilmiyen ve mürşidleri ve âlimleri perişan olan vilâyat-ı şarkıyede Risale-i Nur imdatlarına ve her tâifeden ziyade başlarına gelen hâdiseler ve âyette بِأَيَّامِ اللّٰهِ tâbir edilen elîm vakıaları hatırlarına getirmekle îkaz ve irşad etmelerine bir mâna-yı işarî ve remzî ile emrediyor. Bu âhirki ehemmiyetli işâreti beyan etmeme şimdilik izin olmadığından yalnız herbirinin birtek remzi gayet kısa beyan edilecek. Şöyle ki:

www.islamidavet.com

DÖRDÜNCÜ ÂYETİN وَمَآ أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ

cümlesi makam-ı cifrîsiyle ve baştaki âyetin işaretleri karinesiyle, risalet ve nübüvvetin her asırda verâset noktasında naibleri, vekilleri bulunmak kaidesiyle, bir mâna-yı remzî cihetinde vazife-i irşiyeti yapan Risale-i Nuru, efradı içine hususî bir iltifatla dahil edip lisan-ı Kur'an olan Arabî olmayarak Türkçe olmasını takdir ediyor. Evet, bunun makamı « رَسُولٍ » deki tenvin ن sayılmak ve şeddeli « ل » iki sayılsa ve şeddeli « ى » bir sayılsa bin üçyüz ellisekiz, her ikisi bir « ر » sayılsa bin üçyüz yirmisekiz; şeddeliler iki sayılsa, tenvin sayılmazsa, bin üçyüz onsekiz; hem tenvin hem şeddeliler sayılsa bin üçyüz altmış sekiz ederek Risale-i Nurun beş devresine ve beş vaziyetine remzen ve imâen bakar.

BEŞİNCİ ÂYETTE :

أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللهِ

إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللهِ cümlesinde makam-ı cifrîsi, şeddeliler birer sayılmak cihetinde bin üçyüz ellibir ederek Risale-i Nurun şimdilik beyanına iznim olmayan ehemmiyetli vazifesinin ve bu evâmir-i Kur'âniyeyi imtisalinin tarihine tam tamına tevafuk-u cifrî ve muvafakat-ı mâneviye karinesiyle ve kıssadan hisse almak münasebat-ı mefhumiye remzi ile Risale-i Nura imâen bakar. Daha yazılacak çok gaybî işaretler var fakat izin verilmedi şimdilik kaldı.

* * *

www.islamidavet.com

Sekizinci Şua

Üçüncü bir Keramet-i Aleviye

www.islamidavet.com

Bir ifade-i meram

[Mâlûm olsun ki: Ben Risale-i Nurun kıymetini ve ehemmiyetini beyan etmekle Kur'ânın hakikatlarını ve îmanın rükünlerini ilân etmek ve zaaf-ı îmana düşenleri onlara dâvet etmek ve onların kuvvetlerini ve hakkaniyetlerini göstermek istiyorum. Yoksa, hâşâ! kendimi ve hiçbir cihetle beğenmediğim nefs-i emmaremi beğendirmek ve medhetmek değildir. Hem Risale-i Nur zâhiren benim eserim olmak haysiyetiyle senâ etmiyorum. Belki yalnız Kur'ânın bir tefsiri ve Kur'andan mülhem bir tercüman-ı hakikisi ve îmanın hüccetleri ve dellâlı olmak haysiyetiyle meziyetlerini beyan ediyorum. Hattâ, bir kısım Risaleleri ihtiyarım haricinde yazdığım gibi, Risale-i Nurun ehemmiyetini zikretmekte ihtiyarsız hükmündeyim. İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anhü) **Âyet-ül-Kübrâ** namını verdiği **«Yedinci Şua»** Risalesini yazmakta çok zahmet çektiğime bir mükâfat-ı âcile ve bir alâmet-i makbuliyet ve bir medâr-ı teşvik olarak bu keramet-i Celcelûtiye, inâyet-i İlâhiye tarafından verildiğine şüphem kalmamış. Tahdis-i ni'met kabilinden bunu **«Sekizinci Şuâ»** olarak yazdım. Yoksa haşre dair mühim bir âyetin mu'cizeli olan bürhanlarını yazacaktım.]

* * *

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

[*İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anh) Risale-i Nura dair üçüncü BİR KERÂMETİDİR.*]

Evet Onsekizinci ve Yirmisekizinci Lem'alarda izah ve isbat edilen iki zâhir kerâmetini te'yid ve takviye ederek Kaside-i Celcelûtiyesinde, *Siracün-nur*'dan sarahat derecesinde haber verdiği gibi, yine o Kasidede *Siracün-nur*'un en namdâr risalelerine parmak basıyor, âdeta alkışlıyor; ve sekiz adet remz ile meşhur bir kısım risalelerini gösteriyor.

BİRİNCİSİ : Risale-i Nura tasrih eden تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَهُ fıkrasından sonrâ Süryanî lisaniyle Esma-i Hüsnâdan istimdat ve suver-i Kur'âniye ile bir münâcât yapıyor. Tam otuzüç sûrelerle öyle garip ve mânidar bir tarzda zikrediyor ki; bir kısım sırları ve gaybî haberleri dahi bildirmek istediği anlaşılıyor. Ben sıkıntılı bir zamanda İmam-ı Ali'nin (Radıyallahü anh) *Âyet-ül-Kübrâ* namını verdiği *«Yedinci Şuâ»*ı bitirdiğim ayni vakitte — îtikadımca bana acele bir mükâfat ve bir ücret olarak — geceleyin Celcelûtiyeyi okudum. Birden bir ihtar-ı gaybî gibi kalbime denildi: İmam-ı Ali Radıyallahü anh, Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan haber verdiği gibi kıymetdâr risalelerine de işaret derecesinde remzedip îmâ ediyor. Eğer sarîh bir surette gaybdan haber vermek (çok zararları bulunduğundan hikmete münafi olduğu cihetle) hikmet-i İlâhiye tarafından yasak olmasa idi tasrih edecekti. Meselâ: Sûreleri tâdât ederken, yirmibeşinciye geldiği vakit diyor ki:

بِحَقِّ تَبَارَكَ ثُمَّ نُونٍ وَسَائِلٍ ۞ وَبِسُورَةِ التَّهْمِيزِ وَالشَّمْسُ كُوِّرَتْ
وَبِالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى ۞ وَبِاقْتَرَبَتْ لِلْأُمُورُ تَقَرَّبَتْ ۞
وَبِسُورَةِ الْقُرْآنِ حِزْبًا وَآيَتًا ۞ عَدَدَ مَا قَرَأَ الْقَارِي وَمَا قَدْ تَنَزَّلَتْ ۞
فَأَسْئَلُكَ يَا مَوْلَايَ بِفَضْلِكَ الَّذِي ۞ عَلَى كُلِّ مَا أَنْزَلْتَ كُتُبًا تَفَضَّلَتْ ۞

İşte bu fıkralarda Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesini hayrette bırakan

www.islamidavet.com

ve üstünde göz ile görünen bir kerametiyle ve Kıyamet ve Haşri isbat eden hârika hüccetleriyle iştihar eden «*Yirmidokuzuncu Söz*»e Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü anh, zikir ve tâdâd ettiği surelerin yirmidokuzuncu mertebesinde « وَالشَّمْسُ كُوِّرَتْ » ile ona işaret eder. Çünki, kıyamet kopmasından gayet dehşetli haber veren « اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ » suresine tam mutâbık bir sûrette o *Yirmidokuzuncu Söz*, kıyametin ve harab-ı âlemin ve mevt-i dünyanın ve hayât-ı âhiretin ve ihya-yi emvâtın kat'î hüccetlerini beyan ederken, bu surenin dehşetli tasvirini zikretmesi; hem mânada, hem Yirmidokuzuncu Mertebede tetabukları o işâreti isbat eder.

Hem, tahavvülât-ı zerratta boğulan maddiyunları susturan ve zerratın tahavvülâtı ve harekâtını, vazife ve intizamlarını emsalsiz bir tarzda isbat eden «*Otuzuncu Söz*» nâmındaki «*Zerrat Risalesi*»ne Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü anh, Otuzuncu Mertebede « وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا » kasemiyle ona işaret eder. Evet bu işarette lâfzan ve sûreten sûre-i « وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا » ve *Risale-i Zerrat*, birbirine müşabehet ile beraber mâna cihetiyle dahi münasebet var. Çünki, sûre-i « وَالذَّارِيَاتِ » ın başında tesadüfî ve intizamsız zannedilen *temevvücat-ı havaiyye, gayet hikmetli ve vazifedâr olarak Rubûbiyetin tekvinî emirlerini etrafa yetiştirir* diye ifâde ettiği gibi, Risale-i Zerrat dahi maddiyunlar tarafından tesadüfî ve intizamsız telâkki edilen harekât-ı zerrat dahi, gayet hikmetli ve o zerreler muntazam vazifelerle vazifedâr olduklarını gayet kuvvetli ve kat'î bürhanlar ile isbat ediyor.

Hem Mi'rac-ı Muhammedî Aleyhissalâtü Vesselâmı delâil-i akliye ile gayet mâkul ve kat'î bir surette isbat eden ve «*Otuzbirinci Söz*» nâmında ve mertebesinde bulunan *Risale-i Mi'raca*, Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Otuzbirinci Mertebede Mi'rac-ı Ahmedî (A.S.M.) ve Kab-ı Kavseyn'deki müşahede ve mükâlemeyi sarih bir surette başlayan sûre-i « وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى » nın başında bulunan وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى cümlesi ile

www.islamidavet.com

sarahata yakın bir tarzda o Risaleye işaret eder ve sûre-i « وَالطُّورِ » yi bırakarak [وَالذَّارِيَاتِ den sonra « وَالنَّجْمِ » suresini zikretmesi bu işareti kuvvetlendirir.

Hem, Şakk-ı Kamer Mu'cizesini, münkirlere karşı kuvvetli deliller ile isbat eden Mi'rac Risalesinin Zeyli bulunan «*Şakk-ı Kamer Risalesi*» nâmında Otuzbirinci Mertebenin âhirinde olan o Risaleye, Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Şakk-ı Kameri nass-ı sarîh ile zikreden sûre-i اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ den iktibas ederek Otuzbirinci Mertebenin akabinde zikredilen وَبِاقْتَرَبَتْ لِيَ الْاُمُورُ تَقَرَّبَتْ fıkrasiyle sarahata yakın işaret eder.

Mâlûmdur ki: Risale-i Nur başta Otuzüç adet Sözlerdir ve Sözler namiyle yâd edilir. Fakat, Otuzüçüncü Söz müstakil değil, belki Otuzüç adet Mektûbattan ibarettir. Ve Mektûbat namiyle zikredilir. Sonra Otuzbirinci Mektûb dahi müstakil değil, belki Otuzbir adet Lem'alardan mürekkebdir. Ve Lem'alar adı ile müştehirdir. Sonra Otuzbirinci Lem'a dahi müstakil olmamış, o da inşâallah Otuzbir adet Şuâlardan mürekkeb olacak. El-Âyet-ül-Kübrâ Yedinci ve bu Risale Sekizinci Şuâlarıdır. Demek Sözlerin hâtimesi Otuzikinci Sözdür. Hem Risale-i Nurun yıldızları içinde bir güneş hükmünde şâkirdlerince telâkki edilen Otuzikinci Söz nâmındaki Üç Mevkıflı Risale-i hârika ve câmia ve Sözlerin bir cihette hâtimesi ve cem'iyetli neticesi olan o Risaleye Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) onun fevkalâde ehemmiyetini ve câmiiyetini göstermek için Kur'ânın çok sureleriyle birden Otuzikinci Mertebede وَبِسُورَةِ الْقُرْاٰنِ جِزْباً وَاٰيَتاً kasemiyle Otuzikinci Mertebede bulunan o câmi Risaleye işaret eder. Risale-i Nurun Otuzüçüncü Sözü ise, bundan evvel beyan ettiğimiz gibi Otuzüç adet mektublardan ibaret ve Mektûbat namında Otuzüç kitab ve yüzden ziyade Risalelerdir.

İşte Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Otuzüçüncü Mertebede ve kaseminde Otuzüçüncü Sözün eczaları olan o yüzon kitab ve Mektûbata birden işâret etmek için yüzon semavî Suhuf nâmında yüzon muhtasar kitablar ve o büyük Mukaddes kitablardan istimdat mânasında

www.islamidavet.com

olan şu: وَاَسْئَلُكَ يَا مَوْلَايَ بِفَضْلِكَ الَّذِىْ عَلٰى كُلِّ مَا اَنْزَلْتَ كُتُبًا تَفَضَّلْتَ kelâmiyle işaret eder. Malûmdur ki: İlm-i belâğatta ve fenn-i beyanda uzak ve gizli mânalara delâlet etmek için karine tâbir ettikleri emârelerden ve münâsebetlerden birisi bulunsa, uzak bir mâna ve gizli ve işarî olan bir mefhum, karinenin kuvvetine göre sarîh ve zâhir mânası gibi kabul edilir. İşte bu kaideye binaen, bu işarî mânaların herbirisine müteaddid karineler, emâreler bulunduğu gibi sair arkadaşları da ona karineler olur. Risale-i Nurun mecmuundan haber veren sarîh fıkralar dahi herbirisine kuvvetli bir karinedir.

İKİNCİ REMZ: Kur'ânın El-Âyet-ül-Kübrası olan تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ nin hakikat-ı kübrâsını ve tefsir-i ekberini gösteren ve Ramazan-ı Şerifin ilhamî bir hediyesi bulunan «*Yedinci Şuâ*» Risalesine Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Mektûbata işâretten sonra «*Lem'alar*»a işâret içinde Şuâlara bakarak وَبِالْاٰيَةِ الْكُبْرٰى اِمْنِىْ مِنَ الْفَجْتَ (Hâşiye) deyip ilm-i belâğatça «*müstetbeat-üt-terakib*» ve «*muarîz-ül-kelâm*» denilen mâna-yı zâhirînin tebaiyyetiyle ve perdesinin arkasiyle müteaddid karinelerin kuvvetine göre işaret eder. Ve o acîb ve yüksek ve tevhidin hüccet-ül-kübrâsı; ve El Âyet-ül-Kübrânın bir alâmet-i kübrâsı ve bir tefsir-i âzamı olan Risaleye «*Âyet-ül-Kübrâ*» nâmı veriyor. Ve o nâmla hem menbaı olan Âyet-ül-Kübrânın azametini, hem bu «*Yedinci Şuâ*» olan Vahdaniyetin ve tevhidin bürhan-ı âzamının fevkalâde kuvvetini ilân eder, haber verir. Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) bu büyük iltifatına, bu Risalenin liyâkatına her kimin bir şüphesi varsa, gelsin bir def'a o Risaleyi okusun. Eğer, evet lâyıktır demezse bana tûh! desin. Evet Kur'ânın aleyhinde bin seneden beri müntakimane hazırlanan dinsizlerin itirazlarını ve kâfir feylesofların teraküm edip şimdi yol bularak intişar eden şüphelerini ve Kur'anın dehşetli darbelerinden intikam besleyen muannid Yahudilerin ve mağrur bir kısım Hıristiyanların hücumlarını def'edip mukabele eden ve her asırda Kur'anın pek çok kahramanları ve mânevî kal'aları vardı. Şimdi ihti-

(Hâşiye) : İmam-ı Ali bu fıkra ile işaret eder ki, Âyet-ül-Kübra Risalesi yüzünden şâkirdleri bir musibete düşecekler ve onun kerameti ve bereketiyle emniyete ve selâmete çıkacaklar. Evet, bu kerâmet-i Aleviye tam tamına çıktı ki, o risale için hapse düşüp ve onun kuvvetli hakikatleri ile kurtuldular.

www.islamidavet.com

yaç bir-iki'den, yüze çıkmış. Ve müdafiler yüzden, iki-üçe inmiş. Hem, hakaik-ı îmaniyeyi, ilm-i kelâmdan ve medreseden öğrenmek çok zamana muhtaç bulunduğundan bu zamanda o kapı dahi kapandı. Hem çabuk, hem herkes anlıyacak bir tarzda en derin hakikatları tâlim eden Risale-i Nur, elbette İmam-ı Ali Radıyallahü anhünün bu iltifatına lâyıktır. Hem İmam-ı Ali (R.A.) Onuncu Mertebe-i tâdâdında onuncu sûre olarak ve kıyamet ve Leyle-i Berata bakan

وَبِسُورَةِ الدُّخَانِ فِيهَا سِرًّا قَدْ أُحْكِمَتْ deyip mâna-yı işârîsiyle «*Onuncu Söz*» nâmında ve mertebesinde olan Haşir Risalesine işâretle beraber o risalenin fevkalâde ehemmiyetini ve gayet muhkem olduğunu ve o zamanın dumanlı karanlıklarını izâle eden bir leyle-i beratın bir kandili hükmünde bulunmasına ve Haşir ve Kıyametin bir alâmeti olan duhan, hem leyle-i beratın senevî olarak hikmetli tefrik ve taksim-i umur noktalariyle ve başka karineler ile îmâen ve remzen haber veriyor. Evet Onuncu Söz, çok ehemmiyetli bir belâyı def'etti. Hürriyet-i efkâr serbestiyeti ve harb-i umumî sarsıntısı vaktinde haşri inkâr eden münafıklar, fırsat bulup çok yerlerde zehirli fikirlerini izhara başladıkları bir zamanda «*Onuncu Söz*» çıktı ve tab'edildi. Bin nüshası etrafa yayıldı. Onu gören herkes kemal-i iştiyak ve merakla okudu. Zındıkların kâfirane fikirlerini tam kırdı. Ve onları susturdu. İmam-ı Ali Radıyallahü anhünün bu takdirine liyakatini isbat etti. Kimin şüphesi varsa gelsin onu dikkatle okusun, haşrin ne kadar kuvvetli bir bürhanı olduğunu görsün.

Hem Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü anhü ondokuzuncu sûre olarak sûret-ün-Nur'u

بِسِرِّ حَوَامِيمِ الْكِتَابِ جَمِيعِهَا عَلَيْكَ بِفَضْلِ النُّورِ يَا نُورُ أُقْسِمَتْ fıkrasiyle zikrederek pek muhtasar olan «*Ondokuzuncu Söz*»e ve pek mükemmel bulunan «*Ondokuzuncu Mektub*»a işaret için nur lâfzını tekrar etmekle Mektubların mertebesi, yâni «*Ondördüncü Mektub*» noksan kalmasına imâen sûre-i Nuru onbeşincide yine zikretmesiyle gayet lâtif ve müdakkikane haber veriyor. Ve o iki risaleleri, Risale-i Nurun, büyük Nurları olduklarını bildiriyor. Evet Risalet-i Muhammediyye Aleyhissalâtü Vesselâma dair olan «*Ondokuzuncu Söz*», hem üç cihetle kerametli ve hârika olan «*Ondokuzuncu Mektub*» elhak Risale-i Nurun en parlak birer nurudurlar. Ve Aişe-i Sıddîka Radıyallahü anhanın beraeti münasebetiyle, âyet-i Nurun « مَثَلُ نُورِهِ »

www.islamidavet.com

kelimesindeki zamir, üç vecihten birisi ile Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâma râci olmak haysiyetiyle Sûre-i Nur Zât-ı Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm ile ziyade alâkadar bulunduğundan, o sûre ile Risalet-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâmı isbat eden o iki risaleye iki nur lâfziyle, belki üç nur kelimeleriyle yine aynen Risalet-i Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâmı isbat eden «*Mi'rac Risalesi*»ne dahi işaret etmiş. Ben itiraf ediyorum ki: «*Ondördüncü Mektub*» noksan kaldığını unutmuştum. Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) aynı sûreyi iki def'a tekrar etmesiyle tahattur ettim ve işârâtındaki dikkatine hayran oldum. Fakat o tekrar, yalnız «*Ondokuzuncu Söz* ve *Mektub*» için sayılır; ondan sonrakilere nisbeten sayılmaz.

ÜÇÜNCÜ REMZ : «Yirmisekizinci Lem'a»da îzah ve isbat edilen

تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرًّا بَيَانَةً ۞ تُقَادُ سِرَاجُ السِّرْجِ سِرًّا تَنَوَّرَتْ
بِنُورِ جَلَالٍ بَاذِخٍ وَسَرِيرَطٍ ۞ بِقُدُّوسِ بَرْكُوتٍ بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ

fıkralariyle Risale-i Nurun üç ehemmiyetli vaziyetini haber veriyor. Bu fıkraların sarahata yakın bir surette hem cifir, hem mâna cihetiyle Risale-i Nura işâretini «*Onsekizinci Lem'a*»da îzahına binaen, burada ise, orada zikredilmiyen ve İmam-ı Ali Radıyallahü anhünün nazar-ı dikkatini celbeden yalnız üç sırrı beyan edilecek.

www.islamdavet.com

Birincisi: İslâmlar içinde, dellâllar elinde teşhir suretinde gezdirmeye lâyık olan Risale-i Nur, maatteessüf gayet gizli perde altında intişar ve istitara mecbur olmasına işâreten İmam-ı Ali Radıyallahü anhü, iki def'a سِرًّا بَيَانَةً ve وَسِرًّا تَنَوَّرَتْ kelimeleriyle سِرًّا yâni gizli intişar edebilir. Müteaccibane haber veriyor.

İkincisi: Risale-i Nur, İsm-i âzam cilvesiyle ve İsm-i Rahîm ve Hakîmin tecellisiyle zuhur ettiğinden, imtiyazlı hassası «*Allahu Ekber*»den iktibasen Celâl ve Kibriya بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ den istifâzaten merhamet ve şefkat « وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ » den istifadeten hikmet ve intizamın esasları üzerine gidiyor. Onun ruhu ve hayatı onlardır. Sair meşreblerdeki aşk yerinde, *Risale-i Nurun meşrebinde müştâkane şefkattır. Ve re'fetkârane muhabbettir.* Nasılki Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) sarîh bir surette Sirac-ün-Nurun tarih-i te'lifini ve

tekemmül zamanını ve meşhur ismini تُقَادُ سِرَاجُ النُّوْرِ fıkrasiyle haber vermiş. Öyle de « بِنُوْرِ جَلَالٍ بَازِخٍ وَشَرَنْطَخٍ » ilâ âhir.. fıkrasiyle de Sirac-ün-Nurun esaslarından haber veriyor. Çünki: « جَلَالٍ بَازِخْ » izzet, azamet ve celâl ve kibriyadır. « شَرَنْطَخْ » Süryanice Rauf ve بَرْكُوْتْ Rahîmdir. Demek Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü anh Sirac-ün-Nuru târif ediyor. Hayatını ve nurunu, kibriyâ ve azamet ve re'fet ve rahimiyetten alıyor diye mümtaz hâsiyetini beyan eder.

Üçüncüsü: Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü anh, bu fıkrada بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ cümlesiyle diyor ki: Bin üçyüz ellidörtte Sirac-ün-Nur — yâni Risale-i Nurun nuru — ile dalâletin tecavüz eden narı inşâallah sönecek. Yâni, fitne-i diniye ateşini, ya tahribattan vaz geçirecek, veya ileri tecavüzatını kıracak. Eğer Hicri tarihi olsa, bundan iki sene evvel, dini dünyadan tefrik fırsatından istifade ile, dinin ve Kur'anın zararına olarak ilerliyen dehşetli tasavvuratın tecavüzatı tevakkuf etmesi, elbette karşılarında kuvvetli bir seddin bulunmasındandır. O sed ise, bu zamanda çok intişar eden Risale-i Nurun keskin hüccetleri ve kuvvetli bürhanları olduğu çok emâreler ile hissediliyor. Ve bu ikinci ihtimaldeki işâret-i Aleviye dahi onu te'yid ediyor. (Hâşiye) Evet cifirce « بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ » « خْ » altıyüz, « تْ » dörtyüz, (ر) ikiyüz, şeddeli (نّ) yüz, (م) kırk, « دْ » ve üç *elif*

(Hâşiye): Hem de إِنَّا أَعْطَيْنَا nın sırrı kısmen tahakkuk etmiş. Çünki, Süfyaniyetin dört rüknünden en kuvvetlisi ve dehşetlisi bütün bütün çekildi. Kabir altında azap çekiyor. Ve en büyüğü dahi alâkası bilfiil çekilmiş, Mason komitesinin mahkûmu ve âleti olup azabiyle meşguldür. Yalnız onun gölgesi hükmediyor. İleri tecavüz etmemekle beraber kısmen geriliyor. Baki kalan iki şahıs ise ellerinden gelse tâmire çalışacaklar.

www.islamidavet.com

yedi, «به» deki (ب) iki, « ه » beş, yekûnu bin üçyüz elli dört eder. Lillâhil hamd, Sirac-ün-Nurun El-Âyet-ül-Kübrâsı gibi çok risaleleri var. Herbiri kuvvetli birer lâmba hükmünde sırat-ı müstakîmi gösterip İmam-ı Ali Radıyallahü anhünün haberini tasdik ediyorlar.

Bu üçüncü sırrın münasebetiyle aynen بِهِ ٱلنَّارُ ٱلْحَمْدَتْ gibi bin üçyüz ellidört tarihine makam-ı cifrîsiyle bakan ve Saidin (R.A.) iki mâruf lâkabına remzen ve ismen îma eden ve «*kendini muhafaza et*» emrini veren; ve tarihde herkesten ziyade müteaddit tehlikelere maruz bulunacağını telvih eden «*Ercüze*»nin âhirlerindeki:

فَاسْئَلْ لِمَوْلَاكَ الْعَظِيمِ ٱلشَّانِ يَامُدْرِكًا لِذٰلِكَ ٱلزَّمَانِ بِاَنْ
يُقِيكَ شَرَّ تِلْكَ الْفِتْنَةِ وَشَرَّ كُلِّ كُرْبَةٍ وَمِحْنَةٍ

fıkrasiyle diyor: «*Ya Said-el Kürdî! Bin üçyüz ellidört tarihine yetişirsen Mevlâ-yı Azîminden, o zamanın ve o asrın fitne ve şerlerinden muhafazanı iste ve yalvar*» Evet Onsekizinci Lem'ada Birinci Keramet-i Aleviyenin îzahında, Kaside-i Ercûziyenin Risale-i Nur ve müellifine dair işârât-ı gaybiyesi beyan edilmiş. İsm-i Âzam ve Sekine tâbir ettiği Esmâ-i Sitte-i Meşhuriyle daima meşgul olan bir şakirdiyle konuştuğu ve teselli verdiği ve çok emâreler ve karinelerle o şâkird, Said olduğu isbat edilmiş. Ve orada o şâkirdine demiş:

اَحْرُفُ عُجْمٍ سُطِّرَتْ تَسْطِيرًا بِتَّ بِهَا الْاَمِيرُ وَالْفَقِيرَا Yâni, ecnebi hurufları bin üçyüz kırksekizde tâmim edilecek, çoluk-çocuk emîrler ve fakirler icbar suretinde gece dersleriyle öğrenmeye çalışacaklar.

Evet سُطِّرَتْ تَسْطِيرًا cümlesi tam tamına; iki « ت » sekizyüz, iki (س) yüz yirmi, iki « ر » dörtyüz, iki « ط » onsekiz, bir (ى) on.. mecmuu bin üçyüz kırksekizdir. Aynı tarihte lâtinî huruflarına gece dersleriyle cebren çalıştırıldı. Sonra İmam-ı Ali (R.A.) Sekine ile meşgul olan Saide (R.A.) bakar, konuşur; akabinde

www.islamidavet.com

يَامُدْرِكًا لِذٰلِكَ الزَّمَانِ der. İki-üç yerde kuvvetli işaret ile Said (R. A.) ismini verdiği şâkirdine hitaben «*Kendini Sekine ile dua edip muhafazaya çalış.*» (يا) -i nidâî'den sonra müteaddid karineler ve emâreler ile Said var. Demek ya Said (R.A.) مُدْرِكًا لِذٰلِكَ الزَّمَانِ olur. Bu fıkra nasılki « مُدْرِكًا » kelimesiyle «Elkürdî» lâkabına hem lâfzan hem cifren bakar. Çünki mimsiz « دَرْكًا » Kürt kalbidir. (1) Mim ise, « ل » ve « ى » ye tam muvafıktır. Öyle de: Diğer bir ismi olan Bediüzzaman lâkabına dahi «*ezzaman*» kelimesiyle îma etmekle beraber bin üçyüz ellidört veya, bin üçyüz ellibeş makam-ı cifrîsiyle Saidin (R.A.) hakikat-ı hâlini ve hilâf-ı âdet vaziyetini ve hıfz u vikaye için kesretli duasını ve halvet ve inzivasını tamamiyle tâbir ve ifade ettiğinden sarahata yakın bir surette parmağını Onun başına o Kasidede teselli için basıyor. Burada da بِهِ النَّارُ اخْمِدَتْ sırrına mazhar olan Risale-i Nuru alkışlıyor.

www.islamidavet.com

Malûm olsun ki: Celcelûtiyenin esası ve ruhu olan اَلْقِسْمُ الْجَامِعُ وَالدَّعْوَةُ الشَّرِيفَةُ وَالْاِسْمُ الْاَعْظَمُ İmam-ı Ali Radıyallahü anhünün en mühim ve en müdakkik Üveysî bir şâkirdi ve İslâmiyetin en meşhur ve parlak bir hücceti olan İmam-ı Gazalî (R.A.) hüccet-ül-İslâm diyor ki: «Onlar vahy ile Peygambere (A.S.M.) nazil olduğu vakit İmam-ı Aliye (R.A.) emretti: «Yaz». O da yazdı. Sonra nazmetti.» İmam-ı Gazâlî (R.A.) diyor:

اِنَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةَ الشَّرِيفَةَ وَالْوَفْقَ الْعَظِيمَ وَالْقِسْمَ الْجَامِعَ وَالْاِسْمَ
الْاَعْظَمَ وَالسِّرَّ الْمَكْنُونَ الْمُعَظَّمَ بِلَا شَكٍّ كَنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

İmam-ı Gazalî, İmam-ı Nureddinden ders alarak bu Celcelûtiyenin hem Süryanî kelimelerini, hem kıymetini ve hasiyetini şerhetmiş.

(1) - Yâni; tersinden okunuşudur.

DÖRDÜNCÜ REMZ : İmam-ı Ali (R.A.) Sirac-ün-Nurdan haber verdikten sonra yine otuzüç ve bir cihetle otuziki adet Süryanice Esmâyı tâdâd ederken Risale-i Nurun en kuvvetli, en kıymetdar olan *Mu'cizat-ı Kur'aniye Risalesine* ve *Otuzikinci Söz*'e kuvvetli işaret ettiği gibi, sair risalelere de remzen veya îmâen veya telvihen bakar. Evet Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Risale-i Nura bakarak Süryanî isimleri dercederek diyor:

ثُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ سِرّاً بِيَانَةً ۞ ثُقَادُ سِرَاجُ السَّرْجِ سِرّاً تَنَوَّرَتْ ۞
بِنُورِ جَلَالٍ بَازِخٍ وَشَرَنْطَخٍ ۞ بِقُدُّوسِ بَرْكُوتٍ بِهِ النَّارُ اُخْمِدَتْ ۞
بِيَاهٍ وَيَايُوهٍ نَمُوهٍ اَصَالِيَاً ۞ بِطَمْطَامِ مِهْرَاشٍ لِنَارِ الْعِدَا سَمَتْ ۞
بِهَالِ اَهِيلٍ شَلْعٍ شَلْعُوبٍ شَالِعٍ ۞ طَهِيٍّ طَهُوبٍ طَيْطَهُوبٍ طَيَّطَهَتْ ۞
اَنُوخٍ بِيَمْلُوخٍ وَاَبْرُوخٍ اُقْسِمَتْ ۞ بِتَمْلِيخِ اٰيَاتٍ شَمُوخٍ تَشَمَّخَتْ ۞
اَبَاذِيخٍ بِيذُوخٍ وَذِيمُوخٍ بَعْدَهَا ۞ خَمَادُوخٍ يَشْرُوخٍ (Haşiye)
بِشَرْخٍ تَشَمَّخَتْ ۞ بِبَلْخٍ وَسِمْيَانٍ وَبَاذُوخٍ بَعْدَهَا ۞
بِذَيْمُوخٍ اَشْمُوخٍ بِهِ الْكَوْنُ عُمِّرَتْ ۞ بِشَلْمَخَتٍ اَقْبِلْ دُعَائِيْ

diye dua ile hatmeder. Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) başta sarahat ile haber verdiği Risale-i Nuru, Sirac-ün-Nur ve Sirac-üs-Sürc namiyle Birinci Mertebede âşikâr onu gösterip tâdâd ederken, tâ Yirmibeşe geldiği vakit بِتَمْلِيخِ اٰيَاتٍ شَمُوخٍ تَشَمَّخَتْ der. Âyât-ı Kur'aniyenin i'cazlarını beyan ve Kur'anın kırk vecihle mu'cize olduğunu yedi adet küllî vecihlerde isbat eden Risale-i Nurun en meşhur ve parlak risalesi olan Yirmibeşinci Söz namındaki Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesine işaret eder. Çünki başta Sirac-ün-Nurun birinci mertebede sayılması. hem بِتَمْلِيخِ اٰيَاتٍ fıkrasında اٰيَاتٍ kelimesinin bulunması; hem

(Hâşiye) : Haşre dair meşhur Yirmidokuzuncu Söze, sonra Mi'rac ve zeyli Şakk-ı Kamer'e bakar.

www.islamidavet.com

yirmibeşinci mertebede zikretmesi, kuvvetli bir karinedir ki: Pekçok âyetleri zikredip i'cazları ve sırları beyan eden Yirmibeşinci Söze mâna-yı mecazî ile bakar. Ve sûrelerin tâdâdında dahi yine Yirmibeşinci mertebede ibareyi değiştirip baştan başlar gibi بِحَقِّ تَبَارَكَ diyerek Risale-i Nurun en mübarek ve bereketli olan Yirmibeşinci Sözün ehemmiyetini gösteriyor. Sonra yirmialtı ve yedide

اَبَاذِيخَ بَيْذُوخٍ وَذَيْمُوخٍ بَعْدَهَا der. Sonra otuz ve otuzbirincide:

بِسَلْخٍ وَسِمْيَانٍ وَبَاذُوخٍ بَعْدَهَا deyip yine ibareyi değiştirip بَعْدَهَا kelimesini zikreder. Gayet zâhir ve kuvvetli bir karine ile ictihada dair Yirmiyedinci Söz'ün sahabeler hakkındaki çok mühim ve kıymetdar zeylini ve Mi'raca dair Otuzbirinci Sözün şakk-ı kamere dair ve ona çok ihtiyaç bulunan ehemmiyetli zeylini بَعْدَهَا kelimesiyle gösterir gibi, kuvvetli işaret eder. Ben itiraf ediyorum ki: Ben bu zeyilleri unutmuştum. İmam-ı Ali'nin (R.A.) bu ihtarı ile tahattur ettim. Şakk-ı Kameri sabıkan yazdım. Şimdi bu anda sahabeler hakkındaki zeyli hatırladım. İşte mâdem ilm-i belâğat ve fenn-i beyanda birtek karine ile mecazî bir mâna murad olunabilir ve birtek münasebetle, bir mefhuma işaret bulunsa, o mefhum bir mâna-yı işarî olarak kabul edilir. Elbette zâhir ve çok karinelerden ve emârelerden kat'-ı nazar.. yalnız bu iki yerde tam zeyillerin bulunduğu aynı makamda ve zeyl mânasında olan بَعْدَهَا kelimesini tekrar suretinde ifadeyi değiştirerek söylemesi, tam bir karinedir ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) mâna-yı hakikîsinden başka, bir mâna-yı mecazî ve işârîyi dahi ifade etmek istiyor.

Sonra yirmidokuzuncu mertebede, heybetli bir tarzda

خَمَارُوخٍ يَشْرُوخٍ بِشَرْخٍ تَشَمَّخَتْ der. Yirmibeşte geçen ve sırları bilmek mânasında olan تَشَمَّخَتْ kelimesini tekrar ile sabıkan beyan ettiğimiz hârikalı Yirmidokuzuncu Söze kuvvetli bir karine ile işaret eder. Sonra otuzikinci mertebede sûrelerin tâdâdında ehemmiyetle işaret ettiği Risale-i câmia olan Otuzikinci Söze yine nazar-ı dikkati kuvvetli

www.islamidavet.com

celbetmek için ذَيْمُوخ اَشْمُوخ بِهِ الْكَوْنُ عُمِّرَتْ ve bir nüshada بِهِ الْكَوْنُ عُطِّرَتْ, yâni İsm-i Adl ve İsm-i Hakemin tecellisiyle ve adalet ve mîzaniyle ve intizam ve hikmetiyle dünya tâmir edilir. Tahribden kurtulur. İkinci nüsha ile o iki ismin rayiha-i tayyibesiyle ve çok hoş kokulariyle, dünya güzel kokular alır. Attar dükkânı gibi rayiha-i tayyibe verir.

İşte, İsm-i Adl ve İsm-i Hakemin parlak bir âyineleri ve bir tefsirleri hükmünde olan Otuzikinci Söze parmak basıyor ve mâna-yı mecazî suretinde ifade eder. ذَيْمُوخ kelimesinin tekrariyle Sözler Otuzüç iken bir mertebesi Mektublardan ibaret olduğuna ve Otuzikinci Söz, son mertebesi bulunduğuna îmâ eder. Ben Süryanî kelimelerinin mânalarını tamamiyle bilemediğimden; ve İmam-ı Gazâlî (R.A.) dahi tamamiyle îzah etmediğinden Hazret-i İmam-ı Alinin (R.A.) o kelimeler ile sair risalelere işârâtını şimdilik bırakıyorum.

www.islamidavet.com

BEŞİNCİ REMZ: Mâdem Celcelûtiye vahy ile Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâma nâzil olmuş. Ve Allâm-ül-Guyûbun ilmiyle ifade-i mâna eder. Hem mâdem Celcelûtiye اَقِدْ كَوْكَبِي ve « تُقَادُ سِرَاجُ النُّوْرِ » fıkralarında mâna-yı mecâzî ile o kasidenin hakikatını isbat eden Risale-i Nura sarîhan; ve onun onüç ehemmiyetli risalelerine işareten haber vermekle beraber فَيَا حَامِلَ الْاِسْمِ الَّذِي جَلَّ قَدْرُهُ de dahi o kasidenin bir esası olan اَلْاِسْمُ الْمُعَظَّمُ ile çok iştigal ve istimdat eden Risale-i Nur müellifine ve bunun onüç ehemmiyetli vâkıat-ı hayatına îmâen, remzen, işareten mâna-yı mecazî ile haber veriyor. Hem mâdem mâna-yı mecazî ile ve mefhum-u işarînin murad olmasına bir zaîf karine ve bir gizli emâre ve birtek münasebet kâfi geliyor. Hem mâdem Risale-i Nur ve Risalelerine ve müellifi ve ahvaline olan işaretler birbirine karine olur. Belki mes'elenin vahdeti itibariyle umum işaretler, karineleriyle beraber her birisine kuvvetli bir karine ve kavî bir emâre hükmündedir. Elbette diyebiliriz ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) nasılki başta:

بَدَئْتُ بِبِسْمِ اللّٰهِ رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ إِلَى كَشْفِ أَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ انْطَوَتْ

Yâni, «hazine-i esrar olan بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ile başladım. Ruhum, onun ile o hazineyi keşfetti» diyerek sair işarâtın karinesiyle bir mâna-yı işârî ve bir medlûl-u mecazî suretinde Risale-i Nurun بِسْمِ اللّٰهِ ı hükmünde ve fatihası ve besmelesi ve بِسْمِ اللّٰهِ daki büyük sırrın hakikatını beyan eden ve kısa ve gayet kuvvetli Birinci Söz namında olan بِسْمِ اللّٰهِ Risalesine îmâ, belki remz, belki işaret ediyor. Aynen öyle de: Sair işârâtın karine ve münasebetiyle ve huruf-u Kur'âniyenin esrarından bahseden ve Rumuzat-ı Semaniye namında bulunan sekiz küçük risalelerin mahiyetlerini andırır bir tarzda, ibareyi değiştirerek hurufların esrariyle istimdat etmeğe başlaması, karine-i lâtifesiyle muazzam dua ve münâcât ve câmi kasem-i istimdadînin âhirlerinde ve Sözlere ve Mektublara işaretten sonra

www.islamidavet.com

رِيَاحُ الْوَحَا بِالْفَتْحِ وَالنَّصْرِ أَسْرَعَتْ fıkrasiyle Yirmidokuzuncu Mektubun bir kısım esrar-ı huruf-u Kur'aniyeyi beyan eden Rumuzat-ı Semaniye namında sekiz küçük risalelerin en mühimleri ve Feth-i Mekke ve Feth-i Şam ve Feth-i Kudüs ve Feth-i İstanbul gibi çok fütuhat-ı İslâmiyeden gaybî haber veren sûre-i إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ nun esrarını beyan ile, fütuhat-ı İslâmiyenin pehlivanı olan Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) nazar-ı dikkatini celbeden Feth ve Nasr risalesine.. hem sure-i Fethin en mühim ve en âhir âyetin beş vecih ile i'cazını beyan ve isbat ile, kahraman-ı İslâm Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) nazar-ı dikkatini celbeden gayet kıymetli olan âyet-i Feth risalesi namındaki küçük bir risaleye îmâ, belki işaret eder, îtikadındayım. Böyle îtikada iştirâk edilmezse de itiraz edilmemeli.

ALTINCI REMZ : Mâdem Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.), üstad-ı kudsîsinden aldığı derse binaen, Kur'ana taallûk eden gelecek hâdisattan haber veriyor. Ve «*benden sorunuz*» diye müteaddit ve doğru haberleri verip bir şah-ı velâyet olduğunu öyle kerametlerle isbat etmiş. Ve mâdem bu asırda Avrupa dinsizleri ve ehl-i dalâlet münafıkları, dehşetli bir surette Kur'ana hücumu hengâmında Risale-i Nur

o seyl-i dalâlete karşı mukavemet edip, Kur'anın tılsımlarını keşfederek hakikatını muhafaza ediyor. Ve mâdem

اَقِدْ كَوْكَبِي بِالْاِسْمِ نُوْرًا وَبَهْجَةً ۞ مَدَى الدَّهْرِ وَالْاَيَّامِ يَا نُوْرُ جَلْجَلَتْ ۞

fıkrasiyle Yirmisekizinci Lem'ada isbat edildiği gibi sarahata yakın bir surette Risale-i Nura işaret etmekle beraber Sûre-i Nur'daki âyetün-Nurun Risale-i Nura işaretine işaret eder. Ve mâdem

اَقِدْ كَوْكَبِي بِالْاِسْمِ نُوْرًا

mâna ve cifirce tam tamına Risale-i Nura tevâfuk ediyor. Elbette diyebiliriz ki: Bu fıkranın akabinde:

بَابِحْ اَهُوْجِ جَلْمَهُوْجِ جَلَالَةٍ ۞ جَلِيْلِ جَلْجَلِيُوْتٍ جَمَاهِ تَمَهْرَجَتْ ۞
بِتَعْدَادِ اَبْرُوْمٍ وَسِمْرَاذِ اَبْرَمٍ ۞ وَبَهْرَةِ تِبْرِيْزٍ وَاُمِّ تَبَرْكَتْ ۞

fıkrasiyle Risale-i Nurun bidayette Oniki Söz namında iştihar ve intişar eden oniki küçük Risalelerine اَقِدْ كَوْكَبِي karinesiyle bu fıkradaki oniki Süryanî kelimeler onlara birer işarettir. Gerçi elimde bulunan Celcelûtiye nüshası en sahih ve en mutemeddir. İmam-ı Gazâlî (R.A.) gibi çok İmamlar Celcelûtiyeyi şerh etmişler. Fakat bu Süryanî kelimelerin mânasını tam bilmediğimden, ve nüshalarda ihtilâf bulunduğundan, herbirisinin vech-i işaretini ve münasebetini şimdilik bilmediğimden bırakıyorum.

Elhasıl: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) bir def'a اَقِدْ كَوْكَبِي fıkrasiyle âhir zamanda Risale-i Nuru dua ile Allahdan niyaz eder, ister ve bidayette oniki risaleden ibaret bulunduğundan, yalnız oniki Risalesine işaret ediyor. İkinci def'ada تُقَادُ سِرَاجُ النُّوْرِ fıkrasiyle daha sarih bir surette Risale-i Nuru medh ü senâ ile gösterérek tekemmülüne işareten, umum Sözleri ve Mektupları ve Lem'aları remzen haber verir. Hem Oniki Söz namı ile çok intişar eden o küçücük Risaleler bu fıkradaki kelimeler gibi birbirine ismen ve sureten benzedikleri gibi, Bedi' mânasında olan Celcelûtiye kelimesine mutabık olarak herbiri gayet Bedi' bir tarzda, güzel bir temsil ile, büyük ve derin bir hakikat-ı Kur'aniyeyi tefsir ve isbat eder.

www.islamidavet.com

Eğer bir muannid tarafından denilse: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) bu umum meçâzî mânaları irade etmemiş?

Biz de deriz ki: Faraza Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) irade etmezse.. fakat kelâm delâlet eder. Ve karinelerin kuvvetiyle işarî ve zımnî delâletle mânaları içine dahil eder. Hem mâdem o mecazî mânalar ve işarî mefhumlar haktır, doğrudur ve vâkıa mutabıktır; ve bu iltifata lâyıktırlar ve karineleri kuvvetlidir. Elbette Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) böyle bütün işarî mânaları irade edecek küllî bir teveccühü faraza bulunmazsa — Celcelûtiye vahy olmak cihetiyle — hakikî sahibi Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) üstadı olan Peygamber-i Zîşân'ın (A.S.M.) küllî teveccühü ve üstadının üstad-ı Zülcelâlinin ihâtalı ilmi onlara bakar, irade dairesine alır. Bu hususta benim hususî ve kat'î ve yakîn derecesindeki kanaatimin bir sebebi şudur ki: Müşkilât-ı azîme içinde El-Âyet-ül-Kübrânın tefsir-i ekberi olan Yedinci Şuâı yazmakta çok zahmet çektiğimden, bir kudsî teselli ve teşvike cidden çok muhtaç idim. Şimdiye kadar mükerrer tecrübeler ile bu gibi haletlerimde inâyet-i İlâhiye imdadıma yetişiyordu. Risaleyi bitirdiğim aynı vakitte hiç hatırıma gelmediği halde birden bu keramet-i Aleviyenin zuhuru bende hiçbir şüphe bırakmadı ki: Bu dahi benim imdadıma gelen sair inâyet-i İlâhiye gibi Rabb-ı Rahîmin bir inâyetidir. İnâyet ise aldatmaz, hakikatsız olmaz.

www.islamidavet.com

YEDİNCİ REMZ: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) nasılki

وَبِالْاٰيَتِ الْكُبْرٰى اَمِنِّيْ مِنَ الْفَجَتْ ۞ وَبِحَقِّ فَفَجِ مَعَ مُخْمَةٍ يَا اِلٰهَنَا ۞
وَبِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِيْ مِنَ الشَّتَتْ ۞ حُرُوْفٌ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَاخَتْ ۞
وَاسْمِ عَصَا مُوْسٰى بِهِ الظُّلْمَتُ انْجَلَتْ

diye birinci fıkrasiyle Yedinci Şuâ'a işaret etmiş. Öyle de, aynı fıkra ile âli bir tefekkürnâme ve tevhide dair yüksek bir mârifetname namında olan Yirmidokuzuncu Arabî Lem'aya dahi işaret eder. İkinci fıkrasiyle İsm-i âzam ve Sekine denilen Esma-i sitte-i meşhurenin hakikatlarını gayet âli bir tarzda beyan ve isbat eden ve Yirmidokuzuncu Lem'ayı tâkip eyleyen Otuzuncu Lem'a namında Altı Nükte-i Esma Risalesine بِاَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِيْ مِنَ الشَّتَتْ cümlesiyle işaret ettiğinden sonra akabinde Risale-i Esmayı takib eden Otuzbirinci Lem'anın Birinci Şuâı olarak Otuzüç âyet-i Kur'aniyenin Risale-i Nura işa-

ratını kaydedip hesab-ı cifrî münasebetiyle baştan başa ilm-i hüruf Risalesi gibi görünen ve bir mu'cize-i Kur'aniye hükmünde bulunan Risaleye حُرُوفٌ لِبَهْرَامَ عَلَتْ وَتَشَاحَتْ kelimesiyle işaret edip, der'akab وَاسْمُ عَصَا مُوسٰى بِهِ الظُّلْمَتُ انْجَلَتْ kelâmiyle dahi Risale-i hurufiyeyi tâkib eden ve El-Âyet-ül-Kübrâ'dan ve başka Resail-i Nuriyeden terekküp eden ve Asâ-yı Mûsa namını alan ve Asâ-yı Musa gibi, dalâletin ve şirkin sihirlerini iptal eden Risale-i Nurun şimdilik en son ve âhir Risalesine Asâ-yı Mûsa namını vererek işaretle beraber manevî karanlıkları dağıtacağını müjde ediyor. Evet وَبِالْآيَةِ الْكُبْرٰى kelimesiyle Yedinci Şuâ'a işareti, kuvvetli karineler ile isbat edildiği gibi, aynı kelime, diğer bir mâna ile elhak Risale-i Nurun Âyet-ül-Kübrası hükmünde ve ekser Risalelerin ruhlarını cem'eden ve Arabî bulunan Yirmidokuzuncu Lem'aya bu kelâm مُسْتَبْعَاتُ التَّرَاكِيْبِ kaidesiyle ona bakıyor, efradına dahil ediyor. Öyle ise: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) dahi bu fıkradan ona bakıp işaret eder diyebiliriz. Hem sair işârâtın karinesiyle, hem Mektûbattan sonra Lem'alara, başka bir tarz-ı ibare ile îma ederek Lem'aların en parlağının te'lifi dehşetli bir zamanda ve hapis ve idamdan kurtulmak ve emniyet ve selâmet bulmak için mâna-yı mecazî ve mefhum-u işarî ile Hazret-i Ali (R.A.) kendi lisanını büyük tehlikelerde bulunan müellifin hesabına istimal ederek وَبِالْآيَةِ الْكُبْرٰى اَمِنِّيْ مِنَ الْفَجَتْ yâni: «*Yâ Rab! beni kurtar, eman ve emniyet ver*» diye dua etmesiyle, tam tamına Eskişehir hapishanesinde îdam ve uzun hapis tehlikesi içinde te'lif edilen Yirmidokuzuncu Lem'anın ve sahibinin vaziyetine tevafuk karinesiyle kelâm-ı zımnî ve işarî, delâlet ettiğinden diyebiliriz ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) dahi bundan, ona işaret eder. Hem Otuzuncu Lem'a namında ve altı nükte olan Risale-i Esmaya bakarak بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى deyip sair işârâtın karinesiyle, hem Yirmidokuzuncu Lem'aya tâkib karinesiyle, hem ikisinin isimde ve esma lâfzında tevafuk karinesiyle, hem teşettüt-ü hale ve sıkıntılı bir gurbete ve perişaniyete düşen müellifi onun te'lifi bereketiyle teselli ve tahammül bulmasına ve mâna-yı mecazî cihetinde Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) lisaniyle kendine dua olan

www.islamidavet.com

وَبِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِي مِنَ الشَّتَّتْ yâni İsm-i âzam olan o Esmâ Risalesinin bereketiyle beni teşettütten, perişaniyetten hıfz eyle yâ rabbi meâli, tam tamına O Risale ve sahibinin vaziyetine tevafuk karinesiyle kelâm-ı mecazî delâlet; ve İmam-ı Alinin (R.A.) ise gaybî işaret eder diyebiliriz.

Hem madem Celcelûtiyenin aslı vahy'dir. Ve esrarlıdır. Ve gelecek zamana bakıyor; ve gaybî umur-u istikbaliyeden haber veriyor. Ve mâdem Kur'an itibariyle bu asır dehşetlidir ve Kur'an hesabiyle Risale-i Nur bu karanlık asırda ehemmiyetli bir hâdisedir. Ve madem sarahat derecesinde çok karine ve emârelerle Risale-i Nur Celcelûtiyenin içine girmiş, en mühim yerinde yerleşmiş. Ve mâdem Risale-i Nur ve eczaları bu mevkie lâyıktırlar ve Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) nazar-ı takdirine ve tahsinine ve onlardan haber vermesine liyakatları ve kıymetleri var. Ve mâdem Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Sirac-ün-Nurdan, zâhir bir surette haber verdikten sonra ikinci derecede perdeli bir tarzda Sözlerden sonra Mektublardan, sonra Lem'alardan, Risalelerdeki gibi aynı tertip, aynı makam, aynı numara tahtında kuvvetli karinelerin sevkiyle kelâm delâlet ve Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) işaret ettiğini isbat eylemiş. Ve mâdem başta:

www.islamidavet.com

بَدَأْتُ بِبِسْمِ اللّٰهِ وَرُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ اِلٰى كَشْفِ اَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ انْطَوَتْ Risalelerin başı ve Birinci Söz olan بِسْمِ اللّٰهِ Risalesine baktığı gibi, kasem-i câmi-i muazzamın âhirinde Risalelerin kısm-ı âhirleri olan son Lem'alara ve Şuâlara, hususan bir Âyet-ül-Kübrâ-yı Tevhid olan Yirmidokuzuncu Lem'a-yı hârika-i Arabiyye ve Risale-i Esmâ-i Sitte ve Risale-i İşârât-ı huruf-u Kur'aniye ve bilhassa şimdilik en âhir Şuâ ve Asâ-yı Mûsa gibi; dalâletlerin bütün mânevî sihirlerini iptal edebilen bir mahiyette bulunan ve bir mânada Âyet-ül-Kübrâ namını alan Risale-i hârikaya bakıyor gibi bir tarz-ı ifade görünüyor. Ve mâdem, birtek mes'elede bulunan emâreler ve karineler, mes'elenin vahdeti haysiyetiyle, emâreler birbirine kuvvet verir, zaîf bir münasebetle bir tereşşuh dahi menbaına ilhak edilir. Elbette bu Yedi adet esaslara istinaden deriz: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) nasılki: Meşhur Sözlere tertipleri üzerine işaret etmiş ve Mektûbattan bir kısmına ve Lem'alardan en mühimlerine tertiple bakmış. Öyle de:

بِأَسْمَآئِكَ الْحُسْنٰى اَجِرْنِي مِنَ السِّتَّتْ cümlesiyle Otuzuncu Lem'aya, yâni müstakil Lem'alardan en son olan Esmâ-i Sitte Risalesine tahsin ederek bakıyor ve حُرُوفٌ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَاخَتْ kelâmiyle dahi Otuzuncu Lem'ayı tâkip eden işârât-ı huruf-u Kur'aniye Risalesine takdir edip işaretle tasdik ediyor. وَاسْمِ عَصَا مُوسٰى بِهِ الظُّلْمَةَ انْجَلَتْ kelimesiyle dahi şimdilik en âhir Risale ve tevhid ve îmanın elinde Asâ-yı Mûsa gibi hârikalı en kuvvetli bürhan olan mecmua Risalesini senakârane remzen gösteriyor gibi bir tarz-ı ifadeden bilâperva hükmediyoruz ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) hem Risale-i Nurdan, hem çok ehemmiyetli Risalelerinden mâna-yı hakikî ve mecazî ile işârî ve remzî ve îmaî ve telvihî bir surette haber veriyor. Kimin şüphesi varsa işaret olunan risalelere bir kere dikkatle baksın. İnsafı varsa şübhesi kalmaz zannediyorum.

www.islamidavet.com

Buradaki mâna-yı işarî ve medlûl-u mecazîlere karinelerin en güzeli ve lâtifi, aynı tertibi muhafaza ile verilen isimlerin münasebetidir. Meselâ, yirmidokuz, otuz ve otuzbir ve otuziki mertebe-i tâdâdda Yirmidokuz ve Otuz ve Otuzbir ve Otuzikinci Sözlere gayet münasib isimler ile ve başta Sözlerin başı olan Birinci Söze, aynı Besmele sırriyle; ve âhirde şimdilik Risalelerin âhirine, mahiyetini gösterir lâyık birer isim vererek işaret etmesi gerçi gizli ise de.. fakat çok güzeldir ve letâfetlidir. Ben itiraf ediyorum ki: Böyle makbul bir eserin mazharı olmak, hiçbir vecihle o makama liyakatım yoktur. Fakat küçük, ehemmiyetsiz bir çekirdekten koca dağ gibi bir ağacı halk etmek, Kudret-i İlâhiyenin şe'nindendir ve âdetidir ve azametine delildir. Ben kasemle te'min ederim ki: *Risale-i Nuru senâdan maksadım Kur'anın hakikatlarını ve îmanın rükünlerini te'yid ve isbat ve neşirdir.*

Hâlik-ı Rahîmime yüzbinler şükrolsun ki: Kendimi kendime beğendirmemiş. Nefsimin ayıplarını ve kusurlarını bana göstermiş. Ve o nefs-i emmâreyi başkalara beğendirmek arzusu kalmamış. Kabir kapısında bekleyen bir adam, arkasındaki fâni dünyaya riyakârane bakması, acınacak bir hamakattır. Ve dehşetli bir hasârettir. İşte bu hâlet-i ruhiye ile yalnız hakaik-ı îmaniyenin tercümanı olan Risale-i Nurun doğru ve hak olduğuna lâtif bir münasebet söyliyeceğim. Şöyle ki:

Celcelûtiye, Süryanîce bedî demektir. Ve bedî mânasındadır. İbareleri bedî olan Risale-i Nur, Celcelûtiyede mühim bir mevki tutup ekser yerlerinde tereşşuhatı göründüğünden, Kasidenin ismi ona bakıyor gibi verilmiş. Hem şimdi anlıyorum ki: Eskiden beri benim liyakatım olmadığı halde bana verilen Bediüzzaman lâkabı benim değildi. Belki, Risale-i Nurun mânevî bir ismi idi. Zâhir bir tercümanına âriyeten ve emaneten takılmış. Şimdi o emanet isim, hakikî sahibine iade edilmiş. Demek Süryanîce bedî mânasında ve Kasidede tekerrürüne binaen Kasideye verilen Celcelûtiye ismi, işârî bir tarzda bid'at zamanında çıkan Bediülbeyan ve Bediüzzaman olan Risale-i Nurun hem ibare, hem mâna, hem isim noktalariyle bedîliğine münasebettarlığını ihsas etmesine ve bu isim bir parça Ona da bakmasına ve bu ismin müsemmasında Risale-i Nur çok yer işgal ettiği için hak kazanmış olmasına.. tahmin ediyorum. رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

SEKİZİNCİ REMZ: Bu remzin beyanından evvel en mühim, iki suale cevap yazılacak.

Birinci Sual: Bütün kıymetdar kitablar içinde Risale-i Nur, Kur'anın işaretine ve iltifatına ve Hazret-i İmam-ı Alinin (R.A.) takdir ve tahsinine ve Gavs-ı Âzamın teveccüh ve tebşirine vech-i ihtisası nedir? O iki zâtın kerametle Risale-i Nura bu kadar kıymet ve ehemmiyet vermenin hikmeti nedir?

Elcevap: Malûmdur ki: *Bazı vakit olur bir dakika; bir saat ve belki bir gün, belki seneler kadar.. ve bir saat; bir sene, belki bir ömür kadar netice verir ve ehemmiyetli olur. Meselâ: Bir dakikada şehid olan bir adam, bir velâyet kazanır. Ve soğuğun şiddetinden incimad etmek zamanında ve düşmanın dehşet-i hücumunda bir saat nöbet, bir sene ibadet hükmüne geçebilir. İşte aynen öyle de; Risale-i Nura verilen ehemmiyet dahi, zamanın ehemmiyetinden, hem bu asrın Şeriat-ı Muhammediyeye (A.S.M.) ve Şeair-i Ahmediyeye (A.S.M.) ettiği tahribatın dehşetinden, hem bu âhir zamanın fitnesinden eski zamandan beri bütün ümmet istiaze etmesi cihetinden, hem o fitnelerin savletinden mü'minlerin îmanlarını kurtarması noktasından Risale-i Nur, öyle bir ehemmiyet kesbetmiş ki: Kur'an Ona kuvvetli işaretle iltifat etmiş. Ve Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) üç kerametle Ona beşaret vermiş. Ve Gavs-ı Âzam (R.A.) kerametkârane Ondan haber verip tercümanını teşci etmiş. Evet bu asrın dehşetine karşı taklidî olan îtikadın istinad kal'aları sarsılmış ve uzaklaşmış ve perdelenmiş olduğundan her mü'min tek başıyla dalâletin cemaatla hücumuna mukave-*

met ettirecek gayet kuvvetli bir îman-ı tahkikî lâzımdır ki dayanabilsin. Risale-i Nur, bu vazifeyi en dehşetli bir zamanda ve en lüzumlu ve nâzik bir vakitte, herkesin anlıyacağı bir tarzda, hakaik-ı Kur'aniye ve îmaniyenin en derin ve en gizlilerini gayet kuvvetli bürhanlar ile isbat ederek, o îman-ı tahkikîyi taşıyan hâlis ve sâdık şâkirdleri dahi, bulundukları kasaba, karye ve şehirlerde — hizmet-i îmaniye itibariyle — âdeta birer gizli Kutup gibi mü'minlerin mânevî birer nokta-i istinadı olarak, bilinmedikleri ve görünmedikleri ve görüşülmedikleri halde kuvve-i mâneviye-i îtikadları cesur birer zabit gibi, kuvve-i maneviyeyi ehl-i îmanın kalblerine verip mü'minlere mânen mukavemet ve cesaret veriyorlar.

İkinci Sual: Keramet izhar edilmezse daha evlâ olduğu halde, neden sen ilân edersin?

Elcevap: Bu, bana ait bir keramet değildir. Belki, Kur'anın i'caz-ı mânevîsinden tereşşuh ederek has bir tefsirinden keramet suretinde bizlere ve ehl-i îmana bir ikram-ı Rabbânî ve in'am-ı İlâhîdir. Elbette Mu'cize-i Kur'aniye ve onun lem'aları izhar edilir. Ve ni'met ise, şükür niyetiyle ilân etmek, bir tahdis-i ni'mettir. وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

www.islamidavet.com

âyeti izharına emreder. Benim için medar-ı fahr ve gurur olacak bir liyakatım ve istihkakım olmadığını kasemle itiraf ediyorum. *Ben çekirdek gibi çürüdüm ve kurudum. Bütün kıymet ve hayat ve şeref o çekirdekten çıkan şecere-i Risale-i Nur ve mu'cize-i mâneviye-i Kur'âniyeye geçmiş biliyorum. Ve öyle itikad ettiğimden i'caz-ı Kur'ânî hesabına izhar ederim. Bütün kıymet bir mu'cize-i Kur'âniye olan Risale-i Nurdadır. Hattâ eskiden beri taşıdığım Bediüzzaman ismi Onun imiş.. yine Ona iade edildi. Risale-i Nur ise, Kur'anın malıdır ve mânasıdır.* Bu remizde hususî kanaatımı te'yid eden ve kendime mahsus çok emâre ve karineler var. Fakat başkalara isbat edemediğimden yazamıyorum. Yalnız iki-üçüne işaret etmeğe münasebet gelmiş.

Birincisi: Ben Celcelûtiyeyi okuduğum vakit, sair münâcâtlara muhalif olarak kendim bizzat hissiyatımla münâcât ediyorum diye hissederdim. Ve başkasının lisaniyle taklidkârane olmuyordu. Benim için gayet fıtrî ve dertlerime alâkadar ve tefekkürât-ı ruhiyeme hoş bir zemin oluyordu. Birkaç sene sonra kerametini ve Risale-i Nur ile münasebetini gördüm ve anladım ki: O hâlet, bu münasebetten ileri gelmiş.

İkincisi: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) başta:

رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ إِلَىٰ كَشْفِ أَسْرَارٍ بِبَاطِنِهِ انْطَوَتْ Ve ortalarında:

وَأَمِيخَنِي يَا ذَا الْجَلَالِ كَرَامَتًا ۞ بِأَسْرَارِ عِلْمٍ يَا حَلِيمُ بِكَ انْجَلَتْ Ve âhirde:

مَقَالُ عَلِيٍّ وَابْنُ عَمِّ مُحَمَّدٍ ۞ وَسِرُّ عُلُومٍ لِلْخَلَائِقِ جُمِّعَتْ Bir hazine-i

ulûm olarak gösteriyor. Halbuki: Zâhirinde yalnız bir münâcâttır. Hattâ İmam-ı Alinin (R.A.) hakikat-feşan sair kasideleri ve ilmî başka münâcâtları gibi, esrar-ı ilmiye ile tam münasebeti görünmüyor. Benim hususî kanaatım şudur ki: Celcelûtiye, mâdem Risale-i Nuru içine almış ve sinesine basıp mânevî veled gibi kabul etmiş, elbette :

وَسِرُّ عُلُومٍ لِلْخَلَائِقِ جُمِّعَتْ fıkrası ile, kendi hazinesinin bir kısım pırlantalarını âhir zamanda neşreden Risale-i Nuru şahid gösterip Celcelûtiyeyi bir hazine-i ulûm ve bir define-i ilmiyedir diye bihakkın medh ü senâ edebilir.

www.islamidavet.com

Üçüncüsü: Malûmdur ki, bazan gayet küçük bir emare, bazı şerait dahilinde gayet kuvvetli bir delil hükmüne geçer. Yakîn derecesinde kanaat verir. Bana böyle kanaat veren çok misallerinden yalnız sâbık beyan ettiğim birtek misal bana kâfi geliyor. Şöyle ki:

Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ fıkrasiyle Risale-i Nuru tarihiyle ve ismiyle ve mahiyetiyle ve esaslariyle ve hizmetiyle ve vazifesiyle gösterdikten sonra, Süryanîce isimleri tâdâd ederek münâcât eder. Otuziki veya otuzüç adet isimlerde iki def'a بَعْدَهَا kelimesini tekrar eder. Biri, yirmiyedincide وَذَيْمُوخِ بَعْدَهَا ; diğeri, otuzbirde وَبَازُوخِ بَعْدَهَا der. İşte Risale-i Nurun Sözleri otuzüç ve bir cihette otuziki.. ve Mektûbat namındaki Risalelerin dahi bir cihette otuziki ve bir cihette otuzüç olup bu münâcâtla mutabık olması ve yalnız Risale şeklinde iki adet zeyilleri bulunması ve o zeyillerin birisi Yirmiyedinci Sözün ehemmiyetli zeyli ve diğeri, Otuzbirinci Sözün

kıymetdar zeyli olması ve o iki Zeyl risalesinin müstakil mertebe ve numaraları bulunmaması ve بَعْدَهَا kelimesi dahi aynı yerde, aynı mânada tevafuk etmesi bana iki kere iki dört eder derecesinde kanaat veriyor ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) tebeî bir mâna ile ve işarî bir mefhum ile Risale-i Nura, hattâ zeyillerine bakmak için öyle yapmış. Daha çok karineler ve birer Söze işaret eden münasebetler var. Fakat gizli ve ince olduklarından zikredilmedi. (Hâşiye).

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالصَّوَابِ ۞ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنْ خَطَآئِيْ وَخَطِيْئَاتِيْ وَمِنْ سَهْوِيْ وَغَلَطَاتِيْ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نِعْمَتِ الْاِيْمَانِ وَالْقُرْاٰنِ بِعَدَدِ حَاصِلِ ضَرْبِ حُرُوْفِ رَسَآئِلِ النُّوْرِ الْمَقْرُوْئَةِ وَالْمَكْتُوْبَةِ وَالْمُتَمَثَّلَةِ فِى الْهَوَآءِ فِىْ عَاشِرَاتِ دَقَآئِقِ حَيَاتِىْ فِى الدُّنْيَا وَالْبَرْزَخِ وَالْاٰخِرَةِ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ بِعَدَدِهَا وَارْحَمْنَا وَارْحَمْ طَلَبَةَ رَسَآئِلِ النُّوْرِ بِعَدَدِهَا اٰمِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۞

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ

www.islamidavet.com

(Hâşiye) : Meselâ, Yirmisekizinci mertebede وَبِسُوْرَةِ التَّهْمِيْزِ kelimesiyle Yirmisekizinci Sözün âhiri olan cehennem mes'elesinin çok kuvvetli bir bürhanına işaret edip baştaki cennet mes'elesinin yalnız iki-üç sual ve cevaba dair bahsi ise, başka yerde işaret ettiğinden münasebet gizlenmiş. Hem meselâ, İkinci Mertebede « يٰسٓ » kelimesiyle, hem İkinci Söze, hem İkinci Mektûba, hem İkinci Lem'aya, hem İkinci Şuâ'a baktığından münasebet genişlendiğinden gizlenmiş.

Hem meselâ: Ve « كاف » ve « ها » ve « يا » ve « عين » ve « صاد » yâni « كٓهٰيٰعٓصٓ » Beşinci Mertebede bulunması, hem Beşinci Söze, hem Beşinci Mektuba, hem Beşinci Lem'aya ve Dördüncü Şuâ olan Âyet-i Hasbiye Risalesine, hem Üçüncü Şuâ olan Münâcât'a baktığı cihetle münasebet genişlenmiş, gizlenmiş. Buna başkaları kıyas edilsin...

OTUZBİRİNCİ MEKTUBUN OTUZBİRİNCİ LEM'ASININ OTUZBİR MES'ELESİNDEN BİR MES'ELEDİR.

Bir tek cümle olan kısacık bu hadîsin beş lem'a-i i'caziyesine dair bir nüktedir. Buraya bir münasebetle girmiş. اَلْخِلَافَةُ بَعْدِى ثَلٰثُوْنَ سَنَةً Hadîs-i Şerifin ihbar-ı gaybî nev'inden tarihçe musaddak beş lem'a-i i'caziyesi vardır.

Birincisi: Hulefâ-yı Râşidînin hilâfetleri ile Hazret-i Hasan Radıyallahü Anhın altı aylık hilâfetinin müddeti otuz sene olacağını ihbardır. Aynen çıkmış.

İkincisi: Otuz senelik halifeleri olan Hazret-i Ebu Bekir Radıyallahu Anh, Hazret-i Ömer Radıyallahü Anh, Hazret-i Osman Radıyallahu Anh ve Hazreti Ali Radıyallahu Anh'ın ebcedî ve cifrî hesabları bin üçyüz yirmialtı eder ki, o tarihden sonra şerait-i hilâfet daha takarrür etmedi. Hilâfet-i Âliyye-i Osmaniye bitti.

Üçüncüsü: «ثَلٰثُوْنَ» kelimesi, cifr hesabı bin seksenyedi eder ki, tarihce-i hilâfet-i Abbasiyenin inkıraziyle hilâfet-i Osmaniyenin takarrürüne kadar olan zaman-ı fetret tayyedilse bin seksen küsur kalır. Eğer nâkıs hilâfetler sayılsa «ثَلٰثُوْنَ سَنَةً» deki «sene» lâfzı ilâve olur. O halde bin ikiyüz iki eder ki, «*Rumuzat-ı Semâniye-i Kur'aniye Risaleleri*»nde hem «اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ», hem Fâtiha, hem Sûre-i Nasr, hem Sûre-i Alâk gibi çok yerlerde aynen hilâfetle beraber Devlet-i İslâmiyenin hem terakki, hem galibiyet devresi olan bin ikiyüziki tarihini gösterir. Hem nâkıs hilâfetle beraber bütün müddet-i hilâfet-i İslâmiye bin ikiyüz ikidir ki, tam tamına tevafukla haber verir.

وَاِنِ اسْتَقَامَتْ اُمَّتِى فَلَهَا يَوْمٌ وَاِلَّا فَنِصْفُ يَوْمٍ Hadîsinin mu'cizane ihbar-ı gaybîsini îzah eder. Yâni, bu Hadîs, kıyametten değil, belki galibane hâkimiyet-i İslâmiyeden haber veren «Onsekizinci Lem'a»da ve başka yerde bu hadîsin üç lem'a-i i'caziyesini beyan ettiğimden burada kısa kesiyoruz.

Dördüncüsü: اِنَّ الْخِلَافَةَ بَعْدِى ilâ âhir... şeddeli «اِنْ»

www.islamidavet.com

yüz bir, اَلْخِلَافَةُ bin yüz kırkbir, بَعْدِی seksenaltı eder. Yekûnu: Arabîce bin üçyüz yirmisekiz olur ve Rumîce bin üçyüz yirmialtıdır ki Hulefâ-yı Râşidînin isimleri ikinci vecihde gösterdiği aynı tarihe ve hürriyetin üçüncü senesindeki inkıta-i hilâfetin tarihine tam tamına tevafuku, elbette o lisan-ül-gayb olan Zâtın lisanında tesadüfî olamaz; belki onu da görmüş, ona da işaret etmiş.

Beşincisi: « اِنَّ الْخِلَافَةَ » şeddeli nun bir nun sayılsa bin yüz doksaniki eder ki, aynen ثَلٰثُوْنَ سَنَةً cümlesinin gösterdiği gibi bin ikiyüz iki tarihine on farkla tam tevafuk ederek tam ve nâkıs bütün müddet-i hilâfeti göstermesi ve yalnız «hilâfet» kelimesi bin yüz onbir edip tam hilâfetin müddetine tam tevafukla beraber o müddete işaret eder. « ثَلٰثُوْنَ » kelimesinin cifrî hesabı olan bin seksenyedi adedine, yirmidört gibi cüz'î bir farkla muvafakat etmesi, elbette ve her halde o Muhbir-i Gaybî'nin bir işaret-i gaybiyesidir ve bir nevi mu'cizat-ı gaybiyesinin bir lem'asıdır.

İşte bu kısacık Hadîsin câmiiyetine, sair cevâmi-ül-kelim olan Hadîsler kıyas edilsin...

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ

* * *

YİRMİSEKİZİNCİ LEM'A

Risale-i Nurdan haber veren İkinci Keramet-i Aleviye Risalesi ileride neşredileceğinden buraya derc edilmedi.

ONSEKİZİNCİ LEM'A

Risale-i Nurdan haber veren Birinci Keramet-i Aleviye Risalesi ileride neşr edileceğinden buraya derc edilmedi.

www.islamidavet.com

Sekizinci Lem'a

Gavs-ı Âzamın Hizb-ül Kur'ana dair keramet-i gaybiyesidir

(Hâşiye)

Şu risale içindeki imzalar ile gösterildiği gibi, hizmet-i Kur'aniyedeki arkadaşlarıma iştirâkim var. Bir kısmı, benim imzam iledir. Bir kısmı onların tasvib ve istihraciyle ve tasdikleriyle olduğundan, bana ait hizmetten fazla hisseyi, onların hatırı için sükût ile kabul ettim. Yoksa, bu risalenin başında söylediğim gibi, bunda öyle bir hisse-i şerefe hakkım yokfur. On sene mukaddem, o kaside-i gaybiyeyi gördükce bana mânevî bir ihtar gibi «Dikkat et!» diye kalbime geliyordu. O hatırayı iki cihetle dinlemiyordum:

Birincisi: Benim gibi ehemmiyetli ömrü şan ve şeref perdesi altında hubb-u cah zehiriyle zehirlenip öldüğü için, yeniden bu suretle nefs-i emmareye diğer bir şeref kapısı açmak istememekti.

İkinci Cihet: Bu muannid zamanda, bedihî dâvaları ve zâhirî hüccetleri kabûl etmiyenlere karşı, böyle işârât-ı gaybiye nev'inden hodfüruşâne bir tarzda izhar etmek hoşuma gitmemekti.

En nihayet, esaretimin sekizinci senesinde, en işkenceli ve en sıkıntılı bir zamanda, gayet kuvvetli bir teselli ve teşvike muhtaç olduğumuzdan bana ihtar edildi ki: Bunu, tahdis-i ni'met ve bir şükr-ü mâ-

---

(Hâşiye) : Üstadımızın şahsına sarihan işaret eden bu gibi gaybî keramet ve işârâtın neşrini Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri arzu etmiyor. Fakat bizler düşündük ki; bu gibi delâlet derecesinde olan gaybî işaretlerin ehl-i imanca bilinmesine bu zamanda kat'î lüzum ve ihtiyaç var, buna binaen neşrediyoruz.

Nâşirler

www.islamidavet.com

nevî nev'inden izhar et. Hem korkma, kanaat verecek derecede kuvvetlidir. *Bu izharda en mühim maksadım, esrar-ı Kur'aniyeye ait olan risalelerin makbûliyetine Gavs-ı A'zamın imza basması nev'inden olduğudur. İkinci maksadım, o kudsî üstadımın kerâmetini izhar etmekle, keramat-ı evliyayı inkâr eden mülhidleri iskât edip, hizmet-i Kur'aniyeye fütur verecek çok esbaba mâruz ve çok avâika hedef olan arkadaşlarımın kuvve-i mâneviyesini takviye ve şevklerini tezyid ve fütûrlarını izale etmek idi.*

Benim için, bir nevi hodfüruşluk nev'inden olduğu için ehemmiyetli zarardır. Fakat o zararımı, o kudsî üstadım ve arkadaşlarım hatırı için kabul ettim. Şu «*Keramet-i Gavsiye Risalesi*» tedricen istihraç edildiği için, birkaç parça ve tetimmelere inkısam etti. Gittikçe, birbirini tenvir ve te'yid ettikçe vuzuh peyda ediyor. İşaretin bâzısında zaaf varsa da, sair arkadaşlarının ittifakından aldığı kuvvet, o zaafı izale eder.

* * *

ŞAYAN-I HAYRET BİR TEFE'ÜL VE MÜHİM BİR İHBAR-I GAYBÎ

www.islamidavet.com

Sabri, Süleyman, Bekir, Galib ve Tevfiğin fıkrasıdır. Hem Husrev, Hâfız Ali ve Re'fet ve Âsım'ın ve Kuleönünden Mustafaların fıkrasıdır.

Lâtif Ve Müjdeli Bir Tefe'ül : Üstad, Galib ve Süleyman; Ümmî Sinan divanında mesleğimize ve Sözler'e dair tefe'ül edildi, şu beyitler çıktı. Baktık, «*Sözler*» lâfzı, bütün divanında yalnız bu kafiyelerde görünüyor. Demek Söz'ler, «*hak söz*» hem «*nur söz*» oluyor.

DERİM Kİ YARDIMCIM ALLAH,
ŞEFAATÇIM RESÛLULLAH.
Kİ BÜRHANIM KİTABULLAH,
BUDUR BENDEKİ HAK SÖZ.

SENİN KAPINDA KUL ÇOKTUR,
HESABI, HADDİ HİÇ YOKTUR.
VELÂKİN BİR DAHİ YOKTUR.
SİNAN-I ÜMMİ GİBİ NUR SÖZ.

* * *

MÜHİM BİR İHBAR-I GAYBÎ

[Şeyh-i Geylânî'nin — kendinden sekizyüz sene sonra — gayb-âşinâ gözüyle haber verdiği bir hâdise-i Kur'âniyedir.]

Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın hizmetindeki kudsiyete, kerametkârane sekizyüz küsur sene evvel «*Gavs-ı A'zam*» ünvaniyle bihakkın iştihar eden Kutb-u A'zam Şeyh-i Geylânî,

نَظَرْتُ بِعَيْنِ الْفِكْرِ فِي حَانِ حَضْرَتِي .. حَبِيبًا تَجَلَّى لِلْقُلُوبِ فَجَنَّتِ

fıkrasiyle başlıyan kasidesinin âhirinde «*Mecmuat-ül-Ahzâb*»ın birinci cildinin beşyüz altmışikinci sahifesinde, beş satırla şu zamanda hizmet-i Kur'aniyedeki hey'ete ve başında bulunan üstadımıza beş vecihle bakıyor ve gösteriyor. İşte o beş satır şudur:

تَوَسَّلْ بِنَا فِي كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ ❀ أُغِيثُكَ فِي الْأَشْيَاءِ دَهْرًا بِهِمَّتِي

أَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا مَا يَخَافُهُ ❀ وَأَحْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ

مُرِيدِي إِذَا مَا كَانَ شَرْقًا وَمَغْرِبًا ❀ أُغِثْهُ إِذَا مَا سَارَ فِي أَيِّ بَلْدَةٍ

فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ ❀ فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ

وَكُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ لِلّٰهِ مُخْلِصًا ❀ تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمَحَبَّتِي

Beşinci satırdan sonra gelen hâtime-i kaside:

وَجَدِّي رَسُولُ اللّٰهِ أَعْنِي مُحَمَّدًا ❀ أَنَا عَبْدُ الْقَادِرِ دَامَ عِزِّي وَرِفْعَتِي

İşte evvelki beş satırda, beş vecihle ve beş tevafukla şimdi hizmet-i Kur'aniyenin başında bulunanı gösteriyor.

Birinci Vecih: Âhirdeki satırda تَعِيشُ سَعِيدًا ismini sarahatle haber vermekle beraber, maişet hususunda izzet ve saadetle geçineceğini haber veriyor. Evet, hocamız, küçüklüğündenberi fakr u haliyle istiğnâ-yı tam ile beraber, maişet hususunda en mes'ud bir zattır.

www.islamidavet.com

İkinci Vecih: Aynı satırın başında وَكُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ fıkrasiyle o müridine diyor ki: «Vaktin Abdülkâdirîsi ol.» Bu قَادِرِي kelimatı, hesab-ı ebcedî ile üçyüz yirmibeş eder. Üstadımızın lâkabı «Nursî» olduğu cihetle, «Nursî»nin makam-ı ebcedîsi üçyüz yirmialtı ediyor. Birtek fark var. O tek elifdir. Bin mânasında «elf»e remzeder. Demek bin üçyüz yirmibeşde Şeyh-i Geylânî'ye mensub bir zat, Şeyh-i Geylânî tarzında hakikat-ı Kur'aniyeyi müdafaa etmeye çalışacak, hakikaten üstadımız, bin üçyüz yirmialtı senesinde — Hürriyetin ikinci senesi — mücahede-i mâneviyeye atılmıştır.

Üçüncü Vecih: Onun iki ismi var: «*Said*», «*Bediüzzaman.*» Bu iki ismin mecmuunun makam-ı ebcedîsi «Ez-zaman»daki şedde sayılmazsa üçyüz yirmidokuz ediyor. İki دال bir sayılsa, üçyüz yirmibeş, aynen كُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ deki muhatab o olmasına işaret ediyor, belki delâlet ediyor. Eğer ez-zaman'daki okunmayan elif-lâm sayılsa, kaideten قَادِرِي ye dahi bir elif-lâm dahil olmak lâzım gelir. Çünki târif için, muzafünileyh kalktıktan sonra elif-lâm lâzım gelir, o halde dahi müsavi olurlar.

Dördüncü Vecih: Bu beş satırda Hazret-i Şeyh, istikbalde bir müridine te'minat veriyor قُلْ وَلَا تَخَفْ «*Korkma, sözlerini söyle*» diyor. *Sen şark ve garbe gideceksin; çok fitnelere ve şerlere girip, umumunda esbab-ı âdiyenin fevkında bir tarz ile kurtularak mahfuz kalacaksın.* Evet, bu hizmet-i Kur'aniye içindeki zat, hakikaten esaretle şarka gitti. Ve yine acîb bir esaretle Asyanın garbında ondokuz sene kaldı. Hazret-i Şeyhin dediği gibi, çok şehirleri gezdi. Mücahedesi *Sözler*'ledir. قُلْ وَلَا تَخَفْ hükmiyle, çekinmeyerek Hazret-i Şeyhin dediği gibi yapmış. Yirmi sene zarfında yirmi fitne ve mehâlik-i azîmeye düştüğü halde, bir hıfz-ı gaybî ile Hazret-i Şeyhin dediği gibi mahfuz kalmış. Hem fevkalme'mûl, bir gurbet diyarında fevkalâde inayete mazhariyeti o dereceye gelmiş ki, bir risale sırf o inâyâtın tâdâdında yazılmıştır. Hazret-i Gavs'ın dediği gibi, biz, onun etrafında

www.islamidavet.com

مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ fıkrasının meâlini gözümüzle görüyoruz.

Beşinci Vecih: Üstadımız kendisi söylüyor ki: «Ben sekiz-dokuz yaşında iken, bütün nahiyemizde ve etrafında ahali Nakşî Tarîkatında, ve oraca meşhur Gavs-ı Hîzan namiyle bir zattan istimdad ederken, ben akrabama ve umum ahaliye muhalif olarak «*Yâ Gavs-ı Geylânî*» derdim. Çocukluk itibariyle elimden bir ceviz gibi ehemmiyetsiz bir şey kaybolsa, «Yâ Şeyh! Sana bir fatiha, sen benim bu şeyimi buldur.» Acibdir ve yemin ediyorum ki, bin def'a böyle Hazret-i Şeyh, himmet ve duasiyle imdadıma yetişmiş. Onun için bütün hayatımda umumiyetle fâtiha ve ezkâr ne kadar okumuş isem, Zât-ı Risaletten (A.S.M.) sonra Şeyh-i Geylânî'ye hediye ediliyordu. Ben üç-dört cihetle Nakşî iken, Kàdirî meşrebi ve muhabbeti bende ihtiyarsız hükmediyordu. Fakat tarîkatla iştigale ilmin meşguliyeti mâni oluyordu.

Sonra bir inâyet-i İlâhiyye imdadıma yetişip gafleti dağıttığı bir zamanda, Hazret-i Şeyhin «Fütuh-ül-Gayb» namındaki kitabı hüsn-ü tesadüfle elime geçmiş. Yirmisekizinci Mektupta beyan edildiği gibi, Hazret-i Şeyhin himmet ve irşadiyle eski Said (R.A.) yeni Saide inkılâb etmiş. O Fütuh-ül-Gaybın tefe'ülünde en evvel şu fıkra çıktı:

www.islamidavet.com

أَنْتَ فِي دَارِ الْحِكْمَةِ فَاطْلُبْ طَبِيبًا يُدَاوِي قَلْبَكَ Yâni, «Ey bîçâre! Sen Dar-ül-Hikmet-ül-İslâmiyede bir âza olmak cihetiyle güya bir hekimsin, ehl-i İslâmın mânevî hastalıklarını tedavi ediyorsun. Halbuki, en ziyade hasta sensin. Sen, evvel kendine tabib ara, şifa bul; sonra başkasının şifasına çalış.» İşte o vakit, o tefe'ül sırriyle, maddî hastalığım gibi mânevî hastalığımı da kat'iyyen anladım. O şeyhime dedim: «*Sen tabibim ol.*» Elhak, o, tabibim oldu. Fakat pek şiddetli ameliyat-ı cerrahiye yaptı. «Fütuh-ül-Gayb» kitabında «*Yâ gulâm!*» tâbir ettiği bir talebesine pek müdhiş ameliyat-ı cerrahiye yapıyor. Ben kendimi o gulâm yerine vaz'ettim. Fakat pek şiddetli hitab ediyordu: «Eyyüh-el-münafık,» «Ey dinini dünyaya satan riyakâr» diye diye yarısını ancak okuyabildim. Sonra o risaleyi terkettim. Bir hafta bakamadım. Fakat ameliyat-ı cerrahiyenin arkasından bir lezzet geldi; iştiyak ile o mübarek eseri acı tiryak gibi veya sulfato gibi içtim. Elhamdülillâh, kabahatlerimi anladım, yaralarımı hissettim, gurur bir derece kırıldı.» Hocamızın sözü bitti.

İşte hocamızın bu macera-yı hayatiyesi gösteriyor ki, Hazret-i

Şeyhin müteveccih olduğu ve ehemmiyetle bahsettiği ve istikbalde gelecek müridi bu olmak için kuvvetli bir ihtimaldir. Hazret-i Şeyhin vefatından sonra hayatta oldukları gibi tasarrufu ehl-i vilâyetce kabûl edilen üç evliya-yı azîmenin en âzamı o Hazret-i Gavs-ı Geylânî'-

dir. Ve demiş: اَفَلَتْ شُمُوسُ الْاَوَّلِينَ وَشَمْسُنَا ❀ اَبَدًا عَلٰى فَلَكِ الْعُلٰى لَا تَغْرُبُ

fıkrasiyle ba'del memat dua ve himmetiyle müridlerinin arkasında ve önünde bulunmasiyle, böyle hârika keramet-i acîbe ile meşhur bir zat, elbette böyle bir zamanda kıymetdar bir hizmet-i Kur'aniyye bir müridinin vâsıtasiyle olacağını onun görmesi ve göstermesi şe'nindendir. Şeyhin bahsettiği ehemmiyetli müridi ve talebesi ve himayegerdesi olan şahıs binden sonra, ondördüncü asırda geleceğine bir îmadır.

Süleyman, Sabri, Zekâi, Âsım, Re'fet, Ali, Ahmed, Husrev, Mustafa Efendi (R.H.), Rüştü, Lütfü, Şamlı Tevfik, Ahmed Galib (R.H.), Zühtü, Bekir Bey, Lütfi (R.H.), Mustafa, Mustafa, Mes'ud, Mustafa Çavuş (R.H.), Hâfız Ahmed (R.H.), Hacı Hâfız (R.H.), Mehmed Efendi (R.H.), Ali Rıza.

www.islamidavet.com

* * *

ŞEYH-İ GEYLÂNÎ'NİN, FIKRASİYLE KERAMETKÂRANE VERDİĞİ HABER-İ GAYBİNİN TETİMMESİDİR.

أَنَا لِمُرِيدِي fıkrasında مُرِيدِي «*Molla Said*» kelimesine tam tevafuk ediyor. Yalnız bir elif fark var. Elif ise, kaide-i Sarfiyece «*elfün*» okunur. Elfün ise, bindir. Demek bin ikiyüz doksandörtte dünyaya gelecek bir müridi, bu «müridî» lâfzında muraddır. Çünki لِمُرِيدِي de lâm sayılsa ikiyüz doksandört eder ki, bir tek fark ile Saidin tarih-i velâdetine tevafuk eder. Esas arabî sayılsa fark yoktur. Lâmsız مُرِيدِي ise ikiyüz altmışdört eder. «*Molla Said*» dahi ikiyüz altmış beş eder. «Molla»daki elif bine işaret olduğu için mütebakisi ikiyüz altmışdört kalır.

Elhâsıl: Şu zamanda dellâl-ı Kur'an ve hâdim-i Fürkan olan o adamın iki ismi ve iki lâkabı var. «*Elkürdî*» lâkabı ile «Molla Said» ismi, أَنَا لِمُرِيدِي fıkrasında zâhir görünüyor. «*Nursi*» lâkabiyle *Bediüzzaman Said*» ismi كُنْ قَادِرِيَ الْوَقْتِ fıkrasında âşikâr görünüyor.

www.islamidavet.com

Hattâ hizmet-i Kur'aniyede en mühim bir arkadaşı ve hâlis bir talebesi olan Hulûsi Beye لِلّٰهِ مُخْلِصًا تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمَحَبَّتِي fıkrasında işaret olduğu gibi, diğer bir kısım talebelerine işaretler var.

Risale-i Nur talebeleri namına
Rüşdü, Husrev

* * *

SAİD KENDİ SÖYLÜYOR:

Hazret-i Şeyh-i Geylânî, hizmet-i Kur'aniyeye nazar-ı dikkati celbetmek ve o hizmet-i Kur'aniye, âhir zamanda dağ gibi büyük bir hâdise olduğuna işaret için, kerametkârâne şu hizmette istidat ve liyakatımın pek fevkında bulunması ve fedakâr, çalışkan kardeşlerimle çalıştığımıza fazilet noktasından değil, belki sebkatiyet noktasından ismimi bir derece göstermesi beni epey zamandır düşündürüyordu. Acaba bunun izharında mânevî bir zarar bana terettüb eder, bir gurur,

bir hodfüruşluk getirir diye sekiz-on senedir tevakkuf ettim. Bu günlerde izhara bir ihtar hissettim.

Hem kalbime geldi ki: Hazret-i Şeyh bana bir pâye vermedi. Belki Said isminde bir müridim mühim bir hizmette bulunacak, fitne ve belâlardan izn-i İlâhî ile ve Şeyhin duasiyle ve himmetiyle mahfuz kalacak.

Hem uzak yerde taşlar görünmez, dağlar görünür. Demek, sekizyüz sene bir mesafede görünen, hizmet-i Kur'aniyenin şâhikasıdır; yoksa Said gibi karıncalar değil. Mâdem bu keramet-i Gavsiyeyi ilân ve izharından, Kur'an şâkirdlerinin ve hizmetkârlarının şevki artıyor, elbette arkalarında Şeyh-i Geylânî gibi kahramanlar kahramanı zatlar himmet ve dualariyle ve izn-i İlâhî ile himaye ettiklerini bilseler, şevk ve gayretleri daha artar.

Elhâsıl: Bunu, kardeşlerimi fazla şevke ve ziyade gayrete getirmek için izhar ettim. Eğer kusur etmiş isem, Cenâb-ı Hak afvetsin.

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ

www.islamidavet.com

... ...

فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي fıkrasında dahi Hazret-i Şeyhin (R.A.) muhatabı şüphesiz Bediüzzaman Molla Saiddir (R.A.)

Elhâsıl: Şu acib kasidesinin âhirindeki şu beş beyitte beş kelime, medar-ı nazar-ı Şeyh ve mahall-i hitab-ı Gavsîdir. Ve o beş kelime ise, لِمُرِيدِي .. وَ مُرِيدِي .. وَمُنْشِدًا .. وَقَادِرِي .. وَسَعِيدًا lâfızlarıdır. Saidin dahi iki lâkabı olan «*Nursî*», «*Elkürdî*»; iki ismi «*Molla Said*», «*Bediüzzaman*» bu beş kelimede bulunur. Hazret-i Gavs'ın medar-ı teveccüh ve hitabı olan şu beş kelimesinde, âşikâr bir surette, mezkûr iki isim ve lâkab, ilm-i Cifir kaidesinde makam-ı ebced ile görünmesi şüphe bırakmıyor ki, Hazret-i Şeyh, kasidesinin âhirinde onunla konuşuyor, ona teselli verip teşci' ediyor وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ sırriyle muvaffakıyetine te'minat veriyor.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ ۞ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ

فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي fıkrasında, نَظْمِي kelimesi, makam-ı ebcedîsi bin olup. رِسَالَةُ النُّوْرِ iki farkla رَسَائِلِ كِتَابِ النُّوْرِ un iki medde sayılmazsa ve şedde de lâm sayılsa, makam-ı ebcedîsi yine bindir. Demek فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ fıkrasının meâl-i gaybîsi şudur ki: يَا مُؤَلِّفَ رِسَالَةِ النُّوْرِ جَاهِدْ بِهَا فَقُلْ وَلَا تَخَفْ yâni: «*Korkma, sözlerini söyle, neşrine çalış.*» وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ

Amma فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ fıkrasında şâyân-ı hayret bir tevafuk var ki; İlm-i Cifir kaidesiyle makam-ı ebcedîsi bin üçyüz otuziki eder. Şu halde يَا مُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ meâl-i gaybîsi «*Yâ Risalet-ün-Nur ve Sözler sahibi! Bana bak. Gafil davranma! Bin üçyüz otuzikide mücahedeye başla; Sözleri korkma yaz, söyle!*» Filhakika Said (R.A.) Hürriyetten sonra az bir zamanda mücahedesinde tevakkuf etmiş ise, bin üçyüz otuzikide İşârât-ül-İ'câz'ı te'lif ile beraber Eski Saidden sıyrılmak niyet edip, yeni Said suretinde bütün kuvvetiyle mücahede-i maneviyeye başlayıp, iki-üç sene sonra da Dâr-ül-Hikmet-i İslâmiyede bir - iki sene Hazret-i Gavs-ı Geylânî'nin şu vasiyetini ve emrini imtisal ederek envâr-ı Kur'âniyeyi neşretmiş. Lillâhilhamd, şimdiye kadar devam ediyor.

Bu şâyân-ı hayret fıkrada cây-ı dikkat şu nokta var ki, Hazret-i Gavs, doğrudan doğruya altıncı asırdan şu asrımıza bakıyor. O altıncı asrın âhirlerinde Hülâgû felâketi gibi feci', dehşetli meşhur fitnenin çok elîm ve feci' ve kuburdaki emvatı ağlattıracak derecede dehşetli bir nev'i, şu ondördüncü asırda bulunuyor. Bu iki asır birbirine tevafuk ediyor ki, Hazret-i Şeyh ondan buna bakıyor.

Risale-i Nur Talebeleri Namına
Re'fet, Husrev, Hâfız Ali, Sabri

* * *

www.islamidavet.com

ŞU KERAMET-İ GAVSİYE MÜNASEBETİYLE ÜÇ NOKTA BEYAN EDİLECEK

Birinci Nokta: Hazret-i Gavsın kasidesinin başında bu beş satırdan evvel, acib, pek garib, çok beliğ, nazdârâne tahdis-i ni'met suretinde bir dâva-yı iftiharkârâne ifade eden iki sahifelik kasidesindeki hârika dâvasına delil olarak bir keramet-i bâhireyi âdeta mu'cizeye yakın bir hârikayı göstermek lâzım geliyordu. İşte o akılları hayrette bırakan mertebeye lâyık olduğunu gösterir bir keramet izhar etti ki, sekizyüz sene bir mesafede Cenâb-ı Hakkın izniyle, i'lâmiyle zamanımızı tafsilâtiyle görür tarzında, bizim gibi âciz, zaif talebelerine ders verip teşvik eder. İşte Hazret-i Gavs'ın dâvasına bu ihbar-ı gaybîsi en bâhir bürhan olduğu gibi, Risale-i Nurun eczalarının hakkaniyet ve ulviyetine bir hüccet-i kàtıa hükmündedir. Evet, Hazret-i Şeyh, bu kasidesiyle Sözlerin hakkaniyetini imza ediyor.

İkinci Nokta: Ehl-i tarîkat ve hakikatca müttefekun aleyh bir esas var ki: *Tarîk-ı Hakda sülûk eden bir insan, nefs-i emmaresinin enaniyetini ve serkeşliğini kırmak için lâzım gelir ki: Nazarını nefsinden kaldırıp şeyhine hasr-ı nazar ede ede tâ fenâfişşeyh hükmüne gelir, «Ben» dediği vakit ,şeyhinin hissiyatiyle konuşur ve hâkeza.. tâ fenâfirresûl, fenâfillâha kadar gider.* Meselâ: Nasılki, gayet fedakâr ve sadık bir hizmetkâr, bir yaver, efendisinin hissiyatiyle güya kendisi kendisinin efendisidir ve padişahıdır gibi konuşur, «Ben böyle istiyorum» der; yâni «Benim seyyidim, üstadım, sultanım böyle istiyor.» Çünki kendini unutmuş, yalnız onu düşünüyor, «Böyle emrediyor,» der. *Öyle de Gavs-ı Geylânî, o hârika kasidesinin tazammun ettiği ezvâk-ı fevkalâde, Hazret-i Şeyhin sırr-ı azîm-i Ehl-i Beytin irsiyetiyle Âl-i Beytin şahs-ı mânevîsinin makamı noktasında ve Zât-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm)ın verasetiyle Hakikat-ı Muhammediyesinde (A.S.M.) kendini gördüğü gibi, fenâ-yı mutlak ile Cenâb-ı Hakkın tecelli-i zâtîsine mazhariyet noktasında, kasidesinde o sözleri söylemiş.* Onun gibi olmayan ve o makama yetişmiyen onu söyliyemez; söylese mes'uldür.

Hazret-i Şeyh, veraset-i mutlaka noktasında, Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm)ın kadem-i mübarekini omuzunda gördüğü için, kendi kademini evliyanın omuzuna o sırdan bırakıyor. Kasidesinde zâhir görünen, temeddüh ve iftihar değil, belki tahdîs-i nimet ve âli bir şükürdür. Yalnız bu kadar var ki, muhibbiyet makamı olan makam-ı niyazdan mahbubiyet makamı olan nazdarlık makamına çıkmış. Yâ-

www.islamidavet.com

ni tarîk-ı acz ve fakrdan, meşreb-i aşk ve istiğraka girmiş. Ve kendine olan niam-ı azîme-i İlâhiyyeyi yâdedip, bihakkın müftehirane şükretmiştir.

Üçüncü Nokta: Keramet, mu'cize gibi Cenâb-ı Hakkın fiilidir, hediyesidir, ihsanıdır ve ikramıdır; beşerin fiili değildir. O kerameteye mazhar olan zât ise, bâzan biliyor, bâzan bilmiyor — vukuundan sonra bilir —. Keramete mazhariyetini kablelvuku' bilen ve ikram-ı İlâhîye ihtiyariyle tevfik-ı hareket eden kısım, eğer enaniyetten bütün bütün tecerrüd etmiş ise ve Hazret-i Gavs gibi kudsiyet kesbetmiş ise, Cenâb-ı Hakkın izniyle, o kerametin her tarafını bilerek kendisi sahip çıkar, bilir ve bildirir .Fakat bununla beraber, mâdem o keramet ikramdır; bütün tafsilâtiyle keramet sahibine de meşhud olmak lâzım değildir. Bu sırra binaen; Hazret-i Şeyh; i'lâm-ı Rabbanî ve izn-i İlâhî ile bu asrı görmüş ve hizmet-i Kur'aniyenin etrafında bizleri müşahede edip nazar-ı şefkatiyle bakmış. O beş satır, sırf bir keramet ve intak-ı bilhak ve bir ikram-ı İlâhî ve veraset-i Nebeviye itibariyle zuhur ettiğinden, mu'cizevârî, kudret-i beşer fevkında bir şekil almış. Sun'î, irade-i şeyh ile olduğu değildir. Çünki intakdır. Ruh-u kudsîsi hissetmiş, görmüş. İrade ve ihtiyar yetişemiyor. *Akıl ise ruhun harekâtını ihâta edemez. Lisan, ne kadar aklın dekaik-ı tasavvuratının tercümesinde âciz ise, ihtiyar dahi ruhun dekaik-ı harekâtının derkinde o derece âcizdir.*

www.islamidavet.com

Hazret-i Gavs, o derece yüksek bir mertebeye mâlik ve o derece hârika bir keramete mazhardır ki, kâfirlerin bir kısmı demiş: «*Biz İslâmiyeti kabûl edemiyoruz; fakat Abdülkadir-i Geylânî'yi de inkâr edemiyoruz.*» Hem evliyayı inkâr eden Vahhâbînin müfrit kısmı dahi Hazret-i Şeyhi inkâr edemiyorlar. Evliya, onun derece-i celâletine yetişmediği bütün ehl-i tarikatca teslim edilmiştir.

İşte böyle güneş gibi bir mu'cize-i Muhammediye (Aleyhissalâtü Vesselâm), yüksek ve sönmez bir bârika-i İslâmiyet olan bir zât-ı nuranînin, gayb-âşinâ nazariyle asrımızı görüp, böyle bir keramet izhariyle teselli verip teşci' etmek şe'nindendir. Acaba hiç mümkün müdür *ki «Sultan-ül-Evliya»* makamını ihraz etmiş ve hamiyet-i İslâmiye ile zamanındaki padişahları titretmiş ve kuvve-i kudsiye ile mâzi ve müstakbeli hâzır gibi izn-i İlâhî ile görmüş ve mematında dahi hayatındaki gibi dâimî tasarrufu bulunduğu tasdik edilmiş olan bir kahraman-ı velâyet, bu asrımıza ve bu asır içindeki kemal-i acz ve zaaf ile Kur'anın hizmetinde çalışan ve insafsız düşmanların hücumuna mâruz ve teselli ve te'mine muhtaç bîçâre, Kur'anın hâdimlerine ve ta-

lebelerine lâkayd kalabilir mi? Hiç mümkün müdür ki, bizimle münasebetdar olmasın? Sekiz, dokuz, belki onbeş kuvvetli delilden kat'-ı nazar, edna bir işaret kelâmında bulunsa, bize baktığına delâlet eder; hafî bir işaret etse kâfidir. Çünki, makam iktiza ediyor, mutabık-ı mukteza-yı haldir ve münasebet kavîdir.

Ey benimle beraber Hazret-i Şeyhin teveccüh ve duasına mazhar kardeşlerim! *Şu üstadımız, bizi istikbalde adem zulümatı içinde düşünüp bizimle meşgul olurken, biz o mâzide mevcud ve nur perdeleri içinde üstadımızı ve üstadımızın üstadı ve ceddi olan Fahr-ül-âlemin Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimizin teveccühlerinden gaflet etmek, onlara istinad etmemek lâyık mıdır? Mâdem onlar bizi düşünüyorlar; biz de bütün kuvvet ve ruhumuzla onlara îtimad edip ve emirlerine bilâ kayd u şart itâat etmeliyiz.*

Ehl-i dünyanın telsiz telgraf ve telefonları şarktan garba gittiği gibi, işte ehl-i hakikatın da mâziden, dokuzyüz sene mesafe-i azîmeden müstakbele böyle mânevî telefonları işliyebilir ve mânevî teleskopları görebilir. Malûmdur ki zaif emareler, içtima ettikçe kuvvet bulur, delil hükmüne geçer. İncecik ipler, içtima ettikçe kopmaz, halat olur. Küllî, umumî kayıdlar, içtima ettikçe hususiyet peyda edip taayyün eder. Bu sırra binaen, Hazret-i Şeyhin bu beş satırında sekiz-dokuz kuvvetli işaretin içtimaında hiç şek ve şüphe bırakmadı ki: Hazret-i Şeyh, şimdiki Kur'an-ı Hakîmin şâkirdlerine biiznillâh üstadlık ediyor; bihavlillâh şefkati altında himaye ediyor.

Cem'-i kutbiyet ve ferdiyet ve gavsiyet
İle üç sütun üzerine durur.
Râyet-i ulviyet-i Şeyh-i hakkanîdir hitab-ı Abdülkadir.
İlham-ı Hudâ, kitab-ı Abdülkadir.
Bâz-ül-eşheb ferd-i ferîd-i deveran.
Gavs-ı A'zam Cenâb-ı Abdülkadir.

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

RİSALE-İ NUR ŞAKİRDLERİNİN BİR FIKRASIDIR

وَكُنْ قَادِرِيَ الْوَقْتِ لِلّٰهِ مُخْلِصًا ❀ تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمَحَبَّتِي

İlm-i Cifirle Mânası:

«Ey Said! Sen, zamanın Abdülkadiri ol, ihlâs-ı tâmmı kazan, fakrinle beraber maişetini düşünme, nâsdan minnet alma, ismin «Said» olduğu gibi maişette de mes'ud olacaksın! Muhabbetimde sadık olduğundan ve ihlâsa çalıştığından, Hulûsi gibi muhlis talebeler ve yardımcılar, ve Süleyman, Bekir gibi sâdık hizmetkârlar, ve Sabri gibi tam takdir edici ve ciddi müştak talebeler size verilmiş.» Evet, Lillâhilhamd, Gavsın sarahat derecesinde ihbar ettiği hal vuku bulmuştur. Gavs-ı A'zam, «*Said*» namiyle tesmiye ettiği müridinin tarihçe-i hayatında en mühim noktaları beyan etmekle beraber, İlm-i Cifir esrariyle sekiz-dokuz cihette, Saidin başına parmağını basıyor. Beyitlerin mâna-yı zâhirîsi ile maani-i cifriyesi birbirine çok yakın olmakla dokuz vecihdeki işaretler birbirini te'yid ettiğinden sarahat derecesine çıkmış.

www.islamidavet.com

اَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا مَا يَخَافُهُ ❀ وَاَحْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ

İlm-i Cifirle Mânası:

«Ondördüncü asırda «El-Kürdî» lâkabiyle yâdedilen Molla Said, benim müridimdir. O fitne ve belâ asrının her şer ve fitnesinden, Allah'ın izniyle ve havl-i kuvvetiyle onun muhafızıyım.» Evet Hürriyetten yirmi-otuz sene sonraya kadar, yirmi fitne-i azîme içinde fevkalâde bir surette Gavsın o müridi mahfuz kalmıştır. Korktuğu şer ve mehâlikten bir hıfz-ı gaybî ile, kurtulmuştur.

مُرِيدِي اِذَا مَا كَانَ شَرْقًا وَمَغْرِبًا ❀ اَغِثْهُ اِذَا مَا سَارَ فِي اَيِّ بَلْدَةٍ

İlm-i Cifirle Mânası:

«O Gavs'ın müridi olan Said-el-Kürdî, Rusya'da esaretle Asyanın şark-ı şimalîsinde ve ehl-i bid'anın eliyle Asyanın garbına nefyolunarak kaldığı mikdarca ve Sibirya taraflarından firar edip fevkalâde çok bilâdı seyr ü seyahat etmeğe mecbur olduğu zaman, Allah'ın izniyle, havl ve kuvvet-i Rabbânî ile ona imdad etmişim ve istimdadına yetiş-

mişim.» Evet Hazret-i Gavs'ın müridi ünvaniyle irade ettiği Said (R. A.), üç sene esaretle Asyanın şark-ı şimâlîsinde mehâlik içinde mahfuz kalıp, üç-dört aylık mesafeyi firar suretiyle kat'ederek çok şehirleri gezip Gavs'ın dediği gibi mahfuz kalmıştır.

فَيَا مُنْشِدًا نَظْمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ

İlm-i Cifirle Mânası:

«*Bediüzzaman Molla Said*» namiyle yâdolunan ve *evrad-ı muntazamasını* okuyan müridine der ki: «*Benim nazmımı, yâni meslek ve meşrebimi ve mücâhedatımı gösteren makalâtımı söyle; yâni nazmımdan murad, senin risalelerin ve Sözlerin ve Mektubatındır.*

فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ *Bin üçyüz otuzikide o Sözler ile mücahedeye başla. Sen inâyet-i İlâhiyyenin hıfzındasın.*»

Evet, مُنْشِدًا İlm-i Cifirle «*Molla Said*»i gösterdiği gibi نَظْمِي

www.islamidavet.com

ظا ile Risalet-ün-Nuru gösterir. Ve مى ile hem Mektubat'ı hem كَلِمَاتُ سَعِيدِ الْكُرْدِي gösterir. «Kelimat» Sözler demektir.

فَقُلْهُ وَلَا تَخَفْ bin üçyüz otuzikiyi gösterir. O tarih, mebde-i cihadıdır. O tarihte «*İşârât-ül-İ'caz Tefsiri*»nin neşriyle mücahedeye başlamış.

* * *

KERAMET-İ GAYBİYE-İ GAVSİYENİN İŞÂRÂTINI TE'YİD EDEN ÜÇ REMİZ

Birinci Remiz: اَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا İlm-i Cifir itibariyle, makam-ı ebcedî hesabiyle, bin üçyüzotuzaltıyı gösterir. Demek Hazret-i Gavs, «Bu tarihte istikbalde gelecek müridini emr-i İlâhî ile muhafaza edecek,» diyor. Evet, bu bîçâre Said dahi diyor: Nev'-i beşere gelen en büyük bir musibet, Harb-i Umumî hengâmında, çok tehlikelere mâruz kaldım. Hazret-i Gavs'ın gösterdiği arabî tarihte veya az evvel, hârika bir surette kurtuldum. Hattâ bir def'a, bir dakikada üç güle öldürecek yere mukabil bana isabet ettiği halde te'sir etmediler. Bitlis'in sukutunda, bir mikdar talebelerimle Rus askerlerinin bir taburu içine düştük. Bizi sardılar, her tarafta el ele ateş edildi. Dört tanesi müstesna, bütün arkadaşlarım şehid olduktan sonra, taburun dört sıralarını yardık; yine onların içinde bir yere girdik. Onlar, üstümüzde, etrafımızda sesimizi, öksürüğümüzü işittikleri halde bizi görmüyordular. Otuz saat, o halde çamur içinde, ben yaralı iken hıfz-ı İlâhî ile istirahat-ı kalb içinde muhafaza edildim.

Bunun gibi müteaddid tehlikede Hazret-i Gavs'ın gösterdiği tarih-i arabî itibariyle, hakikaten bir hıfz-ı İlâhî içinde bulunduğumu hissediyordum. Demek Cenâb-ı Hak o kudsî üstadımı, bir melâike-i sıyanet gibi bana muhafız kılmış.

www.islamidavet.com

İşte bu اَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا fıkrası, bu fakirin mühim sergüzeştlerine işâret ettiği gibi, bu fakirin etrafında hizmet-i Kur'âniye işinde toplanan arkadaşlarımdan dokuz talebesini حَافِظْ ismi ile işâret ediyor. وَاَحْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرٍّ وَفِتْنَةٍ fıkrasında iki hüküm var. Biri şerden, diğeri fitnedendir. Demek ikincisi اَحْرُسُهُ فِي كُلِّ فِتْنَةٍ ve bu cümle كُلِّ şedde sayılmazsa bin üçyüz kırkdört eder. Evet, bu tarihten şimdiye kadar çok fitne-i mühimmeden, bir himayet-i gaybî ile mahfuz kaldığımı تَحْدِيثًا لِلنِّعْمَةِ ilân ediyorum.

İkinci Remiz:

مُرِيدِي اِذَا مَا كَانَ شَرْقًا وَمَغْرِبًا ❁ اَغِثْهُ اِذَا مَا سَارَ فِي اَيِّ بَلْدَةٍ

fıkrasında bahsettiği ve konuştuğu müridi ise, şarka esareten gittiği tarihi gösterdiği gibi, garba nefy olduğu tarihi de gösterir. Şöyle ki:

Şu fıkranın hakikî tâbiri اِذَا مَا كَانَ مُرِيدِي اَسِيرًا فِي شَرْقٍ oluyor.

Demek zaman-ı esaret مَا كَانَ مُرِيدِي اَسِيرًا فِي شَرْقٍ de çıkıyor. Ve bin üçyüz otuzyedi ediyor. İşte bu fakir, o tarih-i arabîde Rus esaretinde, tek başımla Petroğradan bir ay şimal-i şark tarafından firar edip, çok enva-i mehâlik varken, Rusça bilemediğim halde, bir muhafaza-i gaybiye altında pek çok bilâdı seyr ü seyahat ettim. Tâ Varşova, Avusturya tarîkıyle İstanbul'a gelip uzun bir daire-i arzda seyahat ettim. Hazret-i Gavs'ın dediği gibi, o esaret-i şarkıye ve o seyr-i bilâd-ı kesîre içinde izn-i İlâhî ile istigaseme meded görüyordum. Demek izn-i İlâhî ile Hazret-i Gavs, melek gibi bu vazifeyi duasiyle yapmış.

Amma مَا كَانَ مَغْرِبًا kaydı, tarih-i arabî olarak bin üçyüz ellibir, meşhur Rumî tarihiyle iki sene fark var. İşte — Hazret-i Gavs'ın dediği gibi — bu fakir, tarih-i arabî ile bin üçyüz ellibirde, şeâir-i İslâm içinde mühim tahavvülât zamanında bütün kuvvetimle şeairin muhafazasına hizmetle mükellef olduğum halde, o mânevî herc ü mercdeki fırtınalar bizi sarsmadı.

Hem مَغْرِبًا kelimesi, âhirdeki tenvin ile beraber bin ikiyüz doksaniki eder ki, bu fakirin dünyaya gelmesinden bir sene evvel; veyahut rahm-ı maderdeki tarihe işaretle beraber مَا كَانَ مَغْرِبًا bin üçyüz ondört eder. Bin üçyüz ondört senelerinde mevzu-u bahis olan müridi, mühim vartadan kurtulmasına Gavs (R.A.) işaret ediyor, onun imdadına yetiştim diyor. Hayatta olan eski talebelerim biliyorlar ki, bin üçyüz ondört, bin üçyüz onbeş - onaltı senelerinde, Van kal'ası ki, iki minare yüksekliğinde sırf dağ gibi bir taştan ibarettir, eskiden kalma oda gibi bir in kapısına gidiyorduk. Ayağımdan kunduralar kaydı, iki

www.islamidavet.com

ayağım birden kaydı. Tehlike yüzde yüz... Başkaca nokta-i istinad kalmadığı halde, büyük bir istinada basmış gibi üç metrelik bir kavisle o mağaranın kapısına atılmışım. Hem ben, hem beraberimdeki orada hazır arkadaşlarım, ecel gelmediği için sırf bir hıfz-ı İlâhî, hârika bir imdad-ı gaybî telâkki ettik.

İşte Hazret-i Gavs, mâdem bu kasidesinde sergüzeşt-i hayatımın mühim noktalarına işaret ediyor; elbette bu acib ve en tehlikeli bir sergüzeşt-i hayatıma şu cümlesiyle işaret ediyor denilebilir.

Elhâsıl: Hazret-i Gavs'ın mezkûr kelimatları, bu fakirin tarih-i hayatımda geçen en mühim noktaları mânasiyle ifade ettikleri gibi; hesab-ı ebced makamiyle mühim noktaların tarih-i vukularına tevafukları, elbette tesadüfî ve tesadüf işi olamaz. Sair işârâtın kuvvet-i katiyyeti, tesadüfü muhal derecesine getirmiştir. *Mâdem bu beş satır kasidesi, bir kerametti; keramet ise mu'cize gibi Cenâb-ı Hak tarafındandır, intak-ı bilhak nev'indendir, daha beyan etmediğimiz çok esrarı hâvidir, ihtiyar-ı beşer yetişemez.*

... ...

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

LÂTİF BİR TEFE'ÜL

Şeyh Sa'di-i Şirâzînin «Bostan»ından Sözler hakkında ben, Hâfız Hâlid, Galib, Süleyman, niyet edip açtık, tefe'ül bu çıktı:

نِگَرْ تَا كُلُسْتَانِ مَعْنَا شُكُفْتْ ✿ بَرُو هِيچ بُلْبُلْ چُنِيْن خُوشْ نَكُفْتْ

عَجَبْ كَرْ بِمِيرَدْ چُنِيْن بُلْبُلِ ✿ كِه اَزْ اَسْتُخْوَانَشْ نَرُوِيَدْ كُلِى

Meâli: Yâni: «*Gel, bak, güller bağı şeklinde hakikat gülleri açılmış. Böyle hakikat bahçesinde hiç bir bülbül, böyle şirin, hoş nağme etmemiştir. Nasıl oluyor ki, böyle bir bülbül öldükten sonra onun kemiklerinden güller açılmasın.*»

Bu meâl, maksadımıza o kadar yakındır ki tâbire lüzum yoktur. Yalnız gülistanımız; ebedî Kur'an Cennetindendir, ondan gelmiştir.

Mehmed, Tevfik, Galib, Süleyman, Hâfız Hâlid, Said (R.A.)

* * *

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Gavs, meşhur kasidesinde — sarahat derecesinde — bizlerden, yâni hizb-ül-Kur'andan haber verdiği gibi, daha bir kaç yerde yine, işârî bir tarzda, haber veriyor. Ezcümle, o kasidenin arkasında «*Mecmuat-ül-Ahzab*»ın 563'üncü sahifesinde, yine o malûm müridinden bahsediyor ve beytinde diyor ki:

فَمُرِيدِي إِذَا دَعَانِي بِشَرْقٍ أَوْ بِغَرْبٍ أَوْ غَارٍ فِي بَحْرِ طَامٍ أَغِثْهُ

www.islamidavet.com

«*Garbda beni çağırdığı vakit, onun imdadına yetişeceğim.*» Evet doğrudur. Arabî tarih ile bin üçyüz otuzdokuzda, müdhiş bir buhran-ı ruhî ve dehşetli bir heyecan-ı kalbî ve dağdağalı bir teşevvüş-ü fikrî geçirdiğim sıralarda, pek şiddetli bir surette Hazret-i Gavs'dan istimdad eyledim. Bir-iki yerde bahsettiğim gibi, «*Fütuh-ül-Gayb*» Kitabı ile ve dua ve himmetiyle imdadıma yetişti ve o buhranı geçirdim. İşte o müridi ise, bîçare Said-ül-Kürdî olduğunu meşhur kasidesinde kat'î gösterdiği gibi, bu kasidede de فَمُرِيدِي den murad odur. Çünki دَعَانِي بِغَرْبٍ ebced hesabiyle bin üçyüz otuzdokuz eder. O zaman memleketime nisbeten garb sayılan İstanbul'da idim. دَعَانِي بِغَرْبٍ makam-ı ebcedîsi zaman-ı istimdadıma tevafuk ediyor. Hesabda إِذَا lâfzı dahil olmaz. Çünki إِذَا zamanı gösteriyor دَعَانِي بِغَرْبٍ cümlesi o mübhem zamanı tâyin ediyor.

Hem ezcümle, «*Mecmuat-ül-Ahzab*»ın ikinci cildinin 379'uncu sahifesinde Hazret-i Gavs'ın «Vird-ül-İşâ» namındaki münâcâtında şu fıkra var.

فَالْوَاصِلُ (Hâşiye:) اِلَى سَاحِلِ السَّلَامَةِ هُوَ السَّعِيدُ الْمُقَرَّبُ (Hâşiye: 1)

وَذُ الْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبَعَّدُ وَالْمُعَذَّبُ

İşte Gavs'ın şu fıkrası, فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَ سَعِيدٌ âyetinin bir nev'i tefsiridir. Şu küllî âyetin bir kısım efradını, altıncı asır ve ondördüncü asırda âyetin külliyetinde dahil bir kısım efrad-ı mahsusayı irae ettiğine müteaddid emareler var. Âyetin külliyetinde (Hâşiye: 2) tevafuk sırriyle فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ kelimesinde bu zamanın en büyük şakîlerinden üçüne cifirce tevafuk etmesi, o küllî âyette bunlar dahi kasden mu-

---

(Hâşiye:) فَالْوَاصِلُ kelimesi —müteaddi olmak cihetiyle— Sözleriyle selâmete îsal edici demektir.

www.islamidavet.com

(Hâşiye: 1) اَلْمُقَرَّبُ müşedded râ, bir sayılsa üstadımızın lâkabı olan **«Ennursî»** kelimesinin aynıdır. Yalnız atf için واو var. Tam tevafukla mukarrebden murad Nurslu olduğunu gösteriyor. اَلْمُقَرَّبُ de şeddeli râ, iki sayılsa **«Bediüzzaman Nursi»** ya-i muhaffefle aynıdır. Yalnız iki fark var. İki hemze-i vasl sayılsa tam tamına tevafukla اَلْمُقَرَّبُ doğrudan doğruya ona işaret ediyor.

Şamlı Tevfik, Süleyman, Ali

(Hâşiye: 2) Âyetin külliyetinde, saadet noktasında mazhariyetine mâsadak olmak için, milyarlar dereceden yalnız bir derece murad olduğumuzu anlasak, ebede kadar şükretsek, o ni'metlerin hakkını eda edemeyiz. Hazret-i Gavs'ın işaretinden anlaşılıyor ki, o muhit âyetin denizinden bir katre kadar hissemiz var.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

rad olduklarına emaredir, belki işarettir. İşte Hazret-i Gavs; bu âyetteki bu emareden, bu zamana bakmış. Mezkûr fıkrasını küllî âyete bir nev'i hususî tefsir yaparak, kasidesinde kerametkârane bahsettiği fitne-i âhir zaman içindeki şâkirdlerini görüp, o zamanın şakîlerinin şerrinden muhafaza edildiği ve burada münâcâtında dahi o kasidenin meâline bakıyor.

Şu fıkra-i Gavsiyede bir îma var. Buradaki «*Said*» lâfzında, meşhur kasidesindeki عَيْشُ سَعِيدًا kelimesine hafî bir işaret olduğu gibi; ذُو الْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبْعَدُ fıkrasiyle, kendisinden sonra vukubulan ve ulûm-u İslâmiyeyi mahvetmek niyetiyle kütübhaneleri Dicle ve Fırat nehrine atan Hülâgû felâketini haber vermekle beraber; Hülâgû gibi ulûm-u İslâmiyeye perde çeken şakîleri dahi, mezkûr âyete istinaden haber veriyor.

Evet, فَالْوَاصِلُ إِلَى سَاحِلِ السَّلَامَةِ fıkrasiyle Hizb-ül-Kur'ana işaret ettiği gibi ذُو الْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيُّ الْمُبْعَدُ وَالْمُعَذَّبُ fıkrasiyle ulûm-u İslâmiyeyi imha niyetiyle Hülâgû ve vüzerası gibi davranan bâzı malûm insanların isimleri İlm-i Cifirce dahi mezkûr âyetin işaretine istinaden tam tevafuk ediyor, gösteriyor.

Malûmdur ki tevafuk, İlm-i Cifrin anahtarlarından mühim bir anahtardır. Eğer bir tevafuk ise, delâlet denilmez; fakat hafî bir îma olur. Eğer, iki cihet ile aynı mes'eleyi tevafuk gelse, îmadan remiz derecesine çıkar. Eğer, iki-üç cihetle aynı mes'eleye gelse işaret olur. Eğer, meâni-i elfaz işârât-ı harfiyeye münasib gelse ve işaretle bahsedilen insanların ahvali o mânaya mutabık ve muvafık olsa, o işaret o vakit delâlet derecesine çıkar. Eğer altı-yedi vecihle tevafukla beraber mâna-yı kelimat, işaret-i harfiyeye muvafık gelse ve mukteza-yı hâle de mutabık olsa, o delâlet o vakit sarahat derecesine çıkar. İşte bu düstura binaen, Şeyh-i Geylânî o meşhur kasidesinde sarahat derecesinde Hizb-ül-Kur'andan bahsettiği gibi; وِرْدُ الْعِشَاءِ münâcâtında dahi mezkûr âyete istinaden Hizb-ül-Kur'anın bir hâdimini tasrihen ve arkadaşlarını da işaret derecesinde haber veriyor.

www.islamidavet.com

Gavs-ı A'zamın istikbalden haber verdiği nev'inden, meşhur Şeyhül-islâm Ahmed Câmi dahi İmam-ı Rabbânî (R.A.) olan Ahmed-i Farukî'den haber verdiği gibi, Celâleddin-i Rumî Nakşibendîlerden haber vermiş. Daha bu nevi'den çok evliyalar, vâkıa mutabık haber vermişler; fakat onların bir kısmı sarahata yakın haber vermişler. Diğer bir kısmı haberleri çendan bir derece mübhem mutlaktır, fakat bahsettikleri zatlar makam sahibi ve büyük olduklarından, büyüklükleri ve taayyünleri cihetiyle o mübhem ihbar-ı gaybîyi, bil'istihkak kendilerine almışlar. Meselâ: Ahmed Câmi (K.S.) demiş ki: «Her dörtyüz sene başında mühim bir *Ahmed* gelir. Bin tarihi başındaki Ahmed en mühimmidir.» Yâni o elfin müceddidîdir. İşte böyle mutlak bir surette söylediği halde, İmam-ı Rabbânînin (K.S.) büyüklüğü ve teşahhusu, o haber-i gaybîyi kat'iyyen kendine almış. Hazret-i Mevlânâ Celâleddin-i Rumî de (K.S.) Nakşibendîden mübhem bir surette bahsetmiş; fakat Nakşîlerin büyüklüğü ve yüksekliği ve teşahhusları o haberi de bil'istihkak kendilerine almışlar.

İşte bu kerametkârâne ihbar-ı gaybî nev'inden Gavs-ı Azam (K.S.) dahi, Hizb-ül-Kur'andan — işârî bir surette — haber verdiği gibi; Hizb-ül-Kur'anın bir hâdimi olan bu bîçare Saidi (R.A.) iki yerde sarahaten haber veriyor. Mübhem ve mutlak bırakmadığının sırrı budur ki; Bu bîçâre Said, makam sahibi olmamış iken ve büyük değil iken ve mutlak tâbiri teşhis edecek bir teşahhus yokken, lütf-u İlâhî ile, büyük bir makamın hizmetinde bulunmasıdır. Âdeta bir nefer iken, müşîriyet makamı hizmetinde bulunmasıdır. İşte küçüklüğü ve ehemmiyetsizliği içindir ki, Hazret-i Gavs, öteki evliyaya muhalif olarak yalnız işaretle kalmayıp — sarahat derecesinde — parmağını onun başına basıyor.

Sergüzeşt-i hayatımda geçen ve çoğunu gizlediğim çok hârika vâkıalar vardı. Kendimi hiç bir vecihle keramete lâyık görmediğim için onları bâzan tesadüfe, bâzan da başka esbaba isnad ediyordum. Şimdi kanaatım geliyor ki, o hârikalar, Gavs-ı A'zamın bir silsile-i kerametini teşkil ederler. Demek onun duasiyle, himmetiyle, ona kerameten ve bize ikram nev'inden, bir nev'i inâyet-i İlâhiyyeye mazhar olmuşuz.

Ezcümle, ben menfî olarak İstanbul'a getirildiğim vakit bir zaman Meşihat-i İslâmiye dairesinde bulunan Dâr-ül-Hikmet-ül-İslâmiyedeki hizmet-i Kur'aniyeye çalıştığım için, o alâkadarlık cihetinde: Meşihat dairesi ne haldedir? Diye sordum. Eyvah! Öyle bir cevab aldım ki; ruhum, kalbim ve fikrim titrediler ve ağladılar. Sorduğum adam dedi ki: «Yüzer sene envar-ı Şeriatın mazharı olmuş olan o dai-

www.islamidavet.com

re şimdi, büyük kızların lisesi ve mel'abegâhıdır.» İşte o vakit öyle bir hâlet-i ruhiyeye giriftar oldum ki, dünya başıma yıkılmış gibi oldu. Kuvvetim yok, kerametim yok, kemal-i me'yusiyetle ah vah diyerek dergâh-ı İlâhiyyeye müteveccih oldum. Ve bizim gibi kalbleri yanan çok zatların hararetli ahları, benim âhıma iltihak ettiler. Hâtırıma gelmiyor ki, acaba Şeyh-i Geylânî'nin duasını ve himmetini, duamıza yardım için istedim mi, istemedim mi? Bilmiyorum. Fakat her halde o eskidenberi nurlar yeri olmuş bir yeri zulmetten kurtarmak için, bizim gibilerin ahlarını ateşlendiren onun duasıdır ve himmetidir. İşte o gece meşihat kısmen yandı; herkes vâesefâ dedi. Ben ve benim gibi yananlar, Elhamdülillâh dedik. Zannederim ki, bu fakir millete ikiyüz milyon zarar veren adliye dairesideki yangında böyle bir mâna var. İnşâallah bu da bir îkaz ve intibahı verecektir. *Ateş bâzan sudan ziyâde temizlik yapar.*

Hakikatlı Bir Lâtife : Sultan Süleyman Kanunî, kesretli kırk çeşme sularını İstanbul'a getirdiği vakit, Şeyh-ül-islâm Zenbilli Ali Efendi ona demiş: «Hilâf-ı şeriat kanunları Avrupa'dan getirdiğin cihetle, İstanbul'a öyle bir bok sıçdın ki; o getirdiğin suların cümlesi üzerinden akıp geçse yüz senede temizliyemez.»

www.islamidavet.com

S u a l : Gavs-ı A'zam gibi büyük veliler, bâzı evkatta, mâzi ve müstakbeli hazır gibi müşahede ederler. Neden mâziye ait cihette sarahat suretinde haber veriyorlar da, istikbalden hafî remizlerle, gizli işaretlerle bahsediyorlar?

E l c e v a b : لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ âyetiyle,

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖ اَحَدًا اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُوْلٍ ...

âyeti ifade ettikleri kudsî yasağa karşı ubudiyetkârane bir hüsn-ü edeb takınmak için, tasrihden işaret mesleğine girmişler. Tâ ki işaretler ile, remz ile anlaşılsın ki, ihtiyarsız niyetsiz bir surette tâlim-i İlâhî olmuştur. *Çünki istikbâlî olan gaybiyat, niyet ve ihtiyar ile verilmediği gibi; niyet ile de müdahale etmek, o yasağa karşı adem-i itâati işmam ediyor.*

* * *

HAZRET-İ GAVS'IN KERAMET-İ GAYBİYESİNİ TE'YİD EDEN BİR ÂYETİN İŞÂRÂTINDAKİ BİR NÜKTE-İ İ'CAZİYEDİR

Kur'andan tereşşuh eden o Sözler ve risaleler, Kur'an-ı Hakîmin bir nevi' müstakim tefsiri ve hakaik-ı îmaniyenin istikametli ve kuvvetli delilleri olduğundan; o risaleler ve sözlere gelen şeref ve takdir ve tahsin, Kur'ana ve hakaik-ı îmana aittir. Mâdem öyledir bilâ-perva derim ki: وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ sırrıyla, Kur'an-da elbette bu istikametli tefsirinin istikametine işaret var. Evet var. Kur'an o tefsirine hususî bakıyor. Çünki: Âyât-ı mühimmeden Sûre-i Hûd'daki (Hâşiye) فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ âyeti bulunan sahifenin karşısında فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ âyeti, fâ-yı atf hariç olarak

www.islamidavet.com

اِسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ makam-ı ebcedîsi bin üçyüzikidir. Demek اِسْتَقِمْ deki emr-i has içinde bulunan hitab-ı âmmın hadsiz müstakim efradları içinde, o bin üçyüz iki tarihinde bir ferdin bir cihette istikamet emrinin imtisali bir hususiyet kazanacak. *Demek ondördüncü asırda Kur'andan iktibas edip, istikametsiz sakim yollar içinde sırat-ı müstakîmi gösterecek âsârı neşreden bir adamı, o hadsiz efrad içinde dahil ediyor.*

(Hâşiye) :- Hattâ Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) ferman etmiş ki: شَيَّبَتْنِي سُورَةُ هُودٍ yâni, sûre-i Hûd'daki فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ âyeti beni ihtiyarlattırdı. Çünki, ehemmiyeti azimdir. İstikamet-i Tâmmeyi emrediyor.

Hem o istikametin bir hususiyeti var ki, tarihiyle işaret ediyor. Halbuki, o asırda şahsen istikamette mümtaz bir hususiyet kesbetmek çok uzaktır. Demek, şahsî istikamet değil. Öyle ise, o adamın teşebbüsiyle neşredilen esrar-ı Kur'aniye, o asırda istikametde imtiyaz kesbedecek. O adam şahsen gayr-ı müstakim olduğu halde, müstakimler içine idhali, o imtiyaza remzeder. Mâdem hakikat budur, ben kat'î bir surette îtiraf ediyorum ki, hayatım istikametsiz gitmiş, kalbim sakametten kurtulmamış, o kudsî emrin imtisalinden belki yüz derece uzağım. Fakat وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ sırriyle o ni'mete bir şükür olarak derim ki: O bin üçyüz iki tarihi ise, — arabî tarih îtibariyle olsa — Kur'an okumağa başladığım aynı tarihe tevafuk eder. Ve — rumî tarihi hesabiyle — ilme başladığım tarihe tevafuk eder. Öyle ise, o îma edilen ferd olabiliriz. Halbuki şahsen bütün hayatı sakim ve istikametsiz olan bir ferde istikametle îma edilse ve gayr-ı müstakim iken müstakimler içine idhal edilse, elbette o ferdin mazhar olacağı âsârın istikametine îmadır. Ve o âsârın istikameti, o tarihte başlayıp dalâlet yolları ve zulümat tarikleri içinde sırat-ı müstakîmi gösterecek, اِسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ emrini imtisal edecek demektir. Evet, lillâhilhamd Risale-i Nur eczaları Kur'anın bu mu'cizane îma-i gaybîsini bilfiil göstermiş, meydandadır.

www.islamidavet.com

Şu âyetin gizli îmasına إِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ âyeti te'yid ediyor. Çünki إِنَّ deki şeddeli nun bir sayılsa, tam evvelki âyete tevâfuk ile, Hizb-ül-Kur'anın faaliyetine vâsıta olan bir hâdiminin Kur'an okumağa başladığı bin üçyüz iki tarihine, iki fark ile tevafuk etmekle beraber, şeddeli nun iki nun sayılsa, bin üçyüz elli eder ki, bu tarihte Kur'andan muktebes olan Risale-i Nur etrafında toplanan, bütün kuvvetleriyle Kur'anın hizmetlerine çalışan, Hizb-ül-Kur'anın faaliyeti ve dalâlet ve zındıkaya mânen galebe ettikleri bir zamana tevafuku ise, istikbalde tam galebelerine bir îma-i gaybîdir.

* * *

S u a l : Sen bu zamanın hâdisâtına, fitne-i âhirzaman diyorsun. Halbuki Hadîsde vârid olmuş ki. «*Âhirzamanda Allah Allah (C.C.) denilmiyecek; sonra kıyamet kopacak.*»

E l c e v a b : Evvelâ: Fitne-i âhirzamanın müddeti uzundur; biz bir faslındayız.

Sâniyen : Yerde Allah Allah (C.C.) denilmiyecekten murad; Allah'a îman kalkacak demek değildir, (Hâşiye: 1) belki Allahın nâmını değiştirecekler demektir. Nasılki yerde Allah Allah (C.C.) denilmezse kıyamet-i kübrâ kopacak. Bir memlekette de Allah Allah (C.C.) denilmezse bir nevi' kıyamet kopmasına işarettir (Hâşiye: 2).

تَوَسَّلْ بِنَا فِي كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ ❀ اَغِيثُكَ فِي الْاَشْيَاءِ دَهْرًا بِهِمَّتِي

İlm-i Cifirle mânası: «*Yâ Said!. Âhirzamanın fitnelerine yetişip düştüğün zaman, benim dua ve himmetimi kendine vesile ve şefaatçi yap. İnşâallah, senin herşey'inde ve her işinde uzun bir zamanda, yâni tufûliyet zamanından, tâ ihtiyarlığın vaktinde işkenceli esaretine kadar.. yâni, bin ikiyüz doksandörtten, tâ, bin üçyüz kırkbeş, belki altmışdörde, daha ziyade bir zamana kadar Allah'ın izniyle ve kuvvetiyle senin imdadına yetişeceğim.*»

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَاْنَا

S a i d N u r s î

* * *

(Hâşiye : 1) Çünki hadîsde vardır ki,

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ اُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ اِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ

Bu hadîs diğer hadîsi takyid ediyor.

(Hâşiye : 2) Yedi sene evvel yazılan bu işâret-i gaybiye aynen vukua geldi. Herkes gördü. Evet bu geçen zelzele, kıyametin zelzele-i kübrasından haber verir gibi sarstı; fakat akılları başlarına gelmedi.

www.islamdavet.com

Risale-i Nur'dan parlak fikralar ve bir kısım güzel mektuplar

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Lâtif, mânidar ve beşaretli iki hâdiseyi beyan ediyorum.

Birincisi: Me'yusâne bir hâtıradan müjdeli bir ihtar.

Bu günlerde hâtırıma geldi ki: *Hayat-ı içtimaiyeye giren, hangi şey'e temas etse, ekseriyetle günahlara mâruz kalıyor. Her cihetle günahlar serbestçe insanı sarıyorlar. Bu kadar günahlara karşı insanların hususî ibâdâtı ve takvâsı nasıl mukabele edebilir? diye me'yusâne düşündüm. Hayat-ı içtimaiyedeki Risalet-ün-Nur Talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. Risale-i Nur şâkirdleri hakkında, necatlarına ve ehl-i saadet olduklarına dair kuvvetli işârât-ı Kur'aniyeyi ve beşaret-i Aleviye ve Gavsiyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: Herbiri, bin yerden gelen günahlara karşı bir dil ile nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur? diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürüme mukabil ihtar edildi ki: Risalet-ün-Nurun hakikî ve sâdık şâkirdleri mabeynindeki düstur-u esasî olan iştirâk-i a'mâl-i uhreviye kanuniyle ve samimî ve sâdık tesanüd sırriyle herbir hâlis ve hakikî şâkird, bir dil ile değil, belki kardeşleri adedince dilleriyle ibadet edip istiğfar eder. Bin taraftan hücum eden günahlara karşı bin dil ile mukabele eder. İhlâs ve sadâkat ve Sünnet-i Seniyyeye mütâbaat ve hizmet derecesine göre o küllî ubudiyete sahib olur.*

Bu büyük kazancı elden kaçırmamak gerektir. Bâzı melâikenin kırk bin dil ile zikrettikleri gibi, hâlis ve hakikî müttakî bir şâkird dahi kırk bin kardeşinin dilleriyle ibadet eder, necâta müstehak olur, inşâallah.

İkincisi: Eski zamanda ondört yaşımda iken icazet almanın alâmeti olan üstad tarafından bir cübbe bana giydirmek vaziyetine mânileri bulundu. Yaşımın küçüklüğüyle, memleketimizde büyük hocalara mahsus kisve giymek yakışmadığını; sâniyen, o zaman büyük

www.islamdavet.com

âlimler bana karşı üstadlık vaziyetini değil, ya rakib veyahut teslimiyet derecesine girdikleri için, bana bir cübbe giydirmek ve üstadlık vaziyetini alacak kendilerine güvenenler bulunmadı ve evliya-yı azîmeden dört-beş zâtın da vefat etmeleri cihetiyle ellialtı senedir icazetin zâhir alâmeti olan cübbeyi giymek, bir üstadın elini öpmek, üstadlığını kabûl etmek hakkımı, bu günlerde yüz senelik bir mesafede Hazret-i Mevlânâ Zülcenâhayn Hâlid Ziyaeddin kendi cübbesini pek garib bir tarzda bana giydirmek için gönderdiğini, bâzı emarelerle bana kanaat geldi. Ben de o mübarek yüz yaşında (Hâşiye) cübbeyi giyiyorum, Cenâb-ı Hakka şükrediyorum.

Said Nursî

* * *

EMİN VE FEYZİ'NİN ISPARTA'DAKİ KARDEŞLERİNE ÜSTADLARININ HASTALIĞI HAKKINDA BİR MEKTUBLARIDIR.

... ...

www.islamidavet.com

Ramazan-ı Şerifte beş gün savm-ı visal içinde gıda olarak ekmeksiz muhallebi, üç ve beş-altı kaşık soğuk yoğurt; üçüncü gece, yarım kaşık muhallebi ve dördüncü gece iftarda sulu şehriyeden beş kaşık ve beş kaşık da yine o şehriyeden sahurda ve yoğurt keza üç-dört kaşık, beşinci gece, tanesiz gibi gayet hafif şehriye beş-altı kaşık, sahurda ise yine beş-altı kaşık. İşte beş günde pirinç çorbası su sayılmamak şartiyle şehriyeden beş dirhem, yoğurt süzülse on dirhem, muhallebi susuz altı-yedi dirhem, mecmuu otuz dirhem gıda ile beş gün savm-ı visal, yalnız terâvîh noksan olarak sair vazifelerin yapılması, Risalet-ün-Nur şâkirdlerine ihata edilen inâyâtın hârikalarından bir kerametini gördük.

Hem üstadımızdan hiç görmediğimiz ikimiz, (yâni Feyzi, Emin) Barla - Isparta Süleymanları gibi inceden inceye hastalık hiddetlerini tahrik etmemek için ihtiyat edemediğimizden, şiddetli hiddetini gördük. Bu hastalığında yine eser-i rahmettir ki, hiç hayal ve hâtıra gelmiyen aşr-ı âhirin gayet mühim gecelerinde üstadımızın tam îfa edemediği vazife yerinde bu havalide herbir şâkird kendi hususî çalışmasından başka, bir saati üstad hesabına Risalet-ün-Nurun şâkirdlerinin mücahede-i mâneviyelerine iştirâk ve onları hedef edip onların defter-i

(Hâşiye) : Risale-i Nur şâkirdlerinden ve âhiret hemşiremizden Âsiye namında bir hanım eliyle o mübarek emaneti aldım.

a'mâline geçmeğe aynı üstad gibi çalışmağa başladılar. Hattâ Üstadımız diyordu: «Ehemmiyetsizliğimle beraber Isparta ve havalisindeki kardeşlerimizin a'mâl-i uhreviyesine bir medar-ı müheyyiç hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu.» Demek üstad yerinde onun bir kaç saat çalışmasına bedel pek çok saatler aynı vazifeyi görmeğe başladılar. Cenâb-ı Hak, rahmetiyle, bu hastalık vesilesiyle, bir şahs-ı mânevî ve kuvvetli bir medar olacak bu tedbiri ihsan eyledi, cüz'iyyetten külliyyete çıkardı.

Hem bu hastalık letâifindendir ki, üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşamıyordu, hiç beklenilmeden birden iftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu, üstadımız dedi ki: «*Ben hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim, hekim Cenâb-ı Hakdır.*» Birden canlandı, sesi çıkmağa başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı, doktor ise bir hasta hükmüne geçti. Doktora ehemmiyetli bir mektubu okudu, doktorun derdine deva olacak bir ilâç oldu. Sonra top atıldı. Doktora dedi: «Burada iftar et!» Doktor dedi: «Bu gün kusur etmişim, oruc tutamadım,» demesiyle çok hayret ettiğimiz üstadımızın vaziyeti, orucu bozmuş bir doktorun tıb noktasında hâkimane vaziyetini kabûl etmedi ki, o vaziyet ona verildi.

www.islamidavet.com

Evet Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsinden gelen şifa duası, öyle yüz bin doktora mukabil gelir, diye biz de tasdik ettik. Hem bu hastalığın, Leyle-i Kadir'de Risalet-ün-Nur talebeleri, — hususan mâsumlar — ettikleri şifa duaları öyle bir derecede hârika bir surette te'sirini gösterdi ki, üstadımıza sıhhat halinden daha ileri bir surette bir vaziyet verildi. Leyle-i Kadr'e lâyık bir tarzda çalışmağa başladı. Risale-i Nur şâkirdlerinden gelen bu dua-i şifa, hârika bir mu'cize gibi bir keramet olduğunu biz gözümüzle gördük.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

Bizden bir ay uzakta bulunan Risalet-ün-Nur şâkirdleri, üstadımızın hastalığının aynı zamanında hastalığının vaziyetini rü'yada aynen gördükleri gibi, Sabri ve Hâfız Alinin taifeleri de aynı vakitte burada, yâni Kastamonuda olduğu gibi hasta olan üstadımızın hesabına daha mühim bir tarzda çalışmışlar. Şöyle ki:

Sabrinin Mektubunun Bir Parçasıdır.

Üstadım efendim!

Rahatsızlığınız ânında oradaki menba'-ı Nurun mücahedeleri, bir saat mesai-i mâneviyelerini hâdim-i Kur'an hesabına yaptıkları gibi, bu havalide de bu seneye mahsus îfa edilen mesai-i dîniye, tahdîs-i ni'met zımnında zikre vesile olduğu fakire bu sene Leyle-i Kadir'den bir gün evvel ihtar edildi ki: «Bu sene Leyle-i Kadri iki gece yap.» Bendeleri de cemaate şöyle söyledim ki: «Üstadım (Sellemehullah ve âfâhu) bâzı bu gibi mübarek geceleri bâzı maksadlara binaen o leyle-i mübarekeyi ihya için bir gece evvel, hattâ mâhud geceden bir gece sonra daha ihyaya sa'yederlerdi. Biz de o isre ittibaan onun hesabına Leyle-i Kadr'i iki gece yapacağız diye niyet ve karar ettik. Birinci gecede Evrad-ı Bahaiyye ve Tesbihat ve Sekîne ve Delâil-i Hayrat ve Cevşen-ül-Kebir gibi ders ve virdlerimize çalıştık. İkinci gece keza; hem nasihat... Demek ittiba cihetiyle üstadımızın hesabına yüz cemaatle تَقَبَّلَ اللّٰهُ çalıştırılmışız. Sonra Isparta, Atabey, İslâmköy, Kuleönü vesaire gibi mahallerde de sair vezaifden mâadâ her gün Kur'an'ın cüzlerini taksim suretiyle hatm-i Kur'an, üstad hesabına bütün Ramazanda ve Âyet-ül-Kürsî hatimleri kezâ... Şu halde, bu seneye mahsus yapılan ibâdât-ı mâruzaların bir hikmeti varmış ki bilmediğimiz halde Kastamonulu kardeşlerimiz gibi üstad hesabına çalıştırılmışız. Fîmâba'd, Rabbim uzun ömürler ihsan etsin, muammer, ebedî şifa ve deva ve inayetler ihsan buyursun, âmin!

Talebeniz
Sabri

* * *

www.islamidavet.com

NAMAZ TESBİHATININ FAZİLETİNE AİT ISPARTA'YA GÖNDERİLEN BİR MEKTUPTUR.

Bu günlerde ince bir mes'ele kalbime geldi. Vaktinde kaleme alamadım, vakit geçtikten sonra o ehemmiyetli hakikata bir işaret ederiz.

Kardeşlerimizden birisinin namaz tesbihatında tekâsülüne binaen dedim: Namazdan sonraki tesbihatlar, tarîkat-ı Muhammediyedir (A.S.M.) ve velâyet-i Ahmediyenin (A.S.M.) bir evradıdır. O nokta-i nazarda ehemmiyeti büyüktür.» Sonra bu kelimenin hakikatı böyle inkişaf etti:

Nasılki risalete inkılâb eden velâyet-i Ahmediye (A.S.M.) bütün velâyetlerin fevkındedir, öyle de o velâyetin tarîkatı ve o velâyet-i kübrânın evrad-ı mahsusası olan farz namazların akabindeki tesbihat, o derece sair tarîkatların ve evradların fevkındedir. Ve bu sır dahi şöyle inkişaf etti:

www.islamidavet.com

Nasıl, zikir dairesinde bir meclisde veyahut hatme-i Nakşiyede bir mescidde birbiriyle alâkadar hey'et-i mecmuada nuranî bir vaziyet hissediliyor, öyle de: Kalbi hüşyar bir zat, namazdan sonra سُبْحَانَ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ deyip tesbihi çekerken, o daire-i zikrin reisi olan zât-ı Ahmediyenin (A.S.M.) müvacehesinde tesbih elinde yüz milyon adam tesbih çektiklerini mânen hisseder, o azamet ve ulviyetle سُبْحَانَ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ der. Sonra, o sır-zâkirin emr-i mânevîsiyle ona ittibâan اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ dediği vakit, o halka-i zikrin ve o geniş dairesi bulunan hatme-i Ahmediyenin (A.S.M.) dairesinde yüz milyon müridlerin اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ larından tezahür eden azametli bir «hamd»i düşünüp içinde اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ile işti-

râk eder. Ve hâkeza, اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ve duadan sonra

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ... لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ otuzüç def'a o tarikat-ı Ahmediyyenin (A.S.M.) halka-i zikrinde ve hatme-i kübrâsında o sâbık mâna ile o ihvân-ı tarîkatı nazara alıp o halkanın ser-zâkiri olan zât-ı Ahmediyeye (A.S.M.) müteveccih olup

اَلْفُ اَلْفِ صَلٰوةٍ وَاَلْفُ اَلْفِ سَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

der, diye anladım ve hissettim ve hayalen gördüm. Demek, tesbihat-ı salâtiyenin çok ehemmiyeti var.

Said Nursî

* * *

Hâfız Ali'nin bu def'aki mektubunda çok mübarek ve yüksek duası bizi en derin ruhumuzdan mesrur edip şükre sevketti ve her musibetzedeye ve hüzün ve kederlere düşenlere mâna-yı işârîsiyle meded-res ve halâskâr ve şifadar ve medar-ı sürur olan

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۞ وَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا her musibetzedeye

baktığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyle bize de baktığını yazıyor. Evet, Hâfız Ali (R.H.) o noktayı tam görmüş. Ben de tasdikan derim ki: Eğer o hastalık yirmi derece tezâuf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nisbeten yine ucuz düşerdi ve rahmet olurdu. Fakat Hâfız Ali'nin (R.H.) üstadı hakkında benim haddimden çok fazla isnad ettiği meziyet ve mâsumiyeti, onun mâsum lisaniyle hakkımda medih olarak değil, belki bir nevi' dua olarak tasavvur ediyoruz.

Hem Hâfız Ali'nin, Sava gibi yerler, karyeler ve Isparta, bir medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve Risale-i Nurun sâdık şâkirdleri hârikulâde olarak günden güne yükselmeleri, tenevvür etmeleri, bizleri, belki Anadolu'yu, belki âlem-i İslâmı mesrur ve müferrah eden bir hakikatlı haber telâkki ediyoruz.

Âhir fıkrasında *Muhbir-i Sâdık*'ın haber verdiği mânevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemini hemen hemen gelmiş

www.islamidavet.com

diye fıkrasına, bütün ruh u canımızla rahmet-i İlâhiyyeden niyaz ve temenni ediyoruz. *Fakat biz Risalet-ün-Nur şâkirdleri ise; vazifemiz hizmettir, vazife-i İlâhiyyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber.. kemmiyete değil, keyfiyete bakmak; hem çoktanberi sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeğe sevkeden dehşetli esbab altında Risalet-ün-Nurun şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkaların ve dalâletlerin savletlerinin kırılması ve yüzbinler bîçârelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze mukabil binler hakikî mü'min talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdık'ın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat isbat etmiş ve ediyor ve inşâallah daha edecek. Hem öyle kökleşmiş ki, inşâallah hiçbir kuvvet, Anadolunun sinesinden onu çıkaramaz.* Tâ âhir zamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahibleri, yâni Mehdi ve şâkirdleri, Cenâb-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlendirir ve o tohumlar sünbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allaha şükrederiz.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

www.islamidavet.com

Bu günlerde Rumuzat-ı Semâniye'ye ait iki risaleyi, ehemmiyetli talebelere bir yere gönderdim. Yol kapandı, gitmedi. O iki risaleyi tekrar dikkatle mütalâa ettim. Fikren dedim ki: «Bu zevkli ve güzel ve meraklı şirin bir maksada giden bu tevafuklu yolda ne için sevkedilmeden perde indi, başka yolda sevkedildik, çalıştırıldık?» Birden ihtar edildi ki: O gaybî esrarı açacak olan meslekten yüz derece daha ehemmiyetli ve kıymetli ve umumî ihtiyaca medar ve herkes bu zamanda ona şiddetle muhtaç ve İslâmiyetin temel taşları olan hakaik-ı îmaniye hazinesine hizmet etmeğe ve istifadeye zarar gelecekti. Çünki, o esrar-ı gaybiye, zevkli ve meraklı olduğu için, nazarı kendine çekecekti. En büyük ve en yüksek maksad olan hakaik-ı îmaniyeyi ikinci derecede bırakacaktı. Onun için idi ki, sûre-i إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ remzinde esrar-ı gaybî gösterildi, birden kapandı, perde indi. Hem bu sır için idi ki, o yolda istihdam edilmedik; yalnız o meslek-i tevafukıyenin tereşşuhatından Risale-i Nurun hakkaniyetine bir imza ve cezâletine bir zînet ve hurûf-u Kur'aniyenin intizamından ve vaziyetinden tezahür eden bir nevi' i'caz çıktı, daha o yolda çalıştırılmadık.

Said Nursî

* * *

RÜ'YA HAKKINDA ISPARTA'YA GÖNDERİLEN BİR FIKRADIR.

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Hediyeniz, Kastamonuya geleceği ânında rü'yada gördüm ki: Bizlere bir ferman-ı şâhâne, mânevî bir cânibden geliyor, kemal-i hürmetle ellerinde tutup bize getiriyorlar. Biz baktık ki, o ferman-ı âli, Kur'an-ı Azîmüşşan olarak çıktı. O halde bu mâna kalbe geldi: Kur'an yüzünden Risalet-ün-Nurun şahs-ı mânevisi ve biz şâkirdleri, bir terfi' ve terakki fermanını âlem-i gaybdan alacağız. Şimdi tâbiri ise, o fermanı temsil eden mâsumların kalemiyle mânevî tefsir-i Kur'âniyi aldığımızdır.

Bu rü'yânın şimdiki tâbiri çıkmadan bir iki saat evvel, Feyzi ile Emin'in gösterdikleri tâbir dahi hakdır, ehemmiyetlidir. Hem bu medar-ı sürur ve ferah olan hediye-i Nuriyeyi bir hiss-i kablelvuku' ile benim ruhum tam hissetmiş, akla haber vermemiş idi ki, o gelmeden iki gün evvel Feyzi ve Emin'in fıkrasında beyan edilen rü'yayı gördüğüm gecenin gününde sabahtan akşama kadar ve ikinci gününde kısmen hiç görmediğim bir tarzda bir sevinç, bir sürur hissedip mütemadiyen bir bahane ile ferahımı izhar edip otuz-kırk def'a tebessüm ile güldüm. Hem ben, hem Feyzi taaccüb ve hayret ettik. Otuz günde bir def'a gülmiyen, bir günde otuz def'a gülmek, bizleri hayrette bıraktı. Şimdi anlaşıldı ki; o sürur, o sevinç mezkûr mânevî fermanı temsil eden mâsumların ve ümmîlerin kalemlerinin yazıları, nesl-i âtînin sahâif-i hayatlarına, âlem-i İslâmın sahife-i mukadderatına ve ehl-i îmânın istikbalinin defterlerine neşr-i envar edeceklerinin ve o mâsumların hâlis ve sâfi amelleri ve hizmetleriyle sahife-i a'mâlimizde hasenatlarını yazıp kaydetmesinin ve Risale-i Nur şâkirdlerinin istikbalinin mukadderatını mes'udâne idamesinin haberini veren o hediyeden, ve daha gelmeden geliyordu. Ben o azîm yekûndan hisseme düşen binden bir cüz'ünü ruhen hissetmiş idim ki, beni mesrurane heyecana getirmişti.

Evet, böyle yüzer mâsumların makbûl amelleri ve reddedilmez duaları, sair kardeşlerimin defterlerine geçmesi misillû, benim gibi günahkârın sahife-i a'mâline dahi girmesi, binler sürur ve sevinç verebilir. Böyle karanlık bir zamanda, bu ağır şerait altında böyle mâsumane ve kahramanane çalışmak için, biz hem o mâsumları, hem o ümmîleri, hem onların muallimlerini, hem peder ve validelerini, hem köylülerini, hem Anadoluyu, hem memleketlerini tebrik ederiz. O mübarek mâsumların ve ümmîlerin herbirisine birer hususî teşekkür ve tebriknâme yazmak elimden gelseydi yazacaktım.

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

EMİN VE FEYZİ'NİN ISPARTALI KARDEŞLERİNE GÖNDERİLMİŞ BİR FIKRASIDIR.

Isparta'da bulunan kardeşlerimize;

Lâtif bir rü'yanın Kadere ait bir mes'eleyi şühud derecesinde bize kanaat verdiği gibi, o lâtif rü'yanın ikinci parçası bizlere mânevî bir müjde ve beşaret verdiği cihetle, siz kardeşlerimize beyan ediyoruz. Şöyle ki:

Üstadımız rü'yada görüyor ki: Ben (yâni Feyzi) ile beraber gezmeye çıkıyoruz. Giderken birden üstadımıza söylüyorum ki: «Burada ben, ayının tesbihini toplayacağım.» Üstadımız da bakıyor ki, beyaz ipler gibi dolaşmış birşey görüyor. Bu acib güldürecek sözümden ve ayıya tesbih isnad etmek vaziyetimden çok şiddetli gülerek uyanmış. Uyandıktan sonra da gülmüş. Akşama kadar hiç görülmemiş bir tarzda yirmi-otuz def'a o hâdisât-ı nevmiyeyi gülerek benimle mülâtefe etti. Münasebeti olmayan bâzı şeylerle tâbire çalıştıksa da münasebet tutmadı. Sonra aynı ikinci günün aynı saatinde, bana benziyen bir dost (ki rü'yada Üstadıma benim suretimde görünmüş) Üstadımızın yanına geldi, dedi ki: «Ayının yağını toplayanlardan alıp, müezzin ve tesbih yapan bir adam tavsiyesiyle mühim bir adama her sabah hastalık için yutmasını nasıl görüyorsunuz?» Üstadımız da rü'yada güldüğü gibi aynı öyle gülmüş, birden rü'ya hâtırına gelip bu acib ve aynı aynına tâbiri kemal-i taaccüb ve hayretle karşılayıp ona demiş. «Sakın istimâl etmesin!»

www.islamidavet.com

«Yirmisekizinci Mektub»un Birinci Risalesinin Altıncı Nüktesinde, rü'ya-yı sâdıka, Kader-i İlâhî herşey'i ihâta ettiğine bir hüccet-i kàtıa hükmünde üstadımızın binler tecrübe ile gördüğü gibi, aynen bu vâkıa dahi bizlere şühud derecesinde kat'î isbat etti ki: «Hâdisât, vücuda gelmezden evvel mukadderdir ,malûmdur, muayyendir, Kader-i İlâhînin mîzanlariyle geliyor» diye bu rükn-ü îmânîye bize gayet kat'î bir nümune oldu.

Hem rü'yanın ikinci tabakasında Üstadımız diyor ki: «Ona ve Risale-i Nurun hey'etine bir ferman geliyor.» Birden geldi. O kudsî ferman, Kur'an çıktı. Bunun tâbiri aynı günün aynı tecrübe saatinde Hizb-ül-Ekber-i Kur'ânî, ümid edilmediği o vakitte Asiye Hanımın hanesinde tezyin için gönderilen Hizb-ül-Ekber yüz senelik güzel bir kab içerisinde, o kabın üzerinde sırma ile padişahın mühim fermanlardaki turra-i şâhâne işlenmiş gördük. Üstadımız dedi ki: «Ferman geldi diye

Kur'an çıktı, şimdi de Kur'an'ın Hizb-ül-Ekberi geldi.» Üstünde ferman turrası bulunduğundan, Risale-in-Nurun hey'etine beşaretli ve medar-ı feyz ve terakki ve bir ferman-ı Rabbânî hükmüne geçeceğini Rahmet-i İlâhiyyeden bekleriz. Hem bu tâbirden az sonra sizlerin kıymetdar hediyelerinizi aldık ki, rü'yanın tam tâbiri çıktı. Orada bulunan umum kardeşlerimize selâm, arz-ı hürmet eder, dualarınızı isteriz.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

ISPARTA'YA GÖNDERİLEN BİR MEKTUP

Aziz Sıddık Kardeşlerim,

Namaz tesbihatının sırrına göre, nasılki namazdan sonra tesbih ve zikir ve tehlil ile hatme-i muazzama-i Muhammediye (A.S.M.) ve zikir ve tesbih eden ve ruy-i zemin kadar geniş bir halka-i tahmîdat-ı Ahmediye (A.S.M.) dairesine tasavvuran ve niyeten girmek, medar-ı füyuzat olduğu gibi, biz dahi Risalet-ün-Nurun geniş dairesine ve halka-i envârında ders alan ve çalışan binler mâsum lisanların ve mübarek ihtiyarların dualarına ve a'mâl-i sâlihalarına hissedar olmak ve âmin demek hükmünde olan tayy-i mekân ederek gıyaben omuz omuza, diz dize bulunmak hayaliyle ve niyetiyle ve tasavvuriyle kendimizi fevkalhad bahtiyar biliyoruz. Hususan âhir ömrümde böyle kıymetdar mâsum mânevî evlâdları ve yüzer Abdurrahmanları bulmak benim için dünyada bir Cennet hayatı hükmüne geçiyor.

Geçen Ramazan-ı Şerifte hastalık münasebetiyle herbir kardeşim benim hesabıma bir saat çalışmasının büyük bir neticesini aynelhak ve hakkalyakîn gördüğümden, böyle duaları reddedilmez mâsumların ve mübarek ihtiyarların ve üstadlarının benim hesabıma olan duaları ve çalışmaları benim Risale-i Nura hizmetimin uhrevî bir netice-i bâkıyesini dünyada gösterdi.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

RİSALE-İ NURUN KÜÇÜK VE MÂSUM ŞAKİRDLERİ

Risale-i Nurun küçük ve mâsum şâkirdlerinden elli-altmış talebenin yazdıkları nüshaları bize de gönderilmiş, biz de o parçaları üç cilt içinde cem'ettik, hem o mâsum şâkirdlerin bâzılarını isimleriyle kaydettik. Meselâ: Ömer onbeş yaşında, Bekir dokuz yaşında, Hüseyin onbir yaşında, Hâfız Nebi oniki yaşında, Mustafa ondört yaşında, Mustafa onüç yaşında, Ahmed Zeki onüç yaşında, Ali oniki yaşında, Hâfız Ahmed oniki yaşında.. bu yaşta daha çok çocuklar var, uzun olmasın diye yazılmadı.

İşte bu mâsum çocukların Risalet-ün-Nurdan aldıkları derslerinin ve yazdıklarının bir kısmını bize göndermişler, biz de onların isimlerini bir cetvelde dercettik. Bunların bu zamanda bu ciddî çalışmaları gösteriyor ki: *Risalet-ün-Nurda öyle mânevî bir zevk ve câzibedar bir nur var ki; mekteblerdeki çocukları okumağa şevkle sevketmek için icad ettikleri her nevi eğlence ve teşviklere galebe edecek bir lezzet, bir sürur, bir şevk Risalet-ün-Nur veriyor ki, çocuklar böyle hareket ediyorlar.* Hem bu hal gösteriyor ki: *Risalet-ün-Nur kökleşiyor; inşâallah daha hiçbir şey onu koparamıyacak, ensâl-i âtiyede devam edecek.*

www.islamidavet.com

Aynen bu mâsum küçük şâkirdler gibi Risalet-ün-Nurun câzibedar dairesine giren ümmî ihtiyarların dahi kırk-elli yaşından sonra Risalet-ün-Nurun hâtırı için yazıya başlayıp yazdıkları kırk-elli parçayı iki-üç mecmua içinde dercettik. Bu ümmî ihtiyarların ve kısmen çoban ve efelerin bu zamanda bu acib şerait içinde herşey'e tercihan Risale-i Nura bu suretle çalışmaları gösteriyor ki: *Bu zamanda Risalet-ün-Nura ekmekten ziyade ihtiyaç var ki; harmancılar ,çiftçiler, çobanlar, yörük efeleri, hâcât-ı zaruriyeden ziyade Risale-in-Nura çalışmaları, Risalet-ün-Nur'un hakkaniyetini gösteriyorlar.*

Bu cildde az, sair altı cild-i âherde mâsumların ve ihtiyar ümmîlerin yazılarının tashihinde çok zahmet çektim, vakit müsaade etmiyordu. Hâtırıma geldi ve mânen denildi ki: Sıkılma, bunların yazıları çabuk okunmadığından, acelecileri yavaş yavaş okumağa mecbur ettiğinden, Risale-i Nurun gıda ve taam hükmündeki hakikatlarından hem akıl, hem kalb, hem ruh, hem nefis, hem his.. hisselerini alabilirler. Yoksa, yalnız akıl cüz'î bir hisse alır, ötekiler gıdasız kalabilirler. *Risale-i Nur, sair ilimler ve kitaplar gibi okunmamalı. Çünki ondaki îman-ı tahkikî ilimleri, başka ilimlere ve mârifetlere benzemez, akıldan başka çok letâif-i insaniyenin de kuvvet ve nurlarıdır.*

Elhâsıl: Mâsumların ve ümmî ve ihtiyarların noksan yazılarında iki faide var:

Birincisi: Teennî ve dikkatle okumağa mecbur etmektir.

İkincisi: O mâsumane ve hâlisane samimî ve tatlı dillerinden, derslerinden, Risale-i Nurun şirin ve derin mes'elelerini lezzetli bir hayretle dinlemek ve ders almaktır.

Said Nursî

* * *

ISPARTAYA GÖNDERİLEN BİR FIKRADIR

Risalet-ün-Nur, kendi sâdık ve sebatkâr şâkirdlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pek çok kıymettar neticeye mukabil, fiat olarak, o şâkirdlerden tam ve hâlis bir sadâkat ve dâimî sarsılmaz bir sebat ister. Evet, Risalet-ün-Nur onbeş senede medresede kazanılan kuvvetli îman-ı tahkikîyi onbeş haftada ve bâzılara onbeş günde kazandırdığını yirmi senede yirmi bin zat tecrübeleriyle şehadet ederler.

Hem «*iştirâk-i a'mâl-i uhreviye*» düsturiyle, herbir şâkirdinin herbir günde binler hâlis lisanlariyle edilen makbul duaları ve binler ehl-i salâhatin işledikleri a'mâl-i sâlihanın misil sevablarını kazandırıp herbir hakikî sabit ve sebatkâr şâkirdlerini amelce binler adam hükmüne getirdiğini, kerametkârane ve takdirkârane İmam-ı Ali'nin üç ihbarı ve keramet-i gaybiye-i Gavs-ı A'zamdaki tahsinkârane ve teşvikkârane beşareti ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın kuvvetli işaretle *o hâlis şâkirdler ehl-i saadet ve ehl-i Cennet olacaklarını müjdesi pek kat'î isbat ederler. Elbette böyle bir kazanç, öyle bir fiat ister. Mâdem hakikat budur; Risale-i Nur dairesinin yakınında bulunan ehl-i ilim ve ehl-i tarîkat ve sofî meşreb zatlar, onun cereyanına girmek ve ilim ve tarîkattan gelen sermayeleriyle ona kuvvet vermek ve genişlenmesine çalışmak ve şâkirdlerini teşvik etmek ve bir buz parçası olan enaniyetini tam bir havuzu kazanmak için o dairedeki âb-ı hayat havuzuna atıp eritmek gerektir ve elzemdir. Yoksa başka bir çığır açmakla hem o zarar eder, hem bu müstakim ve metin cadde-i Kur'aniyeye bilmiyerek zarar verir, belki zındıkaya bilmiyerek bir nevi yardım hesabına geçer.*

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

LÂTİF BİR TEVAFUKA İŞARET EDEN BİR FIKRADIR

Otuzaltı yapraktan ibaret ve İmam-ı Ali'nin fevkalâde takdirine mazhar olan Otuzikinci Söz'ün kendi kendine gelen beşbin yediyüz onbeş tevafuku, Risalet-ün-Nurun bu havalideki gayet mühim bir talebesi olan Ahmed Nazif'in nüshasında çıkmıştır. Demek o risalenin hatt-ı hakîkisine rastgelmiş ki, bu hârika kerameti göstermişler.

Hem iki Husrev'i Risale-i Nur dairesine ve Bekir Sıdkıya kerametini gösterip, îman getiren ve tılsım-ı kâinatın üçte birisini halleden, onbeş yapraktan ibaret olan Otuzuncu Söz'üne kahraman Nazif'in nüshasında tekellüfsüz üçbin sekizyüz otuzbeş tevafuku... Biz, gözümüzle bu keramet-i tevafukıye-i Nuriyeyi gördük (Hâşiye).

Halil, Hilmi, Salâhaddin, Emin, Feyzî
Said Nursî

* * *

HÂFIZ MUSTAFANIN BİR FIKRASIDIR

Aziz Üstadım!

O cereyanın hücumu ânında köyümüzde nahiye müdürü ve daha zâhiren mühim me'murlar bulunduğu halde, şifahen isimlerimizle ihbar edip taharri ettirmek istedikleri halde, Hazret-i Esedullah Ali Keremallahu Vechehu ve Gavs-ı A'zam gibi çok mânevî üstadlarımızın mânevî yardımlarıyle akim kalıp; hattâ o me'murları aleyhimize değil, lehimize mânevî darbeleriyle çevirdiler.

www.islamidavet.com

أَلْفُ أَلْفُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Mektubu mütalâa ettik. Acibdir ki, bizim kusurumuzdan ve ufacık ihtiyatsızlığımızdan gelen o te'sirsiz cereyanı haber veriyor gördük. Çünki: «Bir kısım avâm-ı nâs ve bid'alara tâbi bir kısım ulemâ-i zâhir, hakikaten kendilerinin pis ve dalâlet bataklığından giden yollarında arkadaşlık etmiyen ve bir cadde-i kübrâyı bulan Risalet-ün-Nur şâkirdlerini zemmediyor,» diye sizden gelen o mektub haber veriyordu. Hakikaten öyle oldu. Mektuptan bir gün sonra, merakı mucib üzerimizde hiçbir te'sir kalmadı.

Talebeniz
Hâfız Mustafa

* * *

(Hâşiye) : Bu risalede eliflerin mecmuu yüz kırkdört çıkmış; tam tamına Said olup müellifinin imzasını gösteriyor.

EMİN VE FEYZİNİN ISPARTADAKİ KARDEŞLERİNE YAZDIĞI BİR FIKRADIR

Evet, Isparta'da bulunan kardeşlerimizin haber verdikleri bu ehemmiyetli hâdise-i taarruziyeye teşebbüs vukuu zamanında muhaberemiz kesildiği halde, mütemadiyen her vakit üstadımız, aynı taarruza mâruz bulunuyoruz gibi bizi (yâni Feyzi ve Emin'i) îkaz ediyordu. «*Dikkat ediniz, dört cihetle bize taarruz var; demir gibi sebat ediniz, bir hait edemezler.*» Biz de bakıyorduk ki, bizde birşey yok; hissetmiyorduk. Hem o gaybî hâdiseyi bertaraf etmek için mutabık bir mektup bize yazdırdı, size gönderildi.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

HULÛSİ BEYİN BİR FIKRASIDIR

«*Lâhika*»nın bu def'a irsal buyrulan kısmını aldım. Lehülhamd kudsî vazifede istihdamımız devam ediyor. Hakikaten insan, seyyidinin mütenevvi hizmetleri arasında böyle nurlu ve nuranî hizmette bulundurulmasını hissedince, zaten ücretini peşin alan bir köle olduğunu da nazar-ı dikkate alınca bütün zerrat-ı kâinat kadar dil ile hamdetmek istiyor. Yâni kalbinde yanan Elhamdülillâh kandili, herşey'i müsebbih ve hâmid gösteriyor ve güzel bir niyetle, o hâmidlerin hamdini ve müsebbihlerin tesbihini ve o şâkirlerin şükrünü beraberce seyyidine takdime bir iştiyâk hissediyor.

www.islamidavet.com

Nurlu ve kudsî mektuplarınız yekdiğerini tâkib ettikçe, hakikaten tahkikî îmanın kemale doğru seyran ettiği görülüyor. Bu âciz kardeşiniz şüphesiz bir surette îman ettim ki: *Şeriat-ı Garra-i Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâmın hakaikına, ruhuna nüfuz etmenin en kısa, en hatarsız, en zevkli tarîkı, Risale-in-Nura intisabladır.*

Evet, bahtiyar odur ve ona derler ki: Risalet-ün-Nura intisab etmiş ,bütün mü'minleri kendisine tam hakikî kardeş bilip bu zulmetli asırda îman-ı tahkikî nuriyle Cadde-i Kübrâ-yı Ahmediyeyi (A.S.M.) buluyor. Nihayetsiz şekillere, karışıklıklara rağmen Bismillâh ile açılan Risalet-ün-Nur kapısından girince, tıfıl iken «Ümmetî» diyen Şefiini ciddî sevmek, yâni Sünnet-i Seniyyesine ittiba eylemenin muaccel mükâfatı olarak buluyor. Her emri işlerken, bu emri cânib-i Haktan bu ümmete getireni; her nehyi yapmamağa cebrederken, bu nehyi taraf-ı İlâhîden bu ümmete getireni düşüne düşüne, derslerde geçtiği gibi, bütün ömür dakikaları ibadet olabilir. Ve o Habib-i Hüda, o Şefî-i Rûz-i Cezâyı her işinde nümune etmek azminden mütevellid muhabbet, o Habîbin bulunduğu âleme göçmeyi sevdirecek hale getiriyor ve böylece مُوتُوا قَبْلَ اَنْ تَمُوتُوا sırrı tezahür ediyor.

Tezekkür-ü mevt veya rabıta-i mevt

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ

Elhâsıl: Ne arasak, hep Risalet-ün-Nurda güneş gibi görünüyor. Risalet-ün-Nur şâkirdleri dikkat etseler, daha bu fâni âlemde iken *Livâ-ül-Hamd-i Ahmedî* (Aleyhissalâtü Vesselâm) altında bulunduklarını inayet-i Hakla anlarlar.

Âcizane fehmedebildiğim şu anda kalbime gelen hakikatlara istinaden diyeceğim ki: Bu dalâlet ve bid'aların ve dinsizliğin tâun ve vebâdan daha ziyade ve daha şiddetli sarî illetlerine karşı Risalet-ün-Nurun getirdiği ve tâlim ve tefhim ettiği çok hakikatlardan Sünnet-i Ahmediyeye (A.S.M.) temessük dersini en hakikî olarak alan, Risalet-ün-Nur şâkirdleridir. Onlar bu temessük ve intisablarının, iki kere iki dört eder kat'iyyetinde mazhar oldukları inayet-i Rabbaniye şehadetiyle, muaccel mükâfatlarını görüyorlar. Yâni: Burada سُنَّتِي ile dalâlet ve bid'at ve dinsizlik ateşlerinden kurtaran mensub olduğumuz Şeriatın mübelliği; burada halâs ve mukavemetle, âhir hayatımızda îman ile, haşr-i ekberde şefaatiyle inşâallah ebedî sevindirecektir diyorlar diye biliyorlar. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

www.islamidavet.com

Mâdem ki böyle olmuştur; o halde şüphesiz Risalet-ün-Nurun intişarındaki maksad, şu zamanın insanlarına tahkikî îmanı ders vermek, mütehayyirlerini kurtarmak, müteharrilerini takviye ve tarsin etmek, zındıka ve ehl-i ilhadı iskât ve ilzam etmektir. Amma fitne ateşleri âfet halini alan bu zamanda, cam ile elmasın beraber satıldığı bir çarşıda bu mübarek Nur'ları, yâni şânında اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ buyurulan Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın hakikî tefsirleri olan Risalet-ün-Nurun hakaretten sıyaneti için, hem سِرًّا تَنَوَّرَتْ sırr-ı tenvirini Rahîm ve Kerîm Rabbimiz irade ve takdir buyurmuş.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Hulûsi

* * *

HALİL İBRAHİMİN RİSALE-İ NURA HİTABEN YAZDIĞI BİR FIKRADIR

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى الرِّسَالَةِ النُّورِيَّةِ Şümus-u Kur'anın envarlarından in'ikâs eden ecram-ı ulviye, seyyarat ve sevabit-i kevkebiye ve ezhar-ı müzeyyene-i ravza-i safaiyye ve hakaik-âşina ile memlû dürr-i meknune, اَلْمُؤَيَّدُ بِالدَّلَآئِلِ الْعَقْلِيَّةِ وَالتَّسْلِيمِيَّةِ olan Risale-i Nuriye, esrar-ı kitabullah, âlemi ziyalandırdı ve inşâallah dâimî ziyalandıracaktır. Ve öyle bir şâheserdir ki, selef-i salihînin eserlerinin sonunda gelmekle hepsinden ileridedir. Öyle mebzul bir feyz var ki, en zulmetli kalbleri dahi nûr-u îman ile nurlandırır. Ve öyle bir mârifet-i İlâhiyyeyi serd ve beyan eyler ki, körlere bile gösterdi.

O, benim gözümün nuru, kalbimin süruru, gönlümün bülbülü, ruhumun gıdası, letâifimin incilâsı, cânımın cânı... Ben onun herbir hakikatına bin can versem, inşâallah bir cana mukabil bâkide bin can alacağım. O, benim kabirde enîsim, berzahda refikim, ve mizanda a'mâlim, Sırat'ta Burak'ım, Cennet'te yoldaşım...

Ben onun hakkında nasıl târif edebilirim? Yirmisekizinci Mektupta serdedilen

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ

fehvasınca ben de derim:

وَمَا مَدَحْتُ رِسَالَةَ النُّورِ بِمَقَالَتِي ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِرِسَالَةِ النُّورِ

Hem ne haddime düşmüş ki, o menşur-u Kur'an'dan bahsedeyim! Olsa, olabilse bu fakir, ondan istişfa اِسْتِشْفَاءْ ve istişfa'

اِسْتِشْفَاعْ ve istifaza edebilir. Şöyle ki

کر نه خواهی داد نه دادی خاه kaidesince rıza-yı Bârî'nin ken-

www.islamidavet.com

disinden hoşnud ve râzı olmasını isteriz. Ve onun nuriyle dünyada bütün âlem-i İslâmın nurlanmasını isteriz. Ve talebelerinin dünyada birer arslan ve âhirette birer sultan olmasını ve Livâ-ül-hamd sancağının altında, önünde Üstadımızla ,bütün talebeleriyle varmak isteriz.

Elhâsıl: İstemesini bilmediğim için maddî ve mânevî bütün rızk ve ihtiyaçlarımızın verilmesini, Üstadımın istemesini isteriz. Orada kardeşlerimizin, başda üstadımız olarak, cümlesine ayrı ayrı selâmlarla sıhhat ve âfiyette berdevam olmasını isteriz.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Talebeniz
Halil İbrahim

[Risale-i Nurun mühim erkânından bulunan ve bu aynı hakikat olan mektubunu bizlere gönderen Halil İbrahim kardeşimizin sözlerini âciz lisanım söylemeğe ve âtıl kalemim yazmağa muktedir değilse de, her hususta bu mübarek kardeşimizin fikrine bütün ruh u cânımla iştirâk ediyorum. Hem kalbime bakıyordum, bu mektubu yazarken lisanıma tercüman olamayan kalbim de aynen bu medhe mânen iştirâk edip, beraber o kardeşimle söyler gibi hissedip telezzüz ederim. Eğer söyleyebilseydim, ben de böyle söylerdim.]

Feyzi

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz Sıddık Kardeşlerim,

Bu yeni hâdise-i taarruziyeden müteessir olmayınız. Çünki, mükerrer tecrübelerle, *Risalet-ün-Nur inayet altındadır. Hiçbir tâife, şimdiye kadar böyle ehemmiyetli hizmette bizler kadar az meşakkat ile kurtulan olmamış.* Hem geçen Ramazandaki hastalığım ve Eskişehirdeki musibetimiz gibi çok vâkıalarla; zâhirî sıkıntılı, meşakkatli hâlât altında Risalet-ün-Nurun faidesine ait inkişafatı ve daha te'sirli fütuhatı görülmüş. İnşâallah, bu sıkıntılı hâdise dahi münafıkların aks-i maksudiyle Risalet-ün-Nurun fütuhatı başka mecralarda teshile vesile olur.

Beşinci Şuâ ellerine geçmesi ehemmiyetlidir. Fakat bunda bir hikmet var. Belki onlara kendi mesleklerini bildirmek ve Cehenneme gidenin mahiyetini bilmek için fevkalâde ve iktidarımız haricinde bir kaza-yı İlâhî diye Cenâb-ı Hakkın hikmetine ve inayetine ve hıfzına îtimad edip merak etmeyiniz.

www.islamidavet.com

Hem siz, hem onlar bilsinler ki; *sadaka belâyı def'ettiği gibi, Risalet-ün-Nur Anadolu'dan, hususan Isparta ve Kastamonudan âfât-ı semâviye ve arzîyeyi def ve ref'ine vesiledir.* Evet Sabri'nin وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ يَا أَرْضُ ابْلَعِي âyetinden istihraç ettiği mâna hakdır ve mutabıkdır.

Evet, *Risale-i Nur, Sefine-i Nuh gibi Anadolu'yu Cebel-i Cûdî hükmüne getirip, küre-i arzın yangınından ve tûfânından kurtulmasına sebeptir. Çünki zaaf-ı îmandan gelen tuğyan ekserî musibet-i âmmeyi celbettiği gibi, îmanı fevkalâde kuvvetlendiren Risalet-ün-Nur, o musibet-i âmmeyi dairesinin haricine bırakmağa rahmet-i İlâhiyye tarafından vesile oldu. Bu ehl-i îman, bu Anadolu halkı, Risalet-ün-Nura girmeseler de, ilişmesinler. Eğer ilişseler, yakında bekliyen yangınlar, tûfanlar, tâunların istilâsına uğrayacaklarını düşünsünler, akıllarını başlarına alsınlar.* Mâdem biz onların dünyalarına karışmıyoruz, onlar da bizim bu derece âhiretimize karışmaları onlara felâket getirmek ihtimali kavîdir.

İşte bu sekiz aydır, hususan bu heyecan veren bu hâdiselerle beraber, şimdi yanımda bulunan Feyzi, Emin ile ve bütün dostlar şahiddir ki; bu sekiz ay zarfında birtek def'a ne harb-i umumî, ne de siyaseti sormamışım. Ve odamda işitilen radyoyu da üç senedir dinlemedim. Halbuki ben, binler adam kadar dünyaya bakmak münasebetim var. *Demek bize ilişen, doğrudan doğruya îmana tecavüz eder. Onları Cenâb-ı Hakka havale ediyoruz.* Hem ehl-i siyasetle hiçbir münasebetimiz olmadığı halde, kat'î bilsinler ki: *Bu memlekette, bu asırda, bu milleti anarşilikten, tereddi ve tedenni-i mutlaktan kurtaracak yegâne çâre, Risalet-ün-Nurun esasatıdır.*

Bu hâdisede sıkıntı çeken mâsumlar ve üstadları bilsinler ki: Ağır şerait altında bir saat nöbet, bir sene ibadet ve bir saat hakikî tefekkür-ü îmanî bir sene tâat hükmüne geçtiği gibi, inşâallah onların sıkıntıları da öyle sevaba medar olur. Onlar da, merak edip teessür ile değil, ferah ve sürur ile karşılamalı. Fakat Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü Anh'ın iki kerre سِرًّا بَيَانَهُ سِرًّا تَنَوَّرَتْ demesine binaen, biz her vakit ihtiyatlı olmak ve tam sakınmak vaziyetini muhafaza etmeğe mükellefiz. Risale-i Nurun mensubları, şuur ve ihtiyarları haricinde birbiriyle münasebetdar, birbirinin hâdiseleriyle alâkadar olduğuna bir delil de, bu günlerde oldu. Şöyle ki:

www.islamidavet.com

Oradaki hâdisenin vukuundan bu güne kadar, buradaki muhtelif tabakalardaki talebelerin vaziyetleri ehemmiyetli bir hâdise yüzünden değişmiş gibi çekinmek ve münafıkların nazarını kendilerine ve bizlere celbetmemek için tevakkuf devresi geçti. Hem Nazif gibi bir çok zâtın rü'yalarının tâbirleriyle, sizin hâdiseniz olduğunu anladık.

Umum kardeşlerimize birer birer, hususan musibetzedelere selâm ve dua ediyoruz. Cenâb-ı Hak, onları çabuk kurtarıp, (Hâşiye) vazifelerinin başlarına geçirsin, âmin!

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

RİSALE-İ NURUN MÜHİM BİR RÜKNÜ OLAN HAFIZ ALİNİN (R.H.) BİR FIKRASIDIR

Aziz üstadım efendim!

«Bu acib zamanın en büyük tehlikesi, Hadîs-i Şerifle sabit olan âhir zamanda çok ehl-i sefahet ve gaflet dünyadan îmansız çıkmak yarasını lisan-ı Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanla, kabre îman ile girmek ilâciyle tedavi eden Risalet-ün-Nur şâkirdlerine bir hüccet-i kâtıa bahşeden Risalet-ün-Nura hizmet, acaba âciz insanların cüz'i ve fazl-ı İlâhî ile hizmetleri nasıl mukabele eder; belki her iki cihetle bir fazl-ı İlâhîdir,» beyan buyurulduktan sonra, nasıl gecenin zulümatında yanan bir nur ve bir ziya lisan-ı hal-i şevkıyle bütün ruh sahiplerini, hattâ en küçük pervaneleri dahi zulümattan nura çağırıp çıkardığı gibi, Risalet-ün-Nur dahi lisan-ı hal ve kal ile şeriat kılınciyle mânen îdam olmamış ve zulümatta boğulup ölmemiş ehl-i ilim ve ehl-i tarîkatı dâvet etmesi, onun Rahîm ismine mazhariyeti şe'nindendir.

İki hâtıradan *birincisi:* İhtiyare hanımlar hakkında ve her zamanda nüfuzunu ve kat'î te'sirini gördüğümüz Hadîs-i Şerifin beyan buyurulması, bizleri ve çok alâkadar kadınları sevindirdi. Cenâb-ı Hak, sizden ebeden razı olsun, âmin!

İkinci Hâtıra: Gaflet saikasiyle veya gözsüz, el yardımiyle, bâzıların elmas yerine cam parçası aldığı gibi, saadet-i ebediye dükkânı olan Risalet-ün-Nurdan saadet-i dünyeviye aramağa gelenleri îkaz ve irşad fıkralarınız, gece-gündüz yol gözleyen umum Risalet-ün-Nur şâkirdlerini mesrur eyledi.

Talebeniz
Hâfız Ali (R.H.)

* * *

(Hâşiye) : Bu dua hârika bir surette kabul oldu, pek çabuk kurtuldular.

www.islamidavet.com

Mustafalar, Küçük Ali, Mübarek Ve Münevver Kardeşler!

Mektubunuz, Büyük Ali'nin mektubu gibi, acib bir hakikatı beyan ediyor. O hakikat, Risalet-ün-Nur hakkında hakdır. Fakat benim haddim değil ki, o hududa gireyim. عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ ferman etmiş. Gavs-ı A'zam Şâh-ı Geylânî (K.S.), İmam-ı Gazâlî (K.S.), İmam-ı Rabbânî (K.S.) gibi hem şahsen, hem vazifeten büyük ve hârika zatlar, bu Hadîsi kıymetdar irşadlariyle ve eserleriyle fiilen tasdik etmişler. O zamanlar bir cihette ferdiyet zamanı olduğundan, hikmet-i Rabbaniye onlar gibi «ferîd»leri ve kudsî dâhileri ümmetin imdadına göndermiş. Şimdi ise aynı vazifeye, fakat müşkilâtlı ve dehşetli şerait içinde, bir şahs-ı mânevî hükmünde bulunan Risalet-ün-Nuru ve sırr-ı tesanüdle bir ferd-i ferîd mânasında olan şâkirdlerini bu cemaat zamanında o mühim vazifeye koşturmuş. Bu sırra binaen, benim gibi bir neferin, ağırlaşmış müşiriyet makamında ancak dümdarlık vazifesi var.

www.islamidavet.com

Said Nursî

* * *

Evet, bu asrın ehemmiyetli ve mânevî ve ilmi bir mürşidi olan Risalet-ün-Nurun hey'et-i mecmuası, sair şahsî büyük mürşidler gibi kendine muvafık ve hakikat-ı ilmiyesine münâsib bir kaç nevi'de ve bilhassa hakaik-ı îmaniyenin izharında, intişarında azim kerametleri olduğu gibi; üç keramet-i zâhiresi bulunan «*Mu'cizat-ı Ahmediye*» (A.S.M.), Onuncu Söz, Yirmidokuzuncu Söz ve «*Âyet-ül-Kübrâ*» gibi çok risaleleri dahi, herbiri kendine mahsus kerametleri bulunduğunu çok emareler ve vâkıalar bana kat'î kanaat vermiş. *Hattâ sekeratta bulunan talebelerine, îmanını kurtarmak için, mürşid gibi yetiştiğine müteaddit vâkıalar şüphe bırakmıyor.* Hem bir saat tefekkür bir sene ibadet-i nafile hükmünde, bir misal «*Hizb-ül-Ekber*»dir diye müşahede ettim ve kanaat getirdim.

Bir sual-cevap olarak yazdığım bir fıkrayı, size de faidesi olur ihtimaliyle beyan ediyorum. Şöyle ki:

Evliya divanlarını ve ulemanın kitaplarını çok mütalâa eden bir kısım zatlar tarafından soruldu: «Risale-in-Nurun verdiği zevk ve şevk ve îman ve iz'an onlardan çok kuvvetli olmasının sebebi nedir?»

Elcevap: Eski mübarek zatların ekseri divanları ve ulemanın bir kısım risaleleri, îmanın ve mârifetin neticelerinden ve meyvelerinden ve feyizlerinden bahsederler. Onların zamanlarında, îmanın esasatına ve köklerine hücum yok idi ve erkân-ı îman sarsılmıyordu. Şimdi ise, köklerine ve erkânına şiddetli ve cemaatli bir surette taarruz var. O divanlar ve risalelerin çoğu, has mü'minlere ve ferdlere hitab ederler. Bu zamanın dehşetli taarruzunu def'edemiyorlar. *Risale-i Nur ise, Kur'anın bir mânevî mu'cizesi olarak îmanın esasatını kurtarıyor ve mevcud îmandan istifade cihetine değil, belki çok deliller ve parlak bürhanlar ile îmanın isbatına ve tahakkukuna ve muhafazasına ve şübehattan kurtarmasına hizmet ettiğinden, herkese bu zamanda ekmek gibi, ilâç gibi lüzumu var olduğunu dikkatle bakanlar hükmediyorlar.*

O divanlar derler ki: Veli ol, gör, makamata çık, bak; nurları, feyzleri al.» Risale-i Nur ise der: «*Her kim olursan ol, bak, gör; yalnız gözünü aç, hakikatı müşahede et, saadet-i ebediyenin anahtarı olan îmanını kurtar.*»

Hem Risalet-ün-Nur, en evvel tercümanının nefsini iknaa çalışır, sonra başkalara bakar. Elbette nefs-i emmaresini tam ikna eden ve vesvesesini tamamen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve hâlisdir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı mânevî-yi dalâlet karşısında tek başiyle galibane mukabele eder.

Hem Risalet-ün-Nur, sair ulemanın eserleri gibi yalnız aklın ayağı ve nazariyle ders vermiyor ve evliya misillü yalnız kalbin keşif ve zevkiyle hareket etmiyor; belki aklın ve kalbin ittihad ve imtizacı ve ruh ve sair letâifin teavünü ayağıyle hareket ederek evc-i a'lâya uçar, taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişemediği yerlere çıkar, hakaik-ı îmaniyeyi kör gözüne de gösterir.

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

MÂNEVÎ BİR İHTAR İLE BİR-İKİ İNCE MES'ELEYİ YAZIYORUM

Birincisi: Geçen sene Ramazan-ı Şerifte Ehl-i Sünnetin selâmeti ve necatı için edilen pek çok duaların şimdilik âşikâre kabûlleri görünmemesine hususî iki sebep ihtar edildi.

Birinci Sebep: Bu asrın acib hâssasındandır ki: Elması elmas bildiği halde, camı ona tercih eder. Bu asırdaki ehl-i îmanın fevkalâde saf-derunluğu ve dehşetli cânileri âlicenâbâne afvetmesi ve bir tek haseneyi, binler seyyiatı işleyen ve binler mânevî ve maddî hukuk-u ibadı mahveden adamdan görse, ona bir nevi taraftar çıkmasıdır. Bu suretle ekall-i kalil olan ehl-i dalâlet ve tuğyan, saf-dil taraftar ile ekseriyet teşkil ederek, ekseriyetin hatâsına terettüp eden musibet-i âmmenin devamına ve idamesine, belki teşdidine kader-i İlâhîye fetva verirler, «*Biz buna müstehakız*» derler. Evet, elmas bildiği halde, yalnız zaruret-i kat'iyye suretinde şişeyi ona tercih etmeğe ruhsat-ı şer'iyye var. Yoksa küçük bir ihtiyaçla veya tama' veya hafif bir korku ile tercih edilse, eblehane bir cehalet ve hasarettir; tokata müstehak eder. Hem âlicenâbâne afvetmek ise: *Yalnız kendine karşı cinayeti afvedebilir, kendi hakkından vazgeçse hakkı var; yoksa başkaların hukukunu çiğneyen cânilere afüvkârane bakmağa hakkı yoktur, zalemeye şerik olur.*

İkinci Sebep: İzin olmadığından yazılmadı.

İkinci Mes'ele: Kardeşlerim! Eskişehir Hapishanesinde, âhir zamanın hâdisatı hakkında gelen rivayetlerin te'villeri mutabık ve doğru çıktıkları halde ehl-i ilim ve ehl-i iman onları bilmemelerinin ve görmemelerinin sırrını ve hikmetini beyan etmek niyetiyle başladım, bir-iki sahife yazdım, perde kapandı, geri kaldı. Bu beş senede beş-altı def'a aynı mes'eleye müteveccih olup muvaffak olamıyordum. Yalnız o mes'elenin teferruatından bana ait bir mes'eleyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyle ki:

Hürriyetin bidayetinde, Risalet-ün-Nurdan çok evvel, kuvvetli bir ümid ve îtikad ile ehl-i imanın me'yusiyetlerini izale için «*İstikbalde bir ışık var, bir nur görüyorum,*» diye müjdeler veriyordum. Hattâ hürriyetten evvel talebelerime beşaret ederdim. Tarihçe-i hayatımda Abdurrahman'ın yazdığı gibi, «*Sünuhat*» misillü risalelerde dahi, «Ben bir ışık görüyorum» diye dehşetli hâdiselere karşı o ümid ile dayanıp mukabele ederdim. Ben de herkes gibi, o ışığı siyaset âleminde ve ha-

www.islamidavet.com

yat-ı içtimaiye-i İslâmiyede ve çok geniş bir dairede tasavvur ediyordum. Halbuki hâdisat-ı âlem, iki harb-i umumî ile beni o gaybî ihbarda ve beşarette bir derece tekzib edip ümidimi kırdı. Birden bir ihtar-ı gaybî ile kat'î kanaat verecek bir surette kalbime geldi ki: «Ciddî bir alâka ile senin eskidenberi tekrar ettiğin ışık var. Bir nur göreceğiz. diye müjdelerin te'vili ve tefsiri ve tâbiri sizin hakkınızda, belki îman cihetiyle âlem-i İslâm hakkında dahi ehemmiyetli Risalet-ün-Nurdur. Bu bir ışıktır ki, seni şiddetli alâkadar etmiş idi. Ve bu bir nurdur ki. eskide tahayyül ve tahmininle geniş dairede, belki siyaset âleminde gelecek mes'udane ve dindarane hâletlerin ve vaziyetlerin mukaddimesi ve müjdecisi iken, bu muaccel ışığı o müeccel saadet tasavvur ederek eski zamanda siyaset kapısiyle onu arıyordun.»

Evet, otuz-kırk sene evvel, bir hiss-i kablel-vuku' ile hissettik. Fakat nasıl kırmızı bir perde ile siyah bir yere bakılsa karayı kırmızı görür, sen dahi doğru gördün, fakat yanlış tatbik ettin, siyaset cazibesi seni aldattı.

S. N.

***

www.islamidavet.com

EMİN İLE FEYZİNİN ÜSTADLARININ GARİB VAZİYETİNE VE RİSALE-İ NURUN ACİB EHEMMİYETİNE DELÂLET EDEN BİR SUALLERİ VE ÜSTADLARININ ONLARA VE EMSALLERİNE VERDİĞİ BİR CEVAPTIR

Sual: Âlem-i İslâmın mukadderatiyle ciddî alâkadar olan bu cihan harbinin dehşetli zamanlarında elli gün kadar, (Şimdi yedi seneden geçti; aynı hal devam ediyor. Hem ne soruyor ve ne de merak eder.) Her gün hizmetinizde bulunan bizlerden bir def'acık sormadınız. Acaba bu büyük hâdiseden daha büyük diğer bir hakikat mı hükmediyor ki, bunu ehemmiyetten iskat ediyor; yahut onunla meşgul olmanın bir zararı mı var?. diye Üstadımızdan sorduk. O da:

Elcevap: Diyor ki: *Evet, bu cihan harbinden daha büyük bir hakikat ve daha a'zam bir hâdise hükmettiği için, şu cihan harbi ona nisbeten çok ehemmiyetsiz düşüyor.* Çünki bu cihan harbinde iki hükûmet küre-i arzın hâkimiyeti için mürafaa ve muhakeme dâvasında bulunmaları içinde iki muazzam dinin musalâha ve sulh mahkemesine barışmak dâvası açılarak ve dinsizliğin dehşetli cereyanı da semavî dinlerle mücahede-i azîmesi başladığı hengâmda, nev'-i beşerin sosyalist tabakasiyle burjuvalar taifesinin mahkeme-i kübralarında açılan dâvalarından çok mühim öyle bir dâva açılmış ve öyle muazzam bir hakikat meydana çıkmış ki, o dâvanın tek bir adama isabet eden mikdarı bu cihan harbinden daha büyüktür. İşte o dâva da budur ki:

Şu zamanda herbir mü'min için, belki herkes için küre-i arz kadar bir bâkî tarla ve o tarla baştan başa bahçeler ve kasırlarla müzeyyen ebedî bir mülk almak veya o mülkü kaybetmek dâvası açılmış. Demek herbir tek adamın başına öyle bir dâva açılmış ki; eğer İngiliz, Alman kadar serveti ve kuvveti olsa ve aklı da varsa, yalnız o dâvayı kazanmak için bütününü sarfedecek. Elbette bu dâvayı kazanmadan evvel başka şeylere ehemmiyet veren, divanedir. Hattâ o dâva o derece tehlikeye düşmüş ki, bir ehl-i keşfin müşahedesiyle, bir yerde ecel elinden terhis tezkeresini alan kırk adamdan bir adam kazanabilmiş, otuzdokuzu kaybetmiş.

İşte bu ehemmiyetli, azîm dâvayı kazandıracak ve yirmi senedenberi tecrübeler ile ondan sekizine o dâvayı kazandıran bir dâva vekili bulunsa, elbette aklı başında her adam, o dâvayı kazandıran öyle bir dâva vekilini vazifeye sevkedecek olan bir hizmete her hâdisenin fevkinde ehemmiyet vermeğe mükelleftir. İşte o dâva vekilinin bu asırda

www.islamidavet.com

birisi, belki birincisi Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın i'caz-ı mânevîsinden süzülen ve çıkan ve tevellüd eden Risale-i Nur olduğunu binler onun ile o dâvayı kazananlar şahiddir.

Evet, bu küre-i arza me'muriyetle gönderilen her insan, burada misafir ve fâni olduğu ve mahiyeti bir hayat-ı bâkıyeye müteveccih bulunduğu kat'iyyen tahakkuk etmiştir. O her insan, bu zamanda hayat-ı ebediyesini kurtaracak olan istinad noktaları sarsıldığından, bu dünyasını ve içinde bütün alâkadar ahbabını ebedî terketmekle beraber, bu dünyadan binler derece daha mükemmel bir bâkî mülkü de kaybetmek veya kazanmak dâvası başına açılmış. Eğer îman vesikası olmazsa ve berâtı ve senedi olan îtikadı sağlam bir surette elde etmezse, o dâvayı kaybeder. Acaba bu kaybettiği şey'in yerini hangi şey doldurabilir?

İşte bu hakikata binaen, benim ve kardeşlerimin herbirimizin yüz derece aklı ve fikri ziyadeleşse, bu muazzam vazife-i kudsiyenin hizmetine ancak kâfi gelebilir. Sair mes'elelere bakmak, bize fuzulî ve mâlâyâni olur. Yalnız bu kadar var ki, Risale-i Nur şâkirdlerinin bir kısmı öteki dâvalar içinde bulunduğu ve lüzumsuz ve sebepsiz bâzan bize akılsızların tecavüzleri ve taarruzları zamanında, zaruret derecesinde, istemeyerek muvakkaten bakmışız. Hem bu hakikî ve pek büyük dâvanın haricindeki dâvalara ve boğuşmalara alâkadarane fikren ve kalben karışmak zararlıdır. Çünki böyle geniş ve siyasî ve heyecan veren dairelere dikkat eden ve onlarla meşgul olan bir adam, kısa bir daire içinde vazifedar olduğu ehemmiyetli hizmetlerinden geri kalır veya şevki kırılır. Hem o *geniş ve câzibedar siyaset ve boğuşma dairelerine dikkat eden, bâzan kapılır; vazifesini yapamadığı gibi, selâmet-i kalbini ve hüsn-ü niyetini ve istikamet-i fikrini ve hizmetindeki ihlâsı kaybetmese de o ittiham altında kalabilir.* Hattâ mahkemede bana bu noktadan hücum ettikleri zaman dedim: «*Güneş gibi hakikat-ı îmaniye ve Kur'aniye, yerdeki muvakkat ışıkların cazibesine tâbi' ve âlet olmadığı gibi, o hakikatı cidden tanıyan, değil küre-i arzdaki hâdisata, belki kâinata da âlet edemez* dedim, onları susturdum.» İşte üstadımızın cevabı bitti, biz de bütün kuvvetimizle tasdik ettik.

Risale-i-Nur şâkirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

www.islamidavet.com

[Bir mektubun parçasıdır. Bu makam münasebetine binaen yazıldı.]

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Sakın dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa harice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın, karşınızda ittihad etmiş dalâlet fırkalarına karşı sizi perişan etmesin. «Elhubbu Fillâh» «Velbuğzu Fillâh» düstur-u Rahmânî yerine — el'iyâzü billâh — «Elhubbu fissiyaseti velbuğzu lissiyaseti» düstur-u şeytanî hükmederek, melek gibi bir hakikat kardeşine adavet ve «el-hannâs» gibi bir siyaset arkadaşına muhabbet ve taraftarlıkla zulmüne rıza gösterip cinayetine mânen şerik eylemesin.

Evet, bu zamandaki siyaset, kalbleri ifsad edip asabî ruhları azab içinde bırakır. Selâmet-i kalb ve istirahat-ı ruh istiyen adam, siyaseti bırakmalı. Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya kalben, ya ruhen, ya aklen, ya bedenen gelen musibetten hissedarlıktan azab çekiyor, perişandır. Bilhassa ehl-i dalâlet ve ehl-i gaflet merhamet-i umumiye-i İlâhiyyeden ve hikmet-i tâmme-i Sübhaniyeden habersiz olduğundan, nev'-i beşere rikkat-i cinsiye, alâkadarlık cihetiyle kendi eleminden başka nev'-i beşerin şimdiki elîm ve dehşetli elemleri ile dahi müteellim olup azab çekiyor. Çünki lüzumsuz ve mâlâyânî bir surette vazife-i hakikiyelerini ve elzem işlerini bırakıp âfâki ve siyasî boğuşmalara ve kâinatın hâdiselerini merakla dinliyerek karışarak ruhlarını sersem, akıllarını geveze etmişler, «*Zarara razı olana merhamet edilmez*» mânasında اَلرَّاضِي بِالضَّرَرِ لَا يُنْصَرُ لَهُ kaide-i esasiyesiyle, şefkat hakkını ve merhamet liyakatını kendilerinden selbetmişler. Onlara acınmayacak ve şefkat edilmez ve lüzumsuz başlarına belâ getiriyorlar.

www.islamidavet.com

Ben tahmin ediyorum ki, bütün küre-i arzın bu yangınında ve fırtınalarında selâmet-i kalbini ve istirahat-ı ruhunu muhafaza eden ve kurtaran bu memlekette Risalet-ün-Nur dairesine sadakatle girenlerdir. Çünki onlar, Risalet-ün-Nurdan aldıkları îman-ı tahkikî derslerinin nuriyle ve göziyle herşeyde rahmet-i İlâhiyyenin izini, özünü, yüzünü görüp herşeyde kemal-i hikmetini, cemal-i adaletini müşahede ettiklerinden, kemal-i teslimiyet ve rıza ile — Rububiyet-i İlâhiyyenin icraatından olan musibetlere karşı — teslimiyetle gülerek karşılıyorlar, rıza gösteriyorlar ve merhamet-i İlâhiyyeden daha ileri şefkatlerini sürmüyorlar ki elem ve azab çeksinler. İşte bu hakikata binaen, değil yalnız hayat-ı uhreviyenin, belki dünyadaki hayatın dahi saadet ve lezzetini istiyenler, hadsiz tecrübelerle Risalet-ün-Nurun îmanî ve Kur'ânî derslerinde bulabilir ve buluyorlar.

Said Nursi

* * *

EHEMMİYETLİ BİR HOCANIN ÜSTAD HAKKINDA ZİYADE HÜSN-Ü ZANNINI TA'DİL ETMEK MÜNASEBETİYLE EMİN VE FEYZİNİN O HOCAYA GÖNDERDİKLERİ BİR MEKTUP

Aziz, Sâdık ve Muhterem Hoca Haşmet Efendi,

Sizin müceddid hakkındaki mektubunuzu hayretle okuduk, üstadımıza söyledik. Üstadımız diyor ki: «*Evet, bu zamanda hem îman ve din, hem hayat-ı içtimaiye ve şeriat, hem hukuk-u âmme ve siyaset-i İslâmiye için gayet ehemmiyetli bir müceddid ister. Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-ı îmaniyeyi muhafaza noktasındaki tecdid, en mukaddes ve en büyüğüdür.* Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri, ona nisbeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. Rivayet-i Hadîsiyede tecdid-i din hakkındaki ziyade ehemmiyet ise, îmanî hakaikdeki tecdid îtibariyledir. Fakat efkâr-ı âmmede ve hayat-perest insanların nazarında zâhiren geniş ve hâkimiyet noktasında câzibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye ve siyaset-i dîniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile o nokta-i nazardan bakıyorlar, mâna veriyorlar.

www.islamidavet.com

Hem bu üç vezaif birden bir şahısta veyahut bir cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi, pek uzak, âdeta kâbil görülmüyor, âhir zamanda Al-i Beyt-i Nebevînin cemaat-ı nuraniyesini temsil eden Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevîde ancak içtima' edebilir. Cenâb-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, bu asırda Risalet-ün-Nurun hakikî şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsi hakaik-ı îmaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmıştır. Yirmi senedenberi o vazife-i kudsiyede te'sirli ve fâtihane neşriyatiyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip yüz binler ehl-i îmanın îmanlarını kurtardığını kırk bin adam şehadet eder. Amma benim gibi âciz ve zaif bir bîçârenin böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklenmek tarzında bîçâre şahsımı medar-ı nazar etmemeli» diyor ve size selâm ediyor. Biz de zât-ı âlinize ve oradaki Risalet-ün-Nur ile alâkadar olanlara selâm ediyoruz.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

ÜSTADIMIZIN EHEMMİYETLİ BİR MEKTUBUDUR

Gayet ciddî bir ihtar ile bir hakikatı beyan etmeğe lüzum var. Şöyle ki:

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ sırriyle ehl-i velâyet, gaybî olan şeyleri, bildirilmezse bilmezler. En büyük bir veli dahi hasmının hakiki hâlini bilmedikleri için haksız olarak mübareze etmesini Aşere-i Mübeşşerenin mâbeynindeki muharebe gösteriyor. Demek iki veli, iki ehl-i hakikat, birbirini inkâr etmekle makamlarından sukut etmezler. Meğer bütün bütün zâhir-i şeriata muhalif ve hatâ bir içtihad ile hareket edilmiş ola.

Bu sırra binaen, وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ daki ulûvv-ü cenab düsturuna ittibaan ve *avâm-ı mü'minînin şeyhlerine karşı hüsn-ü zanlarını kırmamakla îmanlarını sarsılmadan muhafaza etmek ve Risale-i Nurun erkânlarının haksız îtirazlara karşı haklı, fakat zararlı hiddetlerinden kurtarmak lüzumuna binaen ve ehl-i ilhadın iki taife-i ehl-i hakikatın mâbeynindeki husumetten istifade ederek birinin silâhiyle, itiraziyle ötekini cerhedip, ötekinin delilleriyle berikini çürütüp ikisini de yere vurmak ve çürütmekten içtinaben Risale-in-Nur şâkirdleri; bu mezkûr beş esasa binaen, muarızlara hiddet ve tehevvürle ve mukabele-i bilmisil ile karşılamamalı, yalnız kendilerini muhafaza için musalâhakârâne medar-ı itiraz noktaları îzah etmek ve cevap vermek gerektir. Çünki bu zamanda enaniyet çok ileri gitmiş, herkes kâmeti mikdarında bir buz parçası olan enaniyetini eritmiyor, bozmuyor, kendisini mâzur biliyor. Ondan niza çıkıyor, ehl-i hak zarar eder, ehl-i dalâlet istifade ediyor.*

www.islamidavet.com

İstanbulda malûm îtiraz hâdisesi îma ediyor ki, ileride meşrebini çok beğenen bâzı zatlar ve hodgâm bâzı sofî-meşreb ve nefs-i emmaresini tam öldürmiyen ve hubb-u câh vartasından kurtulmayan bâzı ehl-i irşad ve ehl-i hak, Risalet-ün-Nur ve şâkirdlerine karşı kendi meşreblerini ve mesleklerinin revacını ve etbâlarının hüsn-ü teveccühlerini muhafaza niyetiyle îtiraz edecekler. Belki dehşetli mukabele etmek ihtimali var. *Böyle hâdiselerin vukuunda bizlere i'tidal-i dem ve sarsılmamak ve adavete girmemek ve o muarız taifenin de rüesalarını çürütmemek gerekir.*

Fâşetmek hatırıma gelmiyen bir sırrı fâşetmeğe mecbur oldum. Şöyle ki :

Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsi ve o şahs-ı mânevîyi temsil eden has şâkirdlerinin şahs-ı mânevîsi «*ferîd*» makamına mazhar oldukları için, değil hususî bir memleketin kutbu, belki ekseriyet-i mutlaka ile Hicazda bulunan kutb-u a'zamın tasarrufundan hariç olduğu ve onun hükmü altına girmeğe mecbur değil. Her zamanda bulunan iki «İmam» gibi, onu, yâni kutb-u a'zamı tanımağa mecbur olmuyor. Ben, eskide Risale-i Nurun şahs-ı mânevîsini o imamlardan birisini zannediyordum. Şimdi anlıyorum ki, *Gavs-ı A'zamda «kutbiyet» ve «gavsiyet»le beraber «ferdiyet» dahi bulunduğundan, âhir zamandaki şâkirdlerinin bağlandığı Risalet-ün-Nur o ferdiyet makamının mazharıdır.* Gizlenmeğe lâyık olan bu sırr-ı azîme binaen, Mekke-i Mükerremede dahi farz-ı muhal olarak Risale-i Nur aleyhinde bir îtiraz kutb-u a'zamdan dahi gelse, Risale-in-Nur şâkirdleri sarsılmayıp o mübarek kutb-u a'zamın îtirazını iltifat ve selâm suretinde telâkki edip teveccühünü de kazanmak için medar-ı îtiraz noktaları o büyük üstadlarına karşı îzah ile ellerini öpmektir.

www.islamidavet.com

Evet kardeşlerim!

Bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihanı sarsacak hâdiseler içinde ,hadsiz bir metanet ve i'tidal-i dem ve nihayetsiz bir fedakârlık taşımak gerektir.

Evet, يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ âyetinin sırr-ı işârîsiyle, âhireti bildikleri ve îman ettikleri halde, dünyayı âhirete severek tercih etmek ve kırılacak şişeyi bâkî elmasa bilerek rıza ve sevinçle tercih etmek ve âkıbeti görmiyen kör hissiyatın hükmiyle hazır bir dirhem zehirli bir lezzeti ileride bir batman safi lezzete tercih etmek, bu zamanın dehşetli bir marazı, bir musibetidir. O musibet sırriyle mü'minler dahi bâzan ehl-i dalâlete tarafdar olmak gibi dehşetli hatâda bulunuyorlar. *Cenâb-ı Hak, ehl-i îmanı ve Risale-i Nur şâkirdlerini bu* musibetlerin şerrinden muhafaza eylesin, âmin!

Said Nursî

* * *

Sual: «İşaret-i Kur'aniye Risalesinde Fatiha'nın sırat-ı müstakîm ashabı ki الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ âyetinin târif eylediği tâife içinde, hem لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي حَتَّى يَأْتِيَ اللهُ بِأَمْرِهِ ilâ âhir Hadîsinin âhir zamanda gösterdiği mücahedeler içinde, hem وَالْعَصْرِ sûresinin إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ile başlıyan üç cümlesinde mâna-yı işârî ile hususî bir surette dahil bir ferdin Risale-i Nur şâkirdleri olduğuna sebep nedir ve vech-i tahsisi nedir?»

Elcevap: Sebebi ise :

Risale-i Nur, yüze yakın din tılsımlarını ve hakaik-ı Kur'aniye muammalarını hall ve keşfetmiştir ki; herbir tılsımın bilinmemesinden çok insanlar şübehata ve şükûka düşüp, tereddütlerden kurtulmayıp bâzan îmanını kaybederdi. Şimdi bütün dinsizler toplansa, o tılsımların keşfinden sonra galebe edemezler. Yirmisekizinci Mektup'ta «İnâyât-ı Seb'a»da bir kısmına işaret edilmiş. İnşâallah, bir zaman o tılsımlar müstakil bir risalede cem'edilecek.

Said Nursî

* * *

SALÂHADDİN'İN FIKRASINDAN BİR PARÇADIR

... ...

Kur'anın, en tehlikeli bir zamanda, Alman orduları Romanyayı işgal, Bulgaristanı tazyik, İtalyada Yunanistanla harb ettiği sırada terhisleriyle, o keramet anlaşılmıştır .

Hem bir vakit, Tosya'dan Kastamonu'ya gelirken beraberimde Risale-i Nurun «Lem'a»ları ve «Şua»ları vardı. Haşre dair bir mebhas okuyordum. Kamyon yokuşları tırmanıyordu. Havanın ve makinenin harareti bana ağırlık ve fikrime de «Bu Risale-i muazzam bir mu'cize-i Kur'aniyedir; başka sahada mu'cize gösterebilir mi? Halbuki mu'cize enbiyalara mahsustur ,Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmdan

www.islamidavet.com

sonra mu'cize gösterilmiyecektir.» Mülâhazası esnasında kamyon, müdhiş sadmelerle üç taklada ellibeş - otuz metre yerden aşağıya yuvarlandı. Şehadet getiriyordum. Yaralı mıyım diye kendimi yokladım, yüzbin şükür hiçbir yaram yok. Korkarak doğruldum .Şoförün kafası parçalanmış, ah of çekiyor. Etrafımı tedkik ettim; şoför tarafındaki camlar hurdahaş olmuş; benim tarafımdaki ince cam bile kırılmamış. O anda bunun büyük bir keramet olduğunu, mu'cize olmadığını ve bir daha böyle maceralı şeyleri tefekkür etmemek için kerametkârane Risale-i Nurun bir tokadı olduğunu anladım.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Salâhaddin Çelebi

* * *

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Risale-i Nurun hakkaniyetine ve ehemmiyetine dair bir imza-yı gaybî hükmünde bu mecmuanın gösterdiği kıymet Risale-in-Nurda bulunduğunu, bu zamanın dehşetli fırtınaları isbat ediyor.

www.islamidavet.com

Evet kardeşlerim, Hazret-i İsa Aleyhisselâm İncil-i Şerifte demiş ki:

«*Ben gidiyorum, tâ size tesellici gelsin.*» *Yâni Hazret-i Ahmed Aleyhissalâtü Vesselâm gelsin demesiyle, Kur'anın beşere gayet büyük bir neticesi, bir gayesi, bir hediyesi, tesellidir.* Evet, bu dehşetli kâinâtın fırtınaları ve zeval tahribatları ve bu boşluk.. nihayetsiz fezada herşey ile alâkadar olan insan için teselliyi ve istimdat noktalarını Kur'an veriyor. En ziyade o teselliye muhtaç, bu zamandır ve en ziyade kuvvetli bir surette o teselliyi isbat eden, gösteren ,Risale-i Nurdur. Çünki zulümat ve evhamın menbaı olan tabiatı o delmiş geçmiş, hakikat nuruna girmiş .Yirmidokuzuncu ve Otuzuncu ve Onaltıncı Sözler gibi ekser parçalarında, hakaik-ı îmaniyenin yüzer tılsımlarını keşf ve îzah edip aklı inkârdan, tereddüdlerden kurtarmış. İşte bu hakikat içindir ki; bu çok usandırıcı zamanda, usandırmayacak bir tarzda çok tekrar ile aklı başında olanları Risale-i Nur ile meşgul ediyor.

Re'fet mektubunda demiş: «Ne vakit bir araya gelsek, Sözler'den birisini açıp okuruz, tatlı tatlı istifade edip Üstadımızla görüşürüz. Hem Risale-i Nurun en bariz hâsiyeti usandırmamaktır. Yüz def'a okunsa, yüz birincide yine zevk ile okunabilir» demiş. Doğru söylemiş.

Yalnız, Risale-i Nurun tercümanı hakikî vazifesinin haricinde dünyadaki istikbaliyata nadiren ara sıra bakması, zâhirî bir müşevveşiyet verir. Meselâ: Bundan otuz-kırk sene evvel, «Bir nur gelecek, bir nur âlemi göreceğiz» demiş ve o mânayı geniş bir dairede ve siyasette tasavvur etmiş. Hem bundan ondört, onbeş sene evvel, «Dinsizliği çevirenler müdhiş semavî tokatlar yiyecekler» diye büyük, geniş küre-i arz dairesindeki hâdiseyi dar bir memlekette ve mahdut insanlarda tasavvur etmiş. Halbuki istikbal, o iki ihbar-ı gaybîyi tasavvurun pek fevkında tefsir ve tâbir eyledi. Eski Said'in «Bir nur âlemi göreceğiz» demesi, Risale-i Nurun dairesinin mânasını hissetmiş, geniş bir daire-i siyasiye tasavvur ettiği gibi; sırr-ı «*İnnâ A'taynâ*»da «Onüç, ondört sene sonra dinsizliği, zındıkayı neşredenler müdhiş tokatlar yiyecekler» deyip geniş bir hakikatı dar bir dairede tasavvur etmiş. İstikbal, o iki hakikatı tâbir ve tefsir eyledi. Başta Isparta olarak Risale-i Nur dairesi evvelki hakikatı pek parlak ve güzel bir surette gösterdiği gibi, ikinci hakikatı da medeniyet-i sefîhenin tuğyânının ve maddiyunluk (Hâşiye) taununun aşılamasını çeviren ve idare eden ervah-ı habîsenin başlarına gelen bu dehşetli semâvî tokatlar geniş bir dairede sırr-ı *İnnâ A'taynâ*'nın hakikatını tam tamına isbat etmiş.

Sual: Risale-i Nur kat'î bürhanlara istinaden hükümleri aynı aynına te'vilsiz, tâbirsiz hakikat çıkması ve yalnız işaret-i tevafukıye ve sünuhat-ı kalbiyeye itimaden beyanatı, böyle dünyevî olan mesail-i istikbaliyede neden tâbire ve te'vile muhtaç oluyor? diye hatırıma geldi.

Böyle bir cevab ihtar edildi ki: Gaybî istikbal-i dünyevîde başa gelen hâdisatı bildirmemekte Cenâb-ı Erhamürrâhimînin çok büyük bir rahmeti saklandığı ve gaybı gizlemekte çok ehemmiyetli bir hikmeti bulunduğu cihetiyle, gaybî şeyleri haber vermekten yasak edip, yalnız müphem ve mücmel bir surette ya ilham veya ihtar ile, bir emareyi vesile ederek, keşfiyatta ve rü'ya-yı sâdıkada bir kısım gaybî hakikatlarını ihsas eder ve o hakikatların hususî suretleri vukuundan sonra bilinir.

Said Nursî

* * *

(**Hâşiye**) : Evet, maddiyunluk tâununun hastalığı nev'-i beşere bu dehşetli sıtmayı ve küre-i arza bu titremeyi vermiştir.

www.islamidavet.com

RİSALE-İ NUR ŞAKİRDLERİNDEN EMİN, HİLMİ, KÂMİL VE FEYZİNİN BİR FIKRASIDIR

Risale-i Nurun kasabalara, cemaatlere berekete medar olması ve ona zarar verenlere tokat gelmesi gibi, şahıslara da pek zâhir bir surette hem bereket ve hüsn-ü maişet (ona çalışanlara) ve gaybî tokatlar (onun aleyhinde çalışanlara) gelmesi bu havalide pek çok hâdiseleri var. Biz kendi nefsimizde, çalıştığımız zaman, pek zâhirî bir surette bir hüsn-ü maişet, bir inayet gördüğümüz gibi; Risale-i Nurun erkânından Nazif kat'î bir surette haber veriyor ki: Üç-dört adam dünya servetinin hatırı için Risale-in-Nur aleyhinde toplanıp münafıkane bir tedbir kurdukları hengâmda, üç gün sonra o üç adâmın haneleri ve dükkânları yanıp binler lira zayiatla tokat yediler.

Hem bir dessas ve casus adam Risalet-ün-Nur şâkirdleri aleyhinde çalışıyordu ki ,onları hapse attırsın. Bir gün, serbest olarak «Ben bir ip ucu bulamadım ki bunları hapse sokayım. Eğer bir ip ucu bulsam, onları hapse sokacağım» diye ilân ettiği vakitten iki gün sonra, bir iş yapıp Risale-i Nur şâkirdleri yerinde o, iki sene hapse girdi.

www.islamidavet.com

Hem bedbaht muannid bir adam, şiddetli Risale-i Nur aleyhinde, hem şâkirdlerinin bir rüknü aleyhinde bulunduğu hengâmda, bir-iki gün sonra meyhaneye gidip içe içe çatlamış, orada ölmüş.

Bu nevide çok hâdiseler var. Demek *Risale-i Nur, dostlara tiryak olduğu gibi, düşmanlara da sâika oluyor.*

Hem Gavs-ı A'zamın üstadımız hakkında:

فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ fıkrasiyle inayet ve teshile daima mazhar olduğuna ve tevafuk Risale-i Nurun bir madeni bulunduğuna pek çok emarelerden bu bir-iki gün zarfında küçük ve lâtif, fakat kat'î kanaat veren cüz'î hâdiselerin tevafukatında gözümüzle gördüğümüz inâyât-ı Rabbaniyenin nümunelerinden beş-altısını beyan ediyoruz ki; onlar, bu iki gün zarfında beraber vukua gelmiş.

Birincisi: Dün üstadımıza Risale-i Nura ait üç hizmet lâzım geldi... Kimse de yok, bizler de uzakta. Merdivenden inip, bir çocuğu bulup bizlere göndermek niyetiyle kapıyı açtı. Risale-i Nurun o üç hizmetini görecek üç şâkirdi, fevkalâde bir tarzda dakikasiyle kapıya gelmişler.

İkincisi: .....

Üçüncüsü: Üstadımız, aynı bu gün Emin kardeşimize dedi:

«Üç-dört aydır her hafta karyesinden buraya gelen hane sahibesi gelmedi. Dört ay oldu kirasını almadı. Herhalde haber gönderiniz gelsin, kirasını alsın.» dediği aynı vakitte, dört aydanberi gelmiyen o hane sahibesi kapıyı vurdu, geldi, beş aylık kirasını aldı.

Üstadımız, bu hâdise-i inayetten memnuniyeti için, ona uzak bir nahiyeden gelen yuvarlak, hiç görmediğimiz ve burada bulunmayan bir küçük ekmeği o hane sahibesine verdi. Aynı vakitte, yirmi dakika zarfında, burada bulunmayan o aynı ekmekten beş misli, iki sene Risale-i Nurun bir kitabını alıp mütalâasının mânevî ücretinin binde bir ücreti olarak geldi. Ve bir parça aşure çorbasını dahi yine o ev sahibesine verdi. Aynen o aşurenin on misli kadar üç lâtif ekmek, yine iki sene iki kitabın okumasına binde bir ücret olarak geldi, gözümüzle gördük.

Hem bu gün, o hane sahibesinin yedi senedir adını bilmediği için üstadımız ona «İsmin nedir?» diye sordu. Dedi: «Hayriye»dir. Hayriye isminde olmak tefe'üliyle, iki saat sonra Hayri namında Risale-i Nurun bir şâkirdi (Haberimiz yokken İstanbula gitmiş. Hem ticaret münasebetiyle iki mühim şâkirdleri dahi gidip geç kaldılar. Maddî ve mânevî fırtınalar münasebetiyle üstadımız hem onları, hem oradaki mühim bir şâkirdi için çok merak ediyordu) bu gün o Hayri iki saat o Hayriyeden sonra kapıyı açtı, geldi. O üç şâkird hakkındaki merakı izale etmekle beraber, Üstadın dört aydanberi devam eden «tefarik» namındaki bir kokusu bu gün bitmiş, kendimiz gördük, Hayrinin bir küçük şişe elinde, «İşte size tefarik getirdim.» dedi. İşte bu küçük lâtif tefarikdeki tevafuka bârekâllah dedi.

Bu iki gün zarfında bu küçük nümuneler gibi üstadımız Mu'cizat-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) tashihatiyle meşgul olduğu için çok nümuneler görmüş. Mâdem iki gün zarfında bu kadar inâyâtın cilvelerini görüyoruz. Risale-i Nur dairesi içinde dikkat edilse, herkes kendi nefsinde hizmeti derecesinde böyle nümuneleri görecektir.

Risale-i Nur şâkirdlerinden
Hilmi, Emin, Kâmil, Feyzi, Hâfız Ahmed
Evet, ben de tasdik ediyorum
Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

Feyziyle Emin diyorlar: Üstadımız olan Risale-i Nurun ciddî hakikleri içinde en tatlı bir fakîhesi tevafuk olduğu için, kardeşlerimize yine bu iki gün zarfında küçük bir-iki tevafuku size bundan evvelki tevafuka hâşiye olarak yazıyoruz.

Evet, nasılki kelimatta ve kelimat-ı mektubede tevafuk bir kasd, bir inayet-i hususiyeyi gösteriyor; bâzan hârika olup keramet derecesine çıkıyor, bâzan lâtif bir zarafet veriyor; aynen öyle de: Risale-i Nura ait ve Üstadımıza ait hâdisatta da aynen kasdî ve inayetkârane tevafuku, akvalde olduğu gibi o ef'alde de görüyoruz.

Ezcümle, size yazılan, dört ay gelmiyen hane sahibesi için Emin kardeşimize dedi: «Haber gönder.» tekellümünde onun kapı çalması tevafuk ettiği gibi, aynı cümleyi bir gün sonra iki def'a okuduğu zaman, Emin'e dediği kelimesi okunduğu ânında aşağıdaki kapıyı Emin açtı, gelmek zamanı gelmeden geldi. İkinci gün yine başka bir adama okunduğu vakit, Emin'e dediği kelimesini okuduğu vakit aynı anda yukarı kapıyı Emin açtı, gelme âdetine muhalif olarak geldi, girdi. Bu iki tevafuk hane sahibesinin tevafukuna tevafuku gösteriyor ki, en cüz'î işlerimiz de tesadüf değil, kasdî tevafuktur.

www.islamidavet.com

Hem dört ay evvel bize bir parça tarhana getiren Risale-i Nur şâkirdlerinden Fuadın İstanbul'a gidip otuz gün te'hirinden, geç kalmasından endişe ettiğimiz aynı günde, onun tarhanası bittiği aynı günde gelmesi tevafuk etti.

Hem aynı günde bir parça tereyağı (biz de, üstadımız da bunun bereketini hissediyorduk) bittiği dakikada, onun mikdarına tevafuk edip zannımızca aynı yerden aynı mikdar aynı zamanda geldiği gibi; hem buralarda köylerde kül içinde yapılan bir çörek üstadımızın hoşuna gittiği için sabah - akşam ondan yeyip ve onbeş gün devam eden —ve bittiği aynı günde— aynı çörekten onun akrabasından birisi getirdi, bu tevafukun hâtırı için geri çevirmedi, kabûl etti. Gözümüzle bu lâtif tevafuktaki şirin inâyât-ı İlâhiyyenin cüz'î cilvelerini gördük ve anladık ki, kör tesadüf işimize karışmıyor. Mânidar tevafuk Risale-i Nurun kelimatında ve hurufatında olduğu gibi, ona temas eden harekât ve ef'alde dahi manidar tevafuklar var. İnâyete temas ettiği için, en cüz'î birşey de olsa kıymeti büyüktür. Böyle uzun yazmak ve ziyade ehemmiyet vermek israf olmaz. Çünki mânası olan inâyet ve iltifat-ı rahmet muraddır ve o bahis de mânevî bir şükürdür.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
Emin, Feyzi

* * *

RİSALE-İ NUR ECZALARINI MAHKEMEDEN ALIP, BANA GETİRİP TESLİM EDEN HAFIZ MUSTAFAYA HİTAPTIR

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ بِعَدَدِ حُرُوفَاتِ رَسَائِلِ النُّورِ

Sen binler safalarla geldin, beni ebedî minnetdar ettin. Ve sâdık arkadaşların ile Risale-i Nurun serbestiyetine hizmetiniz o derece büyük ve kıymetdardır, değil yalnız bizi ve Risale-i Nur şâkirdlerini, belki bu memleketi, belki âlem-i İslâmı mânen minnetdar ettiniz ki, ehl-i imanın imdadına yetişmeğe Risale-i Nurun yolunu serbestçe açtınız. Ben bir senedenberi seni ve seninle beraber Risale-in-Nurun bu serbestiyetine çalışanları Hâfız Ali ve Husrev gibi Risale-i Nurun kahramanlariyle beraber mânevî kazançlarıma ve dualarıma şerik etmişim, hem devam edecek. Buraya kadar yoldaki herbir dakika bir gün hizmetde bulunmak gibi beni minnetdar eyledin.

www.islamidavet.com

Hâkim-i âdil namını alan malûm zâtı ve lehimizde onunla beraber çalışanları, bu hakikî adâlete hizmetleri için, âhir ömrüme kadar unutmayacağım. Altı-yedi aydır onları da aynen mânevî kazançlarıma şerik ediyorum. Bana teslim ettikleri risalelerin bir kısmını kardeşlerime cevap vereceğim, bütününü yazsınlar onlara hediye edeceğim. Çünki onlar, Risale-i Nurun bundan sonraki hizmetine tam hissedardırlar. Bu mes'elede ben Denizli şehrini kendi karyeme arkadaş edip bütün emvatını ve ehl-i imanın hayatta olanlarını hem kendim, hem Risale-i Nurun küllî talebeleri mânevî kazançlarımıza hissedar etmeğe karar verdik. Denizli hapishanesini de bir imtihan medresemiz telâkki ediyoruz ve bizimle alâkadar hem Denizlide, hem hapsinde umumuna ve hususuna ve tam adâletini gördüğümüz mahkeme hey'etine çok selâm ve dualar ederiz.

Said Nurs

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Beşinci N'okta: *Risale-i Nur, bu Anadolu memleketine belâların def'ine ehemmiyetli bir vesiledir. Sadaka nasıl belâyı def'ediyor, onun intişarı ve okunması, küllî bir sadaka nev'inde semavî ve arzî belâların def'ine vesile olduğu çok emareler ve çok hâdiselerle tebeyyün etmiş, hattâ Kur'anın işaretiyle tahakkuk etmiş.* Ve yazmasını ve intişarını men'etmek zamanlarında dört def'a zelzelelerin başlaması ve intişariyle durmaları ve Anadoluda ekser yerlerde okunması harb-i umumînin Anadoluya girmemesine bir vesile olduğu Sûre-i وَالْعَصْرِ işaret ettiği halde, bu iki ay kuraklık zamanında mahkemenin Risale-i Nurun beraetine ve vatana menfaatli olduğuna dair kararını mahkeme-i temyiz tasdik ederek tam bir serbestiyetle Risale-i Nurun intişarı ve okunmasını beklerken, bütün bütün aksine olarak men'edilmesi ve mahkemedeki risaleler sahiblerine iade edildiği halde bizi de o cihetce konuşmaktan men'etmeleri cihetiyle belâların def'ine vesile olan bu küllî sadaka-i mâneviye, belâya karşı çıkamadı, günahımız neticesi kuraklık başladı.

www.islamidavet.com

Biz Risale-i Nur şâkirdleri, dünyaya çok ehemmiyet vermediğimizden, dünyaya yalnız Risale-i Nur için baktığımızdan, bu yağmursuzlukta dahi o noktadan bakıyoruz. İşte Denizlide mahkemeye verilen cüz'î bir kısım Risale-i Nur, sahiplerine iadesinin aynı zamanında, burada dahi bir kısım zatlar yazmağa başlamaları, aynı vakitte, bu yağmursuzlukta bir derece rahmet yağdı. Fakat Risale-i Nurun serbestiyeti cüz'î olmasından, rahmet dahi cüz'î kaldı. İnşâallah yakında benim de risalelerim iade edilecek, tam serbest ve intişarı gelişecek ve rahmet dahi tam olacak. (Hâşiye)

* * *

(Hâşiye) : Hem aynen öyle oldu, biz gördük.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِعَدَدِ قَطَرَاتِ الْمَطَرِ فِي لَيْلَةِ الرَّغَائِبِ

Aziz Kardeşlerim!

Size iki puslayı Leyle-i Regaibden altı saat evvel yazdım. «*Hizb-i Nuriye*» ve Husrev'in kâğıdı ile teslimden sonra, kat'iyyen benim kanaatımda bir nevi' mu'cize-i Ahmediye olarak, iki aydanberi mütemadiyen kuraklık ve yağmursuzluk ve her tarafta daima namazlardan sonra pek çok duaların akim kaldığı ve herkes me'yusiyetinden derd-i maişet endişesiyle kalben ağlarken, birden Leyle-i Regaib bütün ömrümde hiç işitmediğim ve başkaları da işitmediği, üç saatte yüz def'a, belki fazla tekrarla melek-i ra'dın bu yüksek ve şiddetli tesbihatiyle öyle bir rahmet yağdı ki, en muannide dahi Leyle-i Regaibin kudsiyetini ve Hazret-i Risaletin bir derece bir cihette âlem-i şehadete teşrifinin umum kâinatça ve bütün asırlarda nazar-ı ehemmiyette ve Rahmet-en lil'âlemîn olduğunu isbat etti ve kâinat o geceyi alkışlıyor diye gösterdi.

Acaba, dualarımızda Isparta bu memleketle beraberdi, bu yağmurda hissesi var mı? merak ediyorum. Şimdiye kadar çok emarelerle Risale-i Nur bir vesile-i rahmet olmasından, bu rahmet îma eder ki, herhalde bir fütuhatı perde altında vardır ve belki serbestiyetine bir işarettir (Hâşiye). Hem burada Lem'aların verdikleri iştiyâk cihetiyle yazıcıların çoğalması, inşâallah bir nevi' makbul dua hükmüne geçdi.

www.islamidavet.com

Risale-i Nur talebeleri namına
Evet Evet
Mehmed, Ceylân

Duanıza muhtaç kardeşiniz
Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Leyle-i Mi'racın, aynı Leyle-i Regâib gibi hiç inkâr edilmez bir tarzda, bir nevi' mu'cize-i Ahmediye gibi bir kerametini ve kâinatça hürmetini gözümüzle gördük. Şöyle ki:

Nasıl evvelce yazdığımız gibi iki ay kuraklık içinde burada hiç yağmur gelmediği, güya Leyle-i Regaibi bekliyor gibi o mübarek gecenin gelmesiyle emsalsiz bir gürültü ile kudsiyetini burada gösterdiği gibi; aynen öyle de: O gecedenberi buraya bir katre yağmur düşme-

---

(Hâşiye) : Sonra tahakkuk etti ki; aynı zamanda hem fütuhatı, hem serbestiyeti perde altında tahakkuk etmiş.

diği halde, yirmi günden sonra aynen mi'rac gecesi birdenbire öyle bir rahmet yağdı ki, dinsizlerde şüphe bırakmadı ki; sâhib-ül-mi'rac, Rahmet-en-lil'âlemîn olduğu gibi, onun mi'rac gecesi de bir vesile-i rahmettir. Hem ehl-i îmanın îmanlarını kuvvetlendirdiği gibi, me'yusiyetlerini de bir derece izâle etti.

Hâl-i âlemi bilmiyorum, fakat hissediyorum ki: Ehl-i îman hem haricî birkaç tarafta tazyikat, hem dahilî endişeler ve kuraklıktan gelen derd-i maişet ve nokta-i istinadı dünyaca bulamamaktan, ehemmiyetli bir me'yusiyetin te'siriyle, hattâ ibadete karşı bir fütur gelmişti. Birden mi'rac gecesi, burada kerametiyle Leyle-i Regaibin kerametini takviye ederek, ehl-i îmana bildirdi ki: «*Siz sahipsiz değilsiniz. Kâinat kabzasında bulunan bir zatın, âleme rahmet gönderdiği bir istinadgâhınız vardır.*» diye me'yusiyet ve endişelerini kısmen izale eyledi.

Hem Risale-i Nurun bir silsile-i kerametini teşkil eden tevafuk, bu hâdisede hiç tesadüfe havale edilmez bir tarzda üç-dört tevafukla, Leyle-i Mi'rac ve Leyle-i Regaib hürmetlerinde *Risale-i Nur*un da bir hissesi var olduğunu gördük.

Birinci Tevafuk: İbtida ve intiha-i terakkiyat-ı hayat-ı Ahmediyenin ünvanları olan Leyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'rac bu kuraklık zamanında kesretli rahmette tevafuklarıdır.

İkinci Tevafuk: Bu günlerde Husrev'in tevafuklu yazdığı «*Mi'rac Risalesi*»ni burada Risale-i Nur talebeleri şevke gelip aynen tevafukunu, hattâ yedi «fakat, fakat, fakat» kelimelerinin parlak tevafukunu gösteren nüshaları yazdılar, bitirdiler. Ben de tashih ediyordum, başkaları da okuyordular. Birden mi'rac gecesi kesretli rahmeti ile gelmesi, Risale-i Nurun yazılması ve Husrev'in Mi'rac Risalesi ve intişarı dahi bir vesile-i rahmet olduğunu talebelerine bir kanaat verdi. İki-üç tevafuk daha var. Bize kat'î kanaat veriyor ki; tesadüf içinde yoktur. Doğrudan doğruya bu muannid zamanında şeâir-i İslâmiyenin ehemmiyetlerini göstermeğe bir işarettir. Umum kardeşlerime selâm ve mi'raclarını tebrik ederim.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Buranın umum ahalisi ve
Risale-i Nur şâkirdleri namına
Kardeşiniz
Said Nursî

Evet, üstadımızı tasdik ediyoruz.
Mehmed, Mehmed, Osman, İbrahim, Ceylân, Hayri vs...

* * *

www.islamidavet.com

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Bir Sual: «Tevafukla bu keramet nasıl kat'î sabit oluyor?» diye kardeşlerimizden birisinin sualine küçük bir cevaptır.

Elcevap: Bir şeyde tevafuk olsa, küçük bir emare olur ki; onda bir kasıd var, rastgele bir tesadüf değil. Ve bilhassa bir tevafuk birkaç cihette olsa, o emare tam kuvvetleşir ve bilhassa yüz ihtimal içinde iki şey'e mahsus ve o iki şey birbiriyle tam münasebetdar olsa, o tevafukdan gelen işaret sarih bir delâlet hükmüne geçer ki, bir kasd ve irade ile ve bir maksad için o tevafuk olmuş, tesadüfün ihtimali yok.

İşte, bu mes'ele-i mi'raciye de aynen böyle oldu. Doksan dokuz gün içinde yalnız Leyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'raca yağmur ve rahmetin tevafuku.. ve o iki gece ve güne mahsus olması, daha evvel ve daha sonra olmaması ve ihtiyac-ı şedidin tam vaktine muvafakatı.. ve «*Mi'raciye Risalesi*»nin burada çoklar tarafından şevk ile kıraat ve kitabet ve neşrine rastgelmesi.. ve o iki mübarek gecenin birbiriyle birkaç cihette tevafuk etmesi.. ve mevsimi olmadığı halde acib gürültülerle, sönmeyecek maddî - mânevî zemin gürültüleriyle feryadlarına tehditkârane ve teselliyetdarane tevafuk etmesi.. ve ehl-i imanın me'yusiyetinden teselli aramalarına ve dalâletin savletinden gelen vesvese ve zâfiyete karşı kuvve-i mâneviyenin takviyesini istemelerine tam tevafuku.. ve bu geceler gibi şeâir-i İslâmiyeye karşı hürmetsizlik edenlerin hatâlarına bir tekdir olarak «Kâinat bu gecelere hürmet eder, neden siz etmiyorsunuz?» diye mânasında kesretli rahmetle şeair-i İslâmiyeye karşı hattâ semavat ve fezâ-yı âlem hürmetlerini göstermekle tevafuk etmesi... Zerre mikdar insafı olan bilir ki, bu işde hususî bir kasd ve irade ve ehl-i îmana hususî bir inayet ve merhamettir, hiçbir cihetle tesadüf ihtimali olamaz. Demek hakikat-ı mi'rac bir mu'cize-i Ahmediye (A.S.M.) ve keramet-i kübrâsı olduğu.. ve mi'rac merdiveni ile göklere çıkması ile Zât-ı Ahmediyenin (A.S.M.) semavat ehline ehemmiyetini ve kıymetini gösterdiği gibi, bu seneki mi'rac da zemine ve bu memleket ahalisine kâinatça hürmetini ve kıymetini gösterip bir keramet gösterdi.

Duanıza muhtac kardeşiniz
Said Nursî

* * *

www.islamidayet.com

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Bizim kat'iyyen şek ve şüphemiz kalmadı ki: *Bu hizmetimizin neticesi olan Risale-i Nurun serbestiyetini değil yalnız biz ve bu Anadolu ve âlem-i İslâm alkışlıyor, takdir ediyor; belki kâinat dahi memnun olup cevv-i sema ve feza-yı âlem alkışlıyor ki,* üç-dört ayda bir yağmura şiddet-i ihtiyaç varken gelmedi, yalnız Ankara teslim kararına tevafuk eden Leyle-i Regaibdeki emsalsiz ve gürültülü rahmetin gelmesi ve Denizlide mahkemenin bilfiil teslimine karar vermesi, yine Leyle-i Mi'rac da aynen Risale-i Nurun bir rahmet olduğuna işareten Leyle-i Regaibe tevafuk ederek kesretle melek-i ra'd'ın alkışlamasiyle ve rahmetin Emirdağında gelmesi o teslim kararına tevafuk etmesi ve bir hafta sonra, demek Denizlide vekillerin eliyle alınması hengâmlarında, yine aynen Leyle-i Mi'raca ve Leyle-i Regaibe tevafuk ederek aynen onlar gibi Şâbân-ı Şerifin bir cum'a gecesinde kesretli rahmet ve yağmurun bu memlekette gelmesi onlara tevafuklarıyla kat'î kanaat verir ki; Risale-i Nurun müsaderesine ve hapsine dört zelzelelerin tevafuku küre-i arzca bir îtiraz olduğu gibi, bu Emirdağı memleketinde dört ay zarfında yalnız üç cum'a gecesinde ki, biri Leyle-i Regaib ve biri Leyle-i Mi'rac, biri de Şâban-ı Muazzamın birinci cum'a gecesinde rahmetin kesretle gelmesi ve Risale-i Nurun da serbestiyetinin üç devresine tam tamına tevafuk etmesi, küre-i havaiyenin bir tebriki, bir müjdesidir ve Risale-i Nur dahi mânevî bir rahmet, bir yağmur olduğuna kuvvetli bir işarettir.

www.islamidavet.com

Ve en lâtif bir emare de şudur ki: Dün, birdenbire bir serçe kuşu pencereye geldi, pencereye vurdu. Biz uçurmak için işaret ettik, gitmedi. Mecbur olduk, dedim: «Pencereyi aç, o ne diyecek?» Girdi, durdu., tâ bu sabaha kadar; sonra o odayı ona bıraktık, yatak odama geldim. Bu sabah çıktım, kapıyı açtım; yarım dakikada döndüm, baktım, «kuddüs kuddüs» zikrini yapan bir kuş odamda gördüm, gülerek dedim: «Bu misafir ne için geldi?» Tam bir saat bana baktı, uçmadı, ürkmedi. Ben de okuyordum. Bir saat bana baktı; ekmek bıraktım, yemedi; yine kapıyı açtım, çıktım, yarım dakikada geldim; o misafir de kayboldu. Sonra bana hizmet eden çocuk geldi, dedi ki: «Ben bu gece gördüm ki, merhum Hâfız Ali'nin (R.H.) kardeşi yanımıza gelmiş.» Ben de dedim: «Hâfız Ali ve Husrev gibi bir kardeşimiz buraya gelecek.» Aynı günde iki saat sonra çocuk geldi, dedi: «Hâfız Mustafa geldi.» Hem Risale-i Nurun serbestiyetinin müjdesini, hem mahkemedeki kitaplarını da kısmen getirdi. Hem serçe kuşunun ve benim rü'yamın, hem kuddüs kuşunun tâbirini isbat etti ki, tesadüf olmadığını göster-

di. Acaba emsâlsiz bir tarzda hem serçe kuşu acib bir surette, hem kuddüs kuşu garib bir surette gelip bakması, sonra kaybolması ve mâsum çocuğun rü'yası tam tamına çıkması, hem Risale-i Nurun Hâfız Ali gibi bir zâtın eliyle buraya gelmesinin aynı zamanına tevafuku hiç tesadüf olabilir mi? Hiçbir ihtimali var mı ki bir beşaret-i gaybiye olmasın? (Hâşiye) Evet, bu mes'ele küçük bir mes'ele değil, kâinat ve hayvanat ile dahi alâkadardır.

Evet, Risale-in-Nur serbestiyetinden ben Risale-i Nurun bir şâkirdi olmak îtibariyle kendi hisseme düşen bu kâr ve neticeyi binler altun lira kadar kazancım var kanaat ediyorum. Başka yüz binler Risale-i Nur şâkirdleri ve takviye-i îmana muhtaç ehl-i îmanın istifadeleri buna kıyas edilsin.

Evet, dînin ve şeriatın ve Kur'anın yüzden ziyade tılsımlarını, muammalarını hall ve keşfeden ve en muannid dinsizleri susturup ilzam eden ve mi'rac ve haşr-i cismanî gibi sırf akıldan çok uzak zannedilen Kur'an hakikatlarını en mütemerrid ve en muannid feylesoflara ve zındıklara karşı güneş gibi isbat eden ve onların bir kısmını îmana getiren Risale-i Nur eczaları, elbette Küre-i Arzı ve küre-i havaiyeyi kendi ile alâkadar eder ve bu asrı ve istikbali kendi ile meşgul edecek bir hakikat-ı Kur'aniyedir ve ehl-i îman elinde bir elmas kılınçtır.

www.islamidavet.com

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Emirdağında Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

(Hâşiye): Hem bu kuşların **Risale-i Nurla** alâkadarlıklarını te'yid eden çok emareler var. Ezcümle, o kuşların alâkadarlığını gösteren mektup Milâsa gittiği ayni vakitte garib bir tarzda kuddüs kuşu o mektubun meâlini vaziyetiyle te'yid ettiği gibi; aynı mektup İneboluda geceleyin okunurken büyük bir gece kuşu hârika bir tarzda pencereye gelip, kanadiyle vurup, durup dinlemesi; aynı mektup Savada okunurken bir def'a iki çekirge üstüne gelip, durup neticeye kadar durmaları; bir def'a da serçe ve bülbül kuşları aynı mektubun okunmasında pervane gibi uçup alâkadarlık göstermeleri ve Ispartada Husrev'in evinde aynı mektup okunurken, bülbül kuşu hilâf-ı âdet salona gelmesi ,alâkadarlığını göstermesi gibi çok emareler, bu keramet-i Nuriyyeyi te'yid ediyor.

RİSALE-İ NURUN KAHRAMANI HUSREV TARAFINDAN KALEME ALINMIŞTIR

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Risale-in-Nur'un kerametlerindendir ki: Üstadımız Radıyallahü Anh, çok def'a risalelerde: «*Ey mülhidler ve ey zındıklar! Risale-in-Nura ilişmeyiniz. Eğer ilişirseniz, yakında sizi bekliyen belâlar, sel gibi başınıza yağacaktır.*» diye on senedenberi kerratla söylüyorlardı. Bu hususta şahid olduğumuz felâketlerden:

Birincisi: Dört sene evvel Erzincan'da ve İzmir civarında vukua gelen hareket-i arz olmuştur. O vakitler münâfıklar, desiselerle Isparta mıntıkasında Sava ve Kuleönü ve civarı köylerdeki Risale-i Nur talebelerine iliştiler. Otuz-kırk kadar Risale-i Nur talebelerini «Camiç gitmiyorsunuz, takye giyiyorsunuz, tarikat dersi veriyorsunuz.» diye mahkemeye sevketmişlerdi. Cenâb-ı Hak, İzmir civarını ve Âzerîleri ve civarındaki halkı dehşetler içinde bırakan zelzeleler ile Risale-i Nurun bir vesile-i def'-i belâ olduğunu gösterdi. Bu zelzelelerden bir hafta sonra, mahkemeye sevkedilmiş olan o kardeşlerimizin hepsi beraet ettirilerek kurtulmuşlardı.

www.islamidavet.com

İkincisi: Yine vakit vakit Risale-i Nur talebelerinin arkalarında koşmakta devam eden mülhidler, hatt-ı Kur'an ile çocuk okuttuklarını bahane ederek Ispartada müteveffa Mehmed Zühtü (Rahmetullahi Aleyh) ile Sava Karyesinden Hâfız Mehmed (Rahmetullahi Aleyh) ismindeki iki Risale-in-Nur talebesine hücum etmişler. Nur dersini okuyan çocukları, bu iki kardeşimizin evlerinden alınan Risale-i Nur eczalariyle birlikte mahkemeye sevkedilmiş. Merhum Mehmed Zühtü, para cezasiyle mahkûm edilmek istenilmiş. Neticede, merkezi Erbaa ve Tokat'da vukua gelen ikinci bir korkunç zelzele ile Cenâb-ı Hak, Risale-in-Nur bir vesile-i def'-i belâ olmakla şâkirdlerine yardım ederek üstadlarının verdiği haberin sıhhatini tasdik etmek için o kardeşimizi beraet ettirmiş ve alınan bütün Risale-i Nur eczalarını kendilerine iade ettirmiştir.

Üçüncüsü ise: İçinde bulunduğumuz Denizli Hapishanesindeki musibetin başımıza gelmesine sebep olan o münâfıklar; rumî bin üçyüz ellidokuz senesinde tekrar başta sevgili Üstadımız olduğu halde, bize ve Risale-in-Nura hücum ettiler. Bir kısmımızı Ispartadan topladılar, bir kısmını Çivril'den Isparta'ya getirdiler, sevgili Üstadımızı da yalnız olarak Kastamonu'dan Isparta'ya sevkettiler. Daha başka vilâyetlerden de arkadaşlarımız Isparta'ya getirilmişti. Ehl-i garazın iğ-

faline kapılan Isparta adliyesi, Risale-in-Nurun gayesi haricinde bulunan cephelerde, bizce mânası olmayan ittihamlar altında bizi sıkıyordu. Bilhassa kıymetdar Üstadımızı daha çok tazyik ettikleri vakit, Üstadımıza lüzumlu lüzumsuz bir çok sualler açan Isparta müddeiumumîsinin: «Bu belâlar dediğin nedir?» diye olan sualine cevaben: Evet demiş, zındıklar eğer Risale-in-Nura ve şâkirdlerine ilişseler, yakında bekliyen belâların hareket-i arz suretiyle geleceğini.. söylemişti.

Daha sonra bizi Denizli'ye sevkettiler. Kastamonu, İstanbul, Ankara dahil olmak üzere on vilâyetten adliyelere sevkedilen yüzü mütecaviz Risale-i Nur talebelerinin bir kısmı bırakılmış, yetmiş kişiden ibaret olan bir diğer kısmı da Denizli'de «Medrese-i Yûsufiye» namını alan hapisde bulunuyordu. Bizim bütün müracaatlarımıza sudan cevap veriliyor, sevgili Üstadımız daha çok tazyik ve sıkıntı içerisinde yaşattırılıyor, ufûnetli, rutûbetli, zulmetli, havasız bir yerde bütün bütün konuşmaktan ve temastan men'edilmek suretiyle haps-i münferidde azap çektiriliyordu.

İşte bu sıralarda Denizli zindanının bu dehşetli ıztırablarını geçirmekte idik. Allah'tan başka hiçbir istinatgâhları bulunmayan bu bîçârelerin bir kısmı Kastamonu'dan, diğer bir kısmı İnebolu'dan, diğer bir kısmı da İstanbul'dan henüz gelmemişlerdi. Şu vatanın her köşesinde hak ve hakikat için çırpınan ve saf kalbleriyle necatları için Rabb-i Rahîmlerine iltica eden pek çok mâsumların semâvâtı delip geçen ve Arş-ür-Rahmâna dayanan âhları boşa gitmedi. Allah-ü Zülcelâl Hazretleri, o mübarek Üstadımızın Isparta'da söylediği gibi, mâsumları Cennete götüren, zâlimleri Cehenneme yuvarlayan dehşetli bir diğer zelzeleyi gönderdi. Karşısında Risale-in-Nur müdafaa vaziyetinde bulunmamasından çok haneler harab oldu, çok insanlar enkaz altında ezildi, çokları sokak ortalarında kaldı. Henüz memleketlerinin hapishanelerinde bulunan kardeşlerimizden Kastamonu'dan Mehmed Feyzi ve Sâdık ve Emin ve Hilmi ve İnebolu'dan Ahmed Nazif, Denizli Hapishanesine sevkedildiklerinde şu malûmatı verdiler:

«Zelzele tam gece saat sekizde başladı. Bütün arkadaşlar, *Lâilâhe İllâllah* zikrine devam ediyorduk. Zelzele bütün şiddetiyle devam etmekte idi. O sırada hâtırımıza geldi: Risale-in-Nuru aşkla ve bir sâik ile üç-beş def'a şefaatçı ederek Cenâb-ı Hak'dan halâs istedik. Elhamdülillâh, derhal sâkin oldu.

Kastamonu'da ise, o gece kal'adan kopan çok büyük bir taş, aşağıya yuvarlanarak bir haneyi ezmiş, birçok hanelerde yarıklar, çıkıklıklar olmuş, birkaç ev çökmüş, hükûmet binası yarılmış, daha bunun gibi hasârat ve zâyiat olmuş. Fakat zelzele her gün olmak suretiyle bir

www.islamidavet.com

müddet devam etmiş. Tosya'da bin beşyüz ev harab olmuş, ölü ve yaralı mikdarı çok fazla imiş. Kargı ve Osmancık tamamen, Lâdik ve sair mahallerde zayiat fazla mikdarda imiş. İnebolu'da bir minarenin alemi eğrilmiş, ufak tefek çatlaklıklar olmuş, hasârat ve zayiat olmamış.»

Ahmed Nazif, Emin, Sâdık, Mehmed Feyzi

Üçüncü olan bu hareket-i arzdan sonra, yine *Risale-in-Nura* ve talebelerine ve müellifine hücum eden ehl-i garazın sözünü dinliyen adliye, aynı tarzda bizi sıkmakta devam ediyordu. Zındıka tarafdarları, mübarek Üstadımızın ihbarları olan ve Risale-i Nurun büyük kerametlerinden olup zelzeleler eliyle gelen beliyyelere ehemmiyet vermek istemiyorlardı. Risale-in-Nurun İlâhî ve Kur'ânî hakikatlarına karşı cephe alan bu zümrenin başına bir *dördüncü* tokat daha geldi .

Garibi şu ki, biz şubatın üçüncü günü mahkemeye çağrılmıştık. Iztırab ve elemleri içinde yüreklerimizi ağlatan hastalıklı haliyle kendisinden sorulan suallere cevap vermek için altmışbeş kadar talebesinin önünde ayağa kalkan mübarek Üstadımızın cevapları arasında «O zındıkların dünyaları başlarını yesin ve yiyecek!» kelimeleri, tekrar tekrar hey'et-i hâkimenin yüzlerine karşı ağzından dökülüyordu. Birkaç def'a mahkemeye gidip geldikten sonra, 7 Şubat 1944 tarihli İstanbul'da müntesir «Hemşehri» ismindeki bir gazete elime geçti. Gazete okumaya ve radyo dinlemeye hevesli olmamaklığımla beraber, «Yirminci asrın medenîleriyiz!.» diyerek bu günkü terakkiyat-ı beşeriyeyi kendilerinden bilen, Allah'ı unutan, âhirete inanmayan insanların başlarına Cenâb-ı Hakkın, motorlu vasıtalar eliyle nasıl ateşler yağdırdığını, o münkirlerin dünkü Cennet hayatlarının bugünkü Cehennemî hâlât içinde nasıl geçmekte olduğunu bilmek ve Risale-in-Nurun bereketiyle Anadoluyu bu dehşetli ateş yağmurundan nasıl muhafaza etmekte olduğunu görmek ve şükretmek hâletinden gelen bir merak ile bazı bu gibi havadisleri sorardım ve dinlerdim.

İşte bu gazetenin de harb boğuşmalarına ait resimlerine bakıyordum. Nazarıma çarpan, büyük yazı ile yazılmış bir sütunda, Anadolunun yirmibir vilâyetini sarsan ve şubatın birinci gününün gecesinde sabaha karşı herkes uykuda iken vukua gelen ve pek çok zayiata mâl olan dehşetli bir zelzeleyi haber veriyordu. Derhal, şubatın üçünde mahkemede sevgili üstadımızın hey'et-i hâkimeye: «*Zındıkların dünyaları başlarını yesin ve yiyecek!*» diye tekrar tekrar söylediği sözleri hatırladım, «Eyvah!» dedim, «Risale-i Nur ıslâh eder, ifsad etmez, îmar eder, harab etmez; mes'ud eder, perîşan etmez» diye söylerken, «Aksiyle bizi ve Risale-in-Nuru ittiham etmek, Hâlikın hoşuna gitmiyor.» dedim.

www.islamidavet.com

İşte, merkezi Gerede, Bolu ve Düzce olan bu kanlı zelzele, Risale-in-Nurun dördüncü bir kerameti idi. Bu gazete şu malûmatı veriyor; Ankara, Bolu, Zonguldak, Çankırı ve İzmit vilâyetlerinde fazla kayıplar varmış. Geredede ikibin ev yıkılmış, yıkılmıyan evler de oturulmıyacak derecede harab olmuş, binden fazla ölü varmış, enkaz altından mütemadiyen ölü çıkartılıyormuş. Düzcede zarar çokmuş, ölü ve yaralıların mikdarı malûm değilmiş. Ankara'da yüz üç ölü ve bir o kadar da yaralı varmış. Bine yakın ev yıkılmış, Debbağhanede iki ev çökmüş, bâzı köylerde sarsıntıyı müteâkib yangınlar olmuş. İlk sarsıntı çok kuvvetli olmuş, sarsıntıyı yer altından gelen bir takım gürültüler tâkib etmiş. Bolu'dan ve diğer yerlerin köylerinden bir hafta geçtiği halde henüz malûmat alınamıyormuş. Diğer bir yerde ikiyüz ev yıkılmış, onbir ölü varmış. Bolu ile telgraf ve telefon hatları kesilmiş, zelzele mıntıkasında şiddetli bir kar fırtınası hüküm sürüyormuş. İzmitte zelzele olurken şimşekler çakmış, şehir birkaç saniye aydınlık içinde kalmış. Birçok yerlerde halk çırılçıplak sokaklara fırlamış. Dünyanın bütün rasathaneleri bu büyük Anadolu zelzelesini kaydetmiş. Bir İngiliz rasathanesi sarsıntının çok harab edici olduğunu bildirmiştir. Sinop'da aynı günde çok korkunç bir fırtına olmuş, gök gürültüleri ve şimşeklerle gittikçe şiddetini artırmıştır.

www.islamdavet.com

Daha sonra başka bir gazetede tamamlayıcı ve hayret verici şu malûmatları gördüm: Zelzeleden evvel kediler, köpekler üçer-beşer olarak toplanmışlar, düşünceli, hüzünlü gibi alık alık birbirine bakarak bir müddet beraber oturmuşlar, sonra dağılmışlar. Gerek zelzele olurken ve gerekse olmadan evvel ve olduktan sonra da bu hayvanlardan hiçbiri görünmemiş, kasabalardan uzaklaşarak kırlara gitmişler. Bir garibi de şu ki: Bu hayvanlar isyanımızdan mütevellid olarak başımıza gelecek felâketleri lisan-ı halleriyle haber verdiklerini yazıyorlar da biz anlamıyoruz diyerek taaccüb ediyorlar.

İşte Üstadımız Bediüzzaman, uzun senelerdenberi: **«Zındıklar Risale-in-Nura dokunmasınlar ve şâkirdlerine ilişmesinler. Eğer dokunurlar ve ilişirlerse, yakından bekliyen felâketler onları yüz def'a pişman edecek!»** diye Risale-in-Nur ile haber verdiği yüzler hâdisat içinde işte zelzele eliyle doğruluğunu imza ederek gelen dört hakikatlı felâket daha.

Cenâb-ı Hak bize ve Risale-in-Nura taarruz edenlerin kalblerine îman ve başlarına hakikatı görecek akıl ihsan etsin, bizi bu zindanlardan, onları da bu felâketlerden kurtarsın, âmin!

Mevkuf
Husrev

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Şimdiye kadar gizli münâfıklar, Risale-i Nura kanunla, adliye ile ve âsâyiş ve idare noktasından hükûmetin bâzı erkânını iğfal edip tecavüz ediyorlardı. Biz müsbet hareket ettiğimiz için, mecburiyet olduğu zaman tedâfüî vaziyetinde idik. Şimdi plânları akim kaldı. Bil'-**akis tecâvüzleri Risale-i Nurun** dairesini genişlettirdi. Bu def'a yeni hurufla «*Asâ-yı Mûsâ*'yı tab'etmek niyetimiz, ihtiyarımız olmadığı halde, tecavüz vaziyeti Risale-i Nura veriliyor gibidir. Bu hâdisenin ehemmiyetli bir hikmeti şu olmak gerektir:

www.islamidavet.com

Risale-i Nur, bu mübarek vatanın mânevî bir halâskârı olmak cihetiyle şimdi iki dehşetli mânevî belâyı def'etmek için, matbuat âlemi ile tezahüre başlamak, ders vermek zamanı geldi veya gelecek gibidir zannederim.

O dehşetli belâdan birisi: Hıristiyan dînini mağ*lûb eden ve anarşiliği yetiştiren şimalde çıkan dehşetli dinsizlik cereyanı bu vatanı mânevî istilâsına karşı Risale-in-Nur, sedd-i Zülkarneyn gibi bir sedd-i Kur'ânî vazifesini görebilir* ve âlem-i İslâmın bu mübarek vatanın ahalisine karşı pek şiddetli îtiraz ve ittihamlarını izale etmek için matbuat lisaniyle konuşmak lâzım gelmiş diye kalbime ihtar edildi.

Ben dünyanın halini bilmiyorum. Fakat Avrupada istilâkârane hükmeden ve edyan-ı semâviyeye dayanmıyan dehşetli cereyanın istilâsına karşı Risale-i Nur hakikatları bir kal'a olduğu gibi, âlem-i İslâmın ve Asya kıt'asının hâl-i hâzırdaki îtiraz ve ittihamını izale ve eskideki muhabbet ve uhuvvetini iade etmeğe vesile olan bir mu'cize-i Kur'âniyedir. *Bu memleketin vatanperver siyasîleri çabuk aklını başına alıp Risale-i Nuru tab'ederek resmî neşretmeleri lâzımdır ki, bu iki belâya karşı siper olsun.* Acaba bu yirmi sene zarfında îman-ı tahkikîyi pek kuvvetli bir surette bu vatanda neşreden Risale-i Nur olmasaydı, bu dehşetli asırda acib inkılâb ve infilâklarda bu mübarek vatan, Kur'ânını, îmanını dehşetli sadmelerden tam muhafaza edebilir miydi? Her ne ise.. *Risale-i Nura, daha vatana, idareye zararı do-*

kunmak bahanesiyle tecavüz edilmez, daha kimseyi o bahane ile inandıramazlar; fakat cepheyi değiştirip, din perdesi altında bâzı saf-dil hocaları veya bid'a tarafdarı veya enaniyetli sofi meşreblileri bâzı kurnazlıklarla Risale-i Nura karşı iki sene evvel İstanbul'da ve Denizli civarında olduğu gibi istimâl etmek ve Risale-i Nura ve şâkirdlerine ayrı bir cephede tecavüz etmeğe münafıklar çabalıyorlar. İnşâallah muvaffak olamazlar. *Risale-i Nur şâkirdleri; tam ihtiyatla beraber, bir taarruz olduğu vakitte münakaşa etmesinler, aldırmasınlar. Aldanan ehl-i ilim ve îmansa, dost olsunlar,* «Biz size ilişmiyoruz. Siz de bize ilişmeyiniz... Biz ehl-i îmanla kardeşiz.» *deyip yatıştırsınlar.*

Sâniyen: Mübareklerin pehlivanı hem Abdurrahman, hem Lütfi, hem Büyük Hâfız Ali mânalarını taşıyan büyük ruhlu Küçük Ali kardeşimiz bir sual soruyor. Halbuki o suâlin cevabı Risale-i Nurda yüz yerde var. «Risale-i Nurun erkân-ı îmaniye hakkında bu derece kesretli tahşidatı ne içindir? Bir ümmî mü'minin îmanı büyük bir velînin îmanı gibidir, diye eski hocalar bize ders vermişler?» diyor.

Elcevap: Başta «*Âyet-ül-Kübrâ*» merâtib-i îmaniye bahislerinde ve âhire yakın müceddid-i elf-i sânî İmam-ı Rabbânî beyanı ve hükmü ki: *Bütün tarîkatların müntehası ve en büyük maksadları, kaik-ı îmaniyenin inkişafıdır. Ve bir mes'ele-i îmaniyenin kat'iyyetle vuzuhu, bin kerametlerden ve keşfiyatlardan daha iyidir.*» ve Âyet-ül-Kübrânın en âhirdeki ve «*Lâhika*»dan alınan o mektubun parçası ve tamamının beyanatı cevap olduğu gibi, «*Meyve Risalesi*»nin tekrarat-ı Kur'âniye hakkında Onuncu Mes'elesi, tevhid ve îman rükünleri hakkında tekrarlı ve kesretli tahşidat-ı Kur'âniyenin hikmeti, aynen bitamamiha onun hakikî tefsîri olan Risale-i Nurda cereyan etmesi de cevaptır.

Hem, îman-ı tahkikî ve taklidî ve icmâlî ve tafsilî ve îmanın bütün tehâcümata ve vesveseler ve şüphelere karşı dayanıp sarsılmamasını beyan eden Risale-i Nur parçalarının izahatı, büyük ruhlu Küçük Ali'nin mektubuna öyle bir cevaptır ki, bize hiçbir ihtiyaç bırakmıyor.

İkinci Cihet: İman, yalnız icmâlî ve taklidî bir tasdika münhasır değil; bir çekirdekten, tâ büyük hurma ağacına kadar ve eldeki âyinede görünen misâlî güneşten tâ deniz yüzündeki aksine, tâ güneşe kadar mertebeleri ve inkişafları olduğu gibi, îmanın o derece kesretli hakikatları var ki, binbir Esmâ-i İlâhiyye ve sair erkân-ı îmaniyenin kâinat hakikatlariyle alâkadar çok hakikatlar var ki, «Bütün ilimlerin ve mârifetlerin ve kemalât-ı insaniyenin en büyüğü îmandır

www.islamidavet.com

ve îman-ı tahkikîden gelen tafsilli ve bürhanlı mârifet-i kudsiyedir.» diye ehl-i hakikat ittifak etmişler.

Evet, îman-ı taklidî, çabuk şüphelere mağlûb olur. Ondan çok kuvvetli ve çok geniş olan îman-ı tahkikîde pek çok merâtip var. O merâtiplerden ilmelyakîn mertebesi, çok bürhanlarının kuvvetleriyle binler şüphelere karşı dayanır. Halbuki taklidî îman, bir şüpheye karşı bâzan mağlûb olur.

Hem îman-ı tahkikînin bir mertebesi de aynelyakîn derecesidir ki, pek çok mertebeleri var, belki esmâ-i İlâhiyye adedince tezâhür dereceleri var, bütün kâinatı bir Kur'an gibi okuyabilecek derecesine gelir. Hem bir mertebesi de hakkal-yakîndir. Onun da çok mertebeleri var. *Böyle îmanlı zatlara şübehat orduları hücum da etse bir halt edemez.* Ve ulemâ-i ilm-i kelâmın binler cild kitapları, akla ve mantığa istinaden te'lif edilip, yalnız o mârifet-i îmaniyenin bürhanlı ve aklî bir yolunu göstermişler. Ve ehl-i hakikatın yüzer kitapları keşfe, zevke istinaden o mârifet-i îmaniyeyi daha başka bir cihette izhar etmişler. Fakat, Kur'anın mu'cizekâr cadde-i kübrâsı, gösterdiği hakaik-ı îmâniye, o mârifet-i kudsiyye; o ulemâ ve evliyânın pek çok fevkında bir kuvvet ve yüksekliktedir. *İşte Risale-i Nur bu câmi' ve küllî ve yüksek mârifet caddesini tefsir edip, bin senedenberi Kur'an aleyhine ve İslâmiyet ve insâniyet zararına ve adem âlemleri hesabına tahribatçı küllî cereyanlara karşı Kur'an ve îman namına mukabele ediyor, müdafaa ediyor. Elbette hadsiz tahşidata ihtiyacı vardır ki, o hadsiz düşmanlara karşı dayanıp ehl-i îmanın îmanını muhafazasına Kur'an nuriyle vesile olsun.* Hadîs-i Şerifte vardır ki: «*Bir adam seninle îmana gelmesi, sana sahra dolusu kırmızı koyunlardan daha hayırlıdır.» Bâzan bir saat tefekkür, bir sene ibadetten daha hayırlı olur.* Hattâ Nakşîlerin hafî zikre verdiği büyük ehemmiyet, bu nevi tefekküre yetişmek içindir. Umum kardeşlerime birer birer selâm ve dua ediyoruz.

Eibâkî Hüvelbâkî
Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

[*Risale-i Nurun has şâkirdlerinden ve ehemmiyetli eski muallimlerden ve îmanı kuvvetli olan büyük muallimleri temsîl eden Hasan Feyzi'nin Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî'den aldığı bir ilhamla Risale-i Nur hakkında ve o nurun menba'ı ve esası olan Nur-u Muhammedî (A.S.M.) ve hakikat-ı Kur'an ve sırr-ı îman târifinde bu kasideyi yazmış:*]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Ahmed yaratılmış o büyük Nur-u Ehadden
Her zerrede nurdur, o ezelden hem ebedden.

* * *

Bir nur ki odur hem yüce hem lâyetenâhi
Ol Fahr-i cihan Hazret-i Mahbub-u İlâhî.

* * *

Parlattı cihanı bu güzel Nur-u Muhammed (A.S.M.)
Halkolmasa, olmaz idi bir zerre ve bir ferd.

* * *

www.islamidavet.com

Ol nuru ânın, her yeri her zerreyi sarmış
Baştan başa her dem bu kesif zulmeti yarmış.

* * *

Bir nur ki odur sâde ve hem lâyetezelzel
Âri ve berî cümleden üstün ve mükemmel.

* * *

Bir nur ki bütün zerrede ancak o nümâyân,
Bir nur ki verir kalblere hem aşk ile îman.

* * *

Bir nur ki eğer olmasa ol nur hele bir an,
Baştan başa zulmette kalır hem de bu ekvan.

* * *

Bir nur ki değil öyle muhat, hem dahi mahsur..
Bir nur ki eder kalbi de pürnur, çeşmi de pürnur.

* * *

Bir lem'adır andan, şu büyük şems ve kamerler.

* * *

Hep işte o nurdan bu acâib koca âlem,
Halk oldu o nurdan yine Cennetle Cehennem.

* * *

Şek yok ki o nurdur okunan Hazret-i Kur'an..
Ol nur-u ezel hem sebeb-i hilkat-i insan..

* * *

Herşey'e odur mebde' ve asıl ve esas hem,
Ondan görünür nev'-i beşer böyle mükerrem.

* * *

Bir zerre değil, bahr-i muhit o bahr-i münirden,
Hem nasıl beşer hiç kalıyor hepsi de birden.

* * *

Şek yok ki cihan, katre-i nurundan o nurun,
Şek yok ki bu can, zerre-i nurundan o nurun.

* * *

Sönsün diye üflense, o derya gibi kaynar,
Söndürmeğe hem kimde aceb zerre mecâl var.

* * *

Söndürmeğe kalkmıştı asırlar dolu küffar
Kahreyledi her hepsini ol Hazret-i Kahhâr.

* * *

www.islamidavet.com

Hep sönmüş asırlar, yanıyor sönmeden ol
Tarihe sorun, kimdir o nur, hem kim imiş menfur.

* * *

Alnında yanan Nur-u Muhammed'di Halîl'in
Yetmezdi gücü, bakmağa her çeşm-i alîlin.

* * *

Görseydi Resûlün o güzel nurunu, Nemrud
Yakmazdı o dem, nârını ol kâfir-i matrud.

* * *

Bir sivrisinek öldürüyor o şâh-ı cihânı, (!)
Atmıştı Halîl'i âteşe, çünki o câni.

* * *

Bir perde açıp söyledi Hak gizli kelâmdan,
Ol âteşe bahseyledi hem berd u selâmdan.

* * *

«Dostum ve Resûlüm yüce İbrahimi ey nâr.
At âdetini, yakma bugün, sen onu zinhar!»

* * *

Bir gizli hitap geldi de ol dem yine Haktan
Bir abd-i mükerrem dahi kurtuldu bıçaktan.

* * *

Ol nurdan için Yûnusu hıfzeyledi ol hût,
Ol nur ile kahreyledi hem kavmini ol Lût.

* * *

Ol hüsn-ü cemâl, eyledi âlemleri hayran
Nerden onu bulmuş, acaba Yûsuf-u Ken'an.

* * *

Hikmet nedir, ol derdlere sabreyledi Eyyûb,
Hem sırrı nedir, Yûsuf için ağladı Ya'kub.

* * *

Öldükçe dirildikçe neden duymadı bir his,
Ol namlı nebi, şanlı şehid Hazret-i Cercis.

* * *

Hasretle neden ağladılar Âdem ve Havvâ
Kimdendi bu yıllarca süren koskoca dâvâ.

* * *

Hem âh, neden terkedilip Ravza-i Cennet,
Bir dâr-ı karar oldu neden âlem-i mihnet.

* * *

Nur şehri olan Tûr'da o dem Hazret-i Mûsa
Esrâr-ı kelâm hep çözülüp buldu tecellâ.

www.islamidavet.com

* * *

Bir parça Zebûrdan okusa Hazret-i Dâvud,
Başlardı hemen sanki büyük mahşer-i mev'ud.

* * *

Bilmem ki neden, yel ve sular hep onu dinler,
Bilmem ki neden, hep işiten âh! diye inler.

* * *

Mahlûku bütün kendine râmetti Süleyman,
Nerdendi bu kuvvet, ona kimdendi bu ferman.

* * *

Yellerle uçan şanlı büyük taht-ı mukaddes
Esrâr-ı ezelden o da duymuş yine bir ses.

* * *

Ol hangi acib sır ki, çıkar göklere İsâ,
Kimdir çekilen çarmıha, kimdir yine Yûda.

* * *

Nûr derdi için tahtını terkeyledi Edhem,
Bir başkasının tahtı olur derdine merhem.

* * *

Çok şahs-ı velî, nur ile hem etti kanâat,-
Çok şahs-ı denî, nur ile hem buldu kerâmet.

* * *

Her hepsi de pervanesi, üftadesi nûrun,
Her hepsi muamma, gücü yetmez bu şuûrun.

* * *

Fillerle varıp Kâbeye, hem Ebrehe zâlim;
İsterdi ki, yapsın nice bin türlü mezâlim...

* * *

İsterdi ki; o beyt yıkılıp şöhreti sönsün,
Halk Kâbeyi terkederek, kiliseye dönsün.

* * *

İsterdi ki, çeksin doğacak nûra bir sed,
Hem doğmadan ölsün diye «Mahbub-u Müebbed.»

* * *

Günlerce gidip Kâbeye, hem yaklaşan ordu,
Birdenbire bir tehlike sezmiş gibi durdu...

* * *

www.islamidavet.com

Sür'atle gelip bir sürü kuş, semt-i bahirden,
Taş harbine başlar, pek acib hepsi birden.

* * *

İndikçe havadan, o muamma gibi taşlar,
Cansız yıkılıp yerlere yatmış nice başlar.

* * *

Şahsiyle beraber kocaman ordu-yu müblâ,
Olsun diye mahbuba nişan, eyledi mûtâ.

* * *

Hem kavm-i Kureyş, söndürelim derken o nûru,
Erkek ve kadın, cümlesinin kaçtı huzuru...

* * *

Müşrik ve muvahhid, iki fırka olup urban;
Yıllarca dökülmüş yine üstüne bir kan.

* * *

Şak etti kamer, Fahr-i beşer, ol yüce Server,
Her yerde ve her anda onun nûru muzaffer.

* * *

Kur'andı kali, nurdu yolu, ümmeti mutlu,
Ümmet olanın kalbi bütün nûr ile doldu.

* * *

Çekmezdi keder, ol sözü cevher, özü kevser,
Ol Sûre-i Kevser, dedi a'dâsına «ebter!»

* * *

Ol şems-i Ezelden kaçınan ol kuru başlar
Gayyâ-i Cehennemde bütün yakmış ateşler.

* * *

Bitmişti nefes, çıkmadı ses, bıktı da herkes
Ol nûra varıp baş eğerek hem dediler pes!

* * *

İdrâki olan kafile ayrıldı Kureyşden..
Feyz almak için, doğmuş olan şanlı güneşten.

* * *

Ol kevser-i Ahmedden içip herbiri tas tas,
Olmuştu o gün sanki mücellâ birer elmas.

* * *

Ol başlara tâç, derde ilâç, mürşid-i âlem,
Eylerdi nazar bunlara nûriyle demâdem...

* * *

Bunlardı o a'dâyı boğan bir alay arslan,
Hak uğruna, nur uğruna olmuş çoğu kurban.

www.islamidavet.com

* * *

Bunlardan o gün ehl-i nifak cümle kaçardı,
Müşrik ise, ol aklı anın kalmaz uçardı.

* * *

Bunlardı o Peygamberin ashabı ve âli..
Dünyada ve ukbâda da hem şanları âli.

* * *

Tavsif ediyor bunları hep şöylece Kur'an:
Sulh vakti koyun, kavgada kükrek birer arslan!

* * *

Hep yüzleri pâk, sözleri hak, yolları hakdı,
Merkebleri yeller gibi Düldüldü, Burakdı.

* * *

Bir cezbe-i «Yâ Hay!» ile seller gibi aktı,
A'dâya varıp herbiri şimşek gibi çaktı.

* * *

Bunlardı o gün halka-i tevhidi kuranlar,
Bunlardı o gün baltalayıp küfrü kıranlar.

* * *

Bunlardı mübarek yüce cem'iyyet-i şûra,
Bunlardı o nurdan dizilen halka-i kübrâ.

* * *

Bunlardı alan Suriye, Irak, ülke-i Kisrâ,
Bunlarla ziyâdar o karanlık koca sahrâ.

* * *

Bunlardı veren hasta, alîl gözlere bir fer,
Bunlardı o tarihe geçen şanlı gazanfer.

* * *

Her hepsi de bir zerre-i nûrı o Habîbin,
Her an görünür gözlere ondan nice yüzbin.

* * *

Nûr altına girmiş bulunan türlü cemâat,
Hem buldu beka, hem de bütün gördü adâlet.

* * *

Ecdâd-ı izâmın o büyük ruhları küskün,
Zira ne küfürler okunur onlara her gün...

* * *

www.islamidavet.com

Yağmıştı o gün âh ne kederler, ne elemler,
Âciz onu hep yazmağa, eller ve kalemler.

* * *

Binlerce yetîmin yıkılan kalbini sen yap,
Afvet yeter artık, o Habîb aşkına yâ Rab!..

* * *

Derken yeter artık, bizi afvet güzel Allah!.
Sarsıldı cihan, öldü de bir gümgüme nâgâh.

* * *

Buz parçası halinde bulut, bir yere düşmüş,
Erkek ve kadın hepsi de ol semte üşüşmüş...

* * *

Derhal açılıp gök yüzü hem parladı ol nurdan gelen
Risâle-in-Nûr
Hallâk-ı Rahîm eyledi mahlûkunu mesrûr.

* * *

Zulmet dağılıp başladı bir yepyeni gündüz,
Bir neş'e duyup sustu biraz ağlayan o göz.

* * *

Bir dem bile düşmezken onun âhı dilinden,
Kurtuldu, yazık dertli beşer derdin elinden.

* * *

Ol taze güneş, ülkeye serptikçe ışıklar,
Hep şâd olacak, şevk bulacak kalbi kırıklar.

* * *

Her kalbe sürur, her göze nur doldu bu günden,
Bir müjde verir sanki o bir şanlı düğünden,

* * *

Arzeyleyelim ol yüce Allaha şükürler,
Kalkar bu kahr ü cehl ve dalâl, şirk ve küfürler.

* * *

Ol nûr-u hüdâ saldı ziya, kalbe safâ hem,
Gösterdi beka, göçtü fenâ, buldu vefâ hem.

* * *

Çıkmıştı şakî, geldi nakî gördü adâvet,
Eylerdi nefiy, oldu hafî nur-u hidâyet.

* * *

Fışkırdı Risale-i Nur, ufuktan nur-u Risâlet
Ol nur-u Risâlet verecek emn ü adâlet.

* * *

Allaha şükür, kalkmada hep cümle karanlık,
Allaha şükür, dolmada hep kalbe ferahlık.

www.islamidavet.com

* * *

Allaha şükür, işte bu gün perde açıldı,
Âlemlere artık yine bir neş'e saçıldı.

* * *

Artık bu sönük canlara can üfledi cânan,
Artık bu gönül derdine ol eyledi derman.

* * *

Bir fasl-ı bahar başladı illerde bu günden,
Bir sohbet-i gül başladı dillerde bu günden.

* * *

Benden bana ben gitmek için Risale-i Nur diye koştum,
Nur derdine düştüm de denizler gibi coştum.

* * *

Bir zerrecik olsun bulayım der de ararken
Düştüm yine derya gibi bir nura bugün ben.

* * *

Verdim ona ben gönlümü baştan başa artık,
Mâşukum odur, şimdi benim, ben ona âşık.

* * *

Ol nûr-u ezel hem kararan kalblere lâyık,
Ol nurdan alır feyzini hem cümle halâyık.

* * *

Kahreyledi ol zulmeti Risale-i Nura akanlar,
Nur kahrına uğrar, ona hasmane bakanlar.

* * *

Küfrün bütün alayı hücum etse de ey nur!
Etmez seni dûr, kendi olur belki de makhur.

* * *

Sensin yine hâzır, yine sensin bize nâzır
Ey nûr-u Rahîm, ey ebedî bir cilve-i Kudret-i Fâtır!

* * *

Bir neş'e duyurdun îmanla sırr-ı ezelden,
Bir müjde getirdin bize ol namlı güzelden.

* * *

Mâdemki içirdin bize ol âb-ı hayatdan
Bir zerre kadar kalmadı havf şimdi mematdan.

* * *

www.islamidavet.com

Hasret yaşadık nuruna yıllarca bütün biz,
Mâsum ve alîl, türlü belâ çekti sebepsiz.

* * *

Yıllarca akan, kan dolu göz yaşları dinsin,
Zâlim, yere batsın, o zulüm bir yere sinsin.

* * *

Yıllarca, asırlarca bu nurun yine yansın,
Öksüz ve yetim, dul ve alîl hepsi de kansın.

* * *

Ey nur gülü, nur çehreni öpsem dudağından,
Kalb bahçesinin kalbine diksem budağından.

* * *

Her dem kokarak hem o güzel râyihasından
Çıksam yine ben âlem-i fânî tasasından.

* * *

Nur güllerin açsın, yine miskler gibi tütsün,
Sînemde bu can bülbülü tevhid ile ötsün.

* * *

Sensin bize bir neş'e veren ol gül-ü hâlis,
Sensin bize hem cümleden a'lâ, dahi muhlis.

* * *

Ey Nûr-u Risaletten gelen bir bürhan-ı Kur'an!
Ey sırr-ı Furkandan çıkan hüccet-i îman!

* * *

Sendin bize matlub, yine sendin bize mev'ud,
Sayende bugün herkes olur zinde ve mes'ud.

* * *

Her an seni bekler ve sayıklardı bu dünya,
Hak kendini gösterdi, bugün bitti o rü'yâ.

* * *

Bin üçyüz senedir toprağa dönmüş nice milyar
Mü'min ve muvahhid seni gözlerdi hep ey yâr!

* * *

Her hepsi de senden yana söylerdi kelâmı
Her hepsi de her an sana eylerdi selâmı.

* * *

Nur çehreni açsan, atarak perdeyi yüzden
Söyler bana ruhum yine مَا ازْدَدْتُ يَقِيناً

* * *

www.islamidavet.com

Vallah, ezelden bunu ben eyledim ezber:
Risale-in-Nurdur vallah o son müceddid-i ekber.

* * *

Yüzlerce sened, hem nice yüzlerce işaret,
Eyler bu mukaddes koca dâvaya şehadet.

* * *

En başta gelen şâhid-i adl Hazret-i Kur'an
Göstermiş ayânen otuziç yerde o bürhan.

* * *

يَا مُدْرِكاً *nin kalbine gömmüş Esedullah,*
Çok sır ki, bilenler oluyor hep sana âgâh.

* * *

كُنْ قَادِرِيَّ الْوَقْتِ *demiş ol pîr-i muazzam,*
Binlerce velî hem yine yapmış buna bin zam.

* * *

Mu'cizdir o söz, hakdır o öz, görmedi her göz,
Artık bu muammaları gel sen bize bir çöz.

* * *

Altıncı Sözün aldı bütün fiil ve sıfâtı,
Verdim de arındım ona hem zat ve hayâtı.

* * *

Müflis ve fakir bekliyordum şimdi kapında
Tevhide eriştir beni, gel vârını sun da.

* * *

Ben ben diye, yazdımsa da sensin yine ol ben,
Hiçden ne çıkar, hem bana benlik yine senden.

* * *

Afvet beni ey afvı büyük lûtfu büyük Risalē-in-Nûr!
Bir dem bile hem eyleme senden beni yâ Rabbenâ mehcur!

* * *

Nûr aşkına, Hak aşkına, dost aşkına ey nûr!
Nûrunla ve sırrınla bugün kıl bizi mesrur.

* * *

www.islamidavet.com

Ey Nûr-u Ezelden gelen Nûr-u Muhammed (A.S.M.)
Ey sırr-ı îmandan gelen nur-u müebbed!

* * *

Binlerce yetîmin duyulan âhını bir kes,
Sarsar o büyük arşı da Vallah bu çıkan ses.

* * *

Vallah cemilsin, yeter artık bu celâlin!
Göster bize ey Nûr-u Muhammed, bir kere cemâlin!

* * *

Dergâhını aç, et bize ihsan, yine ey nur-u Risâlet!
Biz dertli kuluz, kıl bize derman, yine ey nûr-u hakikat!

* * *

Emmâre olan nefsimizin emrine uyduk,
Ver bizlere sen nur ile îkan, yine ey Nûr-u Kur'an!

* * *

Hırs âteşi sönsün de gönül gülşene dönsün,
Saç nurunu, hem feyzini her an, yine ey nūr-u îman!

* * *

Sen nûr-u Bedi', Nûr-u Rahîmsin bize lûtfet,
Hep isteğimiz aşk ile îman, yine ey Nûr-u İlâhî!

* * *

Dînin çekilip, dev gibi saldırmada vahşet,
Rahmet bizi, garketmeye tûfan, yine ey Nûr-u Rahmânî!

* * *

Pürnûra boyansın bütün âfâk-ı cihânın
Her yerde okunsun da bu Kur'an, yine ey Nûr-u Sübhânî!

* * *

Mahbûbuna uyduk, hepimiz ümmeti olduk,
Ağlatma yeter, et bizi handân, yine Ey Nûr-u Rabbânî!

* * *

Ol Ravza-i Pâk-i Ahmedi (A.S.M.) göster bize bir dem,
Artık olalım hep ona kurban, yine Ey Nûr-u Samedânî!

* * *

İslâma zafer ver bizi kurtar, bizi güldür,
A'dâmızı et hâk ile yeksan, yine ey Nûr-u Furkanî!

* * *

Her belde-i İslâm ile, olsun bu yeşil yurd,
Tâ haşre kadar cennet-i cânan, yine ey Nûr-u îmânî!

* * *

Ol Fahr-i Cihan, âl-i abâ hakkı için yâ Rab!
Hıfzet bizi âfât ve belâdan, yâ Nûr-el-Envâr, Bihakkı ismik-en-Nûr!

www.islamidavet.com

* * *

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Mübarek Üstadım Efendim!

O büyük ve güzel has nurunun, bu fakir ve bîçâre talebeniz, bu vâdide ve bu şekilde olan ihsan ve ikramatını aynen huzur-u irfanınıza sunuyor ve bu vesile ile mübarek ellerinizi ve dâmen-i pâkinizi bir daha öpmek şerefiyle müşerref oluyorum, kabûl buyurulmasını Hazretinizden istirham ederim efendim.

Âciz ve Bîçâre Talebeniz Hasan Feyzi

رَحْمَةُ اللّٰهِ بِعَدَدِ حُرُوفِ رَسَائِلِ النُّورِ الْمَكْتُوبَةِ وَالْمَقْرُوءَةِ آمِينَ

Yirmisekizinci Mektup'dan yedinci mes'ele

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

Şu mes'ele «*Yedi İşaret*»tir.

Evvelâ tahdis-i ni'met suretinde birkaç sırr-ı inayeti izhar eden «Yedi Sebeb»i beyan ederiz.

Birinci Sebep: Eski Harb-i Umumiden evvel ve evâilinde, bir vâkıa-i sâdıkada görüyorum ki: Ararat Dağı denilen meşhur Ağrı Dağının altındayım. Birden o dağ, müthiş infilâk etti. Dağlar gibi parçaları, dünyanın her tarafına dağıttı. O dehşet içinde baktım ki, merhum validem yanımdadır. Dedim: *Ana korkma! Cenâb-ı Hakkın emridir; O Rahîmdir ve Hakîmdir.*» Birden o hâlette iken, baktım ki mühim bir Zât, bana âmirane diyor ki: *İ'câz-ı Kur'ânı beyan et.*» Uyandım, anladım ki: Bir büyük infilâk olacak. O infilâk ve inkılâbdan sonra, Kur'an etrafındaki surlar kırılacak. Doğrudan doğruya Kur'an, kendi kendini müdafaa edecek. Ve Kur'ana hücum edilecek; i'cazı, Onun çelik bir zırhı olacak. Ve şu i'câzın bir nev'ini şu zamanda izharına — haddimin fevkında olarak — benim gibi bir adam namzed olacak. Ve namzed olduğumu anladım.

Mâdem İ'caz-ı Kur'anı bir derece beyan, Sözlerle oldu. Elbette o i'cazın hesabına geçen ve O'nun reşehatı ve berekâtı nev'inden olan hizmetimizdeki inâyâtı izhar etmek, i'caza yardımdır ve izhar etmek gerektir.

İkinci Sebep: Mâdem Kur'ân-ı Hakîm mürşidimizdir, üstadımızdır, imamımızdır, herbir âdabda rehberimizdir; O, kendi kendini medhediyor. Biz de O'nun dersine ittibâan, Onun tefsirini medhedeceğiz.

Hem mâdem yazılan Sözler onun bir nevi' tefsiridir; ve o risaleler ki, Hakaik-ı Kur'aniyyenin malıdır ve hakikatlarıdır; ve mâdem Kur'-

www.islamidavet.com

ân-ı Hakîm ekser Sûrelerde, hususan (الٓرٰ) larda حٰمٓ lerde kendi kendini kemâl-i haşmetle gösteriyor, kemalâtını söylüyor; lâyık olduğu medhi kendi kendine ediyor. Elbette Sözlerde in'ikâs etmiş Kur'ân-ı Hakîmin lemeât-ı i'caziyesinden ve o hizmetin makbûliyetine alâmet olan inâyât-ı Rabbaniyenin izharına mükellefiz. Çünki o üstadımız öyle eder ve öyle ders verir.

Üçüncü Sebep: Sözler hakkında tevâzu' suretinde demiyorum; belki bir hakikatı beyan etmek için derim ki: Sözlerdeki hakaik ve kemalât, benim değil Kur'ânındır ve Kur'andan tereşşuh etmiştir. Hattâ Onuncu Söz, yüzer âyât-ı Kur'aniyeden süzülmüş bâzı kataarttır. Sâir risaleler dahi umumen öyledir. Mâdem ben öyle biliyorum ve mâdem ben fâniyim, gideceğim; elbette bâki olacak birşey ve bir eser, benimle bağlanmamak gerektir ve bağlanmamalı. Ve mâdem ehl-i dalâlet ve tuğyan; işlerine gelmiyen bir eseri, eser sahibini çürütmekle eseri çürütmek âdetleridir, elbette Semâ-yı Kur'anın yıldızlariyle bağlanan risaleler, benim gibi çok itirazata ve tenkidata medar olabilen ve sukut edebilen çürük bir direk ile bağlanmamalı. Hem mâdem örf-i nâsda, bir eserdeki mezâya, o eserin masdarı ve menbaı zannettikleri müellifinin etvarında aranılıyor ve bu örfe göre, o hakaik-ı âliyeyi ve o cevahir-i galiyeyi kendim gibi bir müflise ve onların binde birini kendinde gösteremiyen şahsıma mâl etmek hakikata karşı büyük bir haksızlık olduğu için risaleler kendi malım değil, Kur'anın malı olarak, Kur'anın reşehat-ı meziyyatına mazhar olduklarını izhar etmeye mecburum. Evet, lezzetli üzüm salkımlarının hâsiyetleri, kuru çubuğunda aranılmaz! İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim.

Dördüncü Sebep: Bâzan tevâzu', küfran-ı ni'meti istilzam ediyor; belki küfran-ı ni'met olur. Bâzan da tahdis-i ni'met, iftihar olur. İkisi de zarardır. Bunun çâre-i yegânesi ki, ne küfran-ı ni'met çıksın, ne de iftihar olsun. Meziyyet ve kemalâtları ikrar edip, fakat temellük etmiyerek, Mün'ım-i Hakikînin eser-i in'âmı olarak göstermektir. Meselâ: Nasılki murassa ve müzeyyen bir elbise-i fâhireyi biri sana giydirse ve onunla çok güzelleşsen, halk sana dese: «Mâşâallah çok güzelsin, çok güzelleştin.» Eğer sen tevâzu'kârane desen: «Hâşâ!. Ben neyim, hiç. Bu nedir; nerede güzellik!» O vakit küfran-ı ni'met olur ve hulleyi sana giydiren mâhir san'atkâra karşı hürmetsizlik olur. Eğer müftehirane desen: «Evet ben çok güzelim, benim gibi güzel nerede var, benim gibi birini gösteriniz...» O vakit, mağrurane bir fahirdir.

www.islamidavet.com

İşte, fahirden, küfrandan kurtulmak için demeli ki: «Evet ben güzelleştim, fakat güzellik libasındır ve dolayısiyle libası bana giydirenindir; benim değildir.»

İşte bunun gibi, ben de sesim yetişse, bütün küre-i arza bağıra-rak derim ki: *Sözler güzeldirler, hakikattırlar; fakat benim değildirler; Kur'ân-ı Kerîmin hakaikından telemmu' etmiş şuâlardır...*

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ

düsturiyle derim ki;

وَمَا مَدَحْتُ الْقُرْاٰنَ بِكَلِمَاتِي ۞ وَلٰكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِي بِالْقُرْاٰنِ

yâni: «Kur'anın hakaik-ı i'cazını ben güzelleştiremedim, güzel gösteremedim; belki Kur'anın güzel hakikatları, benim tâbiratlarımı da güzelleştirdi; ulvîleştirdi.» Mâdem böyledir; Hakaik-ı Kur'anın güzelliği namına; Sözler namındaki âyinelerinin güzelliklerini ve o âyinedarlığa terettüp eden İnâyât-ı İlâhiyyeyi izhar etmek, makbûl bir tahdîs-i ni'mettir.

Beşinci Sebep: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki; o zât, eski velilerin gaybî işaretlerinden istihrac etmiş ve kanaatı gelmiş ki: «*Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümatını dağıtacak.*» Ben, böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle kudsî çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir. Ve anladık ki, bu hizmetimizle o nuranî zatlara zemin ihzar ediyoruz. Mâdem kendimize ait değil, elbette Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyyeyi beyan etmekte medar-ı fahr ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdîs-i ni'met olur.

Altıncı Sebep: Sözler'in te'lifi vasıtasiyle Kur'ana hizmetimize bir mükâfat-ı âcile ve bir vasıta-i teşvik olan inâyât-ı Rabbaniye, bir muvaffakıyettir. Muvaffakıyet ise, izhar edilir. Muvaffakıyetten geçse; olsa olsa bir ikrâm-ı İlâhî olur. İkrâm-ı İlâhî ise; izhari, bir şükr-ü mânevîdir. Ondan dahi geçse; olsa olsa, hiç ihtiyarımız karışmadan bir keramet-i Kur'aniyye olur. Biz, mazhar olmuşuz. Bu nevi' ihtiyarsız ve habersiz gelen bir kerametin izharı, zararsızdır. Eğer âdi kerâmâtın fevkına çıksa, o vakit olsa olsa Kur'anın i'caz-ı mânevîsinin şu'leleri olur. Mâdem i'caz izhar edilir; elbette i'caza yardım ede-

www.islamidavet.com

nin dahi izharı i'caz hesabına geçer, hiç medar-ı fahr ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükrandır.

Yedinci Sebep: Nev'-i insanın yüzde sekseni ehl-i tahkik değildir ki, hakikata nüfuz etsin ve hakikatı hakikat tanıyıp kabûl etsin. Belki; sûrete, hüsn-ü zanna binaen, makbûl ve mûtemed insanlardan işittikleri mesâili, taklîden kabûl ederler. Hattâ kuvvetli bir hakikatı, zaif bir adamın elinde zaif görür; ve kıymetsiz bir mes'eleyi, kıymetdar bir adamın elinde görse, kıymetdar telâkki eder. İşte ona binaen, benim gibi zaif ve kıymetsiz bir biçârenin elindeki hakaik-ı îmaniye ve Kur'aniyenin kıymetini, ekser nâsın nokta-i nazarında düşürmemek için bilmecburiye ilân ediyorum ki: *İhtiyârımız ve haberimiz olmadan, birisi bizi istihdam ediyor; biz bilmiyerek, bizi mühim işlerde çalıştırıyor.* Delilimiz de şudur ki: Şuurumuz ve ihtiyarımızdan hariç bir kısım inâyâta ve teshilâta mazhar oluyoruz. Öyle ise, o inâyetleri bağırarak ilân etmeye mecburuz.

İşte geçmiş «*Yedi Esbab*»a binaen, küllî birkaç inâyet-i Rabbaniyeye işaret edeceğiz.

Birinci İşâret: Yirmisekizinci Mektubun Sekizinci Mes'elesinin Birinci Nüktesinde beyan edilmiştir ki, «*tevâfukat*»tır. Ezcümle: Mu'cizat-ı Ahmediye Mektubatında, Üçüncü İşaretinden tâ Onsekizinci İşâretine kadar altmış sahife; habersiz, bilmiyerek bir müstensihin nüshasında, iki sahife müstesna olmak üzere mütebaki bütün sahifelerde — kemâl-i müvâzenetle — ikiyüzden ziyade «*Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm*» kelimeleri birbirine bakıyorlar. Kim insaf ile iki sahifeye dikkat etse, tesadüf olmadığını tasdik edecek. Halbuki tesadüf, olsa olsa, bir sahifede kesretli emsâl kelimeleri bulunsa, yarı yarıya tevafuk olur; ancak bir iki sahifede tamamen tevafuk edebilir. O halde böyle umum sahifelerde Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm kelimesi; iki olsun, üç olsun, dört olsun veya daha ziyade olsun, kemal-i mîzan ile birbirinin yüzüne baksa; elbette tesadüf olması mümkin değildir. Hem sekiz ayrı ayrı müstensihin bozamadığı bir tevâfukun; kuvvetli bir işaret-i gaybiye içinde olduğunu gösterir. Nasıl ki ehl-i belâğatın kitablarında, belâğatın derecatı bulunduğu halde; Kur'anı Hakîmdeki belâğat, derece-i i'caza çıkmış. Kimsenin haddi değil ki ona yetişsin. Öyle de: Mu'cizat-ı Ahmediyenin bir âyinesi olan Ondokuzuncu Mektup ve Mu'cizat-ı Kur'aniyenin bir tercümanı olan Yirmibeşinci Söz ve Kur'anın bir nevi' tefsiri olan Risale-i Nur eczalarında tevafukat, umum kitapların fevkında bir derece-i garâbet gösteriyor. Ve ondan anlaşılıyor ki: Mu'cizat-ı Kur'aniye ve Mu'cizat-ı Ah-

www.islamidavet.com

mediyenin bir nevi' kerametidir ki, o âyinelerde tecelli ve temessül ediyor.

İkinci İşâret: Hizmet-i Kur'aniyeye ait inâyât-ı Rabbaniyenin ikincisi şudur ki: Cenâb-ı Hak, benim gibi kalemsiz, yarım ümmî, diyar-ı gurbette kimsesiz, ihtilâttan men'edilmiş bir tarzda kuvvetli, ciddî, samimî, gayyûr, fedakâr ve kalemleri birer elmas kılınç olan kardeşleri bana muavin ihsan etti. Zaif ve âciz omuzuma çok ağır gelen Vazife-i Kur'aniyeyi, o kuvvetli omuzlara bindirdi. Kemal-i kereminden, yükümü hafifleştirdi. O mübarek cemaat ise; Hulûsinin tâbiriyle — telsiz telgrafın ahizeleri hükmünde ve — Sabrinin tâbiriyle — nur fabrikasının elektriklerini yetiştiren makineler hükmünde ayrı ayrı meziyetleri ve kıymetdar muhtelif hâsiyetleriyle beraber, — yine Sabri'nin tâbiriyle — bir tevafukat-ı gaybiye nev'inden olarak, şevk ve sa'y ü gayret ve ciddiyette birbirine benzer bir surette esrâr-ı Kur'aniyeyi ve envar-ı îmaniyeyi etrafa neşretmeleri ve her yere eriştirmeleri; ve şu zamanda (yâni hurufat değişmiş, matbaa yok, herkes envar-ı îmaniyeye muhtaç olduğu bir zamanda) ve fütur verecek ve şevki kıracak çok esbab varken, bunların fütursuz, kemal-i şevk ve gayretle bu hizmetleri, doğrudan doğruya bir keramet-i Kur'aniye ve zâhir bir inâyet-i İlâhiyyedir. *Evet, velâyetin kerameti olduğu gibi, niyet-i hâlisenin dahi kerameti vardır. Samimiyetin dahi kerameti vardır. Bâhusus LİLLÂH için olan bir uhuvvet dairesindeki kardeşlerin içinde; ciddî, samimî tesanüdün çok kerametleri olabilir. Hattâ şöyle bir cemaatin şahs-ı mânevîsi bir veliyy-i kâmil hükmüne geçebilir; inâyata mazhar olur.*

İşte ey kardeşlerim ve ey hizmet-i Kur'anda arkadaşlarım! Bir kal'ayı fetheden bir bölüğün çavuşuna bütün şerefi ve bütün ganimeti vermek nasıl zulümdür, bir hatâdır; öyle de: Şahs-ı mânevînizin kuvvetiyle ve kalemleriniz ile hâsıl olan fütuhattaki inâyâtı benim gibi bir bîçâreye veremezsiniz!... Elbette böyle mübarek bir cemaatte, tevâfukat-ı gaybiyeden daha ziyade kuvvetli bir işaret-i gaybiye var ve ben görüyorum; fakat herkese ve umuma gösteremiyorum.

Üçüncü İşâret: Risale-i Nur eczaları, bütün mühim hakaik-ı îmaniye ve Kur'aniyeyi hattâ en muannide karşı dahi parlak bir surette isbatı, çok kuvvetli bir işâret-i gaybiye ve bir inâyet-i İlâhiyedir. Çünki: Hakaik-ı îmaniye ve Kur'aniye içinde öyleleri var ki; en büyük bir dâhi telâkki edilen İbn-i Sîna; fehminde aczini îtiraf etmiş, «Akıl buna yol bulamaz...» demiş. Onuncu Söz Risalesi, o zâtın dehâsiyle yetişemediği hakaiki; avamlara da, çocuklara da bildiriyor.

www.islamidavet.com

Hem meselâ: Sırr-ı Kader ve cüz'-i ihtiyarînin halli için, koca Sa'd-ı Teftazanî gibi bir allâme, kırk-elli sahifede — meşhur Mukaddemat-ı İsnâ Aşer nâmiyle Telvih nam kitabında — ancak hallettiği ve ancak havâssa bildirdiği aynı mesâil, Kadere dâir olan Yirmialtıncı Sözde, İkinci Mebhasın iki sahifesinde tamamiyle, hem herkese bildirecek bir tarzda beyanı, eser-i inâyet olmazsa nedir?

Hem bütün ukûlü hayrette bırakan ve hiçbir felsefenin eliyle keşfedilemiyen ve sırr-ı hilkat-i âlem ve tılsım-ı kâinat denilen ve Kur'an-ı Azîmüşşanın i'caziyle keşfedilen o tılsım-ı müşkil-küşâ ve o muamma-yı hayret-nümâ, Yirmidördüncü Mektup ve Yirmidokuzuncu Sözün âhirindeki remizli nüktede ve Otuzuncu Sözün tahavvülât-ı zerrâtın altı adet hikmetinde keşfedilmiştir. Kâinattaki faaliyet-i hayret-nümânın tılsımını ve hilkat-i kâinatın ve âkıbetinin muammasını ve tahavvülât-ı zerrâtdaki harekâtın sırr-ı hikmetini keşf ve beyan etmişlerdir; meydandadır, bakılabilir.

Hem sırr-ı Ehadiyet ile, şeriksiz Vahdet-i Rububiyeti; hem nihayetsiz kurbiyet-i İlâhiyye ile, nihayetsiz bu'diyetimiz olan hayret-engiz hakikatları kemal-i vuzuh ile Onaltıncı Söz ve Otuzikinci Söz beyan ettikleri gibi; kudret-i İlâhiyyeye nisbeten zerrat ve seyyârat müsavi olduğunu; ve haşr-i a'zamda umum ziruhun ihyası, bir nefsin ihyası kadar o Kudrete kolay olduğunu; ve şirkin hilkat-ı kâinatta müdahalesi imtina derecesinde akıldan uzak olduğunu kemal-i vuzuh ile gösteren Yirminci Mektubdaki وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ kelimesi beyanında ve üç temsili hâvi onun zeyli, şu azîm sırr-ı vahdeti keşfetmiştir.

Hem hakaik-ı îmaniye ve Kur'aniyede öyle bir genişlik var ki, en büyük zekâ-i beşerî ihâta edemediği halde; benim gibi zihni müşevveş, vaziyeti perişan; müracaat edilecek kitap yokken, sıkıntılı ve sür'atle yazan bir adamda, o hakaikın ekseriyet-i mutlakası dekaikıyle zuhuru; doğrudan doğruya Kur'an-ı Hakîmin i'caz-ı mânevîsinin eseri ve inâyet-i Rabbaniyenin bir cilvesi ve kuvvetli bir işaret-i gaybiyedir.

Dördüncü İşâret: Elli-altmış risaleler — şimdi yüzotuzdur — öyle bir tarzda ihsan edilmiş ki; değil benim gibi az düşünen ve zuhurata tebaiyyet eden ve tedkika vakit bulamıyan bir insanın; belki büyük zekâlardan mürekkep bir ehl-i tedkikın sa'y ve gayretiyle yapılmıyan bir tarzda te'lifleri, doğrudan doğruya bir eser-i inayet ol-

duklarını gösteriyor. Çünki: Bütün bu risalelerde, bütün derin hakaik, temsilât vasıtasiyle, en âmi ve ümmî olanlara kadar ders veriliyor. Halbuki o hakaikın çoğunu, büyük âlimler: «Tefhim edilmez» deyip; değil avâma, belki havassa da bildiremiyorlar.

İşte en uzak hakikatları, en yakın bir tarzda, en âmi bir adama ders verecek derecede; benim gibi türkçesi az, sözleri muğlâk, çoğu anlaşılmaz ve bâzan kısaca mücmel yazdığından, zâhir hakikatları dahi müşkilleştiriyor diye eskidenberi iştihar bulmuş ve eski eserleri kısmen o su'-i iştiharı tasdik etmiş bir şahsın elinde bu hârika teshilât ve suhulet-i beyan; elbette bilâşüphe bir eser-i inâyettir ve onun hüneri olamaz ve Kur'an-ı Kerîmin i'caz-ı mânevîsinin bir cilvesidir ve temsilât-ı Kur'aniyenin bir temessülüdür ve in'ikâsıdır.

Beşinci İşâret: Risaleler umumiyetle pek çok intişar ettiği halde, en büyük âlimden tut, tâ en âmi adama kadar ve ehl-i kalb büyük bir veliden tut, tâ en muannid dinsiz bir feylesofa kadar olan tabakat-ı nâs ve tâifeler o risaleleri gördükleri ve okudukları ve bir kısmı tokatlarını yedikleri halde tenkid edilmemesi; ve her taife derecesine göre istifade etmesi, doğrudan doğruya bir eser-i inâyet-i Rabbaniye ve bir keramet-i Kur'aniye olduğu gibi, çok tedkikat ve taharriyatın neticesiyle ancak husûl bulan o çeşit risaleler, fevkalâde bir sür'atle, hem idrâkimi ve fikrimi müşevveş eden sıkıntılı inkıbaz vakitlerinde yazılması dahi, bir eser-i inâyet ve bir ikrâm-ı Rabbânîdir.

www.islamidavet.com

Evet, ekser kardeşlerim ve yanımdaki umum arkadaşlarım ve müstensihler biliyorlar ki; Ondokuzuncu Mektubun beş parçası; birkaç gün zarfında, her gün iki-üç saatte ve mecmuu oniki saatte hiçbir kitaba müracaat edilmeden yazılması.. hattâ en mühim bir parça ve o parçada lâfz-ı Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm kelimesinde zâhir bir hâtem-i Nübüvveti gösteren Dördüncü cüz; üç-dört saatte, dağda, yağmur altında ezber yazılmış.. ve Otuzuncu Söz gibi mühim ve dakik bir risale, altı saat içinde bir bağda yazılmış. Ve Yirmisekizinci Söz, Süleyman'ın bahçesinde; bir, nihayet iki saat içinde yazılması gibi, ekser risaleler böyle olması.. ve eskidenberi sıkıntılı ve münkabız olduğum zaman, en zâhir hakikatları dahi beyan edemediğimi, belki bilemediğimi yakın dostlarım biliyorlar. Hususan, o sıkıntıya hastalık da ilâve edilse; daha ziyade beni dersten, te'liften men'etmekle beraber.. en mühim Sözler ve risaleler, en sıkıntılı ve hastalıklı zamanımda, en sür'atli bir tarzda yazılması; doğrudan doğruya bir inâyet-i İlâhiyye ve bir ikram-ı Rabbânî ve bir keramet-i Kur'aniye olmazsa nedir?

Hem hangi kitap olursa olsun (böyle hakaik-ı İlâhiyyeden ve îmaniyeden bahsetmiş ise) — alâ külli hal — bir kısım mesâili, bir kısım insanlara zarar verir; ve zarar verdikleri için, her mes'ele herkese neşredilmemiş. Halbuki şu risaleler ise; şimdiye kadar hiç kimsede, — çoklardan sorduğum halde — sû'-i te'sir ve aksül'amel ve tahdiş-i ezhan gibi bir zarar vermedikleri, doğrudan doğruya bir işâret-i gaybiye ve bir inâyet-i Rabbaniye olduğu bizce muhakkaktır.

Altıncı İşâret: Şimdi bence kat'iyyet peyda etmiştir ki; ekser hayatım, ihtiyar ve iktidarımın şuur ve tedbirimin haricinde öyle bir tarzda geçmiş ve öyle garib bir surette ona cereyan verilmiş; tâ Kur'an-ı Hakîme hizmet edecek olan bu nevi' risaleleri netice versin. Âdeta bütün hayat-ı ilmiyyem, mukaddemât-ı ihzâriye hükmüne geçmiş. Ve Sözler ile İ'caz-ı Kur'anın izharı, onun neticesi olacak bir surette olmuştur. Hattâ şu yedi sene nefyimde ve gurbetimde, ve sebepsiz ve arzumun hilâfında tecerrüdüm ve meşrebime muhalif yalnız bir köyde imrar-ı hayat etmekliğim ve eskidenberi ülfet ettiğim hayat-ı içtimaiyenin çok rabıtalarından ve kaidelerinden nefret edip terketmekliğim; doğrudan doğruya bu hizmet-i Kur'aniyeyi hâlis, sâfi bir surette yaptırmak için bu vaziyet verildiğine şüphem kalmamıştır. Hattâ çok def'a bana verilen sıkıntı ve zulmün bana karşı olan tazyikat perdesi altında, bir dest-i inâyet tarafından, merhametkârane Kur'anın esrarına hasr-ı fikr ettirmek ve nazarı dağıtmamak için yapılmıştır kanaatindeyim. Hattâ eskiden mütalâaya çok müştak olduğum halde; bütün bütün sair kitapların mütalâasından bir men', bir mücanebet ruhuma verilmişti. Böyle gurbette medar-ı teselli ve ünsiyet olan mütalâayı bana terkettiren, — anladım ki — doğrudan doğruya âyât-ı Kur'aniyenin üstad-ı mutlak olmaları içindir.

Hem yazılan eserler, risaleler; — ekseriyet-i mutlakası — hariçten hiçbir sebep gelmiyerek, ruhumdan tevellüd eden bir hâcete binaen, âni ve def'î olarak ihsan edilmiş. Sonra bâzı dostlarıma gösterdiğim vakit, demişler: «Şu zamanın yaralarına devadır.» İntişar ettikten sonra ekser kardeşlerimden anladım ki, tam şu zamandaki ihtiyaca muvafık ve derde lâyık bir ilâç hükmüne geçiyor.

İşte ihtiyar ve şuurumun dairesi haricinde, mezkûr hâletler ve sergüzeşt-i hayatım ve ulûmların enva'larındaki hilâf-ı âdet ihtiyarsız tetebbuatım; böyle bir netice-i kudsiyeye müncer olmak için, kuvvetli bir inâyet-i İlâhiye ve bir ikram-ı Rabbânî olduğuna bende şüphe bırakmamıştır.

www.islamidavet.com

Yedinci İşâret: Bu hizmetimiz zamanında, beş-altı sene zarfında, bilâmübalâğa yüz eser-i ikram-ı İlâhî ve inâyet-i Rabbaniye ve keramet-i Kur'aniyeyi gözümüzle gördük. Bir kısmını, Onaltıncı Mektupta işâret ettik; bir kısmını, Yirmialtıncı Mektubun Dördüncü Mebhasının mesâil-i müteferrikasında; bir kısmını, Yirmisekizinci Mektubun Üçüncü Mes'elesinde beyan etdik. Benim yakın arkadaşlarım bunu biliyorlar. Dâimî arkadaşım Barlalı Süleyman Efendi çoklarını biliyor. Hususan, Sözlerin ve risalelerin neşrinde ve tashihatında ve yerlerine yerleştirmekte ve tesvid ve tebyîzinde, fevkal-me'mûl kerametkârane bir teshilâta mazhar oluyoruz. Keramet-i Kur'aniye olduğuna şüphemiz kalmıyor. Bunun misalleri yüzlerdir.

Hem maişet hususunda o kadar şefkatle besleniyoruz ki; en küçük bir arzu-yu kalbimizi, bizi istihdam eden sâhib-i inâyet tatmin etmek için; fevkalme'mûl bir surette ihsan ediyor. Ve hâkezâ... İşte bu hal gayet kuvvetli bir işâret-i gaybiyedir ki, biz istihdam olunuyoruz. Hem rıza dairesinde, hem inâyet altında bize hizmet-i Kur'aniye yaptırılıyor.

www.islamidavet.com

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تَكُوْنُ لَكَ رِضَاءً وَلِحَقِّهٖ اَدَاءً وَ

عَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا اٰمِيْنَ ۞

اَللّٰهُمَّ بِسِرِّ اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ اجْعَلْ نَاشِرَ هٰذِهِ الرِّسَالَةِ مَظْهَرَ عِنَايَتِكَ

وَكَرَامَاتِ فُرْقَانِكَ اٰمِيْنَ ۞ اٰمِيْنَ ۞ اٰمِيْنَ ۞

MAHREM BİR SUALE CEVAPTIR

Şu sırr-ı inâyet; eskiden mahremce yazılmış, Ondördüncü Söz'ün âhirine ilhak edilmişti. Her nasılsa ekser müstensihler unutup yazmamışlardı. Demek münasip ve lâyık mevkii burası imiş ki, gizli kalmış.

Benden sual ediyorsun: «Neden senin Kur'andan yazdığın Sözlerde bir kuvvet, bir te'sir var ki, müfessirlerin ve âriflerin sözlerinde nâdiren bulunur. Bâzan bir satırda, bir sahife kadar kuvvet var; bir sahifede, bir kitap kadar te'sir bulunuyor?..»

Elcevap: —Güzel bir cevaptır.— Şeref, i'caz-ı Kur'ana ait olduğundan ve bana ait olmadığından, bilâ-perva derim: «Ekseriyet îtibariyle öyledir.» Çünki:

Yazılan Sözler tasavvur değil tasdiktir; teslim değil, îmandır; mârifet değil, şehadettir, şuhuddur; taklid değil tahkikdir; iltizam değil, iz'ândır; tasavvuf değil hakikattır; dâva değil, dâva içinde bürhandır. Şu sırrın hikmeti budur ki:

www.islamidavet.com

Eski zamanda, esâsât-ı îmaniye mahfuzdu, teslim kavî idi. Teferruatta, âriflerin mârifetleri delilsiz de olsa, beyanatları makbûl idi; kâfi idi. Fakat şu zamanda dalâlet-i fenniye elini esâsâta ve erkâna uzatmış olduğundan, her derde lâyık devayı ihsan eden Hakîm-i Rahîm olan Zât-ı Zülcelâl, Kur'an-ı Kerîmin en parlak mazhar-ı i'cazından olan temsilâtından bir şu'lesini; acz ve zaafıma, fakr ve ihtiyacıma merhameten hizmet-i Kur'ana ait yazılarıma ihsan etti. Felillâhilhamd, sırr-ı temsil dürbiniyle, en uzak hakikatlar gayet yakın gösterildi. Hem sırr-ı temsil cihetülvahdetiyle, en dağınık mes'eleler toplattırıldı. Hem sırr-ı temsil merdiveniyle, en yüksek hakaika kolaylıkla yetiştirildi. Hem sırr-ı temsil penceresiyle; hakaik-ı gaybiyeye, esâsât-ı İslâmiyeye şuhuda yakın bir yakîn-i îmanî hâsıl oldu. Akıl ile beraber vehim ve hayâl, hattâ nefs ve hevâ teslime mecbur olduğu gibi, şeytan dahi teslim-i silâha mecbur oldu.

Elhâsıl: Yazılarımda ne kadar güzellik ve te'sir bulunsa, ancak temsilât-ı Kur'aniyenin lemeâtındandır. Benim hissem; yalnız şiddet-i ihtiyacımla talebdir ve gayet aczimle tazarruumdur. Derd benimdir, devâ Kur'anındır.

Said Nursî

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvelâ geçen mübarek Leyle-i Berâtınızı ve gelecek ramazan-ı şerifinizi tebrik ederiz. Bu sene, Berat Gecesini, Nurcular hakkında çok bereketli ve kerametli olduğuna bir emaresini hayretle gördük. Şöyle ki:

Ben, Berat gecesinden az evvel «Asâ-yı Mûsa» tashihiyle meşgul iken, bir güvercin pencereye geldi, bana baktı. Ben dedim: «Müjde mi getirdin?» İçeriye girdi. Güya eskiden dost idik gibi hiç ürkmedi, «Asâ-yı Mûsa» üstüne çıktı, üç saat oturdu. Ekmek, pirinç verdim; yemedi. Tâ akşama kaldı, sonra gitti. Tekrar geldi, tâ sabaha kadar yanımda kaldı. Ben yatarken başıma geldi. Allaha ısmarladık nev'inden başımı okşadı, sonra uçtu, gitti. İkinci gün ben teessüf ederken yine geldi, bir gece daha kaldı. Demek bu mübarek kuş, hem Asâ-yı Mûsa, hem Berâtımızı tebrik etmek istedi.

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

Evvelâ: Şimdi tam tahakkuk etti ki; zelzele, Risale-in-Nur ile alâkadardır. Husrev'in, müdafaatımda yazılan dört zelzele mes'elesini tasdik eden bu geceki şiddetli dört def'a zelzele, bana ve Nurlara ve bu memlekete kat'î bir su'-i kasd eseri olarak hükûmet içerisinde hizmetçime bağırarak bana tahkirkârane ihanet ve şetmedip «Git ona söyle!» diyen ve kaymakamın emr-i cebrî ile «Hasta da olsa buraya getiriniz!» Bekçilere ve jandarmalara emir veren ve Afyonun perde altındaki büyük me'mura dayanan Emirdağ zabıtası, hem Nur şâkirdlerinin şevklerine, hem Nurların burada yazılmasına, hem bana ehemmiyetli sıkıntı vermesi, aynı vakitte böyle burada görülmiyen bu şiddetli zelzelenin gelmesi gösteriyor ki; Risale-i Nur, bir vesile-i def'-i belâdır.. tatile uğradıkca belâ fırsat bulup gelir.

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

Zekâinin bir manzumeşi

Bu Nur eser, tefsîridir o semavî kitabın,
İlân eder hakikatı, emr-i hakkı bildirir.
İsyanlara, zulümlere mâruz olan cihanın
Bu asırda göz yaşını, nur saçarak dindirir.

* * *

Bu eserdir muzdarib gönüllere teselli,
Bu kararsız âlemin her buhranında nur saçar.
Bu eserdir her zulmette selâmet rehberi,
Ehl-i îman bu sâyede bu eserle hür yaşar.

* * *

Mâsumlara bir öğüddür, gençlerin de rehberi,
Her mazluma «Ağlama» der, «güleceksin yarın sen!»
Tesellisi çok yücedir, ibretlidir dersleri,
Beli bükük ihtiyara müjde verir derinden.

* * *

Bu Nur eser, her bilginin, her mü'minin sertâcı,
Derdlilerin dermanıdır her münkiri tokatlar.
Şirklerin hem hedimidir, hem her kaygı ilâcı,
Zındık zâlim ilişirse başına volkan patlar.

www.islamidavet.com

* * *

Bu eserdir insanları dehşetlerden dûr eden,
Kudret eli hâmisidir, hayret-efza hükmü var.
Muannidler teslim olur, hükmüne mağrur iken,
Her serseri feylesofu meftun eden nuru var.

* * *

Ey güç yetmez, dehşet veren hâletlerden ağlayan,
Fânilere aldanarak kırıldıkça bağırma.
Ey zâilden, âcizlerden meded umup bağlanan,
Gir bu Nûrun âlemine, fânileri çağırma.

* * *

Ayıl artık, gaflet sarhoşluğundan durma uyan,
Hevesatın bir ejderhadır kalbini kemirecek.
Yarın mes'ud olacaktır yoklukta Hakkı bulan,
Nûra ver nakd-i ömrü, yarın sana verilecek,
Huzûruna uhrâda ihtişamlar serilecek...

Risale-i Nûrun kusurlu hâdimi
Z e k â i

* * *

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ

[Âyetinin veraset-i Ahmediye (A.S.M.) cihetinde mâna-yı işârî noktasında bu asırda o Rahmet-en-lil'âleminin bir âyinesi ve hakikat-ı Kur'aniyenin bir hakikî tefsiri olan Risale-i Nur, o küllî rahmetin bir cilvesi, bir nümunesi olmasından; hakikat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) bir kısım evsafını, mâna-yı mecâzî ile cüz'î bir varisine verilebilir diye bu parlak kasideye ilişmedim. Yalnız hakikat-ı Ahmediye (A.S.M.) ile âyinesinin farkına işareten bâzı kelimeler ilâve edildi.]

Said Nursî

www.islamidavet.com

Huzur bulur bu gün seninle âlem,
Ey bu asırda rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur.
Sürur bulur bugün seninle âdem
Ey bir rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Bu hasta gönüller çoktan perişan,
Varsa sende eğer Lokman'dan nişan,
Bir şifa sun, gel ey mahbub-u zîşan
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Gelmez mi sonu bu uzun hecenin,
Geçmez mi gamı bu yaslı gecenin,
Zârî arttı, sabrı bitti nicenin
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Fahr-i âlem arşdan bu yere indi,
Şâh-ı velâyet gelip düldüle bindi,
Zülfikara bugün artık «Nur» dendi
Ey bu zamanda rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Yolumuz, bu Nurun bu nurlu yolu,
Olduk hepimiz o Nûrun bir kulu,
Nur yolunda yürüyen hem ne mutlu
Ey nümune-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Nursûn, nur çıkan nurlu dağında,
Bülbül öter bahçesinde bağında,
Tozu olsak onun pâk ayağında
Ey rahmet-i âlem cilvesi Risalet-ün-Nur!

* * *

Dertlere dermansın, mahbub-u cansın,
Hem câmi-ül-Esma vel'Kur'ansın,
Hem de nur-u Hakdan bize ihsansın
Ey bir rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Bu âlemde madde değil bir özsün,
Her zerreden bakan bütün bir gözsün;
Kâinatı hayran eden bütün bir yüzsün
Ey misâl-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

www.islamidavet.com

Asl-ı evvelisin balın, şekerin,
Deryasısın cümle ilmin, hünerin,
Gelmedi cihana böyle eser benzerin
Ey mir'ât-ı rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Sen, aylardan, güneşlerden üstünsün,
Nihayetsiz, sonu gelmez bütünsün,
Nur cemâlin bütün bütün görünsün
Ey mazhar-ı rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Boyun büküp acı acı melerdik,
Göz yaşını kanlar ile silerdik,
Görsek diye seni Hakdan dilerdik
Ey bir temsil-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Çünki sensin, bu asırda Rahmet-en-lil'âleminin cilvesi,
Çünki sensin şimdi Şefi'-ül-Müznibîn'in vârisi,
Ağisna ya ğıyas-el-müstağîsîn bir duası
Ey şu'le-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Şifa bulsun şimdi biraz yaramız,
Revaç bulsun, geçmez olan paramız,
Saç nurunu, aka dönsün karamız
Ey ziyâ-yı rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Cürmümüzle külhan gibi pürnârız,
Derd elinden hem her gün zâr u zârız,
Afvet bizi mâdem sana hep yârız
Ey nur-u rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Meylimiz yok yalancı bir dünyaya,
Son verdik biz bid'alara, riyaya,
Kapılmayız öyle kuru hülyaya
Ey bir hakikat-ı rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Yok bizde cemiyet kurma hülyası,
Yok başka bir yola gitme sevdası,
Olduk ancak nurun dertli şeydası
Ey dertlilere rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

www.islamdavet.com

* * *

Yollarda bıraktık geçtik dervişi,
Attık gönüllerden öyle teşvişi,
Kâfi bu parlayan nurun güneşi
Ey ma'kes-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Geçmişiz hep medihlerden senadan,
Yüz çevirdik servetlerden ganadan,
Nur isteriz geçmeden bu fenadan
Ey bu asırda rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Nur elinden içeli biz şarabı,
Çevirmişiz tatlılığa azâbı,
Bir mahbûbun biz de olduk türâbı
Ey bize rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Âşıkların arşa çıkan feryâdı,
Ağlatıyor o pâk ruhlu ecdâdı.
Allah için eyle bize imdâdı
Ey muhtaçlara rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Gökler saldı belâ, yer verdi belâ,
Sarsdı âfâkı bir acı vâveylâ,
Rahmet et âleme ey Nur-u Mevlâ
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Bir yanda sel var, bir yanda kan akar,
Bu belâ âteşi âlemi yakar,
Ağlayan bu beşer hep sana bakar
Ey nümune-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Çevrildi âteşle bu koca dünya,
Bir Cehennem gibi kaynadı derya,
Yetiş imdada ey şâh-ı evliya!.
Ey bu zamanda rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Her yangını senin nurun söndürür,
Her bir yeri bir gülşene senin nurun döndürür,
Deccâlı da bir gün gelir elbetde öldürür
Ey nur-u rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

www.islamidavet.com

Zındıkaya küfre karşı saldırdın,
Gönüllerden kederleri kaldırdın,
Bizi nurun deryasına daldırdın
Ey bîçârelere rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Kaldıramaz sana asla kimse el,
Bağlıyoruz bizler sana candan bel,
Dünyalara sensin ümid ve emel
Ey ziya-yı rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Sen ordu kurmazsın erle uşakla,
Savaşmazsın öyle topla bıçakla..
Nurunla şu asrı tutup kucakla
Ey şimdi rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Bitsin de bu korkunç tufan-ı şedit,
Açılsın yep yeni bir devr-i mes'ud,
Onsekiz bin âlem eylesin hep iyd
Ey ehl-i Kur'ana rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Geliyor şu karşıdan gerçi bir zulmet,
Fakat sensin bugün âleme rahmet..
Boğacaksın onu nurunla elbet
Ey bir rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Kızıl ejder yuvamıza girmesin,
Zehirli eli yakamıza ermesin,
Karşı durup nurun fırsat vermesin
Ey seyf-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Kara duman üstümüzden dağılsın
Kızıl alev sönüp âlem ayılsın,
Bu zaferin haşre kadar anılsın
Ey Zülfikar-ı rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

O soydandır nice canlar yakanlar,
O soydandır evler, barklar yıkanlar,
O soydandır sana kinle bakanlar
Ey hüccet-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

www.islamdavet.com

* * *

Mâsumların kanlarını içerler,
Ebu Cehl'i, Nemrudları geçerler,
Ölümlerden ölümleri seçerler
Ey şimdi bir rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!-

* * *

Bir mikrop ki ciğerleri dişliyor,
Kanımızla kendisini besliyor,
Temiz yurdu telvis edip pisliyor..
Ey bir eczahane-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Gazilerin, fâtihlerin konağı,
Seyyidlerin, serverlerin otağı,
Bu vatandır şehidlerin yatağı
Ey cilve-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

O şehidin ala dönmüş kefeni,
Miskler kokar güle benzer bedeni,
Öper melekler de nurlu na'şını
Ey nümune-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Kur'an diyor ölmemiştir diridir,
Her birisi Hakkın arslan eridir,
Türbeleri yürekleri titretir
Ey âyine-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Armağansın çünki asîl millete
Düşmeyelim bir gün bile zillete,
Götür bizi şanlı büyük devlete
Ey misâl-i rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Eyleyeler nurun ile hep sa:let,
Zaferlerle şanlar bulur bu millet,
Şarka garba ziya salsın bu devlet
Ey bizlere rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

Nurdan kanadın, hem sağlam kolun var,
Nurdan senin Hakka giden yolun var,
Kabûl et bir kemter Feyzi *kulun var*
Ey bu asırda rahmet-i âlem Risalet-ün-Nur!

* * *

www.islamidavet.com

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Üstadım Efendim Hazretleri!

وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ âyetinin nurlarından Nurun sayesinde alabildiğim bir zerreyi bu şekilde yazdım ve huzur-u irfanınıza sundum. Kabûlünü rica ederim. Selâmlarımızı sunar ve mübarek ellerinizi öperiz efendimiz.

Bîçâre talebeniz
Hasan Feyzi

رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ اَبَدًا دَائِمًا

* * *

ÜNİVERSİTEDEKİ NUR ŞAKİRDLERİNİN NUR HAKİKATININ FEN DAİRESİNDE FEVKALÂDE KIYMETİNİ TAKDİR ETTİKLERİNE BİR NÜMUNEDİR.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

Şu kâinat semasının gurubu olmayan mânevî güneşi olan Kur'an-ı Kerîm; şu mevcudat kitâb-ı kebîrinin âyât-ı tekvîniyesini okutturmak, mahiyetini göstermek için şuâları hükmünde olan envarını neşrediyor. Ukûl-ü beşeri tenvir ile sırat-ı müstakimi gösteriyor. Beşeriyet âleminde her ferd, hilkatindeki makàsıdı ve fıtratındaki metâlibi ve istikametindeki gayesini o hidayet güneşinin nuru ile görür, anlar ve bilir. O hidayet nurunun tecellisine mazhar olanlar, kalb kabiliyeti nisbetinde ona âyinedarlık ederek kurbiyet kesbeder. Eşya ve hayatın mahiyeti o nur ile tezahür ederek, ancak o nur ile görülür, anlaşılır ve bilinir. Şems-i Ezeliyenin mânevî hidayet nurlarını temsil eden Kur'an-ı Kerîm, kalb göziyle hak ve hakikatı görmeyi te'min eder. Onun için, onun nurundan uzakta kalanlar, zulümatta kalırlar. Zira herşey nur ile görülür, anlaşılır ve bilinir. İşte şu kitab-ı kebîrin mânevî ve sermedî güneşi olan Kur'an-ı Kerîmin nur-u tecellisine bu asrımızda «*Nur*» ismiyle müsemma olan Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsi mazhar olmuştur. O Nurlar ki; zulümattan ayrılmak istemiyen yarasa tabiatlı, gaflet uykusu ile gündüzünü gece yapan sefahet-perest, aklı gözüne inmiş, zulümatta kalarak gözü görmez olanlara ve yolunu şaşıranlara karşı projeksiyon gibi nurlarını îman hakikatlarına tevcih ederek sırat-ı müstakîmi büsbütün kör olmayanlara gösteriyor. *Nur topuzunu ehl-i küfr ve münkirlerin başına vurup «Ya aklını başından çıkar at hayvan ol, yahut da aklını başına alarak insan ol!»* diyor.

İlim bir nevi nur olduğuna göre, Risale-i Nurun ilme olan en derin vukufunu gösterecek bir-iki deliline kısa işaret ederiz.

Evvelâ: Şunu hatırlamalıyız ki: Risale-i Nur, başka kitapları değil, belki yalnız Kur'an-ı Kerîmi üstad olarak tanıması ve ona hizmet etmesi îtibariyle; makbûliyeti hakkında bizim bu mevzuda söz söylememize hâcet bırakmıyor. Biz, ancak ilim erbabı mabeyninde Risale-i Nurun değerini tebârüz ettirmek için ilâveten deriz ki:

www.islamidavet.com

Risale-i Nur, şimdiye kadar hiç bir ilim adamının tam bir vuzuhla isbat edemediği en muğlak mes'eleleri gayet basit bir şekilde, en âmi avam tabakasından tut, tâ en âli havas tabakasına kadar herkesin isti'dadı nisbetinde anlıyabileceği bir tarzda, şüphesiz ikna edici ve yakinî bir şekilde îzah ve isbat etmesidir. Bu hususiyet hemen hemen hiç bir ilim adamının eserinde yoktur.

İ k i n c i s i : Bütün Nur eserleri Kur'an-ı Kerîm'in bir kısım âyetlerinin hakikî tefsiri olup, onun mânevî i'cazının lem'aları olduğunu her hususta göstermesidir.

Ü ç ü n c ü s ü : İnsanların en derin ihtiyaçlarına kat'î delil ve bürhanlarla ilmî mahiyette cevap vermesidir. Meselâ: Vâcib-ül-Vücudun varlığı ve âhiret ve sair îman rükünlerini, bir zerrenin lisan-ı hal ve kâl suretinde tercümanlığını yaparak isbat etmesi. En meşhur İslâm feylesoflarından İbn-i Sîna, Fârâbî, İbn-i Rüşd bu mesleklerde bütün mevcudatı delil olarak gösterdikleri halde; Risale-i Nur, o hakikatları aynen bir zerre veya bir çekirdek lisaniyle isbat ediyor. *Eğer Risale-i Nurun ilmî kudretini şimdi onlara göstermek mümkin olsaydı, onlar hemen diz çöküp Risale-i Nurdan ders alacaklardı.*

www.islamidavet.com

D ö r d ü n c ü s ü : Risale-i Nur; insanın senelerce uğraşarak elde edemeyeceği bilgileri, komprime hulâsalar nev'inden kısa bir zamanda te'min etmesidir.

B e ş i n c i s i : Risale-i Nur; ilmin esas gayesi olan rıza-yı İlâhîyi tahsile sebeb olması ve dünya menfaatine ilmi hiçbir cihetle âlet etmeyerek tam mânasiyle insaniyete hizmet gibi en ulvî vazifeyi temsil etmesidir.

A l t ı n c ı s ı : Risale-i Nur; kuvvetli ve kudsî ve îmanî bir tefekkür semeresi olup bütün mevcudatın lisan-ı hal ve kâl suretinde tercümanlığını yapar. Aynı zamanda îman hakikatlarını ilmelyakîn ve aynelyakîn ve hakkalyakîn derecelerinde inkişaf ettirir.

Y e d i n c i s i : Risale-i Nur; bütün ilimleri câmi' oluşudur. Âdetâ ilim iplikleriyle dokunmuş müzeyyen kumaş gibidir. Ve şimdiye kadar hiçbir ilim erbabı tarafından söylenmemiş ve her ilme olan en derin vukufunu tebarüz ettiren vecizeler mecmuasıdır. Misâl olarak birkaçını zikrederek, hey'et-i mecmuası hakkında bir fikir edinmek isteyenlere Risale-i Nur bahrine müracaat etmesini tavsiye ederiz.

«Sivrisineğin gözünü halkeden, güneşi dahi o halketmiştir.»

«Bir kelebeğin midesini tanzim eden, Manzume-i Şemsiyeyi dahi o tanzim etmiştir.»

«Bir zerreyi îcad etmek için, bütün kâinatı îcad edecek bir kudret-i gayr-ı mütenahî lâzımdır. Zira şu kitab-ı kebîr-i kâinatın herbir harfinin, bâhusus zîhayat herbir harfinin, herbir cümlesine müteveccih birer yüzü ve nâzır birer gözü vardır.»

«Tabiat; misalî bir matbaadır, tâbi' değil.. nakışdır, nakkaş değil.. mısdardır, masdar değil.. nizamdır, nâzım değil.. kanundur, kudret değil.. şeriat-ı iradiyedir, hakikat-ı hariciye değil.»

«Sabit, daim, fıtrî kanunlar gibi ruh dahi; âlem-i emirden, sıfat-ı iradeden gelmiş ve kudret ona vücud-u hissî giydirmiştir.. bir seyyâle-i lâtifeyi o cevhere sadef etmiştir...»

Ve hâkezâ.. binler vecizeler var.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Üniversite Nurculları namına
duamıza çok muhtaç
Mustafa Ramazanoğlu

www.islamidavet.com

* * *

Halil İbrahimin manzumesidir

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَبَدًا دَائِمًا

Zerremizi ferd-i şefkatinle şems-i envârına düşürdün,
Cehlimizle enaniyetimizi diyâr-ı irfanına düşürdün.

* * *

Mâden-i nühasımızı pota-i Fürkana düşürdün,
Hayfâ ki, o potada zünnar-ı inkârımızı düşürdün.

* * *

Sarây-ı Kâbe-i ulyâya erip tûl-ü emelimizi düşürdün,
Makam-ı nûr-u tevhîde varıp hâb-ı hayâlimizi düşürdün.

* * *

Haremgâh-ı İlâhîde süveyda hücresine yükümüzü düşürdün,
Hey'et-i suretinin derunundaki mânaya gönlümüzü düşürdün.

* * *

Tâ ezel sabahında vahdet nağmesini işittin,
Leylâ-yı zaman Kays ile bir demde görüştün,

* * *

Dost ikliminin lâlesinin bağlarına eriştin,
Vahdet-i sâki midadını سَقَاهُمْ *kevserine düşürdün.*

* * *

Olmasaydın ey Risale-i Nur bize sen armağan;
Câh-ı mâsiva, nefs-i tâğutla bel'ederdi bizi heman.

* * *

Dalâletten geçemez, küfür benliğinde kalırdık üryan,
Hamden Lillâh katremizi bahr-i envârına düşürdün.

* * *

www.islamidavet.com

Sendeki esrâr-ı Hak سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا *yi söylesem,*

Gül vechindeki Lâhut benini şerh ve beyan eylesem.

* * *

Nur-u Hudâ, mü'mine hedâ, dalâlete seyf-i hemta mı desem;
***Zülfikar ve Asâ-yı Mûsa** ile münkirleri girdaba düşürdün.*

* * *

Âşina-yı bezm-i Hakdır Risale-i Nur talebeleri;
Nur-u Yezdan, Feyz-i Kur'andır cümlesinin rehberi.

* * *

Bu âciz nâtuvan onların bir hakir kemteri,
Halil İbrahime «*hâk-i der-i âl-i abâ* »*tam düşürdün.*

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Duanıza çok muhtaç günahkâr
Kardeşiniz
Hâk-i der-i Âl-i Abâ

www.islamidavet.com

* * *

HÜVE NÜKTESİ

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz ve Sıddık Kardeşlerim!

[*Kardeşlerim* لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ *ve* قُلْ هُوَ اللّٰهُ *deki* هُوَ *lâfzında yalnız maddi cihetinde bir seyahat-ı hayaliye-i fikriyede, hava sahifesinin mütalâasiyle ânî bir surette görünen bir zarif nükte-i tevhidde, meslek-i îmaniyenin hadsiz derece kolay ve vücub derecesinde suhuletli bulunmasını ve şirk ve dalâletin mesleğinde hadsiz derecede müşkilâtlı, mümteni' binler muhal bulunduğunu müşahede ettim. Gayet kısa bir işaretle, o geniş ve uzun nükteyi beyan edeceğim.*]

Evet, nasılki bir avuç toprak yüzer çiçeklere nöbetle saksılık eden kabında, eğer tabiata, esbaba havale edilse, lâzım gelir ki; ya o kabda küçük mikyasda yüzer, belki, çiçekler adedince mânevî makineler, fabrikalar bulunsun veyahud o parçacık toprakdaki herbir zerre, bütün o ayrı ayrı çiçekleri, muhtelif hâsiyetleriyle ve hayatdar cihâzâtiyle yapmalarını bilsin, âdeta bir ilâh gibi hadsiz ilmi ve nihayetsiz iktidarı bulunsun.. Aynen öyle de: Emr ve iradenin bir arşı olan havanın, rüzgârın herbir parçası ve bir nefes ve tırnak kadar olan هُوَ lâfzındaki havada, küçücük mikyasta bütün dünyada mevcud telefonların, telgrafların, radyoların ve hadsiz ve muhtelif konuşmaların merkezleri, santralları, âhize ve nâkileleri bulunsun, ve o hadsiz işleri beraber ve bir anda yapabilsin. Veyahud o هُوَ deki havanın, belki unsur-u havanın herbir parçasının herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafcılar ve radyo ile konuşanlar kadar mânevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsin, neşretsin. Çünki, bilfiil o vaziyet kısmen görünüyor ve havanın bütün eczasında o kabiliyet var.

İşte ehl-i küfrün ve tabiiyyun ve maddiyyunların mesleklerinde değil bir muhal, belki zerreler adedince muhaller ve imtinâlar ve müşkilâtlar âşikâre görünüyor. Eğer Sâni-i Zülcelâle verilse, hava bütün zerratiyle onun emirber neferi olur. Bir tek zerrenin muntazam bir tek vazifesi kadar kolayca hadsiz küllî vazifelerini Hâlıkının izniyle

www.islamidavet.com

ve kuvvetiyle ve Hâlika intisab ve istinad ile ve Sâniinin cilve-i kudretiyle bir anda şimşek sür'atinde ve هُوَ telâffuzu ve havanın temevvücü suhuletinde yapılır. Yâni kalem-i kudretin hadsiz ve hârika ve muntazam yazılarına bir sahife olur ve zerreleri o kalemin uçları ve zerrelerin vazifeleri dahi kalem-i kaderin noktaları bulunur; bir tek zerrenin hareketi derecesinde kolay çalışır.

İşte ben لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ve قُلْ هُوَ اللّٰهُ deki hareket-i fikriye ile seyahatimde, hava âlemini temâşâ ve o unsurun sahifesini mütalâa ederken bu mücmel hakikatı tam vâzıh ve mufassal, aynelyakîn müşahede ettim ve هُوَ nin lâfzında, havasında böyle parlak bir bürhan, bir lem'a-i vâhidiyet bulunduğu gibi.. mânasında ve işâretinde gayet nurânî bir cilve-i Ehadiyet ve çok kuvvetli bir hüccet-i tevhid ve هُوَ zamîrinin mutlak ve mübhem işareti hangi zâta bakıyor işâretine bir karine-i taayyün o hüccette bulunması içindir ki; hem Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan, hem ehl-i zikir makam-ı tevhidde bu kudsî kelimeyi çok tekrar ederler diye ilmelyakîn ile bildim.

www.islamidavet.com

Evet, meselâ: Bir nokta beyaz kâğıtta, iki üç nokta konulsa karıştığı ve bir adam muhtelif çok vazifeleri beraber yapmasiyle şaşıracağı ve bir küçük zîhayata çok yükler yüklenmesiyle altında ezildiği ve bir lisan ve bir kulak, aynı anda müteaddid kelimelerin beraber çıkması ve girmesi intizamını bozup karışacağı halde; aynelyakîn gördüm ki: هُوَ nin anahtarı ile ve puslasiyle fikren seyahat ettiğim hava unsurunda, herbir parçası hattâ herbir zerresi içine muhtelif binler noktalar, harfler, kelimeler konulduğu veya konulabileceği halde karışmadığını ve intizamını bozmadığını; hem ayrı ayrı pek çok vazifeler yaptığı halde hiç şaşırmadan yapıldığını ve o parçaya ve zerreye pek çok ağır yükler yüklendiği halde hiç zaaf göstermiyerek, geri kalmıyarak intizam ile taşıdığını; hem binler ayrı ayrı kelime, ayrı ayrı tarzda, mânada o küçücük kulak ve lisanlara kemal-i intizamla gelip, çıkıp, hiç karışmayarak, bozulmayarak o küçücük kulaklara girip, o gayet incecik lisanlardan çıktığı ve o her zerre ve her parçacık, bu acib vazifeleri görmekle beraber kemal-i serbestiyetle cezbedarane hal diliyle ve mezkûr hakikatin şehadeti ve lisaniyle لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ve

قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ deyip gezer ve fırtınaların ve şimşek ve berk ve gök gürültüsü gibi havayı çarpıştırıcı dalgalar içerisinde intizamını ve vazifelerini hiç bozmuyor ve şaşırmıyor ve bir iş diğer bir işe mâni' olmuyor.. ben, aynelyakîn müşahede ettim.

Demek, ya herbir zerre ve herbir parça havada; nihayetsiz bir hikmet ve nihayetsiz bir ilmi, iradesi ve nihayetsiz bir kuvveti, kudreti ve bütün zerrâta hâkim-i mutlak bir hâssaları bulunmak lâzımdır ki, bu işlere medar olabilsin. Bu ise, zerreler adedince muhal ve bâtıldır. Hiçbir şeytan dahi bunu hatıra getiremez. Öyle ise bu sahife-i havanın; hakkalyakîn, aynelyakîn, ilmelyakîn derecesinde bedahetle Zât-ı Zülcelâlin hadsiz gayr-i mütenahî ilmi ve hikmetle çalıştırdığı kalem-i kudret ve kaderin mütebeddil sahifesi ve bir Levh-i Mahfuzun âlem-i tegayyürde ve mütebeddil şuûnatında bir levh-i mahv u isbat namında yazar - bozar tahtası hükmündedir.

İşte hava unsurunun yalnız nakl-i asvat vazifesinde mezkûr cilve-i vahdaniyeti ve mezkûr acaibi gösterdiği ve dalâletin hadsiz muhaliyetini izhar ettiği gibi, unsur-u havaînin sair ehemmiyetli vazifelerinden biri de elektrik, cazibe, dâfia, ziya gibi sair letâifin naklinde şaşırmadan muntazaman asvat naklindeki vazifeyi gördüğü aynı zamanda bu vazifeleri dahi gördüğü, aynı zamanında bütün nebatat ve ve hayvanata teneffüs ve telkih gibi hayata lüzumlu bulunan levazımatı kemal-i intizam ile yetiştiriyor, emir ve irade-i İlâhiyyenin bir Arş'ı olduğunu kat'î bir surette isbat ediyor ve serseri tesadüf ve kör kuvvet ve sağır tabiat ve karışık, hedefsiz esbab ve âciz, camid, cahil maddeler bu sahife-i havaiyenin kitabetine ve vazifelerine karışması hiçbir cihetle ihtimal ve imkânı bulunmadığını aynelyakîn derecesinde isbat ettiğini kat'î kanaat getirdim ve herbir zerre ve herbir parça, lisan-ı hal ile قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ dediklerini bildim ve bu هُوَ anahtarı ile havanın maddî cihetindeki bu acaibi gördüğüm gibi.. hava unsuru da bir هُوَ olarak âlem-i misâl ve âlem-i mânaya bir anahtar oldu.

Mütebakisi şimdilik yazdırılmadı. Umuma binler selâm.

Kardeşiniz

* * * *Said Nursî*

www.islamidavet.com

YİRMİDOKUZUNCU MEKTUBUN, BEŞİNCİ RİSALE OLAN BEŞİNCİ KISMI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ilâ âhir..

âyet-i pür-envârının çok envar-ı esrarından bir nûrunu Ramazan-ı Şerifte bir hâlet-i rûhaniyede hissettim, hayal meyal gördüm. Şöyle ki: Veyselkaraninin:

اِلٰهِي اَنْتَ رَبِّي وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الرَّزَّاقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ

ilâ âhir münâcât-ı meşhuresi nev'inden bütün mevcudat, zevilhayat, Cenâb-ı Hakka karşı aynı münâcâtı ettiklerini ve onsekiz bin âlemin herbirinin ışığı birer ism-i İlâhî olduğunu, bana kanaat verecek bir vâkıa-i kalbiye-i hayaliyeyi gördüm. Şöyle ki:

Birbirine sarılı çok yapraklı bir gül goncası gibi şu âlem, binler perde perde içinde sarılı, birbiri altında saklı âlemleri bu âlem içinde gördüm. Herbir perde açıldıkça diğer bir âlemi görüyordum. O âlem ise; âyet-i nûrun arkasındaki

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ
نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۞

www.islamidaret.com

âyeti tasvir ettiği gibi bir zulümat, bir vahşet, bir dehşet karanlığı içinde bana görünüyordu. Birden bir ism-i İlâhînin cilvesi bir nûr-u azîm gibi görünüp ışıklandırıyordu. Hangi perde akla karşı açılmışsa, hayâle karşı başka bir âlem, fakat gafletle karanlıklı bir âlem görünürken güneş gibi bir ism-i İlâhî tecelli eder, baştan başa o âlemi tenvir eder ve hakezâ... Bu seyr-i kalbî ve seyahat-i hayâliye çok devam etti.

Ezcümle: Rızka muhtaç hayvanat âlemini gördüğüm vakit; hadsiz ihtiyacat, şiddetli açlıklariyle beraber zaaf ve aczleri, o âlemi bana çok karanlıklı ve hazin gösterdi. Birden «*Rahman*» ismi «*Rezzak*» burcunda, yâni mânasında bir şems-i tâban gibi tulû' etti, o âlemi baştan başa rahmet ziyasiyle yaldızladı.

Sonra o âlem-i hayvanat içinde etfal ve yavruların zaaf ve acz ve ihtiyaç içinde çırpındıkları hazîn ve herkesi rikkate getirecek bir karanlık içinde diğer bir âlemi gördüm. Birden «*Rahîm*» ismi «*Şefkat*» burcunda tulû' etti. O kadar güzel ve şirin bir surette o âlemi ışıklandırdı ki. şekva ve rikkat ve hüzünden gelen yaş damlalarımı ferah ve sürur ve şükrün lezzetinden gelen damlalara çevirdi.

Sonra sinema perdesi gibi bir perde daha açıldı. Âlem-i insanî bana göründü. O âlemi o kadar zulümatlı, o kadar karanlıklı, dehşetli gördüm ki; dehşetimden feryad ettim, «Eyvah!» dedim. Çünki, gördüm ki: İnsanlardaki ebede uzanıp giden arzuları, emelleri ve kâinatı ihâta eden tasavvurat ve efkârları ve ebedî beka ve saadet-i ebediyeyi ve Cenneti gayet ciddî isteyen himmetleri ve istidatları ve hadsiz makâsıda ve metâlibe müteveccih fakr u ihtiyaçları ve zaaf ve aczleriyle beraber, hücuma mâruz kaldıkları hadsiz musibet ve a'dâlariyle beraber gayet kısa bir ömür, gayet dağdağalı bir hayat, gayet perişan bir maişet içinde kalbe en elîm ve en müdhiş hâlât olan mütemadî zeval ve firak belâsı içinde — ehl-i gaflet için — zulümat-ı ebedî kapısı suretinde görülen kabre ve mezaristana bakıyorlar... Birer birer ve taife taife o zulümat kuyusuna atılıyorlar!.. İşte, bu âlemi bu zulümat içinde gördüğüm anda, kalb ve ruh ve aklım ile bütün letâif-i insaniyem, belki bütün zerrât-ı vücudum feryad ile ağlamağa hazır iken.. birden Cenâb-ı Hakkın «*Âdil*» ismi «*Hakîm*» burcunda, «*Rahman*» ismi «*Kerîm*» burcunda, «*Rahîm*» ismi «*Gafûr*» burcunda, yâni mânasında «*Bâis*» ismi «*Vâris*» burcunda, «*Muhyî*» ismi «*Muhsin*» burcunda, «*Rab*» ismi «*Mâlik*» burcunda tulû' ettiler. O âlem-i insanî içindeki çok âlemleri tenvir ettiler, ışıklandırdılar ve nuranî âhiret âleminden pencereler açıp, o karanlıklı insan dünyasına da nurlar serptiler.

www.islamidavet.com

Sonra bir muazzam perde daha açıldı. Âlem-i Arz göründü. Felsefenin karanlıklı-kavânîn-i ilmiyeleri, hayâle dehşetli bir âlem gösterdi. Yetmiş def'a top güllesinden daha sür'atli bir hareketle yirmi beş bin sene mesafeyi bir senede devreden ve her vakit dağılmaya ve parçalanmaya müstaid ve içi zelzeleli, ihtiyar ve çok yaşlı Küre-i Arz içinde, âlemin hadsiz fezasında seyahat eden bîçâre nev'-i insan vaziyeti, bana vahşetli bir karanlık içinde göründü. Başım döndü, gözüm karardı... Birden Hâlik-ı Arz ve Semâvâtın «*Kadîr*», «*Alîm*», «*Rab*», «*Allah*» ve رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ve مُسَخَّرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ isimleri rahmet, azamet, rububiyet burcunda tulû' etti. O âlemi öyle nurlandırdılar ki; o hâlette bana Küre-i Arz gayet muntazam, musahhar, mükemmel, hoş, emniyetli bir seyahat gemisi.. tenezzüh ve keyf ve ticaret için müheyya edilmiş bir şekilde gördüm.

Elhâsıl: Bin bir ism-i İlâhînin kâinata müteveccih olan o esmadan herbiri bir âlemi ve o âlem içindeki âlemleri tenvir eder. Bir güneş hükmünde ve sırr-ı Ehadiyet cihetiyle herbir ismin cilvesi içinde sâir isimlerin cilveleri dahi bir derece görünüyordu. Sonra kalb, her

zulümat arkasında ayrı bir nuru gördüğü için, seyahata iştihası açılıyordu.. hayâle binip semaya çıkmak istedi. O vakit gayet geniş bir perde daha açıldı. Kalb semavat âlemine girdi. Gördüm ki:

O nuranî, tebessüm eden suretinde görülen yıldızlar; Küre-i Arzdan daha büyük ve ondan daha sür'atli bir surette birbiri içinde geziyorlar, dönüyorlar. Bir dakika birisinin yolu şaşırtılsa, başkasiyle müsademe edecek, öyle bir patlak verecek ki; kâinatın ödü patlayıp, âlemi dağıtacak. Nur değil ateş saçarlar; tebessüm değil, vahşetle bana baktılar. Hadsiz büyük, geniş, hâli, boş, dehşet, hayret zulümatı içinde semâvâtı gördüm. Geldiğime bin pişman oldum. Birden

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ

III Esmâ-i Husnâsı

(وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ) (وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ)

burcunda cilveleriyle zuhur ettiler. O mâna cihetiyle karanlık üstüne çökmüş olan yıldızlar, o envar-ı azîmeden birer lem'a alıp, o yıldızlar adedince elektrik lâmbalariyle yakılmış gibi, o âlem-i semâvat nurlandı. O boş, hâlî tevehhüm edilen semâvat dahi; melâikelerle, ruhanîlerle doldu, şenlendi. Sultân-ı Ezel ve Ebedin hadsiz ordularından bir ordu hükmünde hareket eden güneşler ve yıldızlar, bir manevra-i ulvî yapıyor tarzında o Sultan-ı Zülcelâlin haşmetini ve şa'şaa-i Rububiyetini gösteriyor gibi gördüm. Bütün kuvvetimle ve mümkin olsaydı bütün zerratımla ve beni dinleselerdi, bütün mahlûkatın lisanlariyle diyecektim. Hem umum onların nâmına dedim:

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ
فِيْ زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ
لَاشَرْقِيَّةٍ وَلَاغَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ
يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ

www.islamidavet.com

âyetini okudum, döndüm, indim, ayıldım.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نُوْرِ الْاِيْمَانِ وَالْقُرْاٰنِ dedim.

* * *

Said Nursî

Na'büdü Nüktesi

Bu mânayı tenvir için, kendi başımdan geçmiş nurlu bir hâli ve hakikatlı bir hayâli söylüyorum. Şöyle ki:

Bir vakit إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ deki nun-u mütekellim-i maalgayri düşündüm; ve mütekellim-i vahde sîğasından نَعْبُدُ sîğasına intikalin sebebini kalbim aradı. Birden namazdaki cemaatin fazileti ve sırrı, o nun'dan inkişaf etti. Gördüm ki: Namaz kıldığım o Bayezid Câmiindeki cemaatle iştirâkimi ve herbiri benim bir nevi' şefaatcim hükmüne ve kıraetimde izhar ettiğim hükümlere ve dâvalara birer şâhid ve birer müeyyid gördüm. Nâkıs ubûdiyetimi, o cemaatin büyük ve kesretli ibâdâtı içinde dergâh-ı İlâhiyyeye takdime cesaret geldi. Birden bir perde daha inkişaf etti.. yâni, İstanbulun bütün mescidleri ittisal peyda etti. O şehir, o Bayezid Câmii hükmüne geçti. Birden, onların duâlarına ve tasdiklerine mânen bir nevi' mazhariyet hissettim. Onda dahi; rûy-i zemin mescidinde, Kâbe-i Mükerreme etrafında dairevî saflar içinde kendimi gördüm

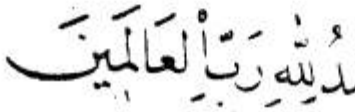

dedim. «Benim bu kadar şefaatcilerim var; benim namazda söylediğim herbir sözü aynen söylüyorlar, tasdik ediyorlar.» Mâdem hayâlen bu perde açıldı, Kâbe-i Mükerreme mihrab hükmüne geçti; ben bu fırsattan istifade ederek o sıfatları işhad edip, tahiyyatta getirdiğim

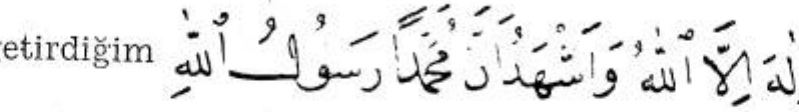

olan îmanın tercümanını mübarek Hacer-ül-Esvede tevdi edip emanet bırakıyorum» derken birden bir vaziyet daha açıldı. Gördüm ki, dahil olduğum cemaat üç daireye ayrıldı. *Birinci daire:* Rûy-i zeminde mü'minler ve muvahhidîndeki cemaat-ı uzma.. *İkinci daire:* Baktım, umum mevcudat, bir salât-ı kübrâda, bir tesbihat-ı uzmâda, her taife kendi-

www.islamidavet.com

ne mahsus salâvat ve tesbihatı ile meşgul bir cemaat içindeyim. «Vezaif-i eşya» tâbir edilen hidemat-ı meşhûde, onların ubûdiyetlerinin ünvanlarıdır. O halde Allahu Ekber deyip hayretten başımı eğdim, nefsime baktım. *Üçüncü bir daire* içinde; hayret-engiz, zâhiren ve keyfiyeten küçük, hakikaten ve vazifeten ve kemmiyeten büyük bir küçük âlemi gördüm ki, zerrât-ı vücûdiyemden tâ havass-ı zâhiriyeme kadar taife taife vazife-i ubudiyetle ve şükrâniye ile meşgul bir cemaat gördüm. Bu dairede, kalbimdeki lâtife-i Rabbaniyem,

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ o cemâat namına diyor. Nasıl, evvelki iki cemaatte de lisanım o iki cemaat-ı uzmayı niyet ederek demişti.

Elhâsıl: نَعْبُدُ Nûn'u, şu üç cemaate işâret ediyor. İşte bu hâlette iken, birden Kur'an-ı Hakîmin tercümanı ve mübelliği olan Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın — Medine-i Münevvere denilen mânevî minberinde — şahsiyet-i mâneviyesi, haşmetiyle temessül ederek, يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ hitabını, mânen herkes gibi ben de işitip, o üç cemaatte herkes benim gibi إِيَّاكَ نَعْبُدُ ile mukabele ediyor tahayyül ettim.

www.islamidavet.com

إِذَا ثَبَتَ الشَّيْءُ ثَبَتَ بِلَوَازِمِهِ kaidesince, şöyle bir hakikat fikre göründü ki:

Mâdem bütün âlemlerin Rabbi, insanları muhatab ittihaz edip umum mevcudatla konuşur.. ve şu Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o hitab-ı izzeti nev'-i beşere, belki umum zîruha ve zîşuura tebliğ ediyor; elbette bütün mâzi ve müstakbel, zaman-ı hâzır hükmüne geçti.. bütün nev'-i beşer, bir mecliste, safları muhtelif bir cemaat şeklinde olarak o hitab, o suretle onlara ediliyor. O vakit herbir âyât-ı Kur'aniye; gayet haşmetli ve vüs'atli bir makamdan, gayet kesretli ve muhtelif ve ehemmiyetli muhatabından, nihayetsiz azamet ve celâl sahibi Mütekellim-i Ezelîden ve makam-ı mahbûbiyet-i uzmâ sahibi Tercüman-ı Âlîşânından aldığı bir kuvvet-i ulviyet, cezalet ve belâğat

içinde.. parlak, hem pek parlak bir nur-u i'cazı içinde gördüm. O vakit, değil umum Kur'an; ya bir sure veyahut bir âyet, belki herbir kelimesi birer mu'cize hükmüne geçti;

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نُوْرِ الْاِيْمَانِ وَالْقُرْاٰنِ dedim. O ayn-ı hakikat olan hayalden نَعْبُدُ Nûn'una girdiğim gibi çıktım ve anladım ki: Kur'an'ın değil âyetleri, kelimeleri.. belki Nûn-u نَعْبُدُ gibi bâzı hurufları dahi, mühim hakikatların nurlu anahtarlarıdır.

Kalb ve hayâl, o Nûn-u نَعْبُدُ den çıktıktan, sonra akıl karşılarına çıktı, dedi:

— Ben de hisse isterim, sizin gibi uçamam. Ayaklarım delildir, hüccettir, aynı نَعْبُدُ ve نَسْتَعِيْنُ de, Mâbud ve Müsteân olan Hâlika giden yolu göstermek lâzımdır ki, sizinle gelebileyim.»

O vakit kalbe şöyle geldi ki: De o mütehayyir akla:

Bak kâinattaki bütün mevcudâta! Zîhayat olsun, câmid olsun, kemal-i itâat ve intizam ile vazife suretinde ubudiyetleri var. Bir kısmı şuursuz, hissiz oldukları halde; gayet şuurkârâne, intizamperverâne ve ubûdiyetkârâne vazife görüyorlar. Demek bir Mâbud-u bilhak ve bir âmir-i mutlak vardır ki, bunları ibadete sevkedip istihdam ediyor.

Hem bak bütün mevcudata, hususan zîhayat olanlara.. herbirinin gayet kesretli ve gayet mütenevvi' ihtiyacatı var ve vücud ve bekasına lâzım pek kesretli, muhtelif matlubları var; en küçüğüne elleri ulaşamaz, kudretleri yetişmez. Halbuki o hadsiz matlabları, ummadığı yerden, vakt-i münasibde, muntazaman onların ellerine veriliyor ve bilmüşâhede görünüyor.

İşte, şu mevcûdâtın bu hadsiz fakr ve ihtiyacatı ve bu fevkalâde iânât-ı gaybiye ve imdâdât-ı Rahmaniye bilbedâhe gösterir ki: Bir Ganiyy-i Mutlak, Kerîm-i Mutlak ve Kadîr-i Mutlak olan bir Hâmi ve Râzıkları vardır ki; herşey ve her zîhayat, Ondan istiâne eder.. meded bekliyor. Mânen وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ der. O vakit akıl:

— Âmennâ ve saddaknâ dedi.

Said Nursî

* * *

www.islamidavet.com

RİSALE-İ NUR NEDİR, BEDİÜZZAMAN KİMDİR?

Her asır başında Hadîsce geleceği tebşir edilen dînin yüksek hâdimleri, emr-i dinde mübtedi' değil, müttebi'dirler. Yâni, kendilerinden ve yeniden birşey ihdâs etmezler, yeni ahkâm getirmezler. Esâsat ve ahkâm-ı dîniyeye ve sünen-i Muhammediyeye (A.S.M.) harfiyyen ittiba' yoluyla dîni takvim ve tahkim ve dînin hakikat ve asliyetini izhar ve ona karıştırılmak istenilen ebâtılı ref' ve ibtal ve dîne vâki tecavüzleri red ve imhâ ve evâmir-i Rabbaniyeyi ikame ve ahkâm-ı İlâhiyyenin şerafet ve ulviyetini izhar ve ilân ederler. Ancak, tavr-ı esâsîyi bozmadan ve ruh-u aslîyi rencide etmeden yeni îzah tarzlariyle zamanın fehmine uygun yeni ikna usulleriyle ve yeni tevcihat ve tafsilât ile îfa-yı vazife ederler.

Bu me'murîn-i Rabbaniye, fiiliyatlariyle ve amelleriyle de me'muriyetlerinin musaddıkı olurlar. Salâbet-i îmâniyelerinin ve ihlâslarının âyinedarlığını bizzat îfa ederler, mertebe-i îmanlarını fiilen izhar ederler. Ve ahlâk-ı Muhammediyenin (A.S.M.) tam âmili ve mişvar-ı Ahmediyenin (A.S.M.) ve hilye-i Nebeviyenin hakikî lâbisi olduklarını gösterirler. Hulâsa; amel ve ahlâk bakımından ve sünnet-i Nebeviyeye ittiba' ve temessük cihetinden, ümmet-i Muhammed'e tam bir hüsn-ü misâl olurlar ve nümune-i iktida teşkil ederler. Bunların, Kitâbullah'ın tefsiri ve ahkâm-ı dîniyenin îzahı ve zamanın fehmine ve mertebe-i ilmine göre tarz-ı tevcihi sadedinde yazdıkları eserler; kendi tilka-i nefislerinin ve karîha-i ulviyelerinin mahsulü değildir, kendi zekâ ve irfanlarının neticesi değildir.. bunlar, doğrudan doğruya menba'-ı vahy olan zât-ı pâk-i Risâletin mânevî ilham ve telkinatıdır. «Celcelûtiye» ve «Mesnevî-i Şerif» ve «Fütuh-ül- Gayb» ve emsâli âsâr, hep bu nevi'dendir. Bu âsâr-ı kudsiyeye o zevât-ı âlîşan ancak tercüman hükmündedirler. Bu zevât-ı mukaddesenin o âsâr-ı bergüzidenin tanziminde ve tarz-ı beyanında bir hisseleri vardır. Yâni bu zevât-ı kudsiye; o mânanın mazharı, mir'atı ve ma'kesi hükmündedirler.

Risale-i Nur ve tercümanına gelince:

Bu eser-i âlîşanda şimdiye kadar emsâline rastlanmamış bir feyz-i ulvî ve bir kemal-i nâmütenâhî mevcut olduğundan ve hiçbir eserin nail olmadığı bir şekilde meş'ale-i İlâhiyye ve şems-i hidâyet ve neyyir-i saadet olan Hazret-i Kur'an'ın füyûzatına vâris olduğu meşhud olduğundan; onun esası nur-u mahz-ı Kur'an olduğu ve evliyaullahın âsârından ziyade feyz-i envar-ı Muhammediyeyi hâmil bulunduğu ve zât-ı pâk-i Risaletin ondaki hisse ve alâkası ve tasarruf-u kudsîsi evliyaul-

www.islamidavet.com

lahın âsârından ziyade olduğu ve onun mazharı ve tercümanı olan mânevî zâtın mazhariyeti ve kemâlâtı ise, o nisbette âli ve emsâlsiz olduğu güneş gibi âşikâr bir hakikattır.

Evet, o zat daha hâl-i sabavette iken ve hiç tahsil yapmadan zevâhiri kurtarmak üzere üç aylık bir tahsil müddeti içinde, ulûm-u evvelîn ve âhirîne ve ledünniyat ve hakaik-ı eşyaya ve esrar-ı kâinata ve hikmet-i İlâhiyyeye vâris kılınmıştır ki; şimdiye kadar böyle mazhariyet-i ulyâya kimse nâil olmamıştır.. bu hârika-i ilmiyenin eşi asla mesbuk değildir. Hiç şüphe edilemez ki; tercüman-ı Nur, bu hâliyle baştan başa iffet-i mücesseme ve şecâat-ı hârika ve istiğna-yı mutlak teşkil eden hârikulâde metanet-i ahlâkıyesi ile bizzat bir mucize-i fıtrattır, tecessüm etmiş bir inâyettir ve bir mevhibe-i mutlakadır.

O zât-ı zîhavârık; daha hadd-i bülûğa ermeden, bir allâme-i bî adil hâlinde bütün cihan-ı ilme meydan okumuş, münazara ettiği erbab-ı ulûmu ilzam ve iskât etmiş, her nerede olursa olsun vâki' olan bütün suallere mutlak bir isabetle ve asla tereddüt etmeden cevap vermiş, ondört yaşından îtibaren üstadlık payesini taşımış ve mütemadiyen etrafına feyz-i ilim ve nur-u hikmet saçmış, îzahlarındaki incelik ve derinlik ve beyanlarındaki ulviyet ve metanet ve tevcihlerindeki derin feraset ve basiret ve nur-u hikmet, erbab-ı irfanı şaşırtmış ve hakkıyle «Bediüzzaman» ünvan-ı celîlini bahşettirmiştir. Mezâyâ-yı âliye ve fezâil-i ilmiyesiyle de, dîn-i Muhammedînin neşrinde ve isbatında bir kemal-i tam hâlinde revnümâ olmuş olan böyle bir zat, elbette Seyyid-ül-Enbiya Hazretlerinin en yüksek iltifatına mazhar ve en âli himaye ve himmetine nâildir. Ve şüphesiz o Nebiyy-i akdesin emir ve fermanı ile yürüyen ve tasarrufu ile hareket eden ve onun envar ve hakayıkına vâris ve ma'kes olan bir zât-ı kerîm-üs-sıfattır.

Envâr-ı Muhammediyeyi ve maarif-i Ahmediyeyi ve füyuzat-ı şem'-i İlâhîyi en müşa'şa bir şekilde parlatması ve Kur'anî ve Hadisî olan işârât-ı riyaziyenin kendisinde müntehi olması ve hitâbât-ı Nebeviyeyi ifade eden âyât-ı celîlenin riyazî beyanlarının kendi üzerinde toplanması delâletleriyle o zât, hizmet-i îmâniye noktasında Risaletin bir mir'ât-ı mücellâsı ve şecere-i Risaletin bir son meyve-i münevveri ve lisan-ı Risaletin irsiyet noktasında son dehan-ı hakikatı ve şem'-i İlâhînin hizmet-i îmâniye cihetinde bir son hâmil-i zîsaâdeti olduğuna şüphe yoktur.

1948

Afyon Hapsinde Mevkuf

Ahmed Feyzi

* * *

www.islamidavet.com

MÜELLİFİN VASİYETNÂMESİ MÜNASEBETİYLE HALİL İBRAHİM'İN RİSALE-İ NUR HAKKINDA NUR ŞÂKİRDLERİ NAMINA YAZDIĞI BİR FIKRASININ BİR PARÇASIDIR.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Risale-i Nur, nurdan bir ibrişimdir ki; kâinat ve kâinattaki mevcudatın tesbihatları onda dizilmiştir. Risale-in-Nur, âhize ve nâkile ile mücehhez bir radyo-i Kur'aniye'dir ki; onun tel ve lâmbaları ve âyine ve bataryaları hükmündeki satırları, kelimeleri, harfleri öyle intizamkârâne ve i'cazdârâne bast edilmiştir ki, yarın her ilim ve fen adamları ve her meşrep ve meslek sahipleri, ilim ve iktidarları miktarınca âlem-i gayb ve âlem-i şehadetten ve ruhâniyat âleminden ve kâinattaki cereyan eden her hâdisattan haberdar olabilir. Zîra Risale-in-Nur, menşur-u Kur'andır. Risale-in-Nur, mü'minlere hedâyâ-yı hidâyet, vesile-i saadet, mazhar-ı şefaat ve feyyaz-ı Rahmandır. Risale-in-Nur, kâinata nevbaharın feyzini veren bir âb-ı hayat ve ayn-ı rahmet ve mahz-ı hakikat o bir gülizar-ı gülistandır. Risale-in-Nur; lûtf-i Yezdan, kemal-i îman, işârât-ı Kur'an ve bereket-i ihsandır. Risale-i Nur; kâfire hüsran, münkire tokat, dalâlete düşmandır. Risale-i Nur; bir kenz-i mahfî, bir sandukça-i cevahir ve menba'-i envardır. Risale-in-Nur, hakikat-ı Kur'an ve mi'rac-ı îmandır. Risale-in-Nur; sertâc-ı evliya, sultan-ül-eser ve zübdet-ül-meânî ve atâyâ-yı İlâhî ve hedâyâ-yı Sübhânîdir. Risale-i Nur, bir bahr-i hakaik ve bir sırr-ı dekaik ve kenz-ül-meârif ve bahr-ül-mekârimdir. Risale-i Nur hastalara şifahâne-i hikmet ve mâ-i zemzem, sağlara maişet-i hakikat ve rîh-i reyhan ve misk-i anberdir. Risale-i Nur, mev'id-i Ahmedî (A.S.M.) ve müeyyed-i Haydarî (R.A.) ve teâvün-ü Gavsî (K.S.) ve tavsiye-i Gazâlî (K.S.) ve ihbar-ı Fârûkîdir (K.S.).

Risale-in-Nur: Şems-i Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyânın elvan-ı seb'ası, Risale-in-Nurun menşur-u hakikatında tam tecellî ettiğinden.. hem bir kitab-ı şeriat, hem bir kitab-ı dua, hem bir kitab-ı hikmet, hem bir kitab-ı ubudiyet, hem bir kitab-ı emr ve dâvet, hem bir kitab-ı zikir, hem bir kitab-ı fikir, hem bir kitab-ı ledünniyat, hem bir kitab-ı tasavvuf, hem bir kitab-ı mantık, hem bir kitab-ı ilm-ül-kelâm, hem bir kitab-ı ilm-i İlâhiyat, hem bir kitab-ı teşvik-i san'at, hem bir kitab-ı belâğat, hem bir kitab-ı isbat-ı vahdaniyet ve muarızlarına bir kitab-ı ilzam ve iskâttır.

www.islamidavet.com

Risale-i Nur eczaları, bir sema-i mâneviyenin güneşleri ve ayları ve yıldızlarıdır. Nasılki zâhiren perde-i esbab olan güneşten, kamerden ve kevâkibten bütün kâinat tenevvür ve tezeyyün ve bütün eşya neşv ü nemâ ve hayat buluyor. İşte Risale-i Nur dahi bu asırda bütün âlem-i beşeriyete hayat-ı câvidân ve âdeme kâmil-i insan, ve kulûbe neş'e-i îman ve ukule yakîn-i itmi'nan ve efkâra inkişaf ve nüfusa teslim-i rıza ve-can şuâlarını Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyandan alıp saçmaktadır. O semâ-i mâneviyyeyi bâzan ve zâhiren bihasbil-hikmeti âfâkı bir bulut kütlesi kaplar. O celâlli semadan öyle bir bârân-ı feyz ve rahmet takattur eder ki; tohumlar, çekirdekler, habbeler, o sıkıcı ve o dar âlemde gerçi biraz muzdarip olurlar, fakat tâ o sıkılmaktan üzerlerindeki kışırları çatlar ve yırtılır, o anda bulutlar da ufuklara çekilip nöbetçi vaziyetinde beklemesi bir imtihan-ı Rabbânî ve bir inkişaf-ı feyzânî ve bir rahmet-i nûrânidir ki; evvelce bir habbe, bir çekirdek yeniden taze bir hayata atılır. İştiyakla ve neş'e-i inkişafla meyvedar koca bir ağaç suretini alır. Ve يُبَدِّلُ اللهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ sırrına mazhar olurlar.

Evet, yirmi senedir devam eden şu mevsim-i şitâ inşâallahü teâlâ nihayet bulmuş ola, dünyaya yeni bir feyizli bir fasl-ı nevbahar gele ve âlemin yüzü Nur ile güle. Risale-in-Nur Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın taht-ı tasarrufunda olduğundan, ona uzanan ve ilişmek isteyen her el kırılır ve her dil kurur.

Umum Nur şâkirdleri nâmına
Halil İbrahim

Medreset-üz-Zehrâ'nın erkânları namına biz de iştirâk ediyoruz.

Osman, Rüşdü, Re'fet, Husrev, Said Hilmi, Muhammed, Halil İbrahim, Mehmed Nuri.

* * *

www.islamidavet.com

MEDİNE-İ MÜNEVVERE'DE BULUNAN VE NUR'UN HAKİKATINI TAM ANLIYAN VE İSLÂMİYETE HİZMET EDEN BİR ÂLİMİN MEKTUBUDUR

Gönüller fâtihi pek muhterem ve mükerrem Üstadımız Hazretleri!

Mübarek ellerinizden öper, bütün aziz ve sadakatli talebelerinizle beraber sıhhat ve selâmette daim olmanızı Bârigâh-ı Kibriyâdan niyaz eylerim.

Müslümanlar için en büyük bir bayram diye ancak vasıflandırılabilen beraetiniz, bütün Nurcuları şâd ve handân eylediği gibi, bendenizi de dünyalar kadar memnun ve mesrûr eylemiştir. Nasıl memnun etmesin ki, sizin eserlerinizle birlikte beraetiniz demek; ruhun maddiyata, nurun zulmete, îmanın küfre, hakkın bâtıla, tevhidin şirke ve irfanın cehle galip gelmesi demektir.

Yıllardan beri önüne sıradağlar gibi engeller, korkunç uçurumlar gibi mâniler konulan Nur çağlıyanı; en sonunda mu'cizevî bir şekilde bütün sedleri yıkmış, mânileri aşmış, nur ile bütün zulmetleri târumar eylemiştir.

www.islamidavet.com

«Mu'cizevî hârikalarla doğan İlâhî tecellilerin vasfında kalemler kırılır, fikirler gürülder, ilhamlar yanar kül olur.» derlerdi. Hakikaten bendeniz, şimdi bu müstesna zaferin karşısında ayni aczi bütün varlığımla hissediyorum. Zira tefekkür ve ilhamıma nihayetsiz bir ufuk açılıyor... Cihan, muhteşem bir Nur ma'bedini andırıyor... Civarımdaki herşey, heryer derin vecd ve istiğraklarla gaşyolmuş bir halde... Her zerrede وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ sırr-ı Sübhânîsi tecelli ediyor...

Binaenaleyh bilmiyorum, bu mes'ud hâdiseyi; şanlı bir zafer, şâhâne bir fetih, İlâhî bir kurtuluş, cihanşümul bir bayram diye mi vasıflandirayım? Zira, kudsî dâvanın kazanmış olduğu bu İlâhî zafer, bütün İslâm ve insanlık dünyasındaki mücahitlerin azimlerine kuvvet, ruhlarına can, îmanlarına hız ve heyecan vermiştir.

Evet, azim ve îmanları, aşk ve emelleri henüz kemale ermemiş olan birçok müslümanlar; maalesef acıklı bir yeis içinde idiler. Böyle bir zaferin tahakkukunu, hayal ve muhal görüyorlardı. Fakat bütün feyiz ve nurunu insanlığı tenvir ve irşad için İlâhî bir güneş hâlinde

Arş-ı A'zamın pürnur ufuklarından inen Kur'an-ı Kerîm'den alan Nur neşriyatı, durgun gölleri andıran gönülleri deryalar gibi coşturmuş, kasvet ve hicran yıllarının ümit ve emellere vurduğu müthiş zincirleri kırmıştır. O nur kaynağından fışkıran o serapa feyiz ve hikmetler saçan eserler; hislerin, fikirlerin ve bilhassa alevler içinde yanan ruh ve vicdanların ezelî ve ebedî ihtiyaçlarına cevap verdiği gibi; onları dalga dalga boğucu karanlıklar muhitinden, tertemiz ve pırıl pırıl nur ufuklarına çıkarmıştır.

Yıllarca devam eden uzun bir sükût, derin bir gaflet ve boğucu bir zulmetten sonra İlâhî bir güneş hâlinde parlıyan bu kudsî zafer, nur için yol aramakta olan perişan beşeriyetin yakın bir gelecekte uyanacağını müjdelemektedir. Çünki; din ihtiyacı sırf müslümanların değil, bil'umum insanların ezelî ve ebedî ihtiyacıdır.

Bugün bedbaht insanlık, din ni'metinden mahrum olmanın sürekli hicran ve felâketlerini bağrı yanarak çekmektedir. Bu acıklı buhranın korkunç neticesidir ki, çeyrek asır zarfında iki büyük harbe girmiş ve üçüncüsünün de kapısını çalmak çılgınlığını göstermektedir.

www.islamidavet.com

Artık bütün insanları kardeş yaparak yemyeşil cennetlerin nurlu ufuklarından esen refah ve saadet, huzur ve âsâyiş rüzgâriyle dalgalanan âlem-şümûl bir bayrak altında toplayacak olan yegâne kuvvet, İslâmdır. Zîra beşeriyetin bugünkü hâli, tıpkı İslâmdan evvelki insan cem'iyyetlerinin-acıklı hâlidir. Bunun için insanlığı o günkü ebedî felâketten kurtaran İslâm, bu gün de kurtarabilir...

Evet, milyonların, milyarların kalbinde asırlardanberi kanamakta olan o derin yarayı saracak yegâne müşfik el; İslâmdır. Her ne kadar ufuklarda zaman zaman bâzı uydurma ışıklar görülüyorsa da.. müstakbel, bütün nur ve feyzini güneşlerden değil, bizzat Rabb-ül-Âlemîn'den alan ezelî ve ebedî «Yıldız»ındır. O yıldız, dünyalar durdukça duracak ve onu söndürmek istiyenleri yerden yere vuracaktır.

Cihan-kıymet Üstadım!

Malûm-u fâzılâneleridir ki; son günlerde mukaddes dâvaya hizmet eden bâzı tenvir ve irşad hareketleri doğmuş, fakat maal'esef hiç birisi «Risale-i Nur» külliyatının gördüğü mühim işi görememiş ve ihraz ettiği İlâhî zaferi kazanamamıştır. Zîra bu yol; Peygamberlerin, velîlerin, ârîflerin, salihlerin ve bilhassa cânını cânana seve seve fedâ eden ve sayısı milyonlara sığmayan kahraman şehidlerin mukaddes yoludur. Artık bu çetin yolda yürümek isteyenler, her an karşılarına dikilecek olan müthiş mâniaları daima göz önünde tutmaları lâzımdır.

Evet, bu yolda yürüyecek olanların; sizdeki sarsılmak bilmeyen îmanla ,yüksek ve İlâhî irfanla ve bilhassa hârikulâde ihlâs ve feragatla mücehhez olmaları gerektir. Çünki; bu mühim vâdide Nur dâvasının tâkip ettiği tebliğ, tenvir ve irşad usûlü bambaşka hususiyetler taşımaktadır. Artık insanın his ve fikrine, ruh ve vicdanına bambaşka ufuklar açacak olan bu derin bahsi, dua buyurun da, müstakil ve mufassal bir eserde aziz din ve gönüldaşlarımıza arzetmek şerefine nâil olayım... Çünki, bu nurlu bahis o kadar derin ve o derece mühimdir ki, böyle birkaç sahifelik mektup ve makalelerle asla ifade edilemez.

İman ve Kur'an nûru ile tertemiz gönlünü fethettiğiniz gençlik, İlâhî zaferinizin en parlak delilini teşkil eden en mühim varlık ve en kıymetli cevherdir... «Nurdan Sesler»in hemen her mısraında, asîl ve şuurlu ruhuna hitap ettiğim tertemiz gençlik, işte bu hak ve hakikatın bağrı yanık âşığı olan gençliktir.

Nurlu dâvanın kazanmış olduğu bu son zaferin verdiği vecdle dolu bir ilhamla yazdığım şu manzumeyi (*) takdim ediyorum. Kabulünü rica ve istirham eylerim.

www.islamidavet.com

Tekrar tekrar ellerinizden öper, kıymetli dualarınızı beklerim, pek muhterem Üstadım Hazretleri.

Mânevî Evlâtlarınızdan
Ali Ulvi

* * *

(*) (Gönüller Fâtihi Büyük Üstada) başlıklı olan bu manzume Mektubatın ve İhlâs Risalelerinin âhirindedir.

يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا فَرْدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَكَمُ يَا عَدْلُ يَا قُدُّوسُ

İsm-i a'zamın hakkına ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın hürmetine ve Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın şerefine bu mecmuayı bastıran Risale-i Nur talebelerini Cennet-ül-Firdevsde saadet-i ebediyeye mazhar eyle.. âmin. Ve hizmet-i îmâniye ve Kur'aniyede daima muvaffak eyle.. âmin. Ve defter-i hasenatlarına Sikke-i Tasdik-ı Gaybî'nin herbir harfine mukabil bin hasene yazdır.. âmin. Ve nurların neşrinde sebat ve devam ve ihlâs ihsân eyle.. âmin.

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *Umum Risale-i Nur şâkirdlerini iki cihanda mes'ud eyle.. âmin. İns ve cinnî şeytanların şerlerinden muhafaza eyle.. âmin. Ve bu âciz ve bîçâre Said'in kusuratını afveyle.. âmin.*

www.islamidavet.com

Umum Nur Şâkirdleri Nâmına
Said Nursî

SİNAN MATBAASI
İSTANBUL — 1958

www.islamidavet.com

20 Lira